

al Father, and
ished for the
at
Pepe
inf
a
al

**DEN KOSTBARA
PÄRLAN**
ELEVEN'S LEKTIONSBOOK

RELIGION 327

DEN KOSTBARA
PÄRLAN
ELEVENS LEKTIONSBOOK

RELIGION 327

Sammanställd av
Kyrkans utbildningsverksamhet

Utgiven av
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

© 2002 Intellectual Reserve, Inc.

Med ensamrätt

Printed in the United States

Engelskt original godkänt: 4/00

Godkänt för översättning: 4/00

Originalalets titel:

The Pearl of Great Price Student Manual

35852 180

Swedish

ISBN 91-86881-18-3

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Inledning	1	
Den kostbara pärlan	2	
Moses bok	3	
Mose 1:1–11	Gud uppenbarade sig för Mose	4
Mose 1:12–23	Satan befallde Mose att dyrka honom	5
Mose 1:24–42	Mose lärde sig mer om Guds verk	6
Mose 2:1–25	Den fysiska skapelsen av himmel och jord	7
Mose 2:26–31	Den fysiska skapelsen av man och kvinna	8
Mose 3:1–7	Allting blev först skapat andligt	8
Mose 3:8–17	Gud satte Adam i Edens lustgård	10
Mose 3:18–25	Adam och Eva var man och hustru	10
Mose 4:1–6	Hur Lucifer blev djävulen	11
Mose 4:7–19	Adams och Evas fall	12
Mose 4:20–32	Följderna av fallet	13
Mose 5:1–15	Adam och Eva undervisades om evangeliet	15
Mose 5:16–54	Kain älskade Satan mer än Gud	17
Mose 5:55–59	Evangeliet predikades från begynnelsen	19
Mose 6:1–25	Adams släktled	19
Mose 6:26–47	Enoks kallelse och verk	20
Mose 6:48–56	Enok predikade om frälsningsplanen	20
Mose 6:57–68	Enok såg att Adam och Eva döptes	21
Mose 7:1–20	Enok ledde Guds folk	22
Mose 7:21–41	Enok såg vad som skulle hända på hans tid	22
Mose 7:42–57	Enok såg Noas och Jesu Kristi tid	23
Mose 7:58–69	Enok såg den dag när jorden ska få vila	24
Mose 8:1–30	Världen var fylld av orättfärdighet	26
Abrahams bok	28	
Abraham 1:1–4	Abraham sökte efter fädernas välsignelser	29
Abraham 1:5–19 och faksimile 1	Jehova räddade Abraham	30
Abraham 1:20–31	Farao, Egyptens kung	32
Abraham 2:1–13	Abrahams förbund	33

Abraham 2:14–25	Abraham fortsatte sin färd	34
Abraham 3:1–17	Herren visade Abraham stjärnorna	36
Abraham 3:18–28	Herren undervisade Abraham om den förjordiska tillvaron.	37
Faksimile 2–3	Abraham undervisade egyptierna	39
Abraham 4–5	Abrahams syn om jordens skapelse.	40
Joseph Smiths skrifter 1		42
Joseph Smith – Matteus 1:1–21	Jesus Kristus profeterade om Jerusalems förstörelse	43
Joseph Smiths skrifter 1:22–37	Jesus Kristus profeterade om världens ände	45
Joseph Smiths skrifter 1:38–55	Jesus Kristus lärde oss hur vi ska förbereda oss för hans andra ankomst.	49
Joseph Smiths skrifter 2		52
Joseph Smiths skrifter 2:1–10	Stor upphetsning.	53
Joseph Smiths skrifter 2:11–20	Den första synen	55
Joseph Smiths skrifter 2:21–26	Början på förföljelsen av Joseph Smith	56
Joseph Smiths skrifter 2:27–54	Ängeln Moroni visade sig för Joseph Smith.	57
Joseph Smiths skrifter 2:55–65	Joseph Smith erhöll guldplåtarna.	61
Joseph Smiths skrifter 2:66–75	Joseph Smith tog emot Guds prästadöme.	63
Trosartiklarna		66
Trosartiklarna 1:1–4	Gud och hans frälsningsplan	69
Trosartiklarna 1:5–13	Jesu Kristi återupprättade kyrka	72
<hr/>		
Överensstämmelse mellan skapelseberättelserna		82
Abrahams förbund		93

INLEDNING

Den kostbara pärlan är en helig skrift, och Herren kommer att välsigna dig när du läser boken noga och begrundar dess heliga text. Denna elevhandledning innehåller citat och kommentarer för att hjälpa dig och berika dina studier i Den kostbara pärlan. "Moses" är den grekiska formen av det hebreiska namnet "Mose". I denna bok används konsekvent formen "Mose" (på samma sätt som i Bibeln). Genitivformen blir följaktligen "Moses", utan apostrof (översättarens kommentar).

Äldste Milton R Hunter, som var medlem i de sjuttios råd, sade att Den kostbara pärlan verkligen är "en pärla". Han förklarade sedan det unika med dess heliga text:

"Den är sammansatt på omkring sextio sidor, men varje sida är dynamisk och kraftfull. Det är en underbar bok.

Den kostbara pärlan ... innehåller uppenbarelser om vissa ämnen och är överlägsen all annan helig skrift och litteratur i världen om dessa ämnen, till exempel om Abrahams syn om ett förjordiskt liv som gav honom insikt om tingens eviga natur, om det stora rådet i himlen och om frälsningsplanen, som på det sätt den framställs i Den kostbara pärlan utgör en av Guds viktigaste uppenbarelser till sina heliga profeter. Kunskapen som Mose erhöll i sin syn om Lucifer och om den roll denne spelade i det stora rådet samt Abrahams syn, ger oss den mest uttömmande kunskap som finns att få i någon litteratur angående människans förjordiska liv och Guds planer för människans bästa.

Den kostbara pärlan bidrar också till att klarlägga en del svåra avsnitt i de andra skrifterna" (i Conference Report, okt 1955, s 67)

Äldste Mark E Petersen, som var medlem i de tolv apostlarnas råd, vittnade om att Den kostbara pärlan "innehåller några av Guds viktigaste uppenbarelser till människan" (i Conference Report, apr 1952, s 107).

Om du söker den Helige Andens inflytande när du studerar denna utsökta heliga skrift, kommer du att få större kunskap om och känna större uppskattning för Herrens verk med sina barn – från det förjordiska livet, genom Gamla testamentets viktiga tidshushållningar, Frälsarens lärdomar och in i denna, tidernas fullhets utdelning. När din kunskap och ditt vittnesbörd ökar, kommer också din kärlek till Herren att öka, liksom ditt intresse för hans stora verk i de sista dagarna.

DEN KOSTBARA PÄRLAN

Titelbladet. Vår för kallas den "Den kostbara pärlan?"

"En köpman ... söker efter vackra pärlor. Om när han har funnit en mycket dyrbar pärla, går han och säljer allt vad han äger och köper den" (Matt 13:45–46).

År 1851 fanns det över 32 000 medlemmar i kyrkan i England. Äldste Franklin D Richards, en medlem i de tolv apostlarnas kворum som presiderade över missionen och kyrkan där, gav ut en sammanställning av ett flertal uppenbarelser och skrifter som hade översatts av profeten Joseph Smith och kallade denna sammanställning för Den kostbara pärlan. Han sade att den skulle bli "en källa till mycket undervisning och uppbyggelse för tusentals heliga, som genom att bekanta sig med dess dyrbara innehåll blir ännu mer kvalificerade att förkunna och försvara vår heliga tros principer inför alla människor" (*Millennial Star*, 15 juli 1851, s 217).

Den 10 oktober 1880 blev Den kostbara pärlan, genom åtgärd vidtagen av första presidentskapet och generalkonferensen, ett av kyrkans standardverk. "Flera revisioner av innehållet har gjorts allt efter kyrkans behov. År 1878 tillades delar av Moses bok som inte fanns med i den första upplagan. År 1902 togs vissa delar av Den kostbara pärlan bort, eftersom de också fanns med i Läran och förbunden ... 1976 ... [tillkom] två uppenbarelser. År 1979 togs dessa två kapitel bort från Den kostbara pärlan och lades till i Läran och förbunden, där de nu utgör kapitlen 137 och 138" (Den kostbara pärlan, inledningen). Dess nuvarande innehåll utgörs av Moses bok, Abrahams bok (med tre faksimil), utdrag ur en bibelöversättning, Joseph Smiths skrifter och Trosartiklarna.

MOSES BOK

Innehåll:

- *Gud uppenbarar sig för Mose*
- *Satan konfronterar Mose*
- *Skapandet av denna jord och alla former av liv därpå*
- *Adam och Eva i Edens lustgård*
- *Fallet är inledningen till dödligheten på denna jord*
- *Adam och Eva får kunskap om frälsningsplanen*
- *Människan väljer mellan gott och ont*
- *Enoks verksamhet*
- *Enok och hans folk förvandlas och tas upp till himlen*
- *Metusela och Noa*

Titelbladet. Utdrag ur en bibelöversättning

Kort efter det att kyrkan organiserats, den 6 april 1830, befallde Herren profeten Joseph Smith att påbörja en inspirerad översättning, eller revidering, av den engelska King James Version of the Bible. I dag är denna inspirerade revidering, som profeten arbetade med till dess han dog, känd som Joseph Smiths översättning. Profeten Joseph Smith återställde till Bibeln "många stycken, som äro tydliga och högst dyrbara, och likaledes ... många av Herrens förbund [som hava borttagits]" (1 Ne 13:26; se även 1 Ne 13:39–40). Mellan juni 1830 och februari 1831 fullbordade profeten Första Moseboken 1:1 till 6:13, vilka nu finns i Den kostbara pärlan som Mose 1–8.

Moses bok kan delas in i två större avdelningar: Mose 1, som återger upplevelser i Moses liv som inte finns i Första Moseboken. Mose 2–8 innehåller den inspirerade och återställda redogörelsen för händelser som beskrivs i Bibeln, däribland jordens skapelse, Adams och Evas fall, berättelsen om Kain och Abel, Enoks verksamhet, lärdomar och syner, samt berättelsen om Noa fram till dess Herren påbjöd att allt kött skulle utplånas genom floden. Efter det måste man gå tillbaka till Första Moseboken 6:14 för att kunna läsa fortsättningen av den bibliska uppteckningen.

I en inledning till Mose 1 skrev profeten Joseph Smith: "Herren, som väl kände till vår nya och ömtåliga situation, förunnade oss sin styrka och gav oss 'kunskap rad på rad – litet här och litet där', varav följande var en värdefull del" (*History of the Church*, vol 1, s 98).

MOSE 1:1–11 GUD UPPENBARADE SIG FÖR MOSE

Mose 1:1. "Mose blev fördd upp på ett övermåttan högt berg"

Den syn som finns upptecknad i Mose 1 inträffade efter det att Jehova talat till Mose ur den brinnande busken men innan Mose ledde Israels barn ut ur Egypten och genom Röda havet (se Mose 1:17, 25–26).

Mose 1:2, 9–11. Hur kunde Mose uthärda Guds närvaro?

Mose kunde uthärda Guds närvaro tack vare att "Guds härlighet vilade på honom" (Mose 1:2). Han blev förklarad (se v 11; se också L&F 67:10–12). Äldste Bruce R McConkie, som var medlem i de tolv apostlarnas kворum, skrev:

"Förklaringen är en särskild förändring av en persons eller ett föremåls utseende och natur vilken åstadkoms genom Guds kraft. Denna gudomliga förvandling sker från ett lägre till ett högre tillstånd. Den leder till ett mer upphöjt, förädlat och härligt tillstånd ...

Genom den Helige Andens kraft har många profeter förklarats för att kunna vistas i Guds närhet och få visioner om evigheten" (*Mormon Doctrine*, 2:a uppl [1966], s 803).

Mose 1:3–8. Vem talade till Mose?

Den person som talade till Mose var den förjordiske Jesus Kristus, som är Jehova, Gamla testamentets Gud. Eftersom Jesus är ett med vår himmelske Fader talar han ibland som om han var Gud Fadern (se Mose 1:6). Detta kallas gudomligt insättande, varigenom Kristus utrustas med myndighet att tala för Fadern och på Faderns vägnar (se också L&F 29:1, 42, 46).

President Joseph Fielding Smith skrev: "Alla uppenbarelser sedan fallet har kommit genom Jesus Kristus, som är Gamla testamentets Jehova ... Han är Israels Gud, Israels Helige, den som förde folket ut ur den egyptiska fångenskapen och som gav och fullbordade moselagen. Fadern har aldrig tagit befattning med människan direkt och personligen sedan fallet, och han har aldrig visat sig utom för att presentera och bära vittne om Sonen" (*Frälsningens lära*, del 1, s 29)

För exempel på när Fadern burit vittne om Sonen, se Matteus 3:16–17; 17:5; Johannes 12:28; 3 Nephi 11:6–7; Joseph Smiths skrifter 2:17.

Mose 1:4–6. Mose var son till Gud

Alla människor på jorden är andebarn till Gud, vår himmelske Fader. I en skrift år 1909 med titeln "Människans ursprung" skrev första presidentskapet: "Människan är barn till Gud. Hon är skapad i gudomlig avbild och begåvad med gudomliga egenskaper. Precis som den lilla sonen till en jordisk fader och moder har möjlighet att så småningom bli man, kan den outvecklade avkomman till celestia föräldrar, genom erfarenheter under långa tidsåldrar, utvecklas till Gud" (se *Mitt rike skall utbreda sig*, s 116).

Mose 1:6. "Det finnes ingen Gud jämte mig"

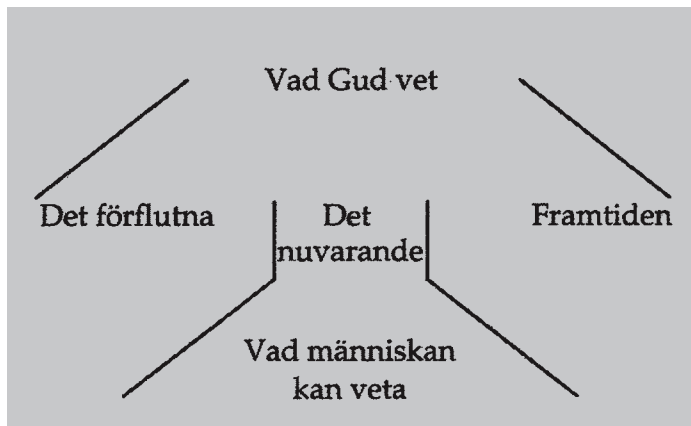
Uttrycket "det finnes ingen Gud jämte mig" bör inte tolkas som att mänskligheten inte har den eviga potentialen att bli lik Gud. I en predikan 1912 över Mose 1:6 gav första presidentskapet det historiska sammanhanget för att hjälpa oss förstå detta uttryck.

"När Mose växte upp omgavs han av avgudadyrkan. Det fanns otaliga gudar bland egyptierna. För att Mose skulle kunna påbörja det arbete som Herren sade att han hade för honom, måste han rikta sina tankar och sin tro på Gud den evige Fadern, den ende han skulle dyrka ...

Det enda föremålet för vår dyrkan, Gud den evige Fadern, är den Högste och allenarådande, och det är därför som vi nalkas honom i den Enföddes namn, så som Kristus alltid lärde" ("Only One God to Worship", *Improvement Era*, apr 1912, s 484–485).

Äldste Boyd K Packer, medlem i de tolv apostlarnas kворum, förklarade: "Fadern är den ende sanne Guden. Ett är säkert: Ingen kommer någonsin att höja sig över honom. Ingen kommer att ersätta honom. Inte heller kommer något i förhållandet mellan honom och oss, hans bokstavliga avkomma, att någonsin ändras. Han är Elohim, Fadern. Han är Gud. Av honom finns bara en. Vi vördar vår Fader och Gud. Vi dyrkar honom" (se *Nordstjärnan*, generalkonferensen, okt 1984, s 52).

Mose 1:6. "Alla ting äro närvarande för mig"

Äldste Neal A Maxwell, medlem i de tolv apostlarnas kворum, förklarade: "Gud lever inte i en tidsdimension som vi gör. Vi hindras inte bara av våra begränsningar (erfarenhetsmässiga och intellektuella), utan också av att vi befinner oss i en tidsdimension. Eftersom 'alla ting äro närvarande' för Gud, baserar han dessutom inte sina förutsägelser enbart på det förflutna. På sätt som vi inte förstår ser han framtiden snarare än förutser den, eftersom alla ting är samtidigt närvarande för honom" (*Things As They Really Are* [1978], s 29, se också Alma 40:8; L&F 130:4–7).

Profeten Joseph Smith lärde oss följande angående Guds kännedom om allt: "Om Gud icke visste allting, så kunde han inte frälsa någon del av sina skapade varelser, men emedan han vet allt från begynnelsen till änden, så kan han meddela sina skapade varelser den kunskap, varigenom de kan få del av det eviga livet. Och om människorna inte hade den insikten om Gud, att han vet allt, kunde de icke tro på honom" (*Föredrag över tron*, s 43; se också L&F 88:41; 93:8–36).

Guds förhandskännedom om allting hindrar eller begränsar inte vår frihet att välja gott eller ont. Äldste James E Talmage, som var medlem i de tolv apostlarnas kворum, skrev: "Många människor har kommit att betrakta denna Guds förutskänndom som en förutbestämmelse, varigenom själarna redan före sin födelse i

köttet är bestämda för härlighet eller fördömelse, oberoende av personliga fel eller förtjänster. Denna kätterska lära söker beröva Gud hans barmhärtighet, rättvisa och kärlek; den framställer honom som nyckfull och självisk, uteslutande inriktad på sin egen härlighet utan hänsyn till de lidanden hans offer får utstå. Hur förfärlig och inkonsekvent är inte en sådan gudsuppfattning! Den leder till den orimliga slutsatsen att blotta kännedomen om kommande händelser utgör en avgörande faktor för dessa händelsers förverkligande. Guds kännedom om den andliga och mänskliga naturen gör att han med visshet kan förutse hur vart och ett av hans barn kommer att handla under givna förhållanden; denna förutskänndom utgör dock ingen bestämmande eller tvingande faktor för individen" (*Trosartiklarna*, s 185–186).

Mose 1:10. "Människan är intet"

Mose hade levt i fyrtio år som furste av Egypten och aktades som en ryktbar militär ledare. Men sedan han upplevt Guds kraft och härlighet erkände han att vid jämförelse är "människan intet". Äldste Neal A Maxwell skrev att Moses uttalande "säkert inte var någon fundering kring människan, 'Guds största underverk', som sådan utan en placering av människan i det ofantliga perspektivet av Guds skapelser och en insikt om att vi ändå är Guds förnämsta verk och hans största härlighet" (*Notwithstanding My Weakness* [s 1981], s 75). De sista dagars heligas skrifter bekräftar sanningen att med och genom Gud kan människan uppfylla sin gudomliga potential och verkligen bli lik Gud (se L&F 76:55–59, 92–95; 88:107; 121:29; 132:20).

MOSE 1:12–23 SATAN BEFALLDE MOSE ATT DYRKA HONOM

Mose 1:19. Varför gör Satan anspråk på att vara "den Enfödde"?

Satans högmodiga anspråk avslöjar hans grundläggande motiv: att lura mänskligheten att dyrka honom så att de, liksom han, ska bli olyckliga för alltid (se 2 Ne 2:17–18; Mose 4:1–4). Det visar också Satans främsta mål: att få vår himmelske Faders makt och härlighet och att utmanövrera och tillskansa sig Jesu Kristi roll. Satan strävar verkligen efter att kunna undanröja Fadern själv.

Mose 1:20. "Mose började frukta övermåttan"

När Mose kände sig rädd i Satans närvaro såg han helvetets bitterhet. Att ständigt göra uppror mot Gud är sannoligen ett verkligt helvete, och det är så Satan vill att vi ska leva. Är vi trofasta finns det ändå ingen anledning att frukta, ty vi vet att Guds visdom är större än djävulens list (se L&F 10:43). Vi vet också att Satan till slut ska bindas (se L&F 45:55; 88:110), ska skälva av fruktan (se L&F

35:24) och ska kastas ut från den här jorden och ur kretsen av människorna på den (se L&F 76:33, 36). Vi kan redan nu binda Satan genom att leva rättfärdigt, så att han inte har någon makt över oss (se 1 Ne 22:26).

Mose 1:12–22. Satans frestelser

Äldste Spencer W Kimball, vid den tiden medlem i de tolv apostlarnas kворum, gav följande förslag till hur vi kan motstå Satans frestelser:

”Vikten av att inte på minsta sätt falla undan för frestelser understryks av Frälsarens exempel. Insåg inte han faran när han var på berget med sin fallne broder, Lucifer, och frestades svårt av denne frestelsernas mästare? Han kunde ha öppnat dörren och lekt med faran och sagt: ’Nå, jag skall lyssna på ditt förslag, Satan. Jag behöver inte ge efter, jag behöver inte acceptera något – men jag skall lyssna.’

Kristus resonerade inte så. Han klippte snabbt och resolut av diskussionen och befallde: ’Gå bort, Satan.’ Dessa ord har innebörden ’Försvinn ur min åsyn – stanna inte nära mig – jag vill inte lyssna – jag vill inte ha något med dig att göra.’ Sedan står det: ’Då lämnade djävulen honom.’

Detta borde vara vårt mönster, om vi vill förebygga synden hellre än att ställas inför den mycket svårare uppgiften att bota den. När jag studerar berättelsen om Återlösaren och hans frestelser blir jag förvissad om att han använde sin energi till att uppbygga sin styrka att motstå frestelser heller än att kämpa med dem för att övervinna dem” (*Förlåtelsens under*, s 189–190).

MOSE 1:24–42 MOSE LÄRDE SIG MER OM GUDS VERK

Mose 1:24. Den Helige Anden fanns på jorden på Gamla testamentets tid

Ända från Adams tid har den Helige Anden funnits på jorden och inspirerat och vittnat för Guds barn. President Joseph Fielding Smith sade: ”Faktum är att *alla profeterna hade den Helige Anden*. De leddes av honom. Och utan den kraften hade de inte varit profeter. Petrus sade att ingen profetia ... ’har någonsin framkommit av en människas vilja, utan därigenom att människor, drivna av den Helige Ande [2 Pet 1:21], talade vad som gavs dem från Gud’. Moses bok, som är den ursprungliga och fullkomliga uppteckningen av en del av Första Moseboken, talar om den Helige Anden. Det gör också de nephitiska profeterna, också de som levde under tiden före Kristus” (*Frälsningens lära*, del 1, s 43).

Mose 1:35–38. ”Det finns många världar”

President Brigham Young sade: ”Hur många jordar finns det? Jag sade i morse att ni kan ta partiklar av den materia

som denna jord består av, och om ni kunde räkna dem skulle de ändå bara vara början på antalet Guds skapelser. Det bildas nya hela tiden och de undergår förändringar och genomgår detsamma som vi genomgår” (*Journal of Discourses*, del 14, s 71).

Mose 1:35–39. Jesus Kristus återlöste alla Guds skapelser

Äldste Marion G Romney, då medlem i de tolv apostlarnas kворum, lärde:

”Jesus Kristus ... i bemärkelsen av att vara dess Skapare och Återlösare, är Herre över hela universum. Förutom hans dödliga verksamhet som utfördes här på denna jord, är hans tjänande och förhållande till andra världar och dess innevånare samma som hans tjänande och förhållande till denna värld och dess innevånare ...

Kort sagt, Jesus Kristus, genom vilken Gud skapade universum, var utvald att i hela universum verkställa Elohims stora plan ’att åvägabringa odödlighet och evigt liv för människan’ – Jesu Kristi evangelium – den enda väg genom vilken människan kan erhålla evigt liv” (*Jesus Kristus, Herre över universum*, *Nordstjärnan*, apr 1969, s 106, 108; se också L&F 76:19–24).

Mose 1:39. Odödlighet och evigt liv

Äldste Bruce R McConkie skrev: ”*Odödlighet* är att leva för evigt i det uppståndna tillståndet med kropp och ande oskiljaktigt förenade” (*Mormon Doctrine*, s 376). Alla Guds barn som får dödliga kroppar kommer så småningom att uppstå och få odödliga fysiska kroppar (se 1 Kor 15:22).

President Joseph Fielding Smith sade: ”Evigt liv betyder att äga det liv som Gud själv äger. Alla som blir tjänare kommer att få odödlighet, men de som blir Guds söner och döttrar kommer *dessutom* att få evigt liv, vilket är Guds största gåva” (*Frälsningens lära*, del 2, s 17). President Spencer W Kimball lärde att ”evigt liv är att erhålla upphöjelse i det högsta av alla riken” (*Nordstjärnan*, apr 1979, s 125).

Mose 1:39. Guds osjälviskhet

Efter att ha citerat Mose 1:39 sade president Marion G Romney, som var rådgivare i första presidentskapet: ”Vi ser alltså att vår himmelske Fader är helt osjälvisk. Hans verk och hans härlighet är att ge sina barn evigt liv och evig lycka. Bör då inte vårt ändamål med detta liv vara att tjäna varandra i rättfärdighet? Om inte, hur kan vi då någonsin hoppas på att bli som han är?” (*Nordstjärnan*, apr 1982, s 166.)

Mose 1:40–41. Mose fick i uppdrag att skriva om denna jord

Förutom att Mose kallades att befria Israels barn ur fångenskapen i Egypten, fick han i uppdrag att skriva om det som hänt från jordens skapelse fram till de sista dagarna av hans egen mission. De första fem böckerna i Bibeln

innehåller Moses uppteckningar. Men några av de sanningar som Mose upptecknade i dessa fem böcker togs bort från Bibeln av orättfärdiga människor som ändrade den bibliska texten (se 1 Ne 13:24–28; Mose 1:23). Genom uppenbarelse återställde profeten Joseph Smith många sanningar som gått förlorade (se 2 Ne 3:6–15; Mose 1:41).

MOSE 2:1–25 DEN FYSISKA SKAPELSEN AV HIMMEL OCH JORD

Mose 2. En redogörelse för den fysiska skapelsen

President Joseph Fielding Smith sade: "Redogörelsen för jordens skapelse, så som den står i Första Moseboken och i Moses bok, och så som den görs i templet, handlar om den fysiska jordens och om fysiska djurs och växters skapelse" (*Frälsningens lära*, del 1, s 63).

Mose 2:1. Vem skapade jorden?

Jesus Kristus skapade himlen och jorden under Faderns ledning (se Mose 1:31–33; 2:1). Andra hade förmånen att bistå honom i skapandet, däribland Mikael, eller Adam. President Joseph Fielding Smith sade: "Det är sant att Adam hjälpte till att forma vår jord. Han arbetade med vår Frälsare Jesus Kristus. Jag har en stark övertygelse om att det också var andra där som hjälpte dem, kanske Noa och Enok, och varför inte Joseph Smith och de som blev kallade till härskare innan jorden skapades?" (*Frälsningens lära*, del 1, s 63.)

Mose 2:1. Jorden skapades inte av en tillfällighet eller slump

Äldste John A Widtsoe, som var medlem i de tolv apostlarnas kворum, sade: "Jorden blev till genom Guds vilja och kraft ... Att den skulle ha kommit till av en slump är uteslutet. De sista dagars heliga tror att jorden och himlarna och den mångfaldiga verksamheten i universum är produkter av ett intelligent handlande, enligt Guds sinne" (*Evidences and Reconciliations*, sammanst av G Homer Durham, [1960], s 150).

Mose 2:3. Gud verkar genom trons kraft

Profeten Joseph Smith lärde:

"Då en människa verkar genom tro, så verkar hon genom mental ansträngning i stället för genom fysisk kraft. Varje varelse som verkar genom tro utträttar sitt verk genom ord i stället för att anstränga sina fysiska krafter. 'Gud sade: Varde ljus; och det vart ljus. ... Och Frälsaren sade: 'Om I haven tro, vore den ock blott såsom ett senapskorn, så skolen I kunna säga till detta berg: "Flytta dig härifrån och dit bort", och det skall flytta sig'. 'Om I hadn tro, vore den ock blott såsom ett senapskorn, så skullen I kunna

säga till detta mullbärsfikonsträd: "Ryck dig upp med rötterna och plantera dig i havet", och det skulle lyda eder. Tron verkar alltså genom ord. Och på detta sätt har dess kraftigaste gärningar blivit och skall alltid bli utförda ...

Hela den synliga skapelsen, sådan den nu finns till, är en verkan av tron. Genom tron blev skapelsen till och genom samma kraft uppehålls den i sin organisation. Genom tron rör planeterna sig i sina banor och utsänder sina glittrande ljusstrålar" (*Föredrag över tron*, s 72–73; se också Matt 17:20; MB Jak 4:6, 9).

Mose 2:3–4. "Det vart ljus"

Äldste John Taylor, då medlem i de tolv apostlarnas kворum, förklarade att Gud "lät ljuset lysa över [jorden] innan solen visade sig på fästet [se Mose 2:3–4, 14–19], ty Gud är ljus och i honom finns inget mörker. Han är solens ljus och den kraft varigenom den skapades. Han är också månens ljus och den kraft varigenom den skapades; han är stjärnornas ljus och den kraft varigenom de skapades" (*Journal of Discourses*, del 18, s 327; se också Upp 21:23–25; L&F 88:7–13).

Mose 2:5. Hur lång var en dag i skapelsen?

I ett samtal om skapelsens sex dagar sade president Brigham Young att sex dagar "är bara ett uttryck. Det spelar ingen roll om det tog sex dagar, sex månader, sex år eller sex tusen år. Skapelsen pågick under en viss tidsperiod. Vi har inte rätt att säga hur länge dessa dagar varade, huruvida Mose skrev ner dessa ord så som vi har dem eller om bibelöversättarna har gett orden sin avsedda betydelse. Men Gud skapade världen. Gud frambringade materia varmed han formade denna lilla terra firma som vi strövar omkring på. Hur länge hade denna materia funnits? I evigheternas evighet, i någon form, i något tillstånd" (*Discourses of Brigham Young*, utv av John A Widtsoe [1971], s 100; se också Al 40:8).

Äldste Bruce R McConkie lärde att en dag i redogörelsen för skapelsen "är en avgränsad tidsperiod. Det är en tidsålder, en eon, en del av evigheten. Det är tiden mellan två urskiljbara händelser. Och varje dag, vilken längd den än må ha, har den varaktighet som behövs för dess syften ...

Det finns ingen uppenbarad redogörelse som anger att var och en av de sex dagarna som skapelsen omfattar var av samma varaktighet" ("Kristus och skapelsen", *Nordstjärnan*, sep 1983, s 28).

Mose 2:6–8. Fästet skilde vattnen

Äldste Bruce R McConkie lärde: "Vattnen 'skildes' mellan jordens yta och den atmosfäriska himmel som omger den. Ett 'fäste' som kallades 'himmel' skapades för att skilja 'vattnen under fästet från vattnen ovanför fästet'. Sålunda tycks åtgärder ha vidtagits allteftersom skapelsen forskred så att moln, regn och stormar kunde ge liv åt det som sedan skulle växa och vistas på jorden (Se Mose 2:6–8; Abraham 4:6–8)." (se *Nordstjärnan*, sep 1983, s 29).

Mose 2:11–12, 21, 24–25. "Efter sin art"

Äldste Boyd K Packer lärde: "Inget är tydligare manifesterat i naturen än detta, att allt levande följer som Herren befallde i skapelsen. De fortplantar sig och följer Guds lag, vart efter sin art' (se Mose 2:12, 24). De följer mönstret för sin härkomst ... En fågel blir inte ett däggdjur eller en fisk. Ett däggdjur föder inte reptiler. Inte heller 'hämtar man ... fikon från tistlar' (Matt 7:16)" (*Nordstjärnan*, rapport från generalkonferensen okt 1984, s 51).

MOSE 2: 26–31 DEN FYSISKA SKAPELSEN AV MAN OCH KVINNA

Mose 2:26–27. Gud har en kropp av kött och ben

Nutida uppenbarelser förklarar att vår himmelske Fader "har en kropp av kött och ben" (L&F 130:22). Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga antar bokstavligen Första Moseboken 1:26 och Mose 2:26. Som barn till vår himmelske Fader är våra fysiska kroppar och våra andliga kroppar i hans avbild.

Mose 2:26–27. "Man och kvinna skapade jag dem"

Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum försäkrar: "Alla människor – män och kvinnor – är skapade till Guds avbild. Var och en är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar och har som sådan gudomliga egenskaper och förutsättningar. Att det finns olika kön är nödvändigt för den enskildes förjordska, jordiska och eviga identitet och uppgift" ("Familjen – Ett tillkännagivande för världen", *Nordstjärnan*, okt 1998, s 24)

Mose 2:28. Vad betyder uppfyll jorden?

En analys av Första Moseboken 1:28 på hebreiska kan hjälpa oss att förstå Guds befallningar till mannen och kvinnan när han sade: "Var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden." "Fruksamma" i den här versen är översättningen av *parah* på hebreiska och betyder "skörda, frambära eller ge frukt". "Föröka" är översatt från *rabah* och betyder "att bli många". Det hebreiska ordet *male* är översatt till "uppfyll" och betyder "att fylla, eller vara fylld". Herren säger att män och kvinnor ska frambära barn (föröka sig, vara fruktsamma).

År 1942 sade första presidentskapet: "Herren har talat om för oss att det är varje makes och hustrus plikt att lyda det bud som gavs till Adam om att föröka sig och uppfylla jorden, så att skarorna av utvalda andar, som väntar på sina kroppar av kött och blod, kan få komma hit och framåtskrida enligt Guds underbara mönster och bli fullkomliga själar, ty utan dessa jordiska tabernakel kan de inte framåtskrida mot det liv Gud planlagt för dem. Varje man och hustru bör således bli en far och mor i Israel till barn som föds inom det heliga, eviga förbundet" (*Nordstjärnan*, jan 1994, s 21).

Mose 2:28. Människan fick makt att råda

Äldste Joseph Fielding Smith, då medlem i de tolv apostlarnas kворum, skrev att "råda" betyder att ha ansvar (se *The Way to Perfection*, 6:e uppl, [1946], s 221). Att få råda över allt levande är ett heligt ansvar som inte bör missbrukas (se L&F 49:19–21; 59:17–20; 104:13–18; 121:39–46).

Äldste Sterling W Sill, då assistent till de tolv apostlarnas kворum, lärde: "Ett av de mest inspirerande budskapen i all helig skrift är sjätte dagen i skapelseberättelsen, då Gud skapade människan i sin egen avbild. Han begåvade henne också med ett arv av sina egna egenskaper. Sedan, som själva höjdpunkten på skapelsen, gav Gud människan makt att råda över allting på jorden, inklusive sig själv. Ordboken säger att 'råda' betyder kontrollera eller ha makt att styra. Det viktigaste människan fick, var makten att råda över var sig själv" (i Conference Report, okt 1963, s 77–78).

MOSE 3: 1–7 ALLTING BLEV FÖRST SKAPAT ANDLIGT

Mose 3:1. Vad vet du om människosläktets förjordska tillstånd?

Några av de betydelsefullaste händelserna i den förjordska tillvaron var:

1. Hela mänskligheten föddes som andesöner och andedöttrar till Gud Fadern (se L&F 93:29, 38; Mose 6:51).

2. Vår himmelske Faders barn deltog i ett råd och valde mellan att följa Faderns plan eller göra uppror tillsammans med Lucifer (se L&F 29:36; Mose 4:1–3).
3. De som valde att följa vår himmelske Faders plan valde att följa Kristus och fortsatte att växa och utvecklas. Några av dem deltog i skapandet av jorden (se L&F 138:55–56; Abraham 3:22–24; 4:1).
4. En paradisisk jord skapades och odödliga, paradisiska kroppar bereddes för Adam och Eva, de första av alla Guds andesöner och andedöttrar som kom till denna jord.

Mose 3:1. Vilka är "hela härskaran"?

Profeten Joseph Smith sade: "Varje man, som har en kallelse att predika till världens invånare, blev ordinerad till denna kallelse i det Stora rådet i himmelen, innan världen var till. Jag antager, att jag ordinerades till detta ämbete i det rådet" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 316)

President Joseph Fielding Smith lärde:

"Herren talade om för Abraham att han hade utvalt regenter bland intelligenserna som var organiserade, som skulle ges olika uppgifter genom tiderna. Abraham var en av dem som han utvalt [se Abraham 3:22–23].

Det är rimligt att tro att i början, innan jorden bereddes, hade Herren organiserat allt från begynnelsen till tidens slut. Det står i skrifterna: 'Så fullbordades himlen och jorden med hela sin härskara.' Detta är liktydligt med Herrens uttalande om att allt stod i beredskap att sättas på jorden i vederbörlig ordning när människorna skulle placeras där" (*Answers to Gospel Questions*, sammanst av Joseph Fielding Smith d y, fem volymer [1957–1966], 5:e vol, s 182).

Mose 3:2–3. Vad betyder att Gud "vilade"?

Äldste Dallin H Oaks lärde:

"Sabbaten välsignades och helgades som en helig dag, en dag för vila (1 Mos 2:3; Mose 3:3; 2 Mos 20:9–11). Men detta helgande och denna befallning om vila hade ett syfte – inte att människan skulle avhålla sig från arbete för att ägna sig åt egna nöjen, utan för att människan skulle tjäna Gud och dyrka honom ...

President Spencer W Kimball samlade vår lära om sabbaten i ett nötskal när han sade att vi mäter varje söndagsaktivitet med vördnadens måttstock (*The Teachings of Spencer W Kimball*, Edward L Kimball, red [Salt Lake City Bookcraft, 1982], s 219)" (*Pure in Heart* [1988], s 27–29; se också Jes 58:13–14; JST, Mark 2:26–27; och L&F 59:9).

Mose 3:4. Vad menas med "himmelens och jordens tidsåldrar"?

Det hebreiska ordet för tidsåldrar är *towldah*, vilket i denna vers helt enkelt betyder "berättelse" eller "historia" om.

Mose 3:5. En förklaring som visar att allting först skapades andligt

President Joseph Fielding Smith förklarade:

"Det finns ingen redogörelse för skapelsen av människan eller andra former av liv, när de skapades som andar. Vi har bara det enkla uttalandet att de skapades före den fysiska skapelsen. Det som står i Mose 3:5 och 1 Mosebok 2:5 är en förklaring som skjutits in i redogörelsen för den fysiska skapelsen, och som förklarar att allt först skapades i andetillvaron i himlen innan det sattes här på jorden.

Vi skapades alla oräkneliga tidsåldrar innan vi sattes här på jorden. I Abraham 3:22–28 ser vi att det var innan jorden formades som frälsningsplanen framlades för andarna eller 'intelligenserna'. Eftersom detta är sant skapades inte människan, djuren och växterna i anden samtidigt som jorden skapades, utan långt tidigare" (*Frälsningens lära*, del 1, s 63–64).

År 1925 sade första presidentskapet: "Människan, som en ande, avlades och föddes av himmelska föräldrar och fostrades till mognad i Faderns eviga boningar, innan hon kom till jorden i en timlig kropp för att genomgå erfarenheter i dödligheten" (" 'Mormon' View of Evolution", *Improvement Era*, sep 1925, s 1090; se också L&F 77:2).

Mose 3:6–7. Hur skapade Gud kroppar åt Adam och Eva?

President Spencer W Kimball sade: "Människan blev en levande själ – människosläktet, män och kvinnor. Skaparna blåste in livsanden i deras näsborrar och man och kvinna blev en levande själ. Vi vet inte exakt hur det gick till när de kom till den här världen, och när vi kan förstå det kommer Herren att tala om det för oss" ("The Blessing and Responsibilities of Womanhood", *Ensign*, mar 1976, s 72).

Mose 3:7. Hur skapades människan "av jordens stoft"?

Äldste Bruce R McConkie skrev: "Dessa naturliga beståndsdelar som utgör den fysiska jorden kallas ibland för *stoft* i skrifterna. Adam skapades således av jordens stoft, vilket betyder att den fysiska kroppen som han erhöll skapades av jordens beståndsdelar. (1 Mos 2:7; Mose 3:7; Abraham 5:7; L&F 77:12.) På liknande sätt är alla människor skapade av jordens stoft, det vill säga de beståndsdelar som organiserats till en dödlig kropp sätts ihop genom födelseprocessen (Mose 6:69)" (*Mormon Doctrine*, s 209).

I den fysiska skapelsen blev människan en "levande själ" (se Mose 2:26–27; se också L&F 88:15). Det betyder att hennes andekropp fick en fysisk kropp av kött och ben. President Joseph Fielding Smith förklarade att Adams och Evas kroppar i början fick "liv av ande och inte av blod ... Efter överträdelserna, som åstadkoms genom brott mot den

lag som Adam levde under, hade den förbjudna frukten kraft att skapa blod och förändra hans natur. Dödligheten intog odödlighetens plats, och allting som tog del av förändringen, blev dödligt" (*Frälsningens lära*, del 1, s 64–65). Genom överträdelsen blev alltså Adam och Eva de första varelserna på jorden som var dödligt kött, eller underkastade döden.

Mose 3:7. "Ävenså den första människan"

År 1909 fastslog första presidentskapet: "Det råder en bestämd uppfattning hos en del att Adam inte var den första människan på denna jord och att den ursprungliga mänskliga varelsen utvecklats från djurvärldens lägre ordning. Detta är emellertid människoteorier. Herrens ord tillkännager att Adam var "den förste av alla människor" (Mose 1:34) och vi är därför förpliktade att betrakta honom som den ursprunglige föräldern till vår ras" (*Mitt rike skall utbreda sig*, s 116).

MOSE 3: 8–17 GUD SATTE ADAM I EDENS LUSTGÅRD

Mose 3:8. Var låg Edens lustgård?

President Brigham Young lärde: "I begynnelsen, efter det att denna jord förberetts för människan, inledde Herren sitt verk på vad som nu kallas den amerikanska kontinenten, där Edens lustgård skapades" (*Discourses of Brigham Young*, s 102).

President Heber C Kimball, som var rådgivare i första presidentskapet, sade: "Platsen för Edens lustgård låg i Jackson County, i staten Missouri, där Independence nu ligger. Den intogs av Adam i skapelsens morgon" (*Journal of Discourses*, del 10, s 235).

Mose 3:9. Träden blev levande själar

Mose 3:9 vittnar om att "alla slags träd ... blevo också levande själar". Människan, djur och fåglar "voro också levande själar" (se Mose 3:7, 19). Läran och förbunden 88:15 lär att en själ är en ande och en kropp som förenats. Om detta att levande ting har själar, skrev president Joseph Fielding Smith: "Den uppfattningen är vanligt förekommande, tror jag, i den religiösa världen, där evangeliets sanning missförstås, att människan är den enda varelsen på jorden som har vad som kallas själ eller ande. Vi vet att detta inte är fallet, för Herren har sagt att inte bara människan har en ande och därigenom är en levande själ, utan på samma sätt har djuren på marken, fåglarna i luften och fiskarna i vattnet andar och är därför levande själar" (se *Frälsningens lära*, del 1, s 55).

Mose 3:9. Vad representerar de två träden?

Äldste Bruce R McConkie skrev: "Skrifterna framhåller att det fanns två träd i Edens lustgård. Det ena var livets träd,

vilket bildligt syftar på evigt liv. Det andra var kunskapens träd på gott och ont, som bildligt syftar på hur och varför och på vilket sätt dödligheten och allt som angår den kom till" (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], s 86).

Mose 3:16–17. "Icke desto mindre må du själv välja"

När Gud satte Adam i Edens lustgård befallde han honom att inte äta av frukten från kunskapens träd på gott och ont. Han sade också att Adam fick själv välja, "ty det [handlingsfrihet] är givet dig" (Mose 3:17). Men om Adam åt, skulle han "döden dö". President David O McKay förklarade att människan "har fått en speciell begåvning som inte tilldelats något annat levande. När Skaparen 'inblåste livsande i hennes näsa, och så blev människan en levande varelse', gav Gud honom *förmågan att välja* ([1 Mos] 2:7). Det var bara till människan som Skaparen sade: '... må du själv välja, ty det är givet dig ...' (Mose 3:17). Eftersom Gud avsåg att människan skulle bli lik honom, var det nödvändigt att han först gjorde henne fri att handla av sig själv.

Så begåvades människan med den största välsignelse som kan ges till dödliga varelser – *handlingsfrihetens gåva*. Utan denna gudomliga förmåga att välja kan inte människor utvecklas" (i Conference Report, okt 1963, s 5; se också 2 Ne 2:11–16).

Mose 3:16–17. Adams valmöjligheter i lustgården

President Joseph Fielding Smith sade: "Det är så här jag tolkar [Mose 3:16–17]: Herren sade till Adam att här är kunskapens träd på gott och ont. Om du vill stanna kvar här, kan du inte äta av den frukten. Om du vill stanna kvar här, förbjuder jag dig att äta av den. Men du får handla på eget bevåg, och du kan äta av den om du vill. Och om du äter av den kommer du att dö" ("Fall – Atonement – Resurrection – Sacrament" i *Charge to Religious Educators*, 2:a uppl [1982], s 124).

MOSE 3: 18–25 ADAM OCH EVA VAR MAN OCH HUSTRU

Mose 3:18. Det är inte gott för en man eller en kvinna att vara allena

I sitt tillkännagivande om familjen förkunnade första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum: "Äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud" (*Nordstjärnan*, okt 1998, s 24; se också Heb 13:4; L&F 49:15). Glädjens fullhet i detta liv och högsta graden av upphöjelse i celestialet rike erhålls genom att inträda i det nya och eviga äktenskapsförbundet (se 1 Kor 11:11; L&F 131:1-4; se också Boyd K Packer, *Liahona*, jan 1994, "För tid och all evighet", s 20-22). Gud förenade Adam och Eva i äktenskapet före fallet. President Joseph Fielding Smith lärde: "Äktenskapet, som det instiftades i begynnelsen, var ett evigt förbund. Den förste mannen och den första kvinnan vigdes inte tills döden skulle skilja dem åt ty vid den tidpunkten fanns inte döden i världen. Vår himmelske Fader själv förrättade vigseln vid det tillfället och hans verk är av evig beständighet. Det är Herrens vilja att varje äktenskap liknar det första och genom att bli 'ett kött' skall mannen och kvinnan, enligt Herrens plan, fortsätta att vara gifta i all evighet liksom i detta jordiska liv" (*Frälsningens lära*, del 2, s 67).

Mose 3:18. En medhjälpare åt honom

Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum lär oss i sitt tillkännagivande om familjen: "Enligt gudomlig plan skall fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och han har ansvaret att sörja för och beskydda sin familj. Moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad. I dessa heliga ansvar är fadern och modern skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar" (*Nordstjärnan*, okt 1998, s 24):

President Howard W Hunter sade följande om förhållandet mellan man och hustru: "En man som bär prästdömet godtar att hans hustru är delaktig i ledarskapet för hem och familj med fullständig kunskap och delaktighet i alla beslut som rör familjen ... Herren avsåg att hustrun skulle stå vid makens sida som en likvärdig kompanjon" (se *Nordstjärnan*, jan 1995, s 49).

Mose 3:19-20. Adam gav djuren namn

Gud satte Adam att råda över alla djur (se Mose 2:26-28). Som exempel på att Adam rättfärdigt utövade sin myndighet gav han alla djuren namn, hankön och honkön. I motsats till djuren som Adam namngav, hade han själv ingen följeslagerska.

Mose 3:21-23. Adams revben

President Spencer W Kimball sade att Eva inte bokstaveligen var skapad av Adams revben. Han sade: "Berättelsen om revbenet är naturligtvis bildlig" ("The Blessings and Responsibilities of Womanhood", *Ensign*, mar 1976, s 71).

Mose 3:24. En man ska "hålla sig till sin hustru"

Adam och Eva fick befallningen att vara "ett kött", vilket innebär att vara ett själsligt, socialt, sexuellt och andligt.

Denna samstämmighet var en befallning som de inte till fullo kunde uppfylla förrän efter fallet. Äldste Jeffrey R Holland, medlem i de tolv apostlarnas kворum, förklarade:

"Människors intima umgänge är reserverat för dem som är gifta med varandra, därför att det är den yttersta symbolen för fullständig förening, en fullständighet och en förening som bestämts och avgränsats av Gud. Från Edens lustgård och framåt har äktenskapet varit avsett att innebära en fullständig förening av man och kvinna – deras hjärtan, förhoppningar, liv, kärlek, familj, framtid, allt. Adam sade om Eva att hon var ben av hans ben och kött av hans kött, och att de skulle vara "ett kött" i sitt liv tillsammans [se 1 Mos 2:23-24]. Det är en förening som är så fullständig att vi använder ordet *besegling* för att beskriva dess eviga löften. Profeten Joseph Smith sade en gång att vi kanske skulle kunna beskriva en sådan helig förening som att vara 'sammanlänkade' [se L&F 128:18] med varandra.

Men en sådan fullständig förening, en sådan orubblig hängivenhet mellan man och kvinna, kan bara växa fram genom den närhet och varaktighet som ett äktenskapsförbund ger, med högtidliga löften och utfästelser om allt de har – sina hjärtan och sinnen, alla sina dagar och alla sina drömmar" (*Liahona*, jan 1999, s 90-91).

Mose 3:24. "Fördenskull skall en man övergiva sin fader och sin moder"

President Spencer W Kimball sade följande om befallningen till mannen att övergiva sina föräldrar och hålla sig till sin hustru: "Har ni lagt märke till det? Hon, kvinnan kommer i första rummet. Hon kommer till och med före våra föräldrar, som är så kära för oss. Också barnen måste inta sin rätta men betydelsefulla plats i förhållande till henne" (*Ensign*, mar 1976, s 72).

Mose 3:25. Ett tillstånd av oskuld

Adam och Eva var i ett tillstånd av oskuld i Edens lustgård, utan att veta vad som var gott och ont och utan att känna någon skam eller förlägenhet över sin nakenhet. Sådana känslor kom efter fallet. Adam och Eva liknade i mycket små barn som är naturligt naiva och godtrogna och saknar självmedvetenhet och kunskap om gott och ont eftersom de är oskyldiga.

MOSE 4: 1-6 HUR LUCIFER BLEV DJÄVULEN

Mose 4:1. "Denne Satan, som du har befallt"

Dessa ord syftar på en tidigare konfrontation som Mose hade med Satan (se Mose 1:12-22). Mose hade befallt Satan, i Jesu Kristi namn, att gå bort.

Mose 4:1: Rådet i himlen

President Joseph Fielding Smith lärde: "I det förra [förjordska] livet var vi andar. För att vi skulle kunna gå framåt och till slut uppnå fullkomlighet, fick vi veta att vi skulle få kroppar av kött och ben och gå igenom dödligheten, där vi skulle provas för att se om vi genom prövningar ville förbereda oss för upphöjelse." Han sade också att när vår himmelske Fader lade fram sin plan för sina barn i ett råd i himmelen, fylldes de "av glädje och 'höjde glädjerop' [Job 38:1-7] vid tanken på att gå igenom dödligheten och ta del av alla dess växlingar, varigenom de skulle få erfarenheter såväl genom lidande, smärta, sorg, frestelser och sjukdomar som genom denna världsliga tillvaros glädjeämnen. Om de sedan var trofasta, skulle de fortsätta genom uppståndelsen till evigt liv i Guds rike, för att bli lika honom." (*Frälsningens lära*, del 1, s 51)

Mose 4:1-2. Vår himmelske Faders plan

Äldste Neal A Maxwell sade att det är "oerhört viktigt att rätt förstå vad som hände i detta förjordska råd. Det var *inte* ett oorganiserat möte, och inte heller var det en diskussion om planer eller en idéskapande session rörande hur frälsningsplanen skulle utformas och genomföras. Vår himmelske Faders plan *var känd*, och den egentliga frågan gällde vem Fadern skulle sända att genomföra planen" (*Deposition of a Disciple* [1976], s 11; se även Joh. 7:16-18).

Mose 4:1-4. Satan och hans opposition mot vår himmelske Faders plan

I den förjordska tillvaron hette Satan "Lucifer", vilket betyder "den lysande" eller "ljusbärare". Han var en "morgonrodnadens son" (se Jes 14:12; L&F 76:25-27) och hade förmågan att göra mycket gott. Men Lucifer eftersträvade att få vår himmelske Faders tron, ära, makt och härlighet (se L&F 29:36; 76:28; Mose 4:1). För att få detta avsåg han att "återlösa hela människosläktet, så att icke en själ skall förloras (Mose 4:1). Men hans förslag var baserat på tvång och skulle därför ha eliminerat vår himmelske

Faders barns handlingsfrihet och behovet av en Frälsare som skulle lida och återlösa dem.

Mose 4:3. Människans handlingsfrihet

Äldste Dallin H Oaks, medlem i de tolv apostlarnas kворum, sade: "Satan's metod att tillförsäkra 'att icke en själ skall förloras' (Mose 4:1) skulle leda till att 'tillintetgöra människans handlingsfrihet' (Mose 4:3). Enligt denna plan skulle Satan ha blivit vår mästare, och han skulle ha '[hållit] dem fångna enligt sin vilja' (Mose 4:4). Utan förmåga att välja skulle vi bara ha blivit robotar eller marionetter" ("Free agency and Freedom", i *The Book of Mormon: 2 Nephi, The Doctrinal Structure*, red Monte S Nyman och Charles D Tate Jr [1989], s 4).

Mose 4:4. Satans begär

President Joseph F Smith lärde: "Låt oss inte glömma bort att den onde har stor makt på jorden, och att han med varje upptänkligt medel söker förmörka människors förstånd. Sedan erbjuder han dem falskhet och bedrägeri under sken av sanning. Satan är en skicklig imitator. När äkta evangeliesanning ges till världen i ständigt ökande mängd, sprider han osanna lärors falska mynt. Ta er till vara för hans förfälskade valuta. Den inbringar er ingenting annat än besvikelse, olycka och andlig död" (*Evangeliets lära*, s 313).

President Brigham Young sade: "Varje person som önskar och strävar efter att bli en helig bevakas noggrant av fallna andar som kom hit när Lucifer föll, och av orättfärdiga personers andar som varit här i jordiska tabernakel och som gått hädan ... Dessa andar är aldrig lata, de bevakar varje person som vill göra rätt och manar dem ständigt att göra fel (i *Journal of Discourses*, 7:239).

Mose 4:6. Satan känner inte Guds sinne

Äldste James E Talmage förklarade att Satan i själva verket "befrämjade Skaparens avsikter genom att fresta Eva, även om hans uppsåt var att omintetgöra Herrens plan. Det står uttryckligen att 'han kände ej Guds avsikt och därför försökte han att tillintetgöra världen'. [Mose 4:6.] Långt ifrån att vara första steget mot fördärv bidrog hans djävulska försök till att befrämja planen för människans eviga framåtskridande" (*Trosartiklarna*, s 65).

MOSE 4: 7-19 ADAMS OCH EVAS FALL

Mose 4:10. "Ingalunda skolen I dö"

Gud sade till Adam att denne skulle dö om han åt av frukten från kunskapens träd på gott och ont. Satans påstående om att Adam inte skulle dö var ett skamligt hävdande och visar Satans ondskefulla natur, han som är

”alla lögners fader” (Mose 4:4), ty han försökte få Gud att framträda som lögnare. Men Gud är en sannfärdig Gud, som inte kan ljuga (se Eth 3:12). Kort efter att Adam och Eva ätit av den förbjudna frukten, tvingades de att lämna lustgården och Herrens närhet och de undergick därför en andlig död. När de föll förändrades deras kroppar från att ha varit odödliga till att bli dödliga, och de blev på så sätt underkastade den fysiska döden. (Se L&F 29:40–43.)

Mose 4:11. ”I skolen bliva som Gudar och hava kunskap om gott och ont”

När Adam och Eva åt av frukten blev de dödliga och i den bemärkelsen, att de kunde skilja på gott och ont, började de bli lika Gud. Men Satan ville göra gällande att orsaken till att Gud förbjöd dem att äta av frukten var att han inte ville att de skulle bli som gudar. Satan försökte få det att se ut som om Guds motiv var själviska. Sanningen är den att Guds verk och härlighet är att hjälpa alla sina barn att en dag bli som han är (se Mose 1:39).

Mose 4:12. Varför åt Adam och Eva av frukten?

Varken Adam eller Eva åt av frukten för att de älskade Satan mer än Gud eller för att de ville göra uppror mot Gud. Äldste Dallin H Oaks lärde:

”Det var Eva som först överskred Edens gränser för att införa jordelivets villkor. Hennes handling, oavsett dess natur, var formellt en överträdelse men evigt sett en härlig nödvändighet för att öppna porten till det eviga livet. Adam visade sin visdom genom att göra detsamma. Således föll Eva och Adam, ’på det människorna skulle bliva till’ [2 Ne 2:25].

En del kristna fördömer Eva för hennes handling och drar slutsatsen att hon och hennes döttrar på något sätt är befläckade genom den. Inte de sista dagars heliga! Upplysta genom uppenbarelse gläds vi åt Evas handling och berömmar henne för hennes visdom och mod i den storslagna händelse som kallas fallet ... Brigham Young förklarade: ’Vi borde aldrig klandra moder Eva, inte det minsta’ (*Journal of Discourses*, 13:145). Äldste Joseph Fielding Smith sade: ’Jag talar aldrig om den roll Eva spelade i fallet som en synd, och inte heller anklagar jag Adam för synd ... ty det var något som Adam och Eva måste göra!’ [*Frälsningens lära*, del 1, s 90] (*Nordstjärnan*, jan 1994, s 69–70).

Mose 4:12. Skillnaden mellan överträdelse och synd

Äldste Dallin H Oaks sade att ”kontrasten mellan *synd* och *överträdelse* påminner oss om den varsamma ordalydelsen i andra trosartikeln: ’Vi tror att människorna kommer att straffas för sina egna *synder* och inte för Adams *överträdelse*’ (kursivering tillagd). Den återspeglar också en välkänd skillnad i lagen. Vissa handlingar, såsom mord, är brott på grund av att de i sig är felaktiga. Andra handlingar, såsom att köra bil utan körkort, är brott enbart därför att de är förbjudna enligt lagen. Enligt dessa distinktioner var den handling som föranledde fallet inte en synd – det vill säga felaktig i sig – utan en överträdelse – felaktig därför att den formellt var förbjuden. Dessa ord används inte alltid för att beteckna olikheter, utan denna slags distinktion förefaller meningsfull vad gäller fallets omständigheter” (*Nordstjärnan*, jan 1994, s 70).

En annan innebörd av ordet *överträdelse* är att ”överträda upprättade gränser eller villkor”. Adam och Eva överskred gränserna som skulle låtit dem vara kvar i Edens lustgård för alltid, och därigenom hjälpte de oss alla att få uppleva dödligheten.

Mose 4:14. Adam och Eva försökte gömma sig för Gud

Mose 3:25 säger oss att före fallet blygdes inte Adam och Eva för varandra, trots att de var nakna. Men med ens de fick kunskap om gott och ont blev de medvetna om sin olydnad och ovärdighet inför Gud. Man kan säga att de blev medvetna och blygdes över sin andliga ”nakenhet”. Som fallna varelser måste de stå inför Gud med känslan av sin egen skuld. Som Alma förklarade för sin son: ”Du kan ej dölja dina brott för Gud, och om du icke omvänder dig, skola de stå som vittnesmål emot dig på den yttersta dagen” (Al 39:8; se också 2 Ne 9:14).

Mose 4:15–19. Gud frågade Adam och Eva om de hade ätit av frukten

Gud ”vet allting, och intet finns, som han icke vet” (2 Ne 9:20). Varför frågade då Gud Adam och Eva, som i Mose 4:15–19? För att, som äldste Bruce R McConkie lärde, ”det egna *ansvaret* för alla våra handlingar utgör grunden till hela evangelieplanen och är en naturlig följd av lagen om handlingsfrihet” (*Mormon Doctrine*, s 15).

MOSE 4: 20–32 FÖLJDERNA AV FALLET

Mose 4:20. Ormen förbannades

Äldste Bruce R McConkie skrev: Alltsedan den dagen då Satan talade genom ormens mun för att locka Eva att äta av den förbjudna frukten (Mose 4:5–21), har han kallats ’den gamle ormen’. (L&F 76:28; 88:110; Upp 12:9; 20:2.)

Namnvalet är förträffligt då det anger en listig, illmarig, utstuderad och bedräglig slughet" (*Mormon Doctrine*, s 704).

"Att bli förbannad är raka motsatsen till att bli välsignad. Guds välsignelse frambringar nåderikt något gott, medan hans förbannelse med rätta framkallar något ont för den som förtjänar det. Satan blev alltså informerad i symboliska ordalag om att han inte skulle få den förmånen att leva på jorden som till och med boskap och andra djur får" (Ellis T Rasmussen, *A Latter-day Saint Commentary on the Old Testament* [1993], s 16).

Mose 4:21. Fiendskap

President Ezra Taft Benson lärde att fiendskap innebär hat eller illvilja eller ett upproriskt tillstånd (se *Nordstjärnan*, jul 1989, s 3).

Mose 4:21. "Kvinnans säd" syftar på Frälsaren, Jesus Kristus

Äldste James E Talmage skrev: "Adam, släktets patriark, gladde sig i förvisningen om den mission Frälsaren hade förordnats till; genom att acceptera den skulle ju han, överträdaren, kunna vinna återlösning. Frälsningsplanen, som Kristus är upphovet till, nämnes i korthet i det löfte, som Gud gav efter fallet – att trots att djävulen, som i Edens lustgård representerades av ormen, skulle ha makt att stinga Adams efterkommande i hälen, så skulle makten komma genom kvinnans säd att söndertrampa Satans huvud. Det är betecknande, att denna försäkran om en slutlig seger över synden och över dess oundvikliga följd, döden, vilka båda infördes på jorden genom Satan, människornas ärkefiende, skulle förverkligas genom kvinnans säd; löftet gavs icke särskilt till mannen eller till dem båda. Det enda exemplet på en kvinnas avkomma utan någon jordisk fader är Jesus Kristus, som föddes till jorden som son till en dödlig moder men var

avlad av en odödlig Fader. Han är den evige Faderns Enfödde i köttet, och han föddes av kvinna" (*Jesus Kristus*, s 43).

Mose 4:22. "Jag skall storligen mångfaldiga dina lidanden"

Det hebreiska ordet för "mångfaldiga" är *rabah*, vilket betyder att upprepa gång på gång. Det säger inte att lidandet ska bli *större*, utan rättare sagt att det *upprepas*. Det hebreiska ordet för "smärta" i Första Mosebokens uppteckning (1 Mos 3:16) kommer från *atsab*, vilket betyder "vedermöda" eller "pina". Även om dessa ord låter förstå att hårt arbete och lidande skulle komma att bli en del av Evas liv, betraktade hon inte de följer som kom till henne genom fallet som en förbannelse (se Mose 5:11). Mose 4:22 "är en stor uppenbarelse till kvinnorna. Eva och hennes döttrar kan bli medskapare till Gud genom att förbereda kroppar till hans andebarn så att de kan bo på jorden och senare i evigheten. Moderskap skulle innebära obehag, lidande, födslovånda och sorg. Detta förutsade Herren som naturliga följer och inte som en förbannelse" (Rasmussen, *Latter-day Saint Commentary*, s 17).

Mose 4:22. "Han skall råda över dig"

President Spencer W Kimball sade följande angående detta: "Jag ifrågasätter ordet råda. Det ger ett felaktigt intryck. Jag skulle föredra att använda ordet *presidera över* eftersom det är vad maken gör.

En rättfärdig make presiderar över sin hustru och familj" (*Nordstjärnan*, sep 1997, s 8).
I Efesierbrevet 5:22–31 och

Läran och förbunden 121:41–46 gav Herren tydliga instruktioner om hur en make ska presidera.

Mose 4:23–25. "Förbannad vare marken för din skull"

President Marion G Romney lärde: "Lägg märke till att förbannelsen inte uttalades över Adam, utan på marken för Adams skull" (*Nordstjärnan*, apr 1977, s 67).

President Brigham Young sade att verkningarna av fallet var universella: "Sedan kom förbannelsen på frukten, på grönsakerna och på vår moder jord; och den kom på kräldjur, på säden på åkern, fiskarna i havet och på allting som hör till denna jord" (i *Journal of Discourses*, 10:312). Från det att fallet ägde rum har törne och tistel sått sig själv på marken. Endast genom ihärdigt arbete kunde Adam plantera, ge näring åt och få marken att ge skörd och därigenom trygga sin fortlevnad. Före fallet hade han uppmanats att "bruka" och "bevara" Edens lustgård (Mose 3:15). Efter fallet blev han tillsagd att arbeta i sitt anletes svett för skaffa sig sitt levebröd.

Mose 4:23. "Med vedermöda skall du nära dig av den alla dina livsdagar"

"Om Eva måste arbeta för att framföda barn, så måste också Adam arbeta (1 Mos 3:17–19; Mose 4:23) och ge liv åt marken för att få den att frambringa skördar. Båda frambringar liv med svett och tårar, och Adam är inte den mest gynnade. Även om hans arbete inte är lika svårt som hennes, är det mer utdraget. För Evas liv kommer att förskonas långt efter hennes barnafödande – 'icke desto mindre skall ditt liv förskonas' – medan Adams slit måste fortsätta till livets slut: 'Med vedermöda skall du nära dig av den alla dina livsdagar!' Inte ens pensionering gör någon fri från den vedermödan" (Hugh Nibley, *Old Testament and Related Studies*, John W Welch, Gary P Gillum och Don E Norton, red [1986], s 90).

Mose 4:25. Döden kom in i världen

När Herren framhöll det falska i det som Satan sagt till Eva (se Mose 4:10), sade han till Adam: "Du skall förvisso dö" (v 25). Adam och Eva genomgick en *andlig* död när de drevs bort från Edens lustgård och från Herrens närhet. De blev också dödliga och sålunda underkastade den *fysiska* döden.

Mose 4:31. Kerubim

Kerubim (keruber) är "gestalter som representerar himmelska varelser. Deras exakta form är okänd. De förekommer i templets allra heligaste, över nådastolen i förbundsarken (2 Mos 25:18, 22; 1 Kung 6:23–28; Heb 9:5), och i Hesekiels syner (Hes 10; 11:22)" (Bible Dictionary, "cherubim", s 632).

MOSE 5:1–15

ADAM OCH EVA UNDERVISADES OM EVANGELIET

Mose 5:1–2. Adam och Eva arbetade tillsammans

Innebörden av Mose 5:1–2 har djup betydelse mot bakgrund av de många attacker och protester som äktenskap och familjereationer utsätts för i dag. I sitt tillkännagivande för världen om familjen, fastslog första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum:

"Man och hustru har ett högtidligt ansvar att älska och vårda sig om varandra och sina barn. 'Barn är en Herrens gåva' (Psaltaren 127:3). Föräldrar har ett heligt ansvar att uppfostra sina barn i kärlek och rättfärdighet, att sörja för deras fysiska och andliga behov, att lära dem älska och tjäna varandra, att hålla Guds bud och vara laglydiga medborgare var än de bor ...

Framgångsrika äktenskap och familjer skapas och bevaras genom principerna tro, bön, omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation. Enligt gudomlig plan skall fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och han har ansvaret att sörja för och beskydda sin familj. Moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad. I dessa heliga ansvar är fadern och modern skyldiga att *hjälpa varandra som likvärdiga makar*" (Nordstjärnan, okt 1998, s 24).

Mose 5:5. "Förstlingarna i sina hjordar"

"Ordet 'förstlingar' anger vissa förutsättningar och förbehåll och fastställer till och med den trossegenskap som begagnas vid frambärandet av offret. 'Förstling' anger inte nödvändigtvis den äldsta i flocken, utan den förstfödde till en viss mor. En 'förstling' är ett hankön, 'som öppnar moderlivet' (2 Mos 13:2; 34:19). Varje mor kan bara visa upp en förstling, men i en flock får kan det födas flera förstlingar varje år. För att veta vilka lamm som var godtagbara som offer, måste ägaren känna sin flock. En del uppmärksamhet måste ges åt mödrar och de små. Hur skulle annars någon kunna veta vilka mödrar som fått avkomma för första gången? Det finns inget sätt som en man, Adam eller någon annan, skulle kunna veta vilka hankön som var förstlingar såvida inte en uppteckning och någon form av identifiering av mödrar och avkomma gjordes. Detta krav undanröjer slumpens inverkan och utesluter sporadisk lydnad. Vår tro visar sig inte bara i viljan att frambära ett offer utan också i den omvårdnad som krävs och den förberedelse som behöver göras i förväg för att välja rätt djur.

Detta speciella skriftställe visar att Guds bud kräver en rationell och överlagd uppmärksamhet från dem som söker frälsning. Det förklarar Pauls yttrande att 'utan tro är det omöjligt att behaga Gud' (Heb 11:6). Ty utan tro skulle ingen ha fört en uppteckning och noterat (åtminstone i tankarna) vilka djur som lämpade sig för offer" (Robert J Matthews, "The Doctrine of the Atonement", i *Studies in Scripture, Volume Two: The Pearl of Great Price*, red Robert L Millet och Kent P Jackson [1985], s 118–119).

Mose 5:5–6. Adam och Eva var lydiga

President David O McKay sade: "Låt oss aldrig bli blinda för lydnadens principer. Lydnad är himlens första lag" (*Gospel Ideals* [1953], s 484). President Ezra Taft Benson lärde: "Livets främsta prov är lydnad mot Gud" (Nordstjärnan, jul 1988, s 3).

Äldste Henry D Taylor, som var assistent till de tolv apostlarnas kворum, sade: "Jag tycker om den vackra lärdom fader Adam, vår förste förälder, gav och hans imponerande exempel. Herren befälde honom att offra förstlingarna i sina hjordar som ett offer. Adam kände inte till anledningen till denna begäran, men utan tvekan lydde han befällningen: 'Och många dagar därefter uppenbarade sig en Herrens ängel för Adam och sade: Varför offerar du offer åt Herren?' Adam gav detta magnifika, tillitsfulla svar: 'Jag vet ej, endast att Herren befällt mig' (Mose 5:5). För Adam var det inte en fråga om blind lydnad, utan snarare visade det hela hans orubbliga förtröstan och tro på Herrens ord och undervisning" ("*Faith*", *Improvement Era*, dec 1970, s 44).

Mose 5:5–8. Djuroffer

Inslagen av djuroffer pekade på Jesu Kristi försoning. Äldste Bruce R McConkie lärde: "Från Adam till Mose, och från Mose tills Herren Jesus Kristus kom i köttet, offerade alla de heliga, antingen som en del av evangeliet eller moselagen, offer som en sinnebild för offret av Guds Lamm ... För herdefolket, vars liv var beroende av deras flockar och hjordar, kunde det inte ha funnits en bättre sinnebild än denna" (*A New Witness for the Articles of Faith*, s 114–115).

Mose 5:8. Adam och Eva blev undervisade om Kristi namns betydelse

"Ett av de viktigaste begreppen i [Mose 5:8] är det tydliga tillkännagivandet att Adam skulle göra allt han gjorde 'i Sonens namn', att omvända sig och 'åkalla Gud i Sonens namn evinnerligen'. Detta är samma lära som det undervisas om i andra skriftställen. Några exempel på dessa är: [Apg 4:12; 2 Nephi 31:20–21; Mosiah 3:17; 4:8; L&F 18:23–24; Mose 6:52].

Följaktligen ser vi att Adam redan från början fick undervisning om denna den mest grundläggande av alla lärosatser – att det endast finns en frälsningsplan, med endast en Frälsare. Dessa skriftställen anger också att det inte fanns några alternativa planer eller alternativa frälsare" (Mattews i *Studies in Scripture, Volume Two*, s 119–120).

Profeten Joseph Smith sade: "Några säga, att Guds rike icke upprättades på jorden förrän på pingstdagen och att Johannes döparen ej predikade omvändelsens dop tills syndernas förlåtelse, men jag säger i Herrens namn, att Guds rike blev upprättat på jorden ända från Adams tid till nuvarande. Närhelst det har funnits en rättfärdig människa på jorden, till vilken Gud uppenbarade sitt ord

och som han gav makt och myndighet att betjäna i sitt namn ... där är Guds rike" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 233).

Mose 5:10–11. Adam och Eva trodde på Jesus Kristus

Adam visste att han "i köttet", det vill säga som en uppstånden person, skulle få se Gud. Eva vittnade om glädjen över sin återlösning. Hon visste att genom Kristi försoning skulle de få evigt liv om de fortsatte att vara lydiga.

För mer om *glädje*, se 2 Nephi 2:25. För mer om *uppståndelse*, se 2 Nephi 9:6–14. Fördelarna som Adam och Eva fick tack vare fallet och Jesu Kristi försoning sammanfattas i 2 Nephi 2:22–28.

Mose 5:13. "Och Satan kom in ibland dem"

President Ezra Taft Benson, då president för de tolv apostlarnas kворum, sade: "Närhelst himlens Gud genom uppenbarelse fastställer sin plan, kommer Satan alltid in ibland människorna för att förvränga läran genom att säga: 'Tro det inte.' Han upprättar ofta ett falskt system, avsett att vilseleda människobarnen" ("*A Vision and a Hope for the Youth of Zion*", *1977 Devotional Speeches of the Year* [1978], s 75).

Mose 5:13. "Köttsliga, sinnliga och djävulska"

Äldste Bruce R McConkie skrev: "Efter Adams fall blev människan köttslig, sinnlig och djävulsk till naturen. Hon blev en *fallen människa*. (Mose 5:13; 6:49; Mos 16:1–4; Al 42:10; L&F 20:20.) Alla ansvariga personer på jorden ärver detta fallna tillstånd, detta provotillstånd, detta tillstånd vari världsliga ting verkar åtråvärda för det köttsliga kynnet. I detta tillstånd är 'den naturliga människan ... fiende till Gud', tills hon underkastar sig den stora återlösningensplanen och föds på nytt till rättfärdighet. (Mos 3:19.) Alltså skulle hela mänskligheten bli för evigt förlorad och fallen, om det inte vore för vår Herres försoning (Al 42:4–14.)" (*Mormon Doctrine*, s 267–268).

Följande citat av äldste McConkie hjälper oss förstå begreppen *köttslig*, *sinnlig* och *djävulsk*:

- "I detta fallna tillstånd är [alla människor] underkastade köttets lusta, passioner och begär. De är andligt döda och har kastats ut från Herrens närhet. Sålunda är de 'utan Gud i världen, och de hava gått i en riktning motsatt Guds natur'. De är i ett 'köttsligt tillstånd' (Al 41:10–11). De är av världen. *Köttslighet* betyder världslighet,

sensualitet och en lust att tillfredsställa köttet” (*Mormon Doctrine*, s 113).

- “Det som är sinnligt är köttligt och simpelt och har snarare att göra med kroppen än med Anden. Därför innefattar *sinnlighet* ett ohämmat tillfredsställande av köttliga njutningar – oanständighet, sexuell omoral och liderlighet. Sedan fallet har människorna i sitt naturliga tillstånd blivit köttliga, sinnliga och djävulska” (s 702).
- “Alla de som djävulen har makt över, som underkastar sig honom, som faller för hans lockelser (som handlar efter världens köttliga och sinnliga lockelser), är djävulska” (s 195).

MOSE 5: 16–54 KAIN ÄLSKADE SATEN MER ÄN GUD

Mose 5:16–17. Kain och Abel

Äldste Joseph Fielding Smith, då medlem i de tolv apostlarnas kворum, lärde:

“Kain hade den stora äran att vara Adams son, och han hade också fått förmånen att få samma välsignelser som sin far. Vilken mäktig man han kunde ha blivit! Hur skulle inte hans namn kunnat framhävas med utomordentlig glans som en av Guds tappra söner! Hur skulle han inte kunnat äras till sista generationen! Men han ville inte det!

Kains största synd begicks inte i okunnighet. Vi har all anledning att tro att han hade förmånen att stå inför himmelska budbärare. Faktum är att skrifterna antyder att han välsignades med att få meddela sig med Fadern och fick undervisning av budbärare från Faderns närhet. Det råder ingen tvekan om att han bar prästadömet, i annat fall skulle hans synd inte fått honom att kallas Förtäpelse. Han syndade mot ljuset. Och detta gjorde han, har vi fått veta, för att han älskade Satan mer än han älskade Gud.

Av Bibeln kan man dra slutsatsen att Kain var Adams första barn, men Bibeln ger endast en kortfattad berättelse. I Moses bok får vi en större översikt och en bättre insikt om förhållandena på denna första tid. Adam och Eva fick många barn, söner och döttrar, redan innan Kain och Abel föddes, så som vi förstår av uppgifterna i berättelsen” (*The Way to Perfection*, s 97–98).

Profeten Joseph Smith lärde att Abel ”högaktade prästadömet, som han bar, och han dog som en rättfärdig man och har därför blivit en Guds ängel genom att erhålla sin kropp från de döda och håller ännu sin tidsutdelnings nycklar” (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 145).

Mose 5:18–21. Kain gjorde ett offer

Profeten Joseph Smith lärde: “Genom tro på detta försörningsoffer eller denna återlösningsplan offrade Abel ett offer av sin hjords förstfödda till Gud, vilket antogs. Kain offrade markens frukt och antogs ej, då han inte kunde göra det i tro. Han kunde icke hava någon tro eller kunde icke utöva tro, som var emot himmelens plan. Den Enföddes blod måste utgjas för att försona människans fall, ty detta var återlösningsplanen och utan blodsutgjutelse fanns det ingen förlåtelse. Då nu offret instiftades som en sinnebild för att människan bättre skulle kunna lära sig att förstå det stora offer, som Gud hade berett, så kunde en tro i motsättning till denna plan icke utövas, därför att återlösningen icke kan åvägbringas på annat sätt. Försoningens kraft kan icke heller göras verksam efter någon annan ordning. Följaktligen kunde Kain icke hava någon tro, och allt, som icke kommer av tro är synd” (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 52).

Mose 5:21–22. “Varför är din blick så mörk?”

Blick kan betyda uttrycket i en persons ansikte, som kan avslöja humör, sinnesrörelse eller hjärtats känslor.

Mose 5:23–26. Kain utövade sin handlingsfrihet och valde att göra uppror mot Gud.

President Joseph F Smith lärde: “Gud har givit alla människor handlingsfrihet och har beviljat oss förmånen att tjäna honom eller att inte tjäna honom, att göra det som är rätt eller göra det som är fel. Detta privilegium har givits till alla människor, oavsett trosuppfattning, färg eller tillstånd. De rika har denna frihet, de fattiga har denna frihet, och ingen människa berövas genom Guds kraft

möjligheten att utöva den i fullaste mått och på det friaste sätt. Denna frihet har givits till alla. Det är en välsignelse som Gud har förlänat människornas värld, alla sina barn i lika hög grad. Men han kommer att låta oss noggrant redogöra för hur vi använt vår handlingsfrihet, och liksom det sades om Kain kommer det att sägas om oss: 'Om du har gott i sinnet, då ser du frimodigt upp, men om du inte har gott i sinnet, då lurar synden vid dörren' (1 Mos 4:7) Det finns emellertid vissa välsignelser som Gud ger människornas barn endast på villkor att de utövar denna handlingsfrihet rättfärdigt" (*Evangeliets lära*, s 40–41).

Mose 5:23–30. Kommer Kain att regera över Satan?

Profeten Joseph Smith lärde att "Alla, som hava kroppar, hava makt över dem som inga hava" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 156). Äldste Bruce R McConkie sade: "Liksom Adam representerade Herren på jorden, så företrädde Kain Lucifer. Denne förste av alla mördare är självaste Förtappelsen – han betecknades så i förutttillvaron – och han kommer att regera över Satan själv när djävulen och hans änglar kastas ut för all evighet" (*A New Witness For the Articles of Faith*, s 658).

Mose 5:24–25. Kain skulle komma att kallas "Förtappelse"

Förtappelse betyder "förfärlig undergång" eller "förlorad". Äldste Bruce R McConkie skrev: "Två personer, Kain och Satan, har fått det hemska namnet *Förtappelse*. Namnet betyder att de inte har något hopp om någon som helst grad av frälsning, att de helt och hållet hängett sig åt orättfärdighet, och att varje slag av rättfärdig känsla har förstörts i deras bröst" (*Mormon Doctrine*, s 566; se också L&F 76:30–38, 43–49).

Mose 5:29–31. Kain och Satan ingick förbund med varandra

Kain var den förste mannen på jorden som ingick ett förbund med Satan och använde förbunden till att hindra andra från att röja syndfulla gärningar. Han var emellertid inte den siste som gjorde så. I skrifterna kallas denna slags överenskommelse ett hemligt förbund eller en hemlig förening. För mer information om hemliga förbund, se Helaman 6:21–30; Ether 8:13–25.

Mose 5:32. Kain dräpte Abel

1885 gjorde första presidentskapet följande uttalande om hur de rättfärdiga drabbas av de orättfärdiga: "För en vis avsikt i [Guds] försyn låter han de orättfärdiga, i deras utövande av sin handlingskraft, emellanåt hemsöka hans efterföljare. Så har varit fallet sedan vår fader Adams tid, och det kommer att fortsätta vara så, så länge som Satan har någon makt över människobarnens hjärtan" (i James R Clark, sammanst, *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 delar [1965–1975], 3:5; se också Al 14:8–11).

Mose 5:33. "Jag är fri"

Kains glädje är både ironisk och tragisk. Den visar hur fullständigt hans uppror mot Gud hade blivit. Trodde han att han var befriad från framtida arbete? (Se Mose 4:23–31). Ansåg han sig själv fri från Abels rättfärdiga exempel? (Se 1 Joh 3:12). Eller kände han sig fri för att han var rik? Skrifterna klarlägger att Kain valde total fångenskap och fördömelse i stället för sann frihet (se 2 Ne 2:27).

Mose 5:34. "Skall jag taga vara på min broder?"

Äldste Dallin H Oaks sade:

"Skall vi ta vara på vår broder? Är vi med andra ord ansvariga för att se till vår nästas välbefinnande, när vi söker förtjäna vårt dagliga bröd? Frälsarens gyllene regel säger att vi är det. Satan säger att vi inte är det.

Vissa människor har fallit för Satans frestelser och följt Kains exempel. De hyser begärelse till ägodelar och syndar sedan för att komma över dem. Synden kan vara mord, rån eller stöld. Den kan vara bedrägeri. Den kan till och med vara en smart men laglig manipulering av fakta eller inflytande för att orätt dra fördel av någon annan. Alltid är ursäkten densamma: 'Skall jag taga vara på min broder?' " (*Nordstjärnan*, jan 1987, s 15).

Mose 5:36–39. Kain förbannades

En del av förbannelsen som Kain fick för att han dödat Abel var att marken inte längre skulle "giva [Kain] sin gröda", och att han skulle bli "ostadig och flyktig på jorden" (Mose 5:37). En ostadig person är en person som flyr lagen, och en flyktig person är en person som inte har något hem, Kain drevs också bort "från Herrens ansikte" (Mose 5:39). Profeten Joseph Smith sade: "Prästadömetets makt, härlighet och välsignelser kunde inte bestå hos dem, som mottogo ordination, om de icke fortsatte med att vara rättfärdiga, ty även Kain blev bemyndigad att offra men blev förbannad, därför att han inte offrade i rättfärdighet. Detta innebär således, att förordningarna måste utföras på det sätt Gud visat. Annars blir deras prästadöme till förbannelse istället för till välsignelse" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 146).

Mose 5:39–40. Ett tecken sattes på Kain

Det måste påpekas att *tecknet* eller märket som sattes på Kain inte var detsamma som den *förbannelse* han fick. Märket var för att kunna urskilja honom som den som blivit förbannad av Herren. Det sattes på Kain så att ingen som fann honom skulle döda honom. En parallell som visar skillnaden mellan ett märke och en förbannelse kan vara redogörelsen för hur Herren satte ett märke på och förbannade lamaniterna och deras avkomma (se 2 Ne 5:20–24; Al 23:16–18). Det bör uppmärksammas att förbannelsen grundades på personlig olydnad och att förbannelsen togs bort genom lydnad mot Gud, även om märket kanske inte genast togs bort. Men till slut togs också märket bort från en del (se 3 Ne 2:12–16).

MOSE 5: 55–59 EVANGELIET PREDIKADES FRÅN BEGYNNELSEN

Mose 5:55. Vilka var "människornas söner"

Människornas söner var de orättfärdiga till skillnad från Guds söner som var Guds efterföljare i förbundet (se också Mose 8:13–15).

Mose 5:58. Hur undervisades Adam och Eva om evangeliet?

Efter fallet uppenbarade Gud frälsningsplanen för Adam och Eva så att de skulle veta hur de kunde återvända till hans närhet och få evigt liv. Mose 5:4–9 förklarar att Gud gav evangeliet till Adam och Eva då han talade till dem genom änglar och genom den Helige Anden. (Se också Al 12:27–33.)

Mose 5:59. "[Allting stadfästes] för Adam genom en helig förordning"

I Websters *American Dictionary of the English Language* (amerikansk ordbok) från 1828 (som avspeglar språkbudet på profeten Joseph Smiths tid) definieras ordet *confirmed* (stadfäst) som "gjord starkare, förstärkt; eller fastslagen". Äldste Boyd K Packer sade: "Förordningar och förbund blir våra rekommendationsbrev

för tillträde till hans närhet. Att värdigt ta emot dem är en strävan för hela livet, att hålla dem därefter är jordelivets utmaning i dödligheten" (*Nordstjärnan*, jul 1987, s 19).

Mose 5:59. Evangeliet kommer att förbli i världen intill änden

President Wilford Woodruff sade: "Varje människa som är insatt i de heliga skrifterna kan säkert förstå att det endast finns ett sant evangelium. Det har aldrig funnits mer än ett evangelium. Närhelst evangeliet har funnits på

jorden har det varit detsamma i varje tidshushållning. Evangeliets förordningar har aldrig förändrats sedan Adams tid till i dag, och kommer aldrig att förändras till tidens slut. Även om det fanns många sekter och sällskap i forna tider, fick Jesus sina lärjungar att förstå att det endast fanns ett evangelium. Han talade om för dem vad evangeliet var. Han förklarade dess förordningar för dem" (*Journal of Discourses*, 24:239–240).

MOSE 6: 1–25 ADAMS SLÄKTLED

Mose 6:2. Vem var Set?

Abel hade utvalts att bära prästadömetns ansvar till efterkommande släktled. Men när han blev mördad utsågs Set, som föddes 130 år efter Adams och Evas fall, att bli den utvalde sonen som skulle bära detta heliga prästadömsansvar (se L&F 107:40–42). Han blev ordinerad när han var 690 år gammal och levde i sammanlagt 912 år. Skrifterna talar om honom som "en fullkomlig man och sin faders fullkomliga avbild" (L&F 107:43).

Mose 6:5–6. Språkets och skrivkonstens ursprung

Äldste Bruce R McConkie sade:

"I begynnelsen gav Gud Adam ett språk som var rent, fullkomligt och obefläckat. Detta numera okända *Adams språk* var mycket överlägset alla andra språk som vi har i vår tid. Till exempel är Gud Faderns namn på detta ursprungliga språk *Helighetens Människa*, vilket betyder att han är en Helig Människa och inte något obestämt andligt väsen. (Mose 6:57.)

Detta första språk som dödliga talade var antingen gudarnas celestia språk eller en sådan bearbetning av detta som behövdes för att tillgodose dödlighetens begränsningar. Och Adam och hans avkomlingar hade förmåga att tala, läsa och skriva det" (*Mormon Doctrine*, s 19).

Äldste McConkie sade följande angående den minnesbok som nämns i Mose 6:5: "Från begynnelsen tillhandahöll Herren ett språk och gav människorna förmågan att läsa

och skriva ... Det som de skrev först, och som var av störst värde för dem av allt de skrev, var en minnesbok, en bok vari de upptecknade vad Herren avslöjat om sig själv, om sin ankomst och om frälsningsplanen, en plan som skulle få kraft och giltighet tack vare hans försoning. Detta var början på de heliga skrifterna" (*The Promised Messiah*, s 86; se också Mose 6:46).

Mose 6:7. Hur länge har prästadömet funnits på jorden?

Prästadömet "är utan dagars begynnelse eller års ände" (L&F 84:17). Alltifrån Adams och Evas tid har prästadömet, evangeliet och förordningarna funnits, så som vi har dem i dag (se Mose 5:58–59; se också L&F 107:40–42). Profeter Joseph Smith lärde:

"Prästadömet gavs först till Adam. Han erhöll det Första presidentskapet och höll dess nycklar från släkte till släkte. Han erhöll det i skapelsen, innan världen danades ...

Prästadömet är en evig princip och existerade med Gud från evighet och skall förbliva i evighet utan dagars begynnelse eller års ände. Nycklarna måste bringas från himmelen var gång evangeliet sändes. Då det uppenbaras från himmelen är det genom Adams myndighet" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 135).

Mose 6:8–25. Prästadömet patriarkaliska organisation

Prästadömet fanns under tjugo generationer, från Adam till Abraham, och fördes vidare från far till son. Åtta generationer finns uppräknade i Mose 6:8–25 (från Adam till Metusela). I Mose 8:5–12 anges ytterligare tre generationer (Lemek, Noa och Sem), och Första Moseboken 11:10–26 återger nio generationer från Sem till Abram (Abraham). (Se också L&F 107:40–52.)

Mose 6:17. "Ett förlovat land"

I denna vers nämns det första rättfärdiga folk ("Guds folk") som flyttade från ett land fyllt av orättfärdighet till ett förlovat land (se också Mose 6:40–41). Detta är ett mönster som upprepas många gånger i skrifterna (för exempel se 1 Ne 1–18; Om 1:12–19; Eth 1–4).

MOSE 6:26–47 ENOKS KALLELSE OCH VERK

Mose 6:26. Enok

Bibeln innehåller endast några få verser om Enok (se 1 Mos 5:19–24). Moses bok ökar i hög grad vår kunskap om Enoks liv, verksamhet och lärdomar: Mose 6:26–38 berättar om Enoks kallelse, verserna 37–47 talar om hur han vittnade mot människornas gärningar, verserna 48–68

innehåller hans budskap om frälsning, och Mose 7 är en uppteckning om hans märkliga syner om Gud och framtida händelser på denna jord. Enok utgjorde sjunde generationen från Adam. Han föddes 620 år efter fallet, ordinerades till prästadömet när han var 25 år gammal, och när han var 430 år gammal upptogs han och hans folk till himlen utan att ha smakat döden (se L&F 107:49). Ännu ett citat från Enoks profetior finns i Juda 1:14–15, och fler uppgifter om hans liv finns i Lukas 3:37 och Hebreerbrevet 11:5.

Mose 6:29. Vad betyder "ett helvete har jag berett"

På grund av folkets orättfärdighet på Enoks tid befallde Herren Enok att predika omvändelse. Herren sade till Enok: "Ett helvete har jag berett för dem, om de icke omvända sig." Med detta "helvete" menas den del av andevärlden som vi känner som andefängelset där de orättfärdiga får lida svåra plågor på grund av de synder de inte omvänt sig från (se Al 40:11–14).

Mose 6:31–32. Känslor av otillräcklighet

Enok var inte den enda profet som kände sig otillräcklig när Herren kallade honom. Läs om hur Mose och Jeremia reagerade i Andra Moseboken 4:10–12 och i Jeremia 1:4–9. Äldste James E Faust, då medlem i de tolv apostlarnas kворum, lärde: "De flesta av oss som kallas till ledare i kyrkan känner att vi är otillräckliga på grund av bristande erfarenhet, oförmåga eller otillräckliga kunskaper" (*Nordstjärnan*, apr 1981, s 66).

Mose 6:35–36. Enok var en siare

Äldste John A Widtsoe sade: "En siare är en person som ser med andliga ögon. Han förnimmar betydelsen av det som tycks dunkelt för andra. Därför är han en tolkare och tydliggörare av evig sanning. Han förutser det framtida från det förgångna och det nuvarande. Detta gör han genom Herrens kraft som direkt eller indirekt verkar genom honom, med hjälp av gudomliga redskap som Urim och Tummim. Sammanfattningsvis är han en som ser, som vandrar i Herrens ljus med öppna ögon" (*Evidences and Reconciliations*, sammanst av G Homer Durham, 3 delar [1960], s 258; se även Mosiah 8:13–18).

MOSE 6:48–56 ENOK PREDIKADE OM FRÄLSNINGSPANEN

Mose 6:48–50. "Genom hans fall kom döden"

På grund av Adams fall undergår hela mänskligheten fysisk död (separationen av den odödliga anden från den dödliga kroppen) och andlig död (separationen från Guds närhet). Eftersom människor ger efter för Satans frestelser blir de dessutom "köttsliga, sinnliga och djävulska och äro utestängda från Guds närvaro" tills de omvänt sig

(Mose 6:49). Det förnämliga i frälsningsplanen är att genom Jesu Kristi försoning kommer alla människor att övervinna den fysiska döden och de kan övervinna den andliga döden (se Rom 3:23–24; Mos 16:3–4; Al 11:42–43; Hel 14:14–18; Mose 6:52).

Mose 6:53–54. Vad betyder "arvsyndn"?

Äldste Neal A Maxwell förklarade: "Vi hemsöks inte av någon överhängande känsla av 'arvsynd' som vi inte kan göra något åt. (Mose 6:54; Moro 8:15–16.) Genom uppenbarelsen vet vi att Herren sade till Adam: 'Se, jag har förlåtit dig din överträdelse i Edens lustgård.' (Mose 6:53.) Alltså är vi ansvariga för våra 'egna synder och inte för Adams överträdelse' (andra trosartikeln)" (*Meek and Lowly* [1987], s 42–43).

Mose 6:55. Vad betyder "dina barn äro födda i synd"?

Äldste Bruce R McConkie sade att uttrycket "födda i synd" betyder "födda i en värld av synd" (se *A New Witness for the Articles of Faith*, s 101).

Mose 6:56. Moralisk handlingsfrihet: En Guds gåva

Gud gav oss den underbara handlingsfrihetens gåva den dag han skapade oss (se Mose 7:32). Moralisk handlingsfrihet gör att vi kan skilja mellan gott och ont och erfara följder av våra val (se 2 Ne 2:14–16, 25–29; L&F 101:78).

MOSE 6:57–68 ENOK SÅG ATT ADAM OCH EVA DÖPTES

Mose 6:59. Vatten, blod och ande

Äldste Bruce R McConkie förklarade:

"Två födelser är viktiga för vår frälsning. Människan kan inte frälsas utan att födas in i dödligheten, inte heller kan hon återvända till sitt himmelska hem utan en födelse in i Andens rike ... Elementen som föreligger vid en jordisk födelse och vid en andlig födelse är de samma. De utgörs av vatten, blod och ande. Följaktligen är varje jordisk födelse en himmelsk påminnelse om att förbereda oss för den andra födelsen.

Vid varje jordisk födelse ligger barnet sänkt i vatten i moderns sköte. Vid en fastställd tid inträder anden i kroppen, och blodet flödar hela tiden i venerna på den nya personen. Utan dessa element finns det inget liv, ingen födelse, ingen dödlighet.

Vid varje födelse in i himmelriket nedsänks den nyfödda i Kristus i vatten. Hon mottar den Helige Anden genom handpåläggning, och Kristi blod renar henne från alla synder. Utan dessa element finns det ingen andefödelse, inget förnyat liv, inget hopp om evigt liv ...

Dessa element ingick också vid [Kristi] död. Han svetades stora blodsdroppar i Getsemane när han påtog sig alla människors synder på villkor att de omvänder sig. Samma vånda och lidande upprepades på korset. Det var då han tillät sin ande att lämna sin kropp, och det var då som blod och vatten kom ut ur hans sönderstuckna sida" (*A New Witness for the Articles of Faith*, s 288–289).

Mose 6:60. "Genom vattnet"

"Dopet är inte valfritt om man önskar frälsningens fullhet. Jesus sade att en person måste födas av vatten och Ande (se Joh 3:3–5). När han sände ut de tolv apostlarna för att undervisa om evangeliet, sade han att den som tror och blir döpt skall räddas, men den som inte tror skall bli dömd (se Mark 16:16) ...

Dop i vatten har flera syften. Det är för syndernas förlåtelse, för medlemskap i kyrkan och för inträde i det celestialet riket. Det är också porten till personlig helgelse när det följs av mottagandet av den Helige Anden" (*Bible Dictionary*, "baptism", s 619; se också L&F 76:51–52).

Mose 6:60. Rättfärdiggörelse

Att bli rättfärdigad är att bli rättfärdiggjord, eller befriad från skuld och synd. Den Helige Anden är den medlem i gudomen vars kraft verkar som ett renande medel som tar bort skuld och synd ur våra liv (se 2 Ne 31:17). President Joseph Fielding Smith sade: "Genom att Kristus utgöt sitt blod renas och helgas vi samt rättfärdigas genom Guds ande" (*Frälsningens lära*, del 2, s 276).

Mose 6:60. Helgelse

Att bli helgad är att bli helig och värdig evigt liv och odödlig härlighet (se Moro 10:32–33). Genom sin fullkomliga försoning utgöt Jesus Kristus sitt blod och gjorde det möjligt för alla som har tro och omvänder sig att bli helgade (se Mos 3:11, 18; Al 34:10–16). Följaktligen är vi återlösta och heliggjorda genom Kristi blod. Profeten Joseph Fielding Smith, då president för de tolv apostlarnas kvorum, lärde:

"Försoningen varigenom människorna är återlösta åstadkoms av en som är felfri och fläckfri. Han måste vara en som hade liv i sig själv och därmed all makt över döden. Ingen dödlig människa skulle kunna åstadkomma försoningen. Dessutom måste försoningen ske genom blodsutgjutelse, för blodet är den levandegörande kraften i den dödliga kroppen ...

Skrifterna är fyllda av avsnitt som lär oss att det inte skulle kunna finnas någon syndernas förlåtelse utan Jesu Kristi blods utgjutelse" (*Conference Report*, apr 1956, s 127).

Mose 6:62. "Detta är frälsningsplanen"

Äldste Russell M Nelson förklarade att frälsningsplanen "kallas också lycksalighetsplanen ... återlösningsplanen, återställens plan, barmhärtighetens plan, planen för frälsning och det eviga evangeliet. Profeterna har omväxlande använt dessa uttryck.

Oavsett benämning är planens kärna Jesu Kristi försoning" (*Nordstjärnan*, jan 1994, s 32).

Mose 6:63. Allt är skapat för att vittna om Kristus

När himlarna och jorden skapades använde Herren sig av fysiska sinnebilder för att undervisa oss om Jesu Kristi lärdomar och principer och om sitt evangelium (se också 2 Ne 11:4). För att förstå evangeliets sinnebilder krävs en förening av en jordisk, det vill säga konkret, dimension med en översinnlig, andlig dimension. Profeten Alma lärde att "allting tyder på att det finnes en Gud, ja, hela jorden och allt vad därpå är, dess rörelse och alla planeterna i sina regelbundna banor betyga, att det finnes en högsta skapare" (Al 30:44). Detta vittnar inte bara om att det finns en högsta varelse, utan också om att han är Jesus Kristus, alltings Skapare.

Herren lärde sina lärjungar att ta reda på vad skrifterna innehåller och se vad som står om honom (se Luk 24:44–45). Att söka efter och upptäcka sinnebilder för Kristus i skrifterna är att öppna en källa till nya tankar och känslor rörande försoningen. Dopet genom nedsänkning är till exempel den jordiska förordning som symboliserar Kristi död, begravning och uppståndelse (se Rom 6:3–5; L&F 76:51–52).

Mose 6:64–68. Adam, en evig Guds son

Enok visade på vilket sätt Adam var ett föredöme för oss alla genom att utöva sin tro på Kristus genom dop i vatten och Ande. På grund av sin lydnad blev därför Adam "ett med [Kristus], en Guds son" (Mose 6:68). På samma sätt kan alla bli Guds söner och döttrar (se Mos 5:7: 27:24–27; L&F 25:1; 39:4).

Mose 6:67. Adam hade prästadömet

Se kommentarerna till Mose 6:7.

MOSE 7:1–20 ENOK LEDDE GUDS FOLK

Mose 7:3–4. Enok såg Gud ansikte mot ansikte

Enok fick uppleva något liknande det som Mose och Abraham upplevde (se Mose 1:31; Abraham 3:11). President Brigham Young redogjorde utförligare: "Människan är skapad i sin Skapares avbild ... hon är hans exakta avbild, har öga för öga, panna för panna, ögonbryn för ögonbryn, näsa för näsa, kindben för kindben, mun för

mun, haka för haka, öron för öron, precis som vår himmelske Fader" (*Journal of Discourses*, 13:146).

Mose 7:13. "Stor var Enoks tro"

Enok fick i början av sin verksamhet veta att han skulle utträtta stora ting (se Mose 6:34). Enoks tro på Jesus Kristus gjorde att han kunde göra detta. Äldste Bruce R McConkie sade: "Tro är kraft. Genom tro skapades världarna. Ingenting är omöjligt för dem som har tro. Om jorden själv rullade in i sin tillvaro genom tro, kan säkert också ett enda berg flyttas av samma kraft" (*The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary*, 4 delar [1979–1981] del 3, s 73; se också MB Jak 4:6; Eth 12:13–22).

Mose 7:19. "Helighetens stad"

Enoks stad hade två namn, *Sion* och *Helighetens stad*. Det andra namnet blir mer meningsfullt när vi kommer ihåg att vår himmelske Faders namn på Adams språk är *Helighetens Människa* (se Mose 6:57).

MOSE 7:21–41 ENOK SÅG VAD SOM SKULLE HÄNDA PÅ HANS TID

Mose 7:21. Upptagande

De människor som togs upp till himlen utan att smaka döden blev *upptagna*. President Joseph Fielding Smith förklarade: "Personer som upptagits är fortfarande dödliga och blir tvungna att genomgå döden, eller särskiljandet av anden från kroppen, även om detta sker i ett ögonblick, ty folket i Enoks stad, Elia och andra som erhöll denna stora välsignelse i forna dagar, före vår Herres ankomst, skulle inte ha kunnat uppstå, eller förändrats från dödlighet till odödlighet, eftersom vår Herre ännu inte betalat skulden som befriar oss från dödligheten och ger oss uppståndelsen" (*Answers to Gospel Questions*, 1:165).

Profeten Joseph Smith sade: "Många hava förmodat, att läran om upptagande till himmelen var en lära om hur människor blevo förda omedelbart dit där Gud är och in i evig fullhet, men detta är en felaktig tanke. Deras plats eller boning tillhör den terrestriala ordningen, och han har en plats beredd för sådana personer, till att vara tjänande änglar för många planeter, och vilka ännu icke inträtt i en så stor fullhet som de vilka äro uppståndna från de döda" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 147).

Mose 7:26–28. Kedjor och mörker

Satan främjar mörkrets gärningar och strävar efter att binda, fångsla och förstöra människorna (se 2 Ne 26:22; 28:17–23; Al 12:11; Mose 4:4). Gud verkar inte i mörker och han strävar efter att rädda människorna (se 2 Ne 26:23–24, 33). Dessutom står det i Mose 7:28 att Gud, i motsats till Satan och hans änglar som skrattade åt människornas orättfärdighet, grät över sina barns orättfärdighet.

Mose 7:27. Änglar steg ned från himlen

Gud sänder ofta änglar att betjäna sina barn på jorden (se till exempel 3 Ne 17:23–25; Moro 7:35–37; L&F 13:1; 29:42; Mose 5:5–7).

Mose 7:27. Många blev upptagna till himlen

Det rättfärdiga folk som beskrivs i Mose 7:27 förvandlades och "upptogs" för att förenas med folket i Sions stad. Äldste Bruce R McConkie skrev: "Sedan människorna i Helighetens stad blivit upptagna till himlen utan att smaka döden, så att Sion som ett folk och en församling hade undflytt ondskan på jorden, sökte Herren efter andra bland människorna som ville tjäna honom. Från Enoks tid till floden upptogs nyomvända och rättrogna, utom de som behövdes för att utföra Herrens avsikter bland de dödliga" (*The Millennial Messiah*, s 284).

Mose 7:32–41. Varför grät Gud?

Äldste Marion D Hanks, tidigare medlem i de sjuttios kворum, förklarade:

"Gud, från vilken alla välsignelser utgår, begärde av sina barn endast att vi skulle älska varandra och välja honom, sin Fader.

Men liksom i vår egen tid fanns det många som inte sökte Herren och ej heller hade kärlek till varandra, och då Gud förutsåg det lidande som vår frivilliga, upproriska väg måste leda till, *grät han*. Detta, sade han till Enok, var vad han hade att gråta över" (*Nordstjärnan*, okt 1980, s 53).

Mose 7:37. "Satan skall vara deras fader"

Satans mål är att bedra och förblinda alla människor och hålla alla Guds barn fångna enligt sin vilja, om de inte hörsammar Herrens röst (se Mose 4:4). Därigenom blir Satan "fader" till dem som väljer att följa honom, och de får uppleva hans elände (se 2 Ne 2:18; L&F 10:22, 26–27).

Mose 7:38–39. Andefångelse

Äldste Bruce R McConkie skrev: "Människorna på Noas tid gjorde uppror. De förkastade Herren och hans evangelium och begravdes i en vattengrav. Deras andar befann sig sedan i det fängelse som förberetts för dem som vandrar i mörker, när ljuset finns framför dem" (*The Promised Messiah*, s 330).

President Joseph Fielding Smith förklarade: "På grund av att de vägrat lyssna till en Herrens profet var de inneslängda i fängelset och led straffet för sina överträdelser från det att de omkommit i floden till dess att Frälsaren korsfästes. Varje människa som förkastar evangeliet, vare sig hon levde i forna dagar eller lever nu, måste genomgå samma sak" (*Frälsningens lära*, del 2, s 197).

Mose 7:39. "Den som jag har utvalt"

Pronomenet *Den* syftar på Jesus Kristus. Han utvaldes i den förjordiska tillvaron att bli världens Frälsare (se L&F 38:4; Mose 4:2). Sedan Kristus avslutat sin mission på jorden, och medan hans kropp låg i graven, besökte han som en andevarelse andevärlden (se 1 Petr 3:18–20). Väl där organiserade han de rättfärdigas andar att gå till de orättfärdigas andar i fängelset och förkunna evangeliet för dem (se L&F 138).

MOSE 7:42–57 ENOK SÅG NOAS OCH JESU KRISTI TID

Mose 7:44. Först vägrade Enok att låta sig tröstas

Äldste Neal A Maxwell förklarade:

"Om Enok inte hade 'skådat' och blivit andligt upplyst, hade han sett människans tillstånd som något åtskilt från den härliga verkligheten. Om Gud inte hade funnits där, hade Enoks 'varför' förblivit ett obesvarat rop av förtvivlan!

Först vägrade Enok att 'låta trösta [sig]' (Mose 7:44). Till slut såg han Guds plan, hur Messias skulle komma i tidens mitt och hur Guds avsikter till sist skulle segra" (*Nordstjärnan*, jan 1988, s 27).

Mose 7:47. "Lammet är slaktat"

"Den Rättfärdige", Jesus Kristus, som också kallas "Guds Lamm", offrades på ett kors i tidens mitt, liksom felfria lamm hade offrats på stenaltarna alltsedan Adams tid.

Mose 7:48. Jordan talade

Äldste Joseph Fielding Smith, då medlem i de tolv apostlarnas kворum, skrev: "Här [i Läran och förbunden 88] informerar Herren oss om att jorden som vi bor på lever, och att den tid måste komma när den helgas från all orättfärdighet. I Den kostbara pärlan hör Enok, när han talar med Herren, hur jorden gråter efter att få bli befriad från

syndfullheten på dess yta ... Det är inte jordens fel att orättfärdighet råder på den, ty hon har varit trofast mot lagen han erhöll och den lagen är den celestiaa lagen. Därför säger Herren att jorden ska helgas från all orättfärdighet" (*Church History and Modern Revelation*, 2:a vol [1953], 1:366–367).

Mose 7:50–52. Enoks förbund

Det förbund Gud ingick med Enok förnyades med Noa. I Joseph Smiths översättning av Första Moseboken 6:18 (JST, Genesis 8:23–24) sade Herren att han skulle upprätta sitt förbund med Noa, alldeles som han lovat Enok, Noas far, att alla nationer skulle komma av dennes avkomma. Herren befälde Noa att komma in i arken med sina söner och sin hustru och sönernas hustrur.

Mose 7:53. Jesus Kristus

Jesus Kristus är "Himmelens Klippa". "Porten" är tro på honom, omvändelse och dop med vatten och den Helige anden (se 2 Ne 31:17–18). Jesus Kristus är den enda väg på vilken vi kan återvända till Fadern (se Joh 14:6). Han är Messias, "den Smorde", som utvaldes från begynnelsen att frälsa Guds barn (se Mose 4:2; Abraham 3:27), Sions konung, Härskaren över de renhjärtade (se L&F 97:18–21) och den säkra grund på vilken vi kan bygga vårt liv och nå evigt liv (se Matteus 7:24–25; Helaman 5:12).

Mose 7:55–56. Jorden jämrade sig när Kristus dog

Enok såg att jorden skulle sörja och stöna och att dess klippor skulle rämna när Kristus korsfästes och uppstod. Nephi, Lehis son, och lamaniten Samuel fick också detta löfte (se 1 Ne 19:10–12; Hel 14:21–22). Mormons bok innehåller en uppteckning över stora jordbävningar på västra halvklotet (se 3 Ne 8:18), medan Bibeln berättar om jordbävningar på östra halvklotet (se Matt 27:51). Äldste Spencer W Kimball, då medlem i de tolv apostlarnas kvorum, lärde: "Dessa jordiska skälvningar [var] den skapade jordens revolt mot att dess Skapare korsfästes" (i Conference Report, apr 1963, s 65).

Mose 7:56–57. Uppståndelsen

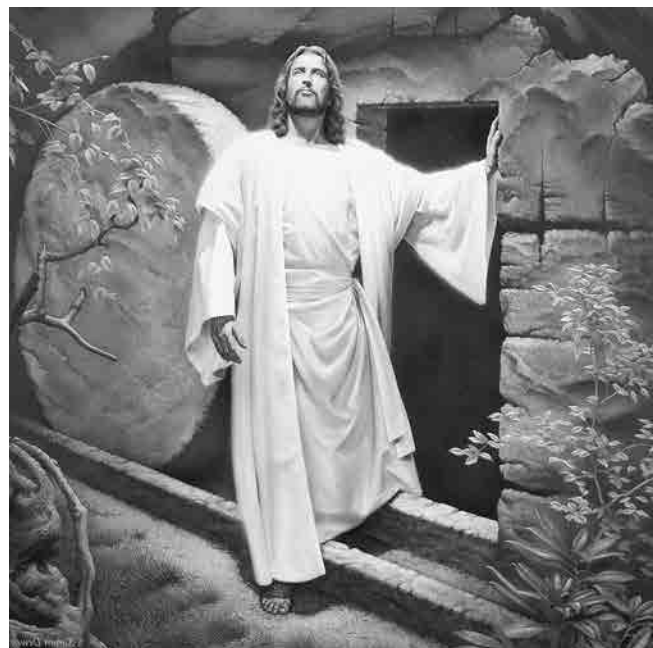
Enok såg att de heliga som dog före Kristus skulle uppstå och krönas på Människosönens högra sida. Lamaniten Samuel profeterade också om en uppståndelse som skulle äga rum i Amerika efter Kristi uppståndelse (se Hel 14:25). En redogörelse för denna första uppståndelse finns i Matteus 27:52–53 och 3 Nephi 23:9–13.

President Howard W Hunter, då verkställande president för de tolv apostlarnas kvorum, sade angående uppståndelsen:

"Läran om uppståndelsen är den enskilda mest fundamentala och avgörande lärosatsen i den kristna religionen. Den kan inte överbetonas, inte heller kan den ignoreras.

Utan uppståndelsen så skulle Jesu Kristi evangelium bli en litanian av kloka uttalanden och till synes oförklarliga

mirakel – men uttalanden och under utan slutgiltig seger. Nej, den slutliga segern ligger i det slutgiltiga undret; för första gången i mänsklighetens historia reste sig en som var död upp till odödlighet. Han *var* Guds son, Sonen till vår odödlige Fader i himlen, och hans seger över fysisk och andlig död är de goda nyheter som varje kristen tunga skall förkunna" (*Nordstjärnan*, jul 1986, s 13).

MOSE 7:58–69 ENOK SÅG DEN DAG NÄR JORDEN SKA FÅ VILA

Mose 7:58. "När skall jorden få vila?"

Enok hörde jorden fråga när den kunde få vila och bli renad från dess barns ogudaktighet (se Mose 7:48). Enok såg sedan att jorden inte skulle få vila på Noas tid, inte heller under Jesu Kristi jordiska verksamhet. Tiden när jorden slutligen skulle få vila skulle komma vid Kristi andra ankomst (se L&F 133:46–52; Tionde trosartikeln).

Mose 7:59. "Jag känner dig"

Herren kallade Enok att predika rättfärdighet (se Mose 6:26–36). För att hjälpa Enok att utföra sin mission sade Herren till honom: "Min Ande är över dig ... du skall förbli i mig och jag i dig; vandra därför med mig" (Mose 6:34). Enok vandrade verkligen med Gud (se Mose 6:39) och fick självförtroende nog att säga: "Jag känner dig."

Mose 7:59. "Rätt till din tron"

Enok såg de heliga uppstå med uppståndna kroppar, krönas med kronor och stå på Kristi högra sida (se Mose 7:56). Sedan förutsåg han sin egen härliga framtid (se Mose 7:59). Gud har lovat samma belöning till alla sina värdiga barn (se Rom 8:16–17; Upp 3:21). Enok såg också

att denna underbara framtid "icke var av mig själv utan genom din egen nåd" (Mose 7:59). Upphöjelse i Guds celestiale rike erhålls som en gåva från Gud, genom nåd, sedan vi gjort allt vi kan (se 2 Ne 25:23; L&F 6:13). I Bible Dictionary står följande om nåd ("grace"):

"Den huvudsakliga betydelsen av ordet är de gudomliga medel eller den kraft som Jesu Kristi frikostiga nåd och kärlek ger.

... På samma sätt är det genom Herrens nåd som enskilda, genom tro på Jesu Kristi försoning och omvändelse från sina synder, erhåller kraft och hjälp att göra goda gärningar som de inte skulle kunnat göra om de varit hänvisade till sin egen förmåga. Denna nåd är en kraft som låter män och kvinnor få del av evigt liv och upphöjelse sedan de själva gjort allt de kunnat.

... Nåden förslår emellertid inte, om inte mottagaren å sin sida anstränger sig till det yttersta" ("grace", s 697; se också 2 Ne 25:23; Moro 10:32-33).

Mose 7:62. "Jag skall sända rättfärdighet ned från himmelen och sanning skall jag bringa fram ur jorden"

President Ezra Taft Benson förklarade att Herren lovade "att rättfärdighet skulle komma från himlen och sanning från jorden. Vi har sett det underbara uppfyllandet av denna profetia i vår generation. Mormons bok har kommit fram ur jorden, fylld med sanning, verkande som 'själva slutstenen i vår religion' (se inledningen till Mormons bok). Gud har också sänt ned rättfärdighet från himlen. Fadern själv uppenbarade sig tillsammans med sin Son för profeten Joseph Smith. Ängeln Moroni, Johannes döparen, Petrus, Jakob, Johannes och många andra änglar blev ledda av himlen att återställa de nödvändiga nycklarna till riket. Vidare mottog profeten Joseph Smith uppenbarelse på uppenbarelse från himlarna under de första kritiska åren av kyrkans tillväxt. Dessa uppenbarelser har bevarats för oss i Läran och förbunden" (*Nordstjärnan*, jan 1987, s 68-69).

Mose 7:62. "Sanning skall svepa över jorden"

President Ezra Taft Benson lärde:

"Mormons bok är det redskap som Gud skapade för att 'svepa över jorden såsom en flod för att samla [sina] utvalda' (Mose 7:62). Denna heliga skrift behöver få en centralare plats när vi predikar, när vi undervisar och när vi utför vårt missionärsarbete ...

"Tiden är inne!" (*Nordstjärnan*, jan 1989, s 3.)

Tiden är sedan länge här då Mormons bok skulle översvämma jorden på grund av de många orsaker Herren nämnt ...

Vi har Mormons bok, vi har medlemmarna, vi har missionärerna, vi har tillgångarna, och världen har behovet.

Mose 7:62. "Sion, ett nytt Jerusalem"

Profeten Joseph Smith förklarade: "Nu frågar jag: Hur skall rättfärdighet och sanning översvämma jorden? Jag svarar: Människor och änglar skola samarbeta för att åstadkomma detta stora verk, och Sion, ja ett nytt Jerusalem, skall bli berett för de utvalda, som skola samlas från jordens fyra väderstreck och upprätta en helig stad" (*History of the Church*, 2:260; för ytterligare information om sista dagarnas Sion [Nya Jerusalem], se 3 Ne 20:22; 21:20-25; Eth 13:2-8; L&F 45:65-71; 57:1-3).

Mose 7:63. Två Sion ska mötas

President John Taylor sade angående mötet mellan dessa två Sion: "När tiden kommer då de stora olyckor som vi läser om ska drabba jorden, kommer de som är förberedda att ha kraft att förvandlas, liksom de hade i forna dagar, och staden kommer att förvandlas. Det Sion som finns på jorden skall stiga upp, och Sion där ovan ska komma ned, som det har sagts oss, och vi ska mötas och falla varandra om halsen och omfamna och kyssa varandra. Och sålunda kommer Guds avsikter i viss mån att uppfyllas" (i *Journal of Discourses*, 21:253).

Mose 7:64-65. Tusenårsriket

Under tusenårsriket kommer jorden inte att vara celestia. Den kommer att befinna sig i ett terrestrialt, eller paradisiskt, tillstånd, renad från orättfärdighet. När tusenårsriket inleds kommer det fortfarande att bo människor på jorden som har olika religiösa trosuppfattningar. President Joseph Fielding Smith skrev:

"När Jesu Kristi regering kommer under tusenårsriket, tas endast de bort som har levt enligt celestiale lagen. Det står i Bibeln och i andra kyrkans standardverk att jorden kommer att renas från all korruption och orättfärdighet. De som har levt ärbara liv, som har handlat ärligt mot sina medmänniskor och som bemödat sig om att göra gott enligt sitt bästa förstånd, skall bli kvar ...

Undervisningen om evangeliet kommer att ske mer intensivt och med större kraft under tusenårsriket, tills alla jordens invånare har omfattat det. Satan skall vara bunden så att han inte kan fresta någon människa. Om någon vägrar att omvända sig och ta emot evangeliet under sådana omständigheter, blir hon förbannad. Genom uppenbarelserna som gavs till profeterna får vi veta att under Jesu Kristi regering i tusen år kommer alla människor till slut att ta emot sanningen" (*Answers to Gospel Questions*, 1:108, 110-111; för mer om tusenårsriket, se Jesaja 11:5-9; 65:17-25; L&F 101:26-34).

Mose 7:68-69. "Sion har flytt"

Enoks folk levde på jorden i många år innan de togs upp i himlen. Angående denna tidsperiod sade president Brigham Young: "Enok måste tala med och undervisa sitt folk under en period av trehundra sextio år innan han kunde få dem beredda att ingå i sin vila. Därefter fick han

makt att förvandla sig själv och sitt folk" (*Kyrkans presidents lärdomar: Brigham Young, s 94*).

MOSE 8:1–30 VÄRLDEN VAR FYLLED AV ORÄTTFÄRDIGHET

Mose 8:1–11. Noa

Många generationers profeter förutsåg att Noa skulle vara profeten vid tiden då jorden skulle renas genom floden (se Mose 8:2, 9). Noa var tio år gammal när han ordinerades till det högre prästadömet av sin farfar Metusela (se L&F 107:52). Han blev en rättfärdighetens förkunnare, alldeles som Enok. Han, hans hustru och hans söner – Jafet, Sem och Ham – och deras hustrur var de enda som överlevde floden. Noa innehar nycklarna till sin tidhushållning och står näst efter Adam i auktoritet. (Se *History of the Church*, 3:386).

Noa är ängeln Gabriel (se *History of the Church*, 3:386), som visade sig för Sakarja, för att meddela att denne skulle bli far till Johannes Döparen, och för Maria, för att meddela att hon skulle bli mor till Jesus Kristus. Noa uppträder också i kallelsen av en *Elias* (se L&F 27:6–7), vilket betyder en som förbereder eller återställer. Genom att Noa visade sig på olika sätt har han både förberett och återställt.

Mose 8:3. Metuselas efterkommande

En förteckning över "Guds söner", som börjar i Mose 5:8–25, fortsätter i Mose 8 där den utökas med Lemek (v 5), Noa (v 9) och Noas tre söner (v 12). Dessa bröder bar alla det högre prästadömet (se L&F 107:40–52; för fler uppgifter om Metusela, se L&F 107:50, 52–57).

Mose 8:14–15. Döttrarna till Guds söner

President Joseph Fielding Smith tillämpade lärdomarna i Mose 8:14–15 på vår tid, när han sade:

"Eftersom Noas döttrar gifte sig med människornas söner i strid med Herrens lärdomar, upptändes hans vrede, och den överträdelsen var en av orsakerna till den allomfattande floden ... Döttrarna som tydligen hade fötts inom förbundet och var döttrar till Guds söner, det vill säga till dem som innehade prästadömet, bröt mot Herrens lag och gifte sig *utanför kyrkan*. På så sätt avskar de sig från prästadömet välsignelser, i strid med Noas lära och Guds vilja ...

I dag finns det dumdristiga döttrar till dem som innehar samma prästadöme, som bryter mot detta bud och gifter sig med människornas söner. Det finns också en del söner till dem som innehar prästadömet som gifter sig med människornas döttrar. Allt detta är i strid med Guds vilja lika mycket i dag som det var på Noas tid" (*Answers to Gospel Questions*, 1:136–137).

Mose 8:16. Noa undervisade om Jesu Kristi evangelium

President Ezra Taft Benson, då president för de tolv apostlarnas kvorum, förklarade: "Från fader Adams dagar till profeten Joseph Smiths och hans efterföljares dagar, ja närhelst prästadömet har funnits på jorden, har det varit ett primärt ansvar att predika evangeliets frälsande, eviga principer – frälsningsplanen. Fadern Adam undervisade sina egna barn om detta. (Mose 5:12.) Tänk på Noas långa år av missionärsverksamhet och alla de forna profeternas predikningar. (Mose 8:16–20). Var och en blev på sin tid befalld att föra evangeliets budskap till människornas barn och ropa omvändelse till dem som enda sättet att undkomma de väntande straffdomarna" (*Nordstjärnan*, okt 1974, s 425).

Mose 8:17. "Min Ande skall ej alltid sträva med människan"

President Harold B Lee fastslog: "Detta innebär att det livsviktiga ljuset, som alla kunde ha åtnjutit om de hållit buden, drogs bort" (*Stand Ye in Holy Places* [1974], s 119; se också 1 Ne 7:14; 2 Ne 26:11; Morm 5:16; Eth 2:15; 15:19; Moro 8:28; 9:4; L&F 1:33).

Mose 8:25. "Noa sörjde och kände smärta i sin själ"

Lägg märke till att denna vers är en viktig och inspirerad rättelse av Första Moseboken 6:6, som lyder: "Då ångrade Herren att han hade gjort människorna på jorden, och han blev bedrövad i sitt hjärta." Det hebreiska ord som används här, och som översatts till *ångrade* i Bibeln, är *nacham*, vilket bokstavligen betyder "att sucka", "att andas tungt", "att vara bedrövad", "att beklaga".

Mose 8:27. "Noa var en rättfärdig man och fullkomlig i sitt släkte"

Äldste Mark E Petersen, som var medlem i de tolv apostlarnas kvorum, skrev:

”Noa, som byggde arken, var en av Guds främsta tjänare, utvald innan han föddes precis som andra profeter blivit. Han var ingen excentrisk person som många föreställt sig. Inte heller var han en mytomspunnen figur som endast fått sin gestalt i sägnen. Noa var verklig ...

Låt ingen nedvärdera denne store profets liv och mission. Noa var så nära nog fullkomlig under sitt liv att han bokstavligen gick och talade med Gud ...

Få människor i någon tidsålder har varit lika stora som Noa. I många avseenden liknade han Adam, den första människan. Båda verkade som tjänande änglar i Guds närhet även efter sitt jordeliv” (*Noah and the Flood* [1982], s 1-2).

Mose 8:26-30. Floden

President Joseph Fielding Smith sade: ”Således befallde Herren Noa att bygga en ark i vilken han skulle ta sin familj och jordens djur för att bevara avkomman efter floden, och allt kött som inte fanns i arken omkom i *enlighet med Herrens påbud*. Naturligtvis tror de visa och de stora bland människornas barn inte på denna berättelse; det gjorde de inte heller på Noas tid ” (*Frälsningens lära*, del 3, s 40).

President John Taylor lärde: ”Gud förgjorde den generationens orättfärdiga med en översvämning. Varför han förgjorde dem? Han förgjorde dem för deras skull, om ni kan förstå det” (i *Journal of Discourses*, 24:291).

ABRAHAM'S BOK

Innehåll:

- **Abraham sökte efter fädernas välsignelser (prästadömet)**
- **Guds löften till Abraham**
- **Abraham och Sarai kommer in i Egypten**
- **Genom Urim och Tumim lär sig Abraham sanningar om solen, månen och stjärnorna**
- **Andarnas eviga natur**
- **Gudarna planerar och skapar denna jord och livet härpå**

Vem är Abraham och när levde han?

Adam och Eva och fället (omkring 4000 f Kr), Enok (omkring 3000 f Kr), Noa och floden (omkring 2400 f Kr) och Babels torn (omkring 2200 f Kr) kom före Abrahams tid. Abraham, som föddes omkring 2000 f Kr, var far till Isak och farfar till Jakob, som fick sitt namn ändrat till *Israel*.

Hur fick kyrkan Abrahams bok?

Den 3 juli 1835 kom en man vid namn Michael Chandler med fyra egyptiska mumier och flera papyrusrullar med forntida egyptisk skrift till Kirtland, Ohio. Mumierna och papyrusen hade upptäckts i Egypten flera år tidigare av Antonio Lebolo. Kirtland var en av många platser i östra Förenta staterna där Chandler visade upp mumierna. Chandler bjöd ut mumierna och papyrusrullarna till försäljning och flera medlemmar i kyrkan donerade, på profeten Joseph Smiths anmodan, pengar för att kunna köpa dem. I ett uttalande den 5 juli 1835 förklarade Joseph hur betydelsefulla dessa forntida egyptiska skrifter var. Han skrev: "Jag började översätta några av bokstäverna eller hieroglyferna och vi fann till vår stora glädje att en av rullarna innehöll Abrahams skrifter ... Vi kan verkligen säga att Herren börjar uppenbara fridens och sanningens rikedomar" (*History of the Church*, 2:236).

Hur översatte profeten de forntida skrifterna?

Profeten Joseph Smith berättade aldrig vilken metod han använde sig av när han översatte dessa uppteckningar. Precis som med alla andra skrifter handlar ett vittnesbörd om att dessa skrifter är sanna huvudsakligen om tro. Största beviset på att Abrahams bok är sann finner vi inte genom att analysera fysiska bevis, inte heller genom att studera den historiska bakgrunden, utan genom att under bön beakta dess innehåll och kraft.

Varför sade profeten Joseph Smith att han översatte Abrahams skrifter, när manuskriptet inte är tidsbestämt till Abrahams tid?

I Metropolitan Museum of Art i New York City upptäcktes 1966 elva fragment av papyrus som profeten Joseph Smith en gång ägt. De överlämnades till kyrkan och har analyserats av vetenskapsmän som daterar dem till mellan 100 f Kr och 100 e Kr. En vanlig invändning mot Abrahams boks äkthet är att manuskripten inte är gamla nog för att ha skrivits av Abraham, som levde nästan två tusen år före Kristus. Joseph Smith gjorde aldrig gällande att papyrusen var autografisk (skriven av Abraham själv), inte heller att de härrörde sig från Abrahams tid. Det är vanligt att referera till en författares verk som "hans" skrifter, vare sig han nedtecknade dem själv, dikterade dem för andra eller andra kopierade hans skrifter.

Vad gjorde profeten Joseph Smith med sin översättning?

Abrahams bok publicerades ursprungligen med några utdrag åt gången i *Times and Seasons*, en kyrkans tidning, med början i mars 1842 i Nauvoo, Illinois. Profeten Joseph Smith antydde att han skulle publicera mer av Abrahams bok senare, men han led martyrdöden innan han hann göra det. Oliver Cowdery sade vid ett

tillfälle om den eventuella mängden fullbordad översättning, att det skulle krävas "många volymer" att rymma den (se *Messenger and Advocate*, dec 1835, s 236).

Förutom de hieroglyfiska inskriptionerna innehöll manuskriptet också egyptiska teckningar. Den 23 februari bad profeten Joseph Smith en trägravör vid namn Reuben Hedlock, en medlem i kyrkan, att göra träsnitt av tre av dessa teckningar, så att de skulle kunna tryckas. En vecka senare var Hedlock färdig och Joseph Smith publicerade avtrycken (faksimilerna) tillsammans med Abrahams bok. Joseph Smiths förklaringar till teckningarna åtföljer faksimilerna.

Vad hände med mumierna och papyrusen?

Efter profeten Joseph Smiths död blev änkan Lucy Mack Smith, Josephs mor, ägare till de fyra mumierna och papyrusen. När Lucy dog 1856 sålde Emma Smith, profetens hustru, samlingen till A Combs. Flera teorier har framförts om vad som senare hände med mumierna och papyrusen. Det verkar som om minst två av mumierna brann upp vid den stora branden i Chicago 1871.

Tidigt på våren 1966 upptäckte doktor Aziz S Atiya, en professor vid University of Utah, flera papyrusfragment från Abrahams bok medan han bedrev forskning vid Metropolitan Museum of Art i New York City. Dessa fragment överlämnades till kyrkan av museichefen den 27 november 1967. Var de

andra mumierna och den andra papyrusen för närvarande finns är okänt.

Vilken betydelse har Abrahams bok?

Abrahams bok är ett bevis på profeten Joseph Smiths inspirerade kallelse. Den kom fram i en tid när utforskningen av det forntida egyptiska språket och den egyptiska kulturen just hade börjat. 1800-talets vetenskapsmän hade knappast börjat utforska egyptologins område och ändå började Joseph Smith, utan att ha någon formell utbildning i forntida språk och utan kännedom om forntida Egypten (förutom sitt arbete med Mormons bok), sin översättning av de forntida manuskripten. Hans kunskap och förmåga kom genom Guds kraft och gåva, i förening med hans egen beslutsamhet och tro.

Abrahams bok uppenbarar sanningar i Jesu Kristi evangelium som tidigare var okända för kyrkans medlemmar på Joseph Smiths tid. Den kastar också ett klart ljus över svåra avsnitt i annan helig skrift.

ABRAHAM 1: 1–4 ABRAHAM SOKTE EFTER FADERNAS VALSIGNELSER

Abraham 1:1. Kaldeerna och egyptierna

Ur, Abrahams födelseplats, anses allmänt ha legat i närheten av den nutida staden an-Nasiriva i nuvarande Irak. Den ligger cirka 24 mil från Persiska viken och 140 mil från Egypten. Även om folket i Kaldeen och Egypten var skilda åt geografiskt, verkar det som om de på Abrahams tid hade samma religiösa tro och sedvänjor.

Äldste Mark E Peterson, som var medlem i de tolv apostolarnas kворum, förklarade att Abraham "säger att Elkenahs präst också var faraos präst. Altaret [se faksimile 1, figur 4] var tydligen byggt speciellt för människoffer.

Hur kom detta egyptiska inflytande att tränga in i Mesopotamien? Vad gjorde faraos präst i Ur?

Vid den tiden märktes det egyptiska inflytandet över hela den bördiga halvmånen [ett geografiskt område som sträcker sig i en kurva från Egypten i norr till Mesopotamien, sedan öster- och söderut mot Persiska viken]. Mycket av den högre lärdom som Nilens folk hade fördes utomlands, bland annat några av deras religiösa sedvänjor" (*Abraham, Friend of God* [1979], s 42–43).

Abraham 1:1. Abrahams första år

Abraham kan ha känt profeten Noa. Den bibliska kronologin visar tydligt att Noa levde under Abrahams första år. I Abraham 1:19 talade Herren om sitt förbundsförhållande med Noa för att undervisa Abraham om det förbundsförhållande som Herren skulle vilja ha med honom.

Abraham 1:2. Varför sökte Abraham efter fädernas välsignelser?

Äldste Neal A Maxwell, medlem i de tolv apostolarnas kворum, sade: "Den sanna lärjungen har en inneboende

önskan att personligen få veta allt som Gud är villig att lära oss. Nephi skulle med glädje ha kunnat ta emot sin fader Lehis syn. Men Nephi fick 'åtrå efter kunskap om det som [hans] fader sett' (1 Ne 11:1). Abraham eftersträvade, fastän han hade en far som vänt sig bort från tron, 'större lycka och vila' och sin 'utnämning till prästadömet' (Abraham 1; 2, 4). Abraham sade om sig själv att han 'traktat efter att äga stor kunskap och att vandra ännu rättfärdigare' (Abraham 1:2), i sitt sökande efter Kristi ord. Maningar från gudomlig källa kan få oss att vilja mäta oss, eftersom vi vet att genom att mäta oss kan vi öka vår kunskap, duglighet och glädje" (*Wherefore, Ye Must Press Forward* [1977], s 119).

Abraham 1:2. Vad betyder "den myndighet, som tillhörde fäderna"?

Profeten Joseph Smith lärde att Adam erhöll prästadömet "i skapelsen, innan världen danades", och att han höll det första presidentskapets nycklar (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 135).

President Ezra Taft Benson sade:

"Prästadömetns orden, som det talas om i skrifterna, kallas ibland den patriarkaliska ordningen, eftersom den gick från far till son ...

Abraham, som var en rättfärdig Guds tjänare, och som med egna ord 'traktat efter att ... vandra ännu rättfärdigare', sökte samma välsignelser. Han sade angående prästadömetns orden: 'Den överläts till mig från fäderna; den kom ned från fäderna från tidens begynnelse ... förstföds-lorätten, beseglades på den första människan, som är Adam, vår förste fader, och kom genom fäderna till mig' (Abraham 1:2-3)." ("Vad jag hoppas att ni lär era barn om templet", *Nordstjärnan*, maj 1986, s 5).

Abraham förklarade att han hade "fädernas uppteckningar, ja, patriarkernas, rörande prästadömetns rättigheter" (Abraham 1:31). Dessa uppteckningar bekräftade Abrahams rättighet till prästadömet. Detta kan påvisas i Första Moseboken 5 (från Adam till Sem; se också Mose 6:8-25; 8:1-13) och Första Moseboken 11:10-26 (från Sem till Abram [Abraham]; se också L&F 84:14-16; 107:40-52).

President Joseph Fielding Smith skrev, angående den patriarkaliska organisationen från Adam till Mose: "Prästadömetns ordning som etablerades i begynnelsen var patriarkalisk. Auktoriteten gick från far till son och de som innehade den var högpräster. Den övergången genom arv från Adam till Noa ges i Läran och förbunden. Noa, som står näst efter Adam i auktoritet, förde med sig detta prästadöme genom floden och det fortsatte från generation till generation. Abraham, den tionde efter Noa, erhöll speciella välsignelser från Herren och prästadömet fortsatte genom honom och hans säd med löftet att alla som mottar evangeliet skall räknas som Abrahams säd och ta del av hans välsignelser" (*Frälsningens lära*, del 3, s 134).

Abraham 1:3. Vem förlånade Abraham prästadömet?

Läran och förbunden 84:14-16 säger oss att "Abraham mottog prästadömet av Melkisedek, vilken mottog det av sina fäder i rätt nedstigande led till Noa" och från Noa bakåt till Enok och slutligen till Adam. Abrahams uppteckning visar att hans fäder hade "vänt sig bort från sin rättfärdighet" (Abraham 1:5) och därför kunde de inte förlåna Abraham det heliga prästadömet. Ändå blev Abraham "rättmätig arvinge" till prästadömet genom sin rättfärdighet och han sökte efter de fädernas välsignelser vilka innehade prästadömet (se v 2). Profeten Joseph Smith hänvisade också till Abrahams förhållande till den rättfärdige patriarken Melkisedek när han skrev: "Abraham säger till Melkisedek: 'Jag tror allt du har lärt mig angående prästadömet och Människosönens ankomst. Sålunda ordinerade Melkisedek Abraham och skickade iväg honom. Abraham glädde sig och sade: 'Nu har jag prästadömet' " (*History of the Church*, 5:555).

ABRAHAM 1: 5-19 OCH FAKSIMILE 1 JEHOVA RÄDDADE ABRAHAM

Abraham 1:4-6. Abrahams mod

President Joseph Fielding Smith sade: "Alla vet vi väl något om det mod som krävs för att avvika från gängse sedvänjor och allmänna uppfattningar. Ingen tycker om att göras till åtlöje. Ett fåtal klarar av att stå emot folkopinionen, även om de vet att den har fel, och det är svårt att fatta det storartade mod som Abraham genom sin fullständiga lydighet mot Jehova, mitt i sin omgivning, visade prov på. Hans moraliska mod, hans obetingade tro på Gud, hans djärvhet att höja sin röst i opposition till den förhärskande ondskan, är nästan utan jämförelse" (*The Way to Perfection*, s 86).

Abraham 1:6-7. Varför sökte fäderna offra Abraham?

Abraham 1 uppenbarar att Abrahams far, Tera, hade hängett sig åt att dyrka falska gudar och var villig att offra sin egen son som offer (se Abraham 1:5-6, 17; Josua 24:2). Äldste John A Widtsoe, som var medlem i de tolv apostlarnas kворum, skrev: "Abrahams familj hade vänt sig ifrån rättfärdighet och blivit avgudadyrkare. Abraham, som själv var anhängare till Guds sanning, predikade därför rättfärdighet för dem, men till ingen nytta. På grund av att han höll fast vid att dyrka den ende sanna och levande guden, förföljdes man honom och ville döda honom. Så intensivt var avgudadyrkarnas hat att det var endast genom Herrens ingripande som Abraham räddades från att offras som ett offer till folkets avgudar" (*Evidences and Reconciliations*, s 398).

Abraham 1:8–11. Egyptiska människooffer

I en förklaring av de människooffer som ägde rum under Abrahams tid, skrev president Joseph Fielding Smith: "Abraham var [tionde] generationen från Noa. Flera hundra år hade gått efter floden, och människorna hade förökat sig och spritt sig över jordens yta. Civilisationer hade grundats i Egypten, Kaldeen, Assyrien och i Kanaans mindre riken. Under denna utspridning höll det sanna sättet att dyrka Fadern på att nästan gå förlorat. Offer som infördes på Adams tid, och som Noa fortsatte att utöva och undervisa om, som en bild av Människosonens stora offer, hade förvanskats. I stället för att offra fläckfria djur, såsom lamm och ungtjurar, hade folken som avfallit försjunkit i otro till den grad att de offrade människor till sina avgudar" (*The Way to Perfection*, s 85).

Abraham 1:11. De tre jungfrurna

När äldste Neal A Maxwell talade om tre ovanligt trofasta unga män – Sadrak, Mesak och Abed-Nego – talade han också om dessa tre ärbara unga kvinnor i deras egenskap av "underbara förebilder för hur man uthärdar ovisshet och förtröstar på Gud": "Motsvarigheten till dessa tre unga män är tre unga kvinnor vars namn vi inte känner till. De nämns i Abrahams bok och är beaktansvärda unga kvinnor som jag är angelägen om att få veta mer om. De offrades på altaret för att 'de icke ville falla ned och tillbedja gudar av trä eller sten' (Abraham 1:11). En dag kommer de trofasta att få träffa dem" (*"Not My Will, But Thine"*, [1988], s 119–120).

Abraham 1:12–20. Villigheten att offra allting om det behövs

Profeten Joseph Smith lärde:

" Den som skall kunna uppge allt: anseende och rykte, ära, beröm, ett gott namn ibland sina medmänniskor, hus, egendom, bröder, systrar, hustru och barn, ja livet, och räkna det allt av ringa värde i jämförelse med det som övergår allt, kunskapen om Jesus Kristus, han måste äga mera än blott en tro eller förmodan att han gör Guds vilja: han måste ha en verklig kunskap därom och hålla fast därvid, att han, när alla lidanden tagit slut, skall ingå i evig vila och få del i Guds härlighet ...

En religion, som inte fordrar att allt skall uppoffras, har aldrig kraft till att frambringa den tro, som är nödvändig för erhållandet av liv och salighet. Ty ända från den tid människan först blev till har uppoffrandet av allt jordiskt varit det oundgängliga villkoret för erhållandet av den tro, som är nödvändig för åtnjutandet av liv och salighet. Gud har bestämt, att människan genom sådana uppoffringar allenast skall njuta evigt liv. Och genom uppoffring av allt jordiskt kan människan erhålla vissheten om att hon gör det, som är Gud väl behagligt. När en människa har uppoffrat allt vad hon har för sanningens skull och är beredvillig till att även ge sitt liv, och när hon tror, att hon

måste göra detta offer, emedan hon åstundar att göra Guds vilja, då vet hon förvisso, att Gud vill antaga hennes offer och att hon inte har sökt eller skall söka hans ansikte förgäves. Och under dessa förhållanden kan hon få den tro, som är nödvändig för henne för erhållandet av det eviga livet.

... Förgäves inbillar man sig, att man är eller kan bli medarvinge med dem, som har uppoffrat allt för att erhålla tro på Gud och ynnest hos honom och därigenom evigt liv, om man inte på samma sätt som dessa vill offra samma offer och genom detta offer erhåller det medvetandet, att man är honom väl behaglig.

... Från den rättfärdige Abels dagar intill denna dag har människan blott genom offer erhållit kunskap om att hon är väl behaglig för Gud.

... Alltså de, som har framburit sitt offer, de skall ha vittnesbördet, att deras handlingssätt är Gud väl behagligt. Och de, som har detta vittnesbörd, skall också ha den tro, varigenom de kan gripa det eviga livet, och de kan genom tro uthärda intill änden och motta den krona, som är förvarad åt dem, vilka älskar vår Herre Jesu Kristi uppenbarelse. Men de, som inte har framburit detta offer, de kan inte äga denna tro emedan erhållandet av denna tro beror på detta offer. Således kan de heller inte gripa det eviga livet, emedan Guds uppenbarade ord inte tillåter dem det, och utan denna tillåtelse kan tron inte finnas" (*Föredrag över tron, sjätte föredraget*, s 57–59).

Abraham 1:20. Det blev sorg vid faraos hov

Kaldeen lågt långt ifrån Egypten, men ändå sörjde man i Egypten när Herren nedbröt altaret och slog prästen. Äldste Mark E Petersen skrev följande angående denna händelse:

"När skrifterna säger att Herren förgjorde landets gudars altare måste det ha haft vittgående efterverkningar eftersom det orsakade stor sorg i Kaldeen 'och likaså vid Faraos hov'. Faraos hov befann sig i Egypten.

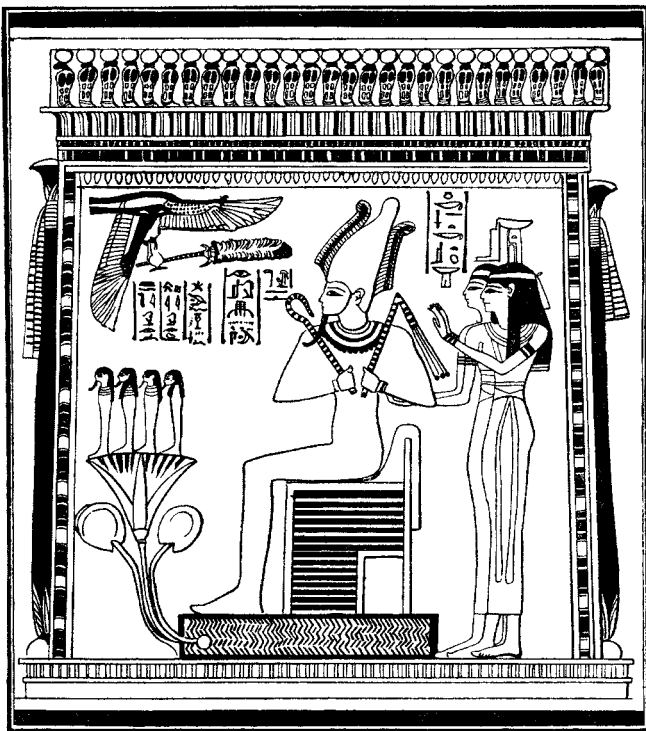
Endast en högst ovanlig händelse skulle kunnat orsaka sådana väldiga reaktioner, och så långt borta.

Det är tydligt att Abrahams korta redogörelse inte återger hela historien" (*Abraham, Friend of God*, s 48–49).

ABRAHAM 1: 20–31 FARAO, EGYPTENS KUNG

Abraham 1:20–27. En farao i Egypten

Äldste Bruce R McConkie, medlem i de tolv apostlarnas kворum, skrev: "När jorden nedsänkts i Noas vatten grydde en ny tid. Liksom på Adams tid levde de trofasta under ett teokratiskt statsskick, och liksom det var före floden, införde de som valde att leva efter världens sätt sina egna regeringar och sina egna sätt att dyrka. Sam, Ham och Jafets avkomlingar började befolka jorden, och så fortsatte det i över fyra hundra år, då Abraham, som erhöll teokratisk makt från Melkisedek, begav sig ner till Egypten. Där fann han en ättling till Ham härskas som farao. Dennes regering hade forna dagars patriarkaliska regeringar till förebild, men den saknade prästadömet och uppenbarelsen, och därför hade den, vad gudsdyrkan beträffar – en gudsdyrkan som farao fastställt, bemyndigat och påbjudit – förvandlats till avgudadyrkan." (Abraham 1:20–27.)" (*A New Witness for the Articles of Faith*, s 660).

Abraham 1:25. "Den första regeringen i Egypten ... liknade Hams regering, vilken var patriarkalisk"

Äldste Joseph Fielding Smith skrev när han var medlem i de tolv apostlarnas kворum:

"Egypten var inte den enda nation i dessa forna dagar som försökte efterlikna den patriarkaliska regeringsformen. Vi har sett i Abrahams uppteckningar att detta var styrelsesättet under Adams regering och ända fram till Noas tid.

Naturligtvis vidmakthölls denna regeringsform till stor del av alla stammarna, när dessa började föröka sig på jorden. När människorna fortplantade sig, organiserade de sig först som en familj, sedan som stammar och till slut som länder. De starkaste krafterna tog naturligtvis de fördelaktigaste platserna i besittning. Starkare stammar besegrade de svagare och tvingade dem att förena sig med den inhemska regeringen, annars skulle de underkuvas och behandlas som slavar, eller åläggas skatt. Liksom den patriarkaliska ordningen gick i arv från far till son, så vidmakthölls den politiska makten med samma anspråk på myndighet. Vi vet att i forna dagars Egypten, Assyrien, Kaldeen, Babylon, Persien och bland alla de små nationerna i Mesopotamien och Palestina, efterträddes monarken av hans arvsberättigade avkomma" (*The Progress of Man*, 3:e utg [1944], s 100–101.)

Abraham 1:24–27. Faraonen och prästadömet

Ibland tilldelades makten och myndigheten att handla i Herrens namn endast några få värdiga män och undanhölls alla andra. När till exempel Israels barn stod under Moses ledning, var det endast Levis stam som hade förmånen att inneha prästadömet (se 4 Mos 8:5–26). Vår tid är den "länge utlovade dagen ... då varje trofast, värdig man inom kyrkan kan erhålla det heliga prästadömet". Den 8 juni 1978 meddelade första presidentskapet:

"Vi är medvetna om de löften som profeterna och kyrkans presidenter före oss uttalat, att någon gång i Guds eviga plan skall alla våra bröder som är värdiga kunna motta prästadömet. Vi har bevittnat trofastheten hos dem från vilka prästadömet varit undanhållet och vi har länge och innerligt värdat till Herren till förmån för dessa våra trofasta bröder. Vi har tillbringat många timmar i övre rummet i templet och anropat Herren om gudomlig vägledning.

Han har hört våra böner och genom uppenbarelse bekräftat att den länge utlovade dagen har kommit då varje trofast, värdig man inom kyrkan kan erhålla det heliga prästadömet, med makt att utöva dess gudomliga myndighet och tillsammans med sin älskade familj åtnjuta alla de välsignelser som flödar därifrån, vilket också inbegriper templet välsignelser. Följaktligen kan alla värdiga manliga medlemmar i kyrkan ordineras till prästadömet, utan hänsyn till ras och hudfärg. Prästadömsledarna instrueras att följa kyrkans ordning att noggrant intervjua

alla kandidater för ordination till antingen aronska eller melkisedekska prästadömet för att förvissa sig om att de uppfyller de fastställda normerna för värdighet.

Vi tillkännager högtidligt att Herren nu gjort sin vilja känd till välsignelse för alla sina barn över hela jorden vilka äro villiga att lyssna till hans bemyndigade tjänares röst och förbereda sig att mottaga alla evangeliets välsignelser" (Officiellt tillkännagivande 2).

Abraham 1:27. Vad betyder att "göra anspråk" på rätten till prästadömet?

"Faraonerna gjorde gärna anspråk på att hava fått [prästadömet] från Noa genom Ham" (Abraham 1:27).

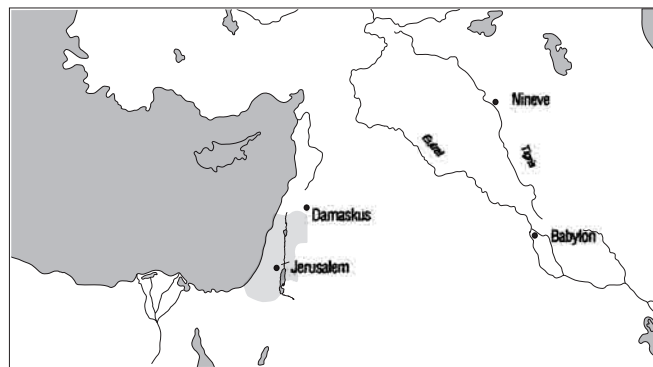
ABRAHAM 2:1–13 ABRAHAMS FÖRBUND

Abraham 2:1. Hungersnöden tilltog i landet

Hungersnöden i landet orsakades troligtvis av torra – en lång period av torrt väder under vilken grödan förtorkar och djuren dör av brist på föda. Lagg märke till hur Herren använde sig av hungersnöd för att påverka Abraham och hans familj: en hungersnöd i Ur hjälpte Tera, Abrahams far, att sluta upp med sin avgudadyrkan och förena sig med sina söner i landet Haran (se Abraham 1:30); hungersnöden i Ur fick också Abraham att känna en ännu större brådska att lämna landet Ur (se Abraham 2:1–2); det är tänkbart att hungersnöden var motivet till att Abraham lämnade landet Haran, och var sannolikt en orsak till att Tera dog (se Abraham 2:17; se också 1 Mos 11:32); en hungersnöd övertygade Abraham och hans familj om att lämna Kanaans land och fortsätta färderna till Egypten (se Abraham 2:21). Se också Helaman 11:3–20.

Abraham 2:6. Vilket var det "främmande land" som Abraham blev lovad?

Både Bibeln och Abrahams bok identifierar det främmande landet som Kanaans land (se 1 Mos 17:8; Abraham 2:15). Det är inte samma land som Kanaans folk innehade enligt uppteckningen i Mose 7:6–8. Abrahams Kanaan var uppkallat efter Kanaan, Hams fjärde son (se 1 Mos 9:22; 10:6). Kanaan och hans hushåll befolkade ursprungligen områdena i låglandet ner mot Palestinas kust vid Medelhavet. *Kanaan* syftar ibland på hela landet väster om Jordanfloden, från Dan i norr till Beer-Sheba i söder. Detta är samma land som Josua fördelade mellan Israels tolv stammar (se Josua 14–21). För mer information om Kanaans land och dess folk, se Första Moseboken 15:18–21; 24:1–4; 28:1–2, 8–9; och Josua 24:11.

Många av Abrahams avkomlingar har bott i Kanaan, men ändå har en del av dem gång på gång drivits ut från detta förlovade land (se Abraham 2:6). President Joseph Fielding Smith förklarade: "Abrahams ättlingar, Israels stammar, blev Herrens utvalda folk enligt löftet. Herren hedrade dem, stödde dem, vakade över dem med en nitälskande omsorg tills de blev en stor nation i det land som Herren hade gett deras fäder. Trots denna ömma omsorg och de instruktioner och varningar som folket fick gång på gång genom sina profeter, förstod de inte Herrens godhet utan vände sig ifrån honom. På grund av sitt uppror fördrevs de från sitt land och skingrades till slut över hela världen. Deras prästadöme gick förlorat och de lämnades i andligt mörker" (*Frälsningens lära*, del 1, s 125).

Abraham 2:6. Ett evigt arv

Äldste Bruce R McConkie lärde: "Det som Abraham ärvde i Kanaan, för sig och sin säd, skulle bli ett evigt arv, ett som skulle bestå i tid och evighet. Detta löfte är Israels hopp, hoppet om att de odmjuka ska besitta jorden, först under tusenårsriket och slutligen i samma odödliga tillstånd när jorden blir en celestrial sfär" (*Doctrinal New Testament Commentary*, del 2, s 71).

Abraham 2:6, 9–11. Abrahams förbund

Guds löfte	Skriptställe hänvisning
Land	Abraham 2:6
Ättlingar	Abraham 2:9
Prästadöme	Abraham 1:18
Frälsning och upphöjelse	Abraham 2:10

Äldste Bruce R McConkie förklarade:

"När det gäller eviga välsignelser har Abraham samma ställning som Noa för alla dem som har levt efter hans tid. Även de som inte utgör hans bokstavliga säd ska få sina eviga välsignelser genom Abraham och det förbund Gud ingick med honom. Herren gav upprepade löften till Abraham om att han skulle bli ett stort folk, och att i honom skulle 'alla släkter på jorden bli välsignade' (1 Mos 12:2–3). Han fick löfte om att Kanaans land skulle bli ett

evigt arv åt honom och hans säd. 'Och jag skall låta din säd bli som stoftet på jorden. Kan någon räkna stoftet på jorden, så skall också din säd kunna räknas' (1 Mos 13:16). Detta syftar på evig avkomma, för ingen människas säd skulle i antal kunna överträffa antalet sandkorn på jorden. 'Se upp mot himmelen', sade Herren, 'och räkna stjärnorna, om du kan räkna dem.' Och han sade till honom: 'Så skall din säd bli.' Och [Abraham] trodde på Herren och han räknade honom det till rättfärdighet' (1 Mos 15:5–6). Allt detta ingår i Abrahams förbund.

Och än en gång sade Herren till Abraham: 'Se, det förbund som jag å min sida gör med dig är detta, att du skall bli en fader till många folk ... Och jag skall göra dig mycket fruktsam och låta folkslag komma av dig, och kungar skall utgå från dig. Och jag skall upprätta ett förbund mellan mig och dig och din säd efter dig, från släkte till släkte, ett evigt förbund, så att jag skall vara din Gud och din säds efter dig. Och jag skall ge dig och din säd efter dig det land där du nu bor som främling, hela Kanaans land, till evig besittning och jag skall vara deras Gud' (1 Mos 17:4–8). Abraham förbinder sålunda sig själv och sin säd att han och de ska tjäna Herren Jehova, som i sin tur lovar dem evig avkomma.

I dess renaste och bästa form, vad det forntida ordet beträffar, framställs Abrahams förbund sålunda: [citerar Abraham 2:9–11].

"Vad innebär då Abrahams förbund? Det innebär att Abraham och hans efterkommande (däribland de som adopterats in i hans familj) skall få alla evangeliets, prästadömets och det eviga livets välsignelser. Porten till evigt liv är celestially äktenskap, vars heliga äktenskapsordning gör det möjligt för familjen att bestå i evigheten, så att kontrahenterna kan få en avkomma som är lika talrik som sanden på havsstranden eller som stjärnorna på himlen. Abrahams förbund gör det möjligt för människorna att skapa eviga familjer åt sig själva efter samma mönster som i Guds, vår himmelske Faders, familj. En mindre del av förbundet innebär att Abrahams säd har fått Tusenårsrikets bestämmelse att som evig ägodel få ärva landet Kanaan, där de rättfärdigas fötter har trampat i gångna tider" (*A New Witness for the Articles of Faith*, s 503 505; se också "Abrahams förbund", s 93–98 i denna bok).

Abraham 2:10. Abrahams säd

Äldste John A Widtsoe sade: "Alla som tar emot evangeliet blir genom adoption medlemmar i Abrahams familj" (*Evidences and Reconciliations*, s 399). Profeten Joseph Smith lärde: "När den Helige Anden faller på en som verkligen tillhör Abrahams säd, är den lugn och fridfull och hela den personens själ och kropp är ledd blott av intelligensens rena ande, under det att den Helige Andens verkningar på en icke-jude är att rensa ut det gamla blodet och förvandla honom till en av Abrahams säd. Den människa, som icke har Abrahams blod (av naturen) måste nyskapas

genom den Helige Anden" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 128–129).

Abraham 2:11. "Denna rättighet skall fortsätta i dig och din säd efter dig"

Abraham önskade få fädernas välsignelser – rätten att administrera i melkisedekska prästadömet. Han var en rättmätig arvinge, och tack vare sin rättfärdighet blev han högpräst i melkisedekska prästadömet (se Abraham 1:2). Herren lovade honom att hans efterkommande också skulle bli rättmätiga arvingar till prästadömet. "Att vara arvinge till Abrahams förbund gör inte att man automatiskt blir en 'utvald person', men det innebär att dessa är utvalda att ansvarsfullt föra evangeliet till alla jordens folk. Abrahams efterkommande har utfört missionsarbete i alla nationer ända sedan Abrahams dagar. (Matt 3:9; Abraham 2:9–11)" (*Bible Dictionary*, "Abraham, covenant of", s 602).

President Ezra Taft Benson sade: "Ansvaret som vilar på Abrahams säd, vilka är vi, är att vara missionärer för att 'bära detta ämbete och prästadöme till alla folk' (Abraham 2:9)" (*Nordstjärnan*, jul 1987, s 80).

Samma prästadömet nycklar som gavs till Abraham har återställts till jorden i de sista dagarna. Den 3 april 1836 visade sig en profet vid namn Elias för Joseph Smith och Oliver Cowdery i det nyligen invigda templet i Kirtland och överlämnade Abrahams evangelium, "sägande, att i oss och vår säd skulle alla slakten efter oss bli välsignade" (L&F 110:12). Med dessa prästadömet nycklar på jorden ännu en gång, kan en person erhålla alla de välsignelser som gavs till Abraham (se L&F 132:29–33).

Abraham 2:13. "Jag gör väl i att hörsamma din röst"

Profeten Joseph Smith lärde: "Herren vägledde Abraham i alla hans familjeangelägenheter. Denne talade med änglar och med Herren, tillsades vart han skulle fara och var han skulle stanna. Han hade stor framgång med allt han företog sig, och detta var emedan han och hans familj lydde Herrens råd" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 216).

ABRAHAM 2:14–25 ABRAHAM FORTSATTE SIN FÄRD

Abraham 2:14. En kronologi över Abrahams senare år

Händelser vid olika åldrar

- ? Abraham lämnade Ur och for till Harans land (se Abraham 2:3–4).
- 62 Abraham och hans familj drog ut ur Harans land och begav sig till Kanaans land (se Abraham 2:14; observera att Första Moseboken 12:4 säger att han var 75 år gammal när de drog ut från Haran).

- ? Abraham och hans familj bodde i Egypten (se 1 Mos 12:11–20).
- ? Abraham slog sig ned i Hebron (i Kanaans land) och Herren visade sig för honom igen (se 1 Mos 13).
- ? Abraham räddade Lot och träffade Melkisedek (se 1 Mos 14).
- 86 Ismael, Abrahams son med Hagar, föddes (se 1 Mos 16:16).
- 99 Herren uppenbarade sig ännu en gång för Abraham och bekräftade sitt förbund med honom (se 1 Mos 17:1).
- 100 Isak, Abrahams son med Sara, föddes (se 1 Mos 21:5).
- ? Abraham lydde befallningen att offra sin son Isak som ett offer åt Herren; Abrahams förbund bekräftades på nytt (se 1 Mos 22).
- ? Sara, Abrahams hustru, dog (se 1 Mos 23).
- 175 Abraham dog och begravdes tillsammans med Sara i Hebron (se 1 Mos 25:7–10).

Abrahams kallelse att lämna det kaldeiska Ur och bege sig till Kanaans land och Egypten ändrade hans, hans avkomlingars och slutligen andra nationers och civilisationers livssätt.

Abraham 2:19. Herren uppenbarade sig på nytt för Abraham

Skrifterna nämner flera tillfällen då Herren talade till eller uppenbarade sig för Abraham. Hittills har Abrahams bok berättat om:

- Synen av Gud, en ängel och Herrens röst medan Abraham låg på altaret (se Abraham 1:15–19).
- Herren uppenbarade sig medan Abraham bad i Harans land (se Abraham 2:6–11).
- Herren uppenbarade sig ännu en gång som svar på Abrahams bön när denne gick in i Kanaans land (se v 19).

Senare talade eller visade sig Herren för Abraham:

- Innan Abraham drog in i Egypten (se Abraham 2:22).
- Sedan han återvänt från Egypten och slagit sig ner i Kanaans land (se 1 Mos 13:14–18).
- När han bad om att få avkomma (se 1 Mos 15).
- När han var nittionio år gammal (se 1 Mos 17).
- När han vädjade till Herren om att befolkningen i Sodom skulle skonas.
- Strax innan Isak föddes (se 1 Mos 21:12–14).

- När han befalldes att offra Isak som ett brännoffer (se 1 Mos 22:1–2).

- När han offrade Isak på berget (se 1 Mos 22:6–19).

”Allt vad Abraham fick, erhöll han genom uppenbarelse och befallning genom mitt ord, säger Herren, och han har inträtt i sin upphöjelse och sitter på sin tron” (L&F 132:29).

Abraham 2:22–25. Abraham och Sarai i Egypten

Faksimile 3 visar att Abraham inte bara överlevde upplevelserna i Egypten, utan han inbjöds också av farao att sitta på tronen och undervisa om astronomins grundsatser. Herren välsignade Abraham och Sarai andligt, socialt och ekonomiskt under tiden de var i Egypten (se också 1 Mos 12:6–20).

Abraham 2:24–25. Sarais lydnad

Sarai befalldes att säga till egyptierna att hon var Abrahams syster. Det var ett prov på hennes tro, liksom det utan tvivel var en svår situation för Abraham. Vadhelst Herren befäller en person att göra är rätt och måste åtlydas (se *Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 219). Abraham och Sarai förstod denna princip och klarade det gudomliga prov som Herren hade ställt dem inför. Äldste Mark E Petersen skrev: För att skydda sig hade Abraham sagt till farao att Sarai var hans syster, vilket hon naturligtvis var. Hade han avslöjat att hon var hans hustru, hade han kanske blivit ihjälslagen. Men som hans syster var farao villig att köpa henne för att bra pris” (*Abraham, Friend of God*, s 69; se också 1 Mos 20:12).

Sarai härstammar från ett ord som betyder ”prinsessa” på hebreiska och ”drottning” på akkadiska. Det råder inga tvivel om att Sarai var en kvinna med andlig resning. Äldste Bruce R McConkie förklarade: ”Herren sänder aldrig apostlar och profeter och rättfärdiga människor att betjäna sitt folk utan att ställa kvinnor av liknande andlig karaktär vid deras sida. Adam står som den store högprästen, under Kristus, för att regera som en självklar patriark över alla människor i alla tidsåldrar, men han kan inte regera ensam. Eva, hans hustru, regerar vid hans sida, med egenskaper och kunskaper liknande hans. Abraham prövas som få människor har prövats när Herren befäller honom att offra Isak på altaret (1 Mos 22:1–19). Sara kämpar också med liknande problem, när Herren befäller att hon ska undanhålla egyptierna sin ställning som Abrahams hustru ... Och sålunda fortsätter det, i alla tids-hushållningar och i alla tider, då det finns heliga män, finns det också heliga kvinnor. Ingen står ensam inför Herren. Den enes upphöjelse är beroende av den andres” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3:302).

ABRAHAM 3:1–17 HERREN VISADE ABRAHAM STJÄRNORNA

Abraham 3:1. Vad är Urim och Tummim?

Urim och *Tummim* kommer från hebreiska ord som betyder "ljus" och "fullkomligheter". Det verktyg som Herren färdigställde för att göra det lättare för människan att få uppenbarelser och översätta språk, fick benämningen *Urim och Tummim*. Första gången *Urim* och *Tummim* nämns i skrifterna är i samband med Jareds broder (se Eth 3:21–28).

Profeten Joseph Smith fick den *Urim* och *Tummim* som Jareds broder tidigare hade haft (se L&F 17:1). Profeten beskrev dem som "två stenar infattade i silverbågar – och dessa stenar fastgjorda vid en bröstsköld, utgjorde de så kallade *Urim* och *Tummim*" (Joseph Smith 2:35).

Skrifterna visar att det fanns mer än en *Urim* och *Tummim*. Medan profeterna i Mormons bok använde sig av en uppsättning stenar (se Om 1:20–21; Mosiah 8:13–19; 21:26–28; 28:11–20), använde profeterna i Gamla testamentet sig av en annan (se 2 Mos 28:30; 4 Mos 27:21; 5 Mos 33:8; 1 Sam 28:6; Esra 2:63).

Abraham 3:2–16. Namnet på den Store är Kolob

President Joseph Fielding Smith skrev: "Herren klargjorde följande fakta för honom: Kolob är den första skapelsen, och står närmast det celestia, eller Guds boning. Kolob är först i styrelse och sist när det gäller tidräkningen. Denna tidräkning följer celestial tid. En dag på Kolob är liksom tusen år enligt tidräkningen på denna jord, som egyptierna kallade Jah-oh-eh. Närmast Kolob står den stjärna som egyptierna kallade Oliblish, och den är den näst största regerande skapelsen i närheten av det celestia eller den plats där Gud bor. Denna stora stjärna är också en styrande stjärna och är lika med Kolob i rotation och tidräkning. Andra stora styrande stjärnor uppenbarades också för Abraham" (*Man: His Origin and Destiny* [1954], s 461).

Abraham 3:2–10, 16–17. Andra styrande stjärnor

Abraham fick lära sig att det fanns andra stjärnor som i likhet med Kolob var "mycket stora", och att dessa stora stjärnor var styrande stjärnor (se Abraham 3:2–3). Herren undervisade Abraham om "alla stjärnornas bestämda tid" (v 10; se också v 4–9). Abraham fick också lära sig att det finns andra styrande stjärnor närmare Kolob och att dessa rör sig långsammare än många andra stjärnor (men inte långsammare än Kolob).

Abraham 3:3–4. "Samma orden som den du står på"

Herrens lära om stjärnor och planeter hjälpte Abraham förstå mer om denna jord och dess förhållande till Kolob. Han lärde till exempel Abraham att en dag på Kolob var lika med ett tusen år på vår jord (se Abraham 3:4).

Abraham 3:5–7. Tidräkningen kan variera

"Abraham lärde sig att himlakroppar har olika omloppstider och att de rör sig inom sina egna tidsreferensramar (Abr 3:4). Varje planet, eller stjärna, rör sig enligt en tidaxel som bestäms av dess läge i förhållande till en central, styrande kropp ...

För att ytterligare klargöra detta, så låt oss betrakta en månforskare som ska vistas en längre tid på månen. Efter ett tag märker han att det är bekvämare för honom att omvärdera sin tidsaxel när det gäller solens rörelse över månhimlen (hans nya omgivning). Enligt den metod han minns från jorden (den gamla omgivningen) fastställer han att en dag på månen börjar när solen går upp på en plats vid horisonten och slutar när solen går ner vid motsatta horisonten ...

Långt senare, när månens dagar, månader och år väl har fastställts för den modige rymdfararen, jämför han sitt månsystem med den jordiska kalendern. Han finner att ett helt dygn på månen (ett helt varv) motsvarar omkring 29 dagar på jorden ... Månobservatören håller med om att hans dagar går mycket långsammare än dagarna på jorden" (Fred Holmstrom, "Astronomy and the Book of Abraham", *Sidney B Sperry Symposium, 1982: The Pearl of Great Price* [1982], s 110-111).

Abraham 3:13. Herren känner alla sina skapelser

Herren gav flera av planeterna eller stjärnorna namn när han skapade dem. Han sade angående sina talrika och underbara verk:

"Ty se, det finns många världar, som hava förgåtts genom min makts ord. Och många finnas, som nu bestå, och de äro oräkneliga för människor, men för mig äro alla ting räknade, ty de äro mina och jag känner dem ...

Himlarna äro många och de kunna icke räknas för människor, men de äro räknade för mig, ty de äro mina" (Mose 1:35, 37).

Abraham 3:14. "Jag skall föröka dig och din säd efter dig"

Herren uppfyllde sitt löfte till Abraham angående dennes avkomma, ty många miljarder människor har fötts till denna jord som kan betrakta sig som hans barn. Löftet om en rik avkomma gäller alla de trofasta. När äldste Joseph Fielding Smith var medlem i de tolv apostlarnas kворum, sade han:

"Om Abrahams barn håller förbundet så som de tar emot det i Herrens hus, skall de, liksom sin fader Abraham, i all evighet försätta att förökas, och det skall inte finnas någon ände på deras avkomma. På så sätt ges Abrahams, Isaks och Jakobs välsignelser till dem, och de får del av dem i full utsträckning. Ty bland dem som får upphöjelse i Guds rike ska det bli en fortsättning på 'slakten från evighet till evighet' " (*The Way to Perfection*, s 96).

Abraham 3:16–17. Stjärnor skiljer sig i härlighet

Abraham fick veta att varhelst det finns två stjärnor kommer en av dem att vara större än den andra, och att det finns andra stjärnor som är större än dessa två, ända till Kolob, som är den största av dem alla. Han lärde sig att det inte är storleken som gör en stjärna eller planet härligare en annan, utan det beror på dess närhet till Kolob. Så är det också med Guds barn – deras storhet och härlighet kommer att bero på deras närhet till Skaparen, Jesus Kristus, som är "närmast Guds tron", "den stora", "den första skapelsen", och som är satt "att styra alla dem, som tillhöra samma orden som den du står på". Därför är den stora stjärnan, Kolob, en symbol för Jesus Kristus.

Abraham 3:17. Herren Guds fullbordanden

Gud ser till att verkligen fullborda allt han har tagit till sitt hjärta. Hur skiljer sig inte detta från den mänskliga naturen! Herren förklarade:

"Mina tankar är inte era tankar, och era vägar är inte mina vägar ...

Nej, så mycket som himlen är högre än jorden, så mycket är mina vägar högre än era vägar och mina tankar högre än era tankar" (Jes 55:8–9).

ABRAHAM 3:18–28

HERREN UNDERVISADE ABRAHAM OM DEN FÖRJORDISKA TILLVARON

Abraham 3:18–23. Vår himmelske Faders andebarn

Abraham lärde sig att det finns olika grader av intelligens bland vår himmelske Faders andebarn. (Abraham kallade

vår himmelske Faders andebarn för "andar" i Abraham 3:18–19, "intelligenser" i vers 22 och "själar" i vers 23). Han fick veta att Gud bodde mitt ibland alla andarna eller intelligenserna och att Gud "är intelligentare än de alla" (v 19).

Abraham 3:18–23. Den förjordiska tillvaron

Profeten Joseph Smith sade: "Gud själv, som befann sig mitt ibland andar och härlighet, insåg det lämpliga i att instifta lagar, då han var intelligentare, varigenom återstoden kunde hava tillfälle att gå framåt liksom han själv. Det förhållande vi stå i till Gud gör det möjligt för oss att gå framåt i kunskap. Han har makt och förmåga att instifta lagar till att instruera de svagare intelligenserna, så att de kunna nå en härlighet efter en annan och all den kunskap, makt, härlighet och intelligens, som är nödvändig för att frälsa dem i andevärlden" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 306).

Abraham 3:18–19. Vad betyder det att vara "intelligentare"?

President Joseph Fielding Smith sade angående skillnaderna mellan andarna: "Vi vet att alla var oskyldiga i början, men valfriheten som gavs till dem, satte några i stånd att överträffa andra och på så sätt genom den odödliga tillvarons långa tid bli intelligentare och trofastare. De var nämligen oförhindrade att handla för sig själva, att tänka för sig själva, att ta emot sanningen eller göra uppror mot den" (*Frälsningens lära*, del 1, s 52).

Abraham 3:18–19. Våra andar är eviga

Profeten Joseph Smith lärde: "Jag uppehåller mig vid människoandens odödlighet. Är det logiskt att säga, att andarnas intelligens är odödlig och att den likväl hade en början? Andarnas intelligens hade ingen början, ej heller skall den hava något slut. Detta är god logik (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 305).

President Brigham Young sade angående vår andes eviga natur:

"Människorna är organiserade av beståndsdelar som är avsedda att bestå i all evighet, de hade aldrig någon början och kan aldrig ha något slut. Det har aldrig funnits en tid när den materia som du och jag är sammansatt av inte existerade, och det kommer aldrig att komma en tid när den upphör att existera. Den kan inte förstöras.

Den sammanförs, organiseras och sätts i stånd att erhålla kunskap och intelligens, att krönas med härlighet, att göras till änglar, gudar – varelser som kommer att styra elementen och ha makt att genom sitt ord vara herre över skapandet och återlösningen av världar, eller att genom sin andedräkt utsläcka solar och upplösa världar och slunga dem tillbaka till deras kaotiska tillstånd. Detta är vad du och jag skapades för" (*Discourses of Brigham Young*, s 48; se också L&F 93:29–33).

President Marion G Romney, som var rådgivare i första presidentskapet, sade angående våra andars ursprung i det förjordiska livet: "Människan har sitt ursprung som Guds son. Människornas andar 'äro söner och döttrar, födda åt Gud' (L&F 76:24) Genom denna födelseprocess organiserades självexisterande intelligens till enskilda andevarelser" (*Nordstjärnan*, apr 1979, s 22).

Äldste Neal A Maxwell skrev: "Visserligen förstår vi inte nu hela innebörden i orden: 'Andar ... [har] ingen begynnelse; de existerade förut ... ty de äro ... eviga' (Abraham 3:18). Ändå förstår vi säkert tillräckligt för att se en kärleksfull och återlösande Gud verka och sträva efter att hjälpa oss att bli som han är – vilket ger oss en anledning att känna djup tacksamhet och glädje, i stället för miss-tröstan och tvivel, och till att villigt underkasta oss vad-helst han anser främja detta syfte" (*Not My Will, But Thine*, s 40).

Abraham 3:19–21. Herren är "intelligentare än de alla"

Äldste Neal A Maxwell skrev: "Låt oss inte glömma denna underbara insikt som vi fått om den förjordiska världen. Jesu Kristi överlägsenhet (bland alla våra andebröder och andesystrar) framställs tydligt. Om honom sades det att han är 'intelligentare än de alla'. (Abraham 3:19.) ... Därtill kommer att det som Herren vet, är lyckligtvis *oändligt* mycket mer – inte bara *lite* mer – än vad alla dödliga tillsammans vet" (*All These Things Shall Give Thee Experience* [1979], s 22).

Abraham 3:22–23. De ädla och stora

Bland de andar eller intelligenser som Abraham såg fanns det många "ädla och stora" (Abraham 3:22). Gud sade att dessa ädla och stora andar var goda och att han skulle göra dem till sina regenter. Abraham var en av de ädla och stora. President Joseph F Smith såg också i en syn många av de ädla och stora andar "vilka voro utvalda i begynnelsen för att vara regenter i Guds kyrka" (L&F 138:55). Om dessa sade president Smith: "Till och med innan de voro födda, erhöilo de med många andra sin första undervisning i andarnas värld och voro förberedda att komma fram i Herrens behöriga tid för att arbeta i hans vingård för människornas själs frälsning" (v 56).

Abraham 3:23–24. "Du utvaldes innan du föddes"

Herren talade om för Abraham att han, Abraham, utvaldes i den förjordiska tillvaron att bli en regent på jorden. Äldste Bruce R McConkie förklarade: "Joseph Smith var liksom Abraham förutordinerad [utvald och avskild innan han föddes till jorden] att presidera över en storslagen evangelieutdelning" (*A New Witness for the Articles of Faith*, s 4)

Profeten Joseph Smith sade: "Varje man, som har en kallelse att predika till världens invånare, blev ordinerad till denna kallelse i det Stora rådet i himmelen" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 316).

Abraham 3:24–28. "En som var Gud lik stod ibland dem"

Abraham fick veta mer om Jesus Kristus. Till exempel att Jesus var den som skapade den jord varpå vår himmelske Faders andebarn skulle bo (se Abraham 3:24). Han blev också utvald och sänd till jorden att vara Frälsaren (se v 27–28; se också Mose 4:1–4).

Abraham 3:24. "Vi skola dana en jord"

Äldste Bruce R McConkie lärde: "Under Faderns ledning var och är Kristus alltings Skapare. (L&F 38:1–4; 76:22–24; Joh 1:1–3; Kol 1:16–17; Heb 1:1–3; Mose 1; 2; 3.) Att 'många ädla och stora' av Faderns andebarn hjälpte honom att skapa denna jord, framgår tydligt av Abrahams skrifter ... Mikael, eller Adam, var en av dem. Enok, Noa, Abraham, Mose, Petrus, Jakob och Johannes, Joseph Smith och många andra 'ädla och stora' hade en roll i det storslagna skapelseverket" (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3:194).

Abraham 3:25. "Vi vilja pröva dem"

President Ezra Taft Benson upprepade kortfattat budskapet i Abraham 3:25 när han sade att "*livets främsta prov är lydnad mot Gud*" (*Nordstjärnan*, jul 1988, s 3). Vi är inte här för att testa eller "pröva" Gud, utan för att själva bli testade och prövade. Det är vi som sätts på prov, inte Gud.

Äldste Rex C Reeve den äldre, som var medlem i de sjutios kворum, sade: "Det här livet är en provotid. Det är inte belöningens tid. Den kommer senare. Vi prövas här. Provet pågår just nu!" (se *Nordstjärnan*, apr 1983, s 44).

Abraham 3:26. Vad betyder det att "hålla" ett tillstånd?

"Första tillståndet" syftar på tidsperioden innan vi föddes till denna jord. Det kallas också det förjordiska livet. För att "hålla" detta första tillstånd, var det nödvändigt för ett Guds andebarn i föruttilvaron att använda sin handlingsfrihet till att välja att följa den frälsningsplan som vår himmelske Fader erbjöd. En tredjedel av vår himmelske Faders andebarn följde Lucifer (djävulen) och gjorde uppror mot Gud och frälsningsplanen, och därigenom misslyckades de att hålla sitt första tillstånd. De blev därför utdrivna ur himlen och fick inga fler möjligheter att utvecklas.

"Andra tillståndet" syftar på människornas dödliga tillvaro på denna jord. Detta tillstånd är en provningstid när människor förbereder sig att återförenas med Gud (se Alma 12:24). Alla som tar emot och hörsammar Jesu Kristi

evangeliums frälsande principer och förordningar kommer att få evigt liv, Guds största gåva, och skall "krönas med mera härlighet på sina huvuden i all evighet" (Abraham 3:26). De som inte får möjligheten att ta emot och leva enligt evangeliet i dödligheten får denna möjlighet i andevärlden, sedan de avlidit.

Äldste Neal A Maxwell ger ytterligare insikter om första och andra tillståndet:

"Läran om föruttillvaron är inte någon 'rogivande' lära. Var och en av oss måste ständigt välja, oupphörligt utföra svåra uppgifter, gäckas och möta motgångar, ta väl vara på tiden, använda våra talanger och gåvor på rätt sätt. Enbart på grund av att vi utvaldes 'där och då' innebär inte, att vi kan vara likgiltiga 'här och nu' ...

I själva verket är det kanske så att ett värdigt första tillstånd endast leder till ett krävande andra tillstånd med fler skyldigheter och färre rättigheter! Ytterligare tuktan och lidande tycks vara mönstret för Herrens mest värdiga efterföljare (se Mosiah 3:19; 1 Petr 4:19). Vår tillvaro är därför en sammanhängande enhet, avpassad efter Guds övergripande läroplan ...

Att samtycka till att ingå i detta andra tillstånd liknade därför att i förväg samtycka till att bli nedsövd – nedsövd i glömska. Läkare väcker inte en patient ur nedsövningen, mitt i det tillstånd som redan tidigare bemyndigats, för att fråga patienten än en gång om han skall fortsätta. Vi kom överens om att komma hit till jorden och genomgå vissa erfarenheter under vissa betingelser" (*Nordstjärnan*, jan 1986, s 14–15).

FAKSIMILE 2–3 ABRAHAM UNDERVISADE EGYPTIERNÄ

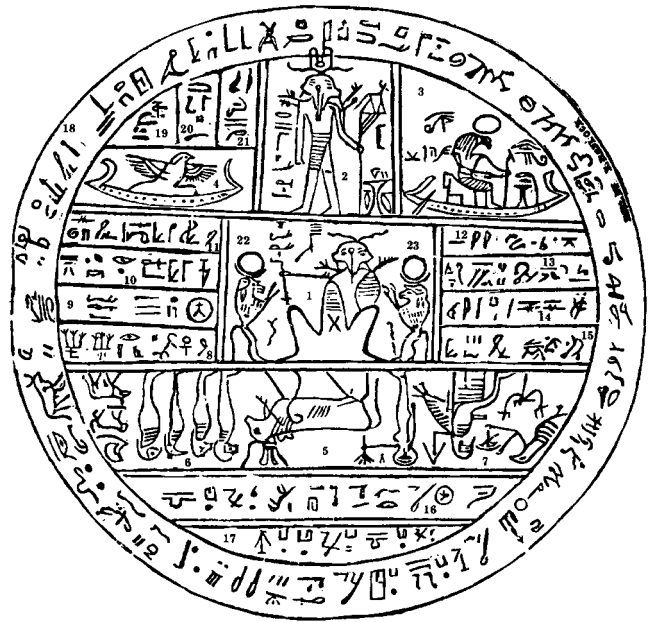
Faksimilen 2–3. Tolkning av faksimilen

Figurerna i faksimilen är symboliska. Andra förklaringar till faksimilen än de som profeten Joseph Smith gav, vilka publiceras tillsammans med faksimilen i *Den kostbara pärlan*, är antaganden och förutsätter ytterligare uppenbarelser och insikter från nutida profeter.

Faksimile 2. Allmän information

Det slag av teckning som framställs i faksimile 2 är känd bland vetenskapsmän som en "hypocephalus", vilket betyder "under eller nedanför huvudet". En "hypocephalus" är ett litet skivformat föremål av papyrus, stukterad linneväv, brons, guld, trä eller lera, som egyptierna lade under huvudet på sina döda. De trodde att den på ett magiskt sätt skulle få huvudet och kroppen att omhöljas av flammor eller strålgång, och på så sätt göra den avlidne gudomlig. Själva "hypocephalus" symboliserade Res eller Horus öga, det vill säga solen, och bilderna som framställs på den hänför sig till det egyptiska begreppet

om uppståndelsen och livet efter döden" (Michael D Rhodes, *The Joseph Smith Hypocephalus ... Seventeen Years Later* [F.A.R.M.S. paper RHO-94], s 1).

Om "hypocephalus" föreställer Guds öga, enligt förklaringen ovan, vad kan då vara avbildat på den? Vi vet att Guds fokus och uppmärksamhet är inställd på att avväga-bringa odödlighet och evigt liv för sina barn (se Mose 1:39). Det är därför inte underligt att den symboliska teckningen av Guds öga, som den framställs i Abrahams faksimile 2, visar de stora förhoppningar Gud har för alla sina barn. I själva verket innehåller faksimile 2 figurer och förklaringar som har att göra med Herrens frälsningsplan. Förklaringarna till figurerna 3, 7 och 8 till exempel påvisar ett tydligt samband mellan innehållet i faksimile 2 och templets förordningar.

President Joseph Fielding Smith lärde: "Abraham skrev vissa saker som han förseglade så att de inte skulle kunna läsas. De kan inte uppenbaras för världen, men vi kan erhålla kunskap om dem i Guds heliga tempel. *Dessa ting består av vissa nycklar och välsignelser som erhålls i Herrens hus vilka vi måste vara i besittning av för att erhålla upphöjelsen*" (*Frälsningens lära*, del 2, s 216).

Faksimile 2, figur 1. Kolob

Mitt i faksimile 2 finns en framställning av Kolob. I sin förklaring till figur 1 sade profeten Joseph Smith att Kolob är "först i styrelse och sist med hänsyn till tidräkningen". Det betyder att Kolob är stjärnan närmast Guds boning (se Abraham 3:2–3), den styrande stjärnan i hela universum (se v 3), och att tiden går saktare på Kolob än på någon annan stjärna i denna orden (se v 4). Kolob är också en symbol för Jesus Kristus, centralfiguren i Guds frälsningsplan.

Faksimile 2, figur 3. En krona av evigt ljus

Lägg märke till att i förklaringen till figur 3 nämns kronan av evigt ljus på Guds huvud. Lägg också märke till att de stjärnor som figurerna 22–23 föreställer erhåller sitt ljus från Kolob (enligt förklaringen till figur 5). Jesus Kristus är källan till allt ljus (se L&F 88:7–13).

Faksimile 2, figur 5. Enish-go-on-dosh

Teckningen i figur 5 föreställer en annan av de stora stjärnorna på himlavalvet som hjälper till att styra med makt (se Abraham 3:2, 13). Månen, jorden och solen i vårt solsystem är exempel på detta slags stjärnor. Dessa stjärnor kan också vara symboliska för andra ädla och stora andar i den förjordiska tillvaron (se Abraham 3:22–23). Lägg märke till hur nära i denna faksimil denna "ädla och stora" står den mittersta teckningen i Kolob, det vill säga Jesus Kristus.

Faksimile 2, figurerna 7–8. Återvändandet till Guds närhet

Egyptologerna menar att en "hypocephalus" innehåller information som kan hjälpa avlidna personer att återvända till Guds närhet. På liknande sätt har Herren gett de sista dagars heliga gudomlig hjälp att återvända till hans närhet. President Brigham Young lärde: "Er begåvning är alla de förordningar ni mottar i Herrens hus, vilka ni, sedan ni lämnat detta liv, behöver för att kunna passera de änglar som står som vaktposter och återinträda i Faderns närhet" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young*, s 302).

Faksimile 3. Allmän information

I Abraham 3:15 sade Herren till Abraham att han skulle undervisa egyptierna om det han hade fått veta (se Abraham 3:15). I sina kommentarer härom sade profeten Joseph Smith: "Egyptiernas lärdom och deras kunskap om astronomi lärdes dem utan tvivel av Abraham och Josef, som deras uppteckningar vittna om, vilka mottogo det av Herren" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 215).

Faksimile 3, figur 1. Abraham på faraos tron

Figur 1 i faksimil 3 visar Abraham sittande på faraos tron, "vid konungens hov, i samtal om astronomins grunder" (förklaring till faksimil 3; se också förklaringen till figur 1). Det framgår tydligt i Abraham 3:1–16 och i faksimil 2, figurerna 1–5, att Abraham skaffade sig stor kunskap om astronomins grunder. Figur 1 skulle också kunna vara symbolisk för hur Abraham uppnått sin upphöjelse och sitter på en tron i Guds närhet (se L&F 132:37).

ABRAHAM 4–5 ABRAHAM S SYN OM JORDENS SKAPELSE

Det finns tre redogörelser för skapelsen i skrifterna: Första Moseboken 1–2, Mose 2–3 och Abraham 4–5. Varje uppteckning innehåller en del av berättelsen, som på några sätt skiljer sig från de andra uppteckningarna (se "Överensstämmelse mellan skapelseberättelserna", s 82–92 i denna bok).

Abraham 4:1. "De, det vill säga Gudarna"

Se också Mose 1:31–33; 2:1. Äldste Bruce R McConkie förklarade: "I ordets ursprungliga och slutgiltiga betydelse är Fadern alltings Skapare. Att han använde sig av Sonen och andra för att utföra många av de skapande åtgärderna, och bemyndigade dem med sin skapande kraft, gör inte andra i sig själva till skapare, oberoende av honom. Han är källan till all skapande kraft, och han väljer helt enkelt andra att företräda honom i många av hans skapande företag" (*A New Witness for the Articles of Faith*, s 63).

Abraham 4:1. Jorden skapades av befintlig materia

Den traditionella kristendomens tro är att Gud skapade allting *ex nihilo*, som betyder "av ingenting". Profeten Joseph Smith lärde att "immateriell substans finnes icke" (L&F 131:7), och Herren sade att "elementerna äro eviga" (L&F 93:33). Ordet *skapa*, som återfinns i Första Mosebokens uppteckning om skapelsen, kommer från ett hebreiskt ord som betyder "att organisera" (se Abraham 3:24). Joseph Smith jämförde skapelsen med att bygga en båt (se *Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 302). Precis som en båtbyggare behöver materiel för att kunna bygga båten, skapade Skaparen himlar och jord av befintligt materiel.

Abraham 4:2. "Gudarnas Ande svävade över"

"Sväva över" kan jämföras med hur en höna breder ut sina vingar över äggen och kycklingarna, för att skydda, värma, nära och försvara dem. Jesus använde sig av denna analogi om hur en höna samlar sina kycklingar under sina vingar, när han beskrev vad han ska göra för dem som följer honom (se Matt 23:37; 3 Nephi 10:3–6). I den bemärkelsen svävar Anden alltjämt över Guds skapelser.

Abraham 4:5. Natt och dag

En av de intressanta skillnaderna mellan Abrahams redogörelse för skapelsen och de andra redogörelserna i skrifterna är det som står i Abraham 4:5: "De kallade tiden mellan afton och morgon för natt, och mellan morgon och afton för dag" (se också v 8, 13, 19, 23 och 31). De andra redogörelserna räknar bara varje skapelseperiod som en dag. Dessutom kallas skapelseperioderna i Abraham 4 för "tider", inte dagar (se Abraham 4:8, 13, 19, 23 och 31).

Abraham 4:6. Skilja vatten ifrån vatten

Se Mose 2:6–8 och förklaringen till Abrahams faksimile 1, figur 12, och faksimile 2, figur 4.

Abraham 4:12. "Efter sin art"

I jämförelse med Mose bok verkar Abrahams bok mer kraftfullt konstatera att alla varelser *endast* kan frambringa efter sin egen art. Äldste Bruce R McConkie talade om skapelsen när han sade: "Det fanns ingen möjlighet till evolution eller förändring från en art till en annan" ("Kristus och skapelsen", *Nordstjärnan*, sep 1983, s 31).

Abraham 5:1–3, 5. Gudarna rådslog och planerade

Beträffande planeringen av skapelsen sade president Spencer W Kimball: "Innan denna jord skapades gjorde Herren en planritning, som vilken annan framgångsrik byggmästare innan byggnationen påbörjas. Han gjorde upp planerna, beskrev de specifika uppgifterna och presenterade dem. Han angav huvuddragen och vi anslöt oss till honom ... Vår Fader kallade oss alla samman, som det står i skrifterna, och planerna fullständigades nu för hur en jord skulle skapas. Med hans egna ord: 'Och en som var Gud lik stod ibland dem, och han sade till dem som voro med honom: Vi vilja gå ned, ty det finnes plats där, och vi skola taga av dessa beståndsdelar och dana en jord, på vilken dessa kunna bo. Vi vilja pröva dem med detta för att se, om de vilja göra allt vad Herren,

deras Gud, befaller dem.'" (Abraham 3:24–25.) I denna samling fanns vi alla. Gudarna skulle skapa land, vatten och luft och därefter djurriket, och ge människan makt att råda över alltsammans. Detta var planen ... Gud var Mästaren, och han skapade oss och gav oss vår existens" (*The Teachings of Spencer W Kimball*, Edward L Kimball, red [1982], s 29–30; se också Luk 14:28–30).

Abraham 5:7. Livsanden

Mose 3:7 fastslår att Gud "danade människan av jordens stoft och inbläste livsanden i hennes näsa; och människan blev en levande själ". Abraham 5:7 hjälper oss förstå att livsanden var "människans ande" (se också *Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 259). Människan är en tvåfaldig varelse, som består av dödligt kött och odödlig ande (se L&F 88:15).

Abraham 5:13. Tidiräkningen i Edens lustgård var enligt Kolobs tidräkning

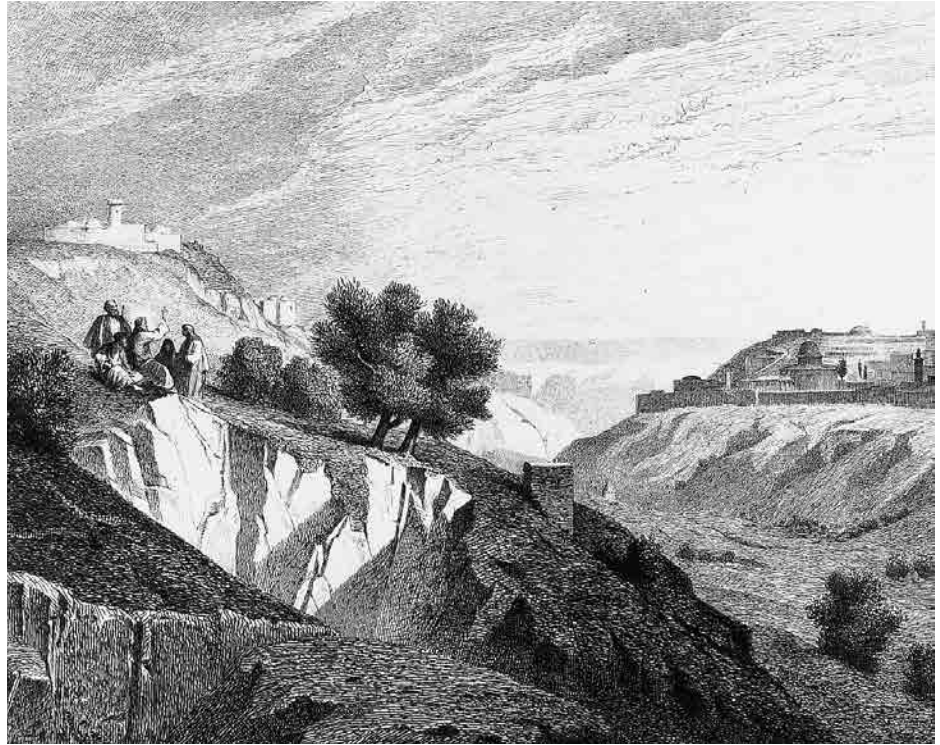
President Joseph Fielding Smith sade: "När denna jord skapades skedde det inte enligt vår nuvarande tidräkning, utan *efter Kolobs tid*, för Herren har sagt att den skapades enligt celestial tidräkning, som är detsamma som Kolobs tid. Därpå uppenbarade han *för Abraham att Adam var underkastad Kolobs tid före sin överträdelse*" (*Frälsningens lära*, del 1, s 66).

Detta hjälper oss förstå Herrens varnande ord till Adam och Eva om att inte äta av frukten från kunskapens träd på gott och ont: "Den dag du äter därav skall du döden dö" (Mose 3:17; se också 1 Mos 2:17; Abraham 5:13). När Adam och Eva åt av frukten dog de inte fysiskt inom en period av tjugofyrtio timmar, enligt vårt nuvarande sätt att räkna en dag. Adam dog emellertid inom en dag på Kolob (ett tusen år, räknat efter Fallet; se Abraham 3:4; förklaringen till faksimile 2 från Abrahams bok, figur 1; se också 2 Pet 3:8). Mose 6:12 säger att Adam dog 930 år efter fallet.

JOSEPH SMITHS SKRIFTER 1 – JOSEPH SMITH – MATTEUS

Innehåll:

- *Jerusalems förstöring*
- *Förföljelse och avfall*
- *Förödelsens styggelse*
- *Jesu Kristi andra ankomst*
- *De orättfärdigas förstöring*

Vad är Joseph Smiths skrifter 1?

Joseph Smiths skrifter 1 är Joseph Smiths översättning av Matteus 23:39–24:51.

”Angående den 1 december 1831 skrev Joseph Smith följande i sin dagbok: ‘Jag återupptog översättningen av skrifterna, och fortsatte arbeta i denna del av min kallelse med äldste Sidney Rigdon som min skrivare’ [se *History of the Church*, 1:238; kursivering tillagd]. Detta är en högst viktig kommentar eftersom den visar hur profeten själv betraktade sitt översättningsarbete med Bibeln – det var en del av hans gudomliga kallelse som en Guds profet ... I december 1831 hade han arbetat med översättningen i omkring arton månader, och han skulle fortsätta arbeta med det i ytterligare arton månader. Därefter skulle han förbättra och förbereda det för publicering under de återstående elva åren av sitt liv. Även om han inte levde länge nog för att kunna publicera hela arbetet, var det den ovanligaste översättning av Bibeln som någonsin gjorts och den framstår som ett av vittnena för världen om Joseph Smiths mission som en Guds profet i den sista tiden” (Robert J Matthews, *“A Plainer Translation”: Joseph Smith’s Translation of the Bible, a History and Commentary* [1975], s 3–4).

När översatte profeten Joseph Smith denna del av Bibeln?

”Det exakta datum då profeten började översätta Bibeln har gått förlorat för historien, men översättningen kom troligen igång redan sommaren 1830” (Matthews, *“A Plainer Translation”*, s 26). Den 7 december 1830 befallde Herren Sidney Rigdon att bli skrivare åt profeten Joseph Smith i arbetet med att göra de inspirerade ändringarna i Bibeln (se L&F 35:20).

Före sin korsfästelse och uppståndelse besvarade Herren Jesus Kristus de frågor hans lärjungar hade angående hans härliga andra ankomst (se Matt 24:3–25:46; se också Luk 21:7–36). Den 7 mars 1831 uppenbarade Herren för profeten Joseph Smith en del av det han sade till sina lärjungar (se L&F 45:16–75). I denna uppenbarelse sade han till profeten Joseph Smith:

“Se, nu säger jag eder: I skolen icke få veta mera om detta kapitel [kapitel 24], förrän Nya testamentet blivit översatt; däri [Joseph Smiths översättning] skall det allt uppenbaras.

Därför giver jag eder tillåtelse att få översätta det [Nya testamentet] nu, på det I mån vara beredda på det som skall komma.

Ty sannerligen säger jag eder, att stora ting vänta eder” (L&F 45:60–62).

Med dessa riktlinjer inledde profeten dagen därpå, den 8 mars 1831, arbetet med översättningen av Nya testamentet. Han började med Matteus 1.

Ett datum på ett av manuskripten till översättningen av Nya testamentet anger att transkriptionen och förbättringen av Matteusevangeliet fortsatte den 26 september 1831, och började med Matteus 26:1 (se Matthews, “A Plain Translation”, s 32). Översättningen av Matteus 24 kan därför ha skett någon gång under september 1831.

Vilka är några av förändringarna som profeten gjorde i Matteus 24?

Profeten Joseph Smith gjorde flera ändringar i Matteus 24 än i något annat kapitel i Nya testamentet. Matteus 24 i “The English King James Version” innehåller 1 050 ord, medan “the English Joseph Smith – Matthew” innehåller omkring 1 500.

En stor skillnad mellan Matteus 24 och Joseph Smiths skrifter 1 är att Joseph Smiths skrifter 1 tydligt skiljer på de uttalanden Jesus gjorde angående händelser som skulle äga rum i Jerusalem de närmaste åren efter sin död (se Joseph Smith 1:5–21) och de händelser som skulle äga rum i de sista dagarna, före hans andra ankomst (se v 21–55).

Tre uttalanden upprepas vart och ett två gånger i Joseph Smiths skrifter 1 (se v 10, 12, 23, 28, 30, 32), men vart och ett endast en gång i King James Version (se Matt 24:6, 12, 15). Dessutom har verserna 6–8 i Matteus 24 blivit Joseph Smiths skrifter 1:23, 29, 19. Joseph Smiths översättning av Matteus 24:55 är den enda vers som det inte finns någon motsvarande vers till i King James Version.

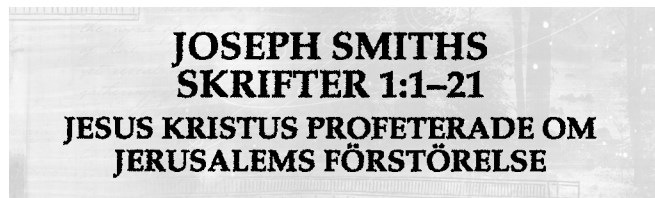
Hur blev Joseph Smiths skrifter 1 en del av Den kostbara pärlan?

Den första upplagan av Den kostbara pärlan trycktes i Liverpool i England i juli 1851. Den sammanställdes som en broschyr att användas i Brittiska missionen. Äldste

Franklin D Richards, medlem i de tolv apostlarnas kворum och president för missionen, gjorde sammanställningen. I förordet till broschyren förklarade äldste Richards att nästan hela innehållet (vilket inkluderar Joseph Smiths skrifter 1) tidigare hade stått att läsa i flera publikationer som kyrkan gett ut i Förenta staterna, men med begränsad spridning. Man utgår från att äldste Richards hade tillgång till dessa publikationer, men han identifierade inte något av sina källdokument.

Varför blev just översättningen av Matteus 24, som endast var ett av många avsnitt av Bibeln som Joseph Smith översatte, en del av våra standardverk?

I Joseph Smiths skrifter 1:5–55 besvarade Frälsaren frågor som hans lärjungar ställde angående templets förstörelse i Jerusalem, judarnas försakingring och händelser som skulle inträffa före hans andra ankomst. Det är ett kapitel med helig skrift som borde vara av stort intresse för varje sista dagars helig. Det berättar om de sista dagarnas tidshushållning, bland annat om Israels insamling före Kristi andra ankomst. Språket i Matteus 24 i King James Version är otydligt på många ställen och dess struktur är förvirrande. Profeten Joseph Smiths arbete gör att både den historiska kronologin i denna profetia och den doktrinära innebörden i dessa lärdomar blir tydliga och inspirerande.

Joseph Smiths skrifter 1:1. “Jag är den”

Jesus sade: “Jag är den, om vilken profeterna hava skrivit” (se också JST, Matt 4:18). Med dessa ord deklarerade han för sina lärjungar att han var Messias, den Smorde, som alla profeterna hade profeterat om (se Hel 8:16–23). Deras profetior angående Messias förutsade inte bara hans lidande för världens synder, utan också hans härliga andra ankomst vid världens ände.

Joseph Smiths skrifter 1:1. “Och alla heliga änglar med honom”

Många änglar kommer tillsammans med Jesus vid hans andra ankomst. Skrifterna säger att dessa änglar har kraft att bereda jorden för Kristi ankomst och att det är de som ska blåsa i basunerna vid strategiska tidpunkter (se Upp 7:1; 8:2; 14–16; se också L&F 77:8, 12). Dessutom kommer de rättfärdiga avlidna heliga att följa med honom vid hans andra ankomst (se L&F 45:44–45; 76:50, 63; 88:96–98).

Joseph Smiths skrifter 1:1. "Han skulle åter komma till jorden"

Kristi andra ankomst är en händelse som det med stor iver och stor förtröstan ofta talas om i skrifterna. Herren visade till exempel för Adam på Gamla testamentets tid "det som skulle hända hans efterkommande intill det sista släktledet" (L&F 107:56), bland annat Kristi andra ankomst. Adam kungjorde allt detta för sina barn (se Mose 5:12). Enok fick i en syn se inte bara Kristi ankomst i tidens mitt, utan också "Människosonens tillkommelses dag i de yttersta dagarna, då han skall bo på jorden i rättfärdighet under en tidrymd av ett tusen år" (Mose 7:65). Andra profeter i Gamla testamentet profeterade om dessa underbara sista dagar (se Job 19:25; Ps 102:16; Jes 40:1–11; Dan 7:13; Mika 1:3; Sak 13:6; Mal 3:2). I Mormons bok vittnade de Jareditiska profeterna om Kristi underbara ankomst (se Eth 3:16–25; 9:22; 13:1–12), vilket även de nephitiska och lamanitiska profeterna gjorde (se Hel 8:16–23). Dessutom har Nya testamentets och nutida profeter gjort många inspirerade uttalanden angående detta (se Apg 3:20–24; 1 Tess 4:13–18; 2 Pet 3:10; Upp 19–22; L&F 29; 45; 133). Av alla profetiorna i skrifterna angående de sista dagarna, är Jesu Kristi andra ankomst den som allra mest emotses.

Joseph Smiths skrifter 1:2–3. Templets förstörelse

Se också Markus 13:1–2 och Lukas 21:5–6. På grund av templets konstruktion kan profetian om dess förstörelse ha verkat nästan omöjlig för judarna. Äldste Bruce R McConkie, dåvarande medlem i de sjuttios kворum, skrev: "Några enstaka stenblock var 20,6 meter långa, 2,3 meter höga och 2,7 meter breda. Pelarna som bar upp portalerna, som alla var huggna ur samma stenblock, var 11,4 meter höga. Det sägs att när romarna förstörde och raserade Jerusalem, lyckades man inte ens efter sex dagars angrepp mot väggarna rubba dessa mäktiga stenblock. Templet jämnades naturligtvis slutligen med marken, och ... stenblocken grävdes upp och användes på andra platser" (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vol [1966–1973], 1:637).

Joseph Smiths skrifter 1:4. Olivberget

Olivberget, eller *Oljeberget*, är en kalkstensås, nära två kilometer lång, öster om Jerusalem. Den reser sig omkring 65 meter ovan staden, med Kidrondalen mellan sig och staden. På dess västra sida ligger Getsemane, och på den östra byarna Betfage och Betania. Detta berg var platsen för många händelser på Bibelns tid (se 2 Sam 15:30; Matt 21:1–9; 26:30–56; Luk 21:37; Joh 8:1; Apg 1:12) och kommer att utgöra platsen för viktiga händelser som har att göra med de sista dagarna och Messias andra ankomst (se Sak 14:4–5; L&F 45:48; 133:20).

Joseph Smiths skrifter 1:4. "Säg oss när detta skall ske"

Profeten Joseph Smiths inspirerade revision av Matteus 24:3 klargör att lärjungarna ville veta mer om två händel-

ser. Den första händelsen var "templets och judarnas förstörelse". Denna inträffade omkring 70 f Kr, när romarna kuvade ett judiskt uppror, dödade folket, förstörde Jerusalem och skingrade judarna till många nationer.

Den andra händelse som lärjungarna ställde frågor om var "de ondas undergång, som är världens ände". Detta kommer att ske vid Kristi andra ankomst i de sista dagarna. Äldste Bruce R McConkie, som var medlem i de tolv apostlarnas kворum, klargjorde innebörden av "världens ände" när han sade att det är "inte jordens ände utan världens ände, det vill säga det gängse tillståndet bland världsliga människor. 'Världens ände är slutet på orättfärdighet eller på världslighet, som vi uppfattar det, och den kommer att orsakas av "de ondas undergång". (Joseph Smith 1:4 [Joseph Smiths skrifter 1:4].) När vår värld upphör och den tusenåriga epoken inleds, kommer det att bli en ny himmel och en ny jord. (Jes 65:17–25; L&F 101:23–24.) Begär, köttslighet och sinnlighet av alla slag kommer att upphöra, ty det blir världens ände' (*Mormon Doctrine*, s 767–768.)" (*Doctrinal New Testament Commentary*, 1:640).

Det svar Frälsaren gav lärjungarna rörande dessa två händelser ger en översikt som hjälper oss förstå Matteus 24. Joseph Smiths skrifter 1:5–21 (jämför med Matt 24:4–22) är hans svar på frågorna rörande templets och judarnas förstörelse, medan Joseph Smiths skrifter 1:21–55 (jämför med Matt 24:23–51) innehåller hans uttalanden angående tecknen på hans ankomst och världens ände.

Joseph Smiths skrifter 1:6, 9. Många falska profeter försökte vilseleda

Äldste James E Talmage, som var medlem i de tolv apostlarnas kворum, uttalade sig angående det historiska beviset på uppfyllelsen av denna profetia: "Bland de falska profeter, som föregav sig att vara Kristi vederbörligt betrodda tjänare, var trollkarlen Simon, som hade dragit till sig många människor (Apg 8:9, 13, 18–24; se också *The Great Apostasy* 7:1, 2), Menander, Dositeus och Teudas samt de falska profeter som Paulus hänсыftar på (2 Kor 11:13) och andra, såsom Hymeneus och Filetus (2 Tim 2:17, 18). Dummelows *Commentary* använder sig här av Josephus' uppteckning om 'en grupp män, som bedrog och vilseledde människorna under föregivande av gudomlig inspiration, och som fick folkskarorna att bete sig som galningar och drog i spetsen för dem ut i öknen, förebärande att Gud där skulle visa dem segertecknet' " (*Jesus Kristus*, s 575–576).

Joseph Smiths skrifter 1:7. Lärjungarna led och dödades

Flertalet av de ursprungliga apostlarna spred sig över världen för att undervisa om evangeliet, men de led till sist martyrdöden. Historien antyder till exempel att Petrus led döden i Rom (liksom Paulus) och Jakob dräptes med svärd i Jerusalem. Men apostlarna var inte de enda martyrerna. Många av de första kristna led svår förföljelse och dödades på grund av sin tro. En del berättelser om förföl-

jelsen av de första heliga och deras martyrskap återfinns i Nya testamentet (för exempel se Apg 4:1-3, 17-18, 29; 5:17-19, 40; 7:54-60; 8:1-3; 11:19; 12:1-5; 13:50; 14:1-7, 19-20; 16:19-24; 17:1-9; 21-26; 2 Kor 11:23-29).

Joseph Smiths skrifter 1:8. Vad betyder "taga anstöt"?

Nordstedts stora synonymordbok jämför "taga anstöt" med att bringas att vackla i tron, förledas till avfall. I Joseph Smiths skrifter 1:8 säger Frälsaren att många skulle falla bort eller vända sig bort från tron.

Joseph Smiths skrifter 1:10. Vad innebär det att kärleken ska "kallna"?

Våld och korruption är tecken på att människor har upphört att älska och bry sig om sig själva och andra. Råhet och grymhet infekterar samhället och sprider sig likt en farsot. Samhället är grymt när människor "äro kärlekslösa och hata sitt eget blod" (Mose 7:33). När misshandel människor emellan ökar, kallnar kärleken hos människor och Satans ande tar kontrollen över deras handlingar.

Joseph Smiths skrifter 1:12. "Förödelsens styggelse"

Äldste Bruce R McConkie förklarade:

"Daniel talade profetiskt om en tid när 'förödelsens styggelse' skulle komma (Dan 11:31; 12:11) ... Om vi uteslutande ser till innebörden av dessa ord kan vi dra slutsatsen att uttrycket (förödelsens styggelse) syftade på omfattande handlingar eller ett tillstånd av korruption och vanhelgande, av föroreningar och oanständigheter, som skulle förorsaka undergång, ödeläggelse, skövling och förödelse.

Så ligger det till. Detta tillstånd av förödelse, orsakat av vanhelgande och ondska, skulle förekomma *två gånger* vid uppfyllelsen av Daniels ord. Första gången var när romerska härskaror under ledning av Titus, 70 f Kr belägrade Jerusalem, förintade och skingrade folket, och inte lämnade sten på sten i det vanhelgade templet, och spred terror och förödelse, vars motstycke sällan, eller någonsin, skådats på jorden" (*Mormon Doctrine*, s 12).

Den andra förekomsten av den förödelsens styggelse som Frälsaren profeterade om i Joseph Smiths skrifter 1:32, syftar på en förödelse i de sista dagarna.

Joseph Smiths skrifter 1:13-17. De heliga blev befallda att fly för sin säkerhet

Med avseende på de som lyssnade till varningen att fly, skrev äldste James E Talmage: "Varningen till alla att lämna Jerusalem och Judéen och fly bort till bergen, så snart de fientliga trupperna började omringa staden, hörsammades så allmänt av Kyrkans medlemmar, att enligt vad de forna historikerna uppger, inte en enda av de kristna omkom under den förfärliga belägringen (Eusebios, *Eccles. Hist., book iii, kap 5*). Alla judar, som trodde på Kristi varning till apostlarna, vilken dessa i sin tur hade

meddelat folket; de flydde över Jordan och samlades huvudsakligen i Pella" (*Jesus Kristus*, s 576).

Joseph Smiths skrifter 1:18. Judarnas vedermödor

Judarnas orättfärdighet i Jerusalem höll i sig och ökade efter Frälsarens uppståndelse, och iscensatte därmed den förstörelse som Jesus profeterade om. Äldste Ezra Taft Benson, då medlem i de tolv apostlarnas kворum, redogjorde för historikern Will Durants skildring och sade: "Belägringen av Jerusalem under Titus [varade] i 134 dagar, under vilka 1 110 000 judar omkom och 97 000 togs till fånga; ... romarna förstörde 987 städer i Palestina och dräpte 580 000 människor, och ännu fler, berättas det för oss, omkom genom svält, sjukdomar och brand" (Conference Report, apr 1950, s 74).

"Tusentals [judar] fördes till Egypten för att arbeta i stenbrott och gruvor som livstidsslavar. Pojkar och kvinnor såldes till slavhandlare, och tusentals andra dog av svält i fånglägren. En kvarleva av detta kuvade folk skingrades till jordens ändar" (H Donl Peterson, "The Fall of Jerusalem", *Ensign*, maj 1972, s 42).

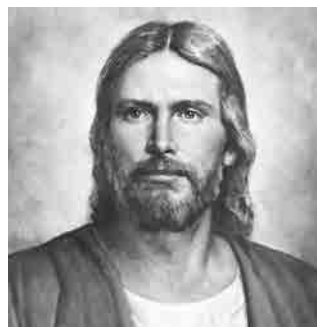
Joseph Smiths skrifter 1:19. "Bara början på sorgerna"

Judarnas lidande efter Kristi död och uppståndelse hade Nephi och Jakob tydligt profeterat om i Mormons bok (se 1 Ne 19:14; 2 Ne 6:9-11; 10:3-6; 25:9-16). Historiska händelser som korstågen, inkvitionen och förintelsen av judar i Tyskland under andra världskriget är andra exempel på hur de sedan år 70 e Kr har förföljts och förintats.

Joseph Smiths skrifter 1:21. "Detta har jag talat"

Med orden "och åter, om efter den tidens vedermöda, som skall drabba Jerusalem", gav Jesus en klar indikation om att han hade slutat profetera "rörande templet och judarnas förstörelse" och att han i fortsättningen skulle profetera om "världens ände, eller de ondas undergång, som är världens ände" (Joseph Smiths skrifter 1:4).

JOSEPH SMITHS SKRIFTER 1:22-37 JESUS KRISTUS PROFETERADE OM VÄRLDENS ÄNDE

Joseph Smiths skrifter 1:22. "På den tiden"

I slutet av Joseph Smiths skrifter 1:21 börjar Jesus Kristus besvara den fråga som hans lärjungar ställde i vers 4 angående tecknen på världens ände och hans andra ankomst.

Joseph Smiths skrifter 1:22. Falska krister

Äldste Bruce R McConkie förklarade:

”Falska krister! Falska återlösare, falska frälsare! Kommer det verkligen att finnas människor som påstår sig uppfylla de messianska profetierna och som stiger fram för att erbjuda sitt blod för världens synder? 'Jag är vägen, sanningen och livet. Kommen till mig och bliven frälsta'? Eller kommer andra att hävda att de ska återvända i härlighet och ha de sår varmed den sanne Kristus sårades i sina vänners hus?

Visst kan det finnas förvirrade personer som tror sig vara Gud, eller Kristus, eller den Helige Anden, eller nästan vad som helst. Men ingen utom de fanatiska extremisterna bland människorna kommer att ta dem på allvar. De falska kristernas löften som, om möjligt, kommer att förvilliga även de utvalda, vilka kommer att vilseleda dem som har ingått eviga förbund med Herren, innebär mycket mer utstuderad och försåtlig ondska.

En falsk Kristus är inte en person. Det är ett falskt system för dyrkan, en falsk kyrka, en falsk sekt som säger: 'Se, här är frälsning. Här är Kristi lära. Kom och tro på det här och det där, så blir ni frälsta.' Det är varje föreställning eller filosofi som säger att återlösning, frälsning, helgelse, rättfärdiggörelse och alla utlovade belöningar, kan förvärvas på något annat sätt än det som apostlarna och profeterna förkunnat" (*The Millennial Messiah: The Second Coming of the Son of Man* [1982], s 47–48).

Joseph Smiths skrifter 1:22. Falska profeter

Profeten Joseph Smith varnade: "Då en människa säger sig profetera och befäller människorna att lyda hans läror måste han antingen vara en sann profet eller en falsk sådan. Falska profeter uppstå alltid för att vara motståndare till sanna, och de försöka profetera så nära sanningen, att de vilseleda nästan t. o. m. själva de utvalda" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 315–316).

Han lärde också: "Världen har alltid förväxlat falska profeter med sanna, och de som sändes av Gud trodde de var falska profeter. Därför dödade, stenade, straffade och fängslade de de sanna profeterna och dessa måste gömma sig i klipphålor och jordkuler och trots att de voro de hedervärdaste av alla män på jorden, så förvisades

de dock från deras umgänge såsom vagabonder, medan de hedrade, uppmuntrade och understödde bedragare, skrymtare, hycklare och avskum" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 178).

Äldste M Russell Ballard, medlem i de tolv apostlarnas kvorum, varnade för falska profeter och falska lärare:

"Jesus varnade flera gånger för att före hans andra ankomst skulle 'många falska profeter ... framträda och bedra många' (Matteus 24:11). Som Herren Jesu Kristi apostlar är det vår plikt att vara väktare på tornet och mana medlemmarna i kyrkan att akta sig för falska profeter och falska lärare som ligger i bakhåll för att snärja och förstöra tron och vittnesbörden. I dag varnar vi er för att falska profeter och falska lärare kommer fram, och om vi inte aktar oss kan till och med de som tillhör de trofasta medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga falla offer för deras bedräglighet ...

När vi tänker på falska profeter och falska lärare är det lätt att tänka på dem som omfattar en uppenbart falsk lära eller påstår att de har auktoritet att lära ut Kristi sanna evangelium enligt sina egna tolkningar. Vi tror ofta att sådana människor hör samman med små radikala grupper i samhällets utkanter. Men jag säger igen: Det finns falska profeter och falska lärare som är eller åtminstone påstår sig vara medlemmar i kyrkan. Det finns de som, utan rättighet, påstår att kyrkan stöder deras produkter och metoder. Akta er för sådana ...

Låt oss därför ta oss till vara för falska profeter och falska lärare, både män och kvinnor, som självutnämnda förklarar kyrkans lära och som söker sprida sitt falska evangelium och dra till sig anhängare genom att sponsra kurser, böcker och dagböcker vars innehåll trotsar kyrkans grundläggande läror. Ta er till vara för dem som talar och publicerar det som strider mot Guds sanna profeter och som aktivt söker upp andra i proselyterande syfte med hänsynslöst förakt för den eviga välfärden för dem som de bedrar. Liksom Nehor och Korihor i Mormons bok förlitar de sig på spetsfundigheter för att bedra och locka andra till sina åsikter. De 'sätta sig upp såsom ljus för världen, på det de må erhålla vinning och världens beröm, men trakta ej efter Sions välfärd' (2 Nephi 26:29).

Sådana varnade president Joseph F Smith för när han talade om 'de stolta och övermodiga som läser vid sin egen högfärds lampa. De tolkar allt i enlighet med egna påhittade regler. De har blivit en lag för sig själva och uppträder som sina egna gärningars enda domare' (*Evangeliets lära*, s 311)" (*Liahona*, jan 2000, s 73–75).

Joseph Smiths skrifter 1:22. Stora tecken och under

Äldste James E Talmage varnade de sista dagars heliga för att låta sig vilseledas genom underverk som utförs av falska profeter. Efter att ha citerat Joseph Smiths skrifter 1:22 sade äldste Talmage: "Underverkens ogiltighet som bevis på gudomlig kallelse till evangeliets tjänst förklaras också av Jesus Kristus i ett uttalande om den stora domens tilldragelser: 'Många skola på "den dagen" säga till mig: "Herre, Herre, hava vi icke profeterat i ditt namn och genom ditt namn drivit ut onda andar och genom ditt namn gjort många kraftgärningar?" Men då skall jag betyga för dem: "Jag har aldrig känt eder; gån bort ifrån mig, I ogärningsmän." ' Judarna, till vilka dessa ord ytt-

rades, visste att de onda makterna kunde göra underverk, ty de beskyllde Kristus för att utföra sina kraftgärningar med hjälp av Beelsebul, de onda andarnas furste" (*Trosarticklarna*, s 224).

Joseph Smiths skrifter 1:22. "Om möjligt, förvilla även de utvalda"

Efter att ha citerat Joseph Smiths skrifter 1:22 definierade president Harold B Lee de utvalda som "medlemmar i denna kyrka" (*Stand Ye in Holy Places*, s 384). Sammaledes sade äldste Marion G Romney, då medlem i de tolv apostlarnas kворum: "De som är de enligt förbundet utvalda är medlemmar i kyrkan, och därför skall vi vara uppmärksamma på oss själva" (i Conference Report, apr 1956, s 70; se också L&F 29:7-9).

President Joseph F Smith varnade: "Låt oss inte glömma bort att den onde har stor makt på jorden, och att han med varje upptänkligt medel söker förmörka människors förstånd. Sedan erbjuder han dem falskhet och bedrägeri under sken av sanning. Satan är en skicklig imitator. När äkta evangeliesanning ges till världen i ständigt ökande mängd, sprider han osanna lärors falska mynt. Ta er till vara för hans förfalskade valuta. Den inbringar er ingenting annat än besvikelse, olycka och andlig död. Han har kallats lögnens fader, och har genom tidsåldrars utövande av sitt nedriga verk blivit en sådan expert, att han om det vore möjligt skulle bedra själva de utvalda" (*Evangeliets lära*, s 313).

Joseph Smiths skrifter 1:23, 29. "För mina utvaldas skull"

President Wilford Woodruff sade angående profetierna om de sista dagarna:

"Detta kommer att hända människorna i nuvarande generation, trots att de inte väntar sig det, och inte heller tror det. Deras otro kommer ändå inte att göra Guds sanning verkningslös. Tecknen visar sig på himlarna och på jorden och allting vittnar om uppfyllelsen av profeternas ord ...

Varför skulle inte Gud uppenbara sina hemligheter för sina tjänare profeterna, så att de heliga kan ledas på säkra vägar och undkomma det onda som skall uppsluka en hel generation?" (*History of the Church*, 6:27.)

Joseph Smiths skrifter 1:23. "Se till, att I icke bliven bekymrade"

Profeten Joseph Smith lärde att kunskap om evangeliet "gör slut på mörker, ovisshet och tvivel" och att "det är otrevligt med ovisshet. Straffet för de ogudaktiga är att de äro ... ovissa" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 247).

Äldste M Russell Ballard lärde:

"Att leva i denna svåra tidsperiod, bröder och systrar, fordrar av var och en av oss att vi bibehåller en positiv och hoppfull inställning till framtiden ...

Fler och fler människor uttrycker stor oro över vad som tycks vara en acceleration av världsomfattande katastrofer. Som medlemmar i kyrkan får vi inte glömma bort Frälsarens förmaning: 'Förloren icke besinningen, ty sådant måste komma.' ...

Mitt budskap till er i dag, mina bröder och systrar, är helt enkelt detta: Herren står vid rodret. Han känner änden från begynnelsen" (*Nordstjärnan*, jan 1993, s 31; se också 1 Ne 22:17-19).

Joseph Smiths skrifter 1:25. Om man säger att han är i öknen

Äldste Bruce R McConkie skrev: "Om dessa falska religiösa system med sina falska lärare inbjuder er till öknen för att finna Kristus leva i askes [sträng avhållsamhet], gå inte dit, han finns inte där. Om de vill att du ska gå till de heliga kammarna i klostrets avskildhet [tillbakadragande från världen] för att finna honom, tro dem inte, han är inte där" (*Doctrinal New Testament Commentary*, 1:648).

Joseph Smiths skrifter 1:26. "Såsom morgonens ljus"

Äldste Bruce R McConkie lärde: "Alla människor ska se den tillsammans! Den ska bredas ut över hela jorden såsom morgonens ljus! ... Säkert var det detta Jesaja talade om när han sade: 'Herrens härlighet skall uppenbaras, alla människor skall tillsammans se den. Ty Herrens har mun talat.' (Jes 40:5.) Säkert är det detta som vår uppenbarelse handlar om: 'Bereda sig för den uppenbarelse, som skall komma då förlåten, som döljer mitt tempel i mitt tabernakel och som höljer jorden, skall borttagas och allt kött tillhoppa skåda mig.' (L&F 101:23.) Säkert är det denna dag om vilken Sakarja profeterade: 'Då skall Herren, min Gud, komma och alla heliga med dig. Det skall ske på den dagen att ljuset blir borta, himlens ljus skall förmörkas. Det blir en särskild dag, känd av Herren, inte dag och inte natt. Men det skall ske att när aftonen kommer blir det ljusst ... Herren skall vara konung över hela jorden.' (Sak 14:5-9.)" (*The Millennium Messiah*, s 419-420).

Joseph Smiths skrifter 1:27. En liknelse om Israels insamling

Sättet varpå insamlingen ska ske, har vi fått veta, är på samma mirakulösa och gåtfulla sätt varpå örnar samlas till

en åtel (ett kadaver) som ligger i öknen – plötsligt och oförklarligt dyker de upp från jordens fyra hörn och samlas långväga ifrån till just denna plats” (Hugh Nibley, *The Prophetic Book of Mormon* [1989], s 472).

Ordet åtel får oss att tänka på en död och värdelös kropp, men det kan också syfta på en struktur eller organisation, som bättre stämmer överens med hur ordet används i Joseph Smiths skrifter 1:27. Detta bestyrks av språket i Joseph Smiths översättning av Lukas 17:37: ”Varhelst kroppen samlas, eller med andra ord, varthän de heliga samlas, dit kommer örnarna att samlas tillsammans, eller dit kommer återstoden att samlas tillsammans.” I dag finner vi kyrkans organisation, eller kropp, överallt i världen i stavar, församlingar och grenar, medan örnarna symboliserar de heliga och den ständiga strömmen av omvända som tar emot det återställda evangeliet och samlas till kyrkan.

Joseph Smiths skrifter 1:28–29. Krig och hungersnöd

Se också Läran och förbunden 45:26, 63 och 63:33–34. I enlighet med dessa uppenbarelser förkunnade profeten Joseph Smith: ”Jag vill profetera, att tecknen på Människosonens tillkommelse redan börjat. Den ena pesten skall följa på den andra och verka förhärjande. Vi skola snart hava krig och blodsutgjutelse. Månen skall förvandlas till blod. Jag bär vittnesbörd om dessa ting och att Människosonens tillkommelse är nära, ja, står för dörren” (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 137).

President Harold B Lee bekräftade att tecknen förekommer nu:

”Vi ser tecknen på vår tid som profeterna och Mästaren själv förutsagt ...

Bröder och systrar, detta är dagen som Herren talar om. Ni ser att tecknen är här” (Conference Report, okt 1973, s 168, 170).

1992 sade äldste M Russell Ballard angående det stigande antalet jordbävningar: ”Nyligen läste jag en tidningsartikel som citerade statistik från U.S. Geological Survey vilken visar att jordbävningarna runt om i världen har ökat i antal och styrka. Enligt artikeln inträffade på 1920-talet endast två stora jordbävningar, jordbävningar som mätte minst sex på Richterskalan. På 30-talet ökade antalet till fem och minskade sedan till fyra på 40-talet. Men på 50-talet inträffade nio stora jordbävningar, vilka åtföljdes av femton på 60-talet, fyrtiosex under 70-talet och femtiotvå under 80-talet. Redan har det inträffat ungefär lika många stora jordbävningar under 90-talet, som under hela 80-talet” (*Nordstjärnan*, jan 1993, s 31).

Joseph Smiths skrifter 1:30. ”Kärleken hos många skall kallna”

Profeten Joseph Smith sade angående en syn han hade om framtiden: ”Jag såg män, som traktade efter sina egna söners liv och broder mördade broder, kvinnor döda sina

egna döttrar och döttrar söka taga sin egen moders liv. Jag såg härar uppställda mot härar. Jag såg blod, ödeläggelse och bränder. Människosonen har sagt, att moder skall stå mot dotter och dotter mot moder. Dessa ting stå vid dörren. De skola följa Guds heliga från stad till stad. Satan skall rasa och djävulens ande har nu gjorts rasande” (*History of the Church*, 3:391).

Han sade senare: ”Jag profeterar i Herren Israels Guds namn, att kval och vrede och prövningar och bortdragandet av Guds Ande från jorden väntar detta släkte, till dess de hava hemsökts med fullständig ödeläggelse. Denna generation är lika fördärvad som det judiska släkte som korsfäste Kristus, och om han var här i dag och skulle predika samma lära som han gjorde då, skulle de döda honom” (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 283).

Joseph Smiths skrifter 1:31. ”Detta evangelium om riket skall predikas i hela världen ... Och sedan skall änden komma”

Profeten Joseph Smith profeterade följande angående missionsarbete: ”Våra missionärer går ut till olika nationer ... sanningens banér har rests. Ingen gudlös hand kan hindra verkets framgång. Förföljelser må rasa, pöbelhopar må samlas, arméer må förena sig, förtalet må nedsvärta, men Guds sanning skall gå fram med kraft, ädelt oförskräckt, tills den genomträngt varje kontinent, förkunnats i varje trakt, täckt varje land och ljudit i varje öra, tills Guds avsikter utförts och den store Jehova säger att verket är fullbordat” (*History of the Church*, 4:540).

President Ezra Taft Benson, då president för de tolv apostlarnas kворum, förklarade att när evangeliet förs till hela jorden, vet vi att änden är nära: ”Denna befallning att föra evangeliet till varje nation, släkt, tungomål och folk är ett av tecknen genom vilka de troende kan förstå att Frälsarens återkomst till jorden är nära förestående” (*Nordstjärnan*, okt 1984, s 82). Äldste James E Talmage skrev: ”När detta vittnesbörd till nationerna har fullbordats, då ’skall änden komma’, och folken ’skola få se Människosonen komma på himmelens skyar med makt och stor härlighet’ ” (*Jesus Kristus*, s 764).

Joseph Smiths skrifter 1:36. ”Alla släkter på jorden jämra sig”

Äldste Bruce R McConkie lärde: ”När vår Herre återvänder, kommer det – ibland de onda och ogudaktiga – att finnas så mycket klagan och sorg som aldrig tidigare erfarits på jorden, ty sommaren är över, skörden förbi och deras själar är inte frälsta” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3:439).

Joseph Smiths skrifter 1:36. ”De skola få se Människosonen komma”

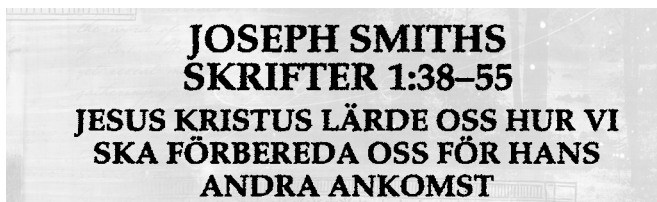
Detta är den stora händelse som kommer att avsluta de sista dagarna. Kristus kommer för att upprätta ett jordiskt rike på jorden under ett tusen år (se tionde trosartikeln). ”Så stor skall glansen av hans åsyn vara, att solen skall

skylta sitt ansikte av skam" (L&F 133:49). "Herrens närhet skall vara såsom en smältande eld, som bränner, och såsom en eld, vilken kommer vatten att sjuda över" (v 41); "elementerna skola smälta av hetta" (L&F 101:25) och "när [Kristus] kommer ned [skall] bergen smälta" (L&F 133:44).

Vid den här tiden kommer de rättfärdiga heliga att "förvandlas" och förena sig med dem "som hava sovit i gravarna", som också kommer att uppräckas för att möta Kristus "mitt i himmelen" (se L&F 88:96–98). Kristus kommer att stiga ned på jorden "så som ni har sett honom fara upp till himmelen" (Apg 1:11). Med Kristi ankomst inleds den tusenåriga epoken av frid, harmoni och rättfärdighet. Satan kommer inte att någon "makt över folkets hjärtan, ty de bo i rättfärdighet och Israels Helige regerar" (1 Ne 22:26).

Joseph Smiths skrifter 1:37. Bevara Guds ord

President Joseph Fielding Smith sade: "Att bevara hans ord är mycket mer än att bara läsa det. För att bevara det måste man inte bara läsa och studera, utan i ödmjukhet och lydnad söka göra de givna buden och uppnå den inspiration som den Helige Anden förlänar" (*Frälsningens lära*, del 1, s 221).

Joseph Smiths skrifter 1:38. Liknelsen om fikonträdet

Fikon är ett viktigt födoämne i Mellanöstern. En utebliven skörd från fikonträden är en nationell katastrof, medan trädens fruktbarhet är en symbol för fred och gudomligt gillande.

Fikonträdet är ett av de första träd som visar frukternas knoppar, vilka kommer före löven. Sålunda förväntas ett fikonträd med löv också bära frukt. Lövsprickningen anger att sommaren är nära. Fikonträdet skiljer sig från de flesta andra fruktträd genom att dess frukt är grön och oansenlig. Den döljer sig bland löven tills den är nästan mogen. (Se Bible Dictionary, "Fig tree", s 674.)

Joseph Smiths skrifter 1:40. "Ingen vet"

Profeten Joseph Smith sade angående Frälsarens ankomst: "Jesus Kristus har aldrig uppenbarat för någon människa den exakta tiden, då han skall komma. Läs skrifterna och ni skola icke finna någonting, som specificerar den exakta

tidpunkten var för hans ankomst. Alla som säga så äro falska lärare" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 294).

Äldste Bruce R McConkie skrev:

"Tiden för Kristi andra ankomst är bestämd och lika säker som tidpunkten för hans födelse. Den kommer inte att avvika så mycket som en enda sekund från den gudomliga kungörelsen. Han kommer att komma på fastställd tid. Tusenårsriket kommer inte att inledas i förtid på grund av att människorna börjar leva rättfärdigt, inte heller kommer det att fördröjas på grund av ett överflöd av orättfärdighet.

... [Jesus Kristus] vet den bestämda tidpunkten och det gör också hans Fader" (*The Millennial Messiah*, s 26–27).

Ibland sprids publikationer bland kyrkans medlemmar i vilka det noga anges eller spekuleras över tidpunkten för andra ankomsten. President Harold B Lee varnade medlemmarna i kyrkan för sådana publikationer. Efter att ha gjort en förteckning över flera skriftställen som undervisar om tecknen på Kristi andra ankomst, sade president Lee: "[Skrifterna] är några av de skrifter som ni skall bry er om, i stället för kommentarer som kan komma från dem vars informationer kanske inte är tillförlitliga och vars motiv kan ifrågasättas" (*Nordstjärnan*, sep 1973, s 378).

Joseph Smiths skrifter 1:41–43. "Som det var i Noas dagar"

Angående de sista dagarna skrev äldste Neal A Maxwell, medlem i de tolv apostlarnas kворum: "Liksom i Noas dagar kommer människorna att vara upptagna med världsliga bekymmer och njutningar (se Matt 24:37). Ironiskt nog kommer därför flertalet att inte se de tecken som Gud ger angående Jesu ärofulla andra ankomst" (*Sermons Not Spoken* [1985], s 62). Han sade också: "Det är ingen tillfällighet att skrifterna har bevarat åt oss viss värdefull kunskap om den tid som Noa levde i. Det var en tid, läser vi, som 'uppfylldes av våld' (1 Mos 6:11) och korruption. Det fanns tydligen en känsla då av självtillräcklighet, ett tillstånd som Jesus gjorde oss uppmärksamma på. (Matt

24:36–41.) Jesus sade att detta tillstånd också skulle råda i de sista dagarna. Folket på Noas tid var mindre känsliga för de verkliga farorna. Det kan vi också bli i vår tid. Noa och de som följde honom måste släppa taget om samhället eller omkomma tillsammans med det!" (*Wherefore, Ye Must Press Forward*, s 13.)

Joseph Smiths skrifter 1:44–45. "En skall bli va upptagen, och en skall lämnas kvar"

Angående liknelserna i Joseph Smiths skrifter 1:44–45 sade president Heber C Kimball, som var rådgivare i första presidentskapet: "Guds tjänare är på ett sätt änglar som sänts ut för att samla in Israels hus från jordens fyra hörn. Och äldsterna i denna kyrka har genom sitt arbete delvis uppfyllt Frälsarens ord, när de funnit två som arbetat på åkern – en har tagit emot evangeliet och samlats in, och den andre är kvar; två som arbetar i en fabrik – en har de tagit med sig och den andre är kvar; två som låg i en säng – en har de tagit med sig och den andra är kvar. Men dessa ord kommer säkert att nå sin slutgiltiga och fullständiga fullbordan omkring tiden för Frälsarens andra ankomst" (*Journal of Discourses*, 10:103).

Joseph Smiths skrifter 1:46–47. Som en tjuv om natten

Äldste Bruce R McConkie gjorde det lättare att förstå innebörden av detta skriftställe när han sade: "De som bevarar hans ord kommer inte att bli vilseförda vad beträffar tidpunkten för denna härliga dag, inte heller rörande händelserna som ska föregå och åtfölja den. (Joseph Smith -- 1:37.) De rättfärdiga kommer att kunna tyda tidens tecken. Till dem i mörker kommer han att komma plötsligt, oväntat, 'som en tjuv om natten', men, som Paulus uttryckte det, för 'ljusets söner', som 'inte tillhör natten eller mörkret', kommer den dagen inte som en överraskning – 'som en tjuv'. De kommer att känna igen tecknen lika säkert som en kvinna i födslovåndor vet på förhand den ungefärliga tiden för sitt barns födelse. (1 Tess 5:1–6.)" (*Mormon Doctrine*, s 688).

Joseph Smiths skrifter 1:48. "Varen därför ock I redo"

1927 talade första presidentskapet i ett julbudskap om nödvändigheten av att vara förberedd för andra ankomsten: "Varje år som går för oss närmare den dag då Herren skall komma i makt och härlighet. Det är sant att ingen människa känner till dagen och tidpunkten för denna stora händelse, men alla utlovade tecken tyder på att den inte är långt borta. Under tiden är det de heligas plikt att vaka, arbeta och bedja, att modigt stå för sanningen och att vara generösa med goda gärningar. Trots oron och missnöjet på många håll i världen, misstänksamheten och avundsjukan bland nationerna, den allt tilltagande laglösheten och brottsligheten samt de fördärvande krafter som tycks breda ut sig ... kan de som fortsätter att stå på heliga platser genom alltsammans urskilja den Allsmåktiges verk för att fullborda sina syften och främja sin vilja. Det

som vi kan se med våra naturliga ögon är olycksbådande och hemskt, men det inger ingen fruktan hos dem som har tro på att vad som än händer, är det Herren Gud Allsmåktige som regerar" (Clark, *Messages of the First Presidency*, 5:256).

Joseph Smiths skrifter 1:49–54. En liknelse om Herren och hans tjänare

I Joseph Smiths skrifter 1:49 ställde Herren en genomträngande fråga: "Finnes nu någon trogen och förständig tjänare ...?" Det är en fråga liknande den som ställdes i Psaltaren 24:3: "Vem får gå upp på Herrens berg? Vem får träda in i hans helgedom?" och i Malaki 3:2: "Men vem kan uthärda den dag då han kommer, och vem kan bestå när han uppenbarar sig? Ty han är som en guldsmeds eld och som en tvättares såpa." Dessa frågor bör vi alla ställa oss själva.

Trogna och förständiga tjänare finner man alltid sysselsatta med att göra vad de har blivit befallda att göra, som att ge "mat i rätt tid" i de hushåll som de fått ansvar för. Sådana tjänare kommer att få ansvaret för alla deras herrars ägodelar. Den onde tjänaren kommer att ursäktas sig med att han kommer att göra det han blivit befalld till senare, och i stället för att ge sitt hushåll mat som han borde, kommer han att börja misshandla sina medtjänare och förse sig själv och andra druckna med mat. Och Herren ska komma till den onde tjänaren vid en tidpunkt när han minst anar det och är minst förberedd. Den onde tjänaren kommer inte att göras till någon regent, i stället kommer han att huggas i stycken och få sin del med skrymtarna.

Joseph Smiths skrifter 1:55. "Jordens ände"

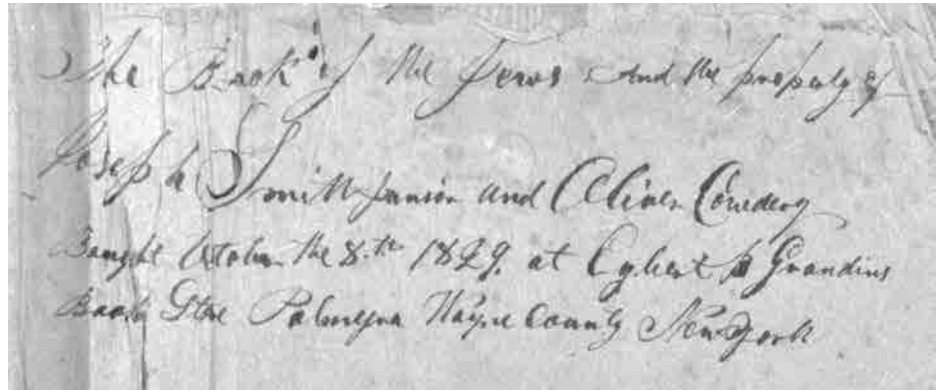
Världens ände är slutet på orättfärdigheten. Men jordens ände kommer när denna jord förvandlas till ett celestiallyt rike. President Brigham Young sade: "När Frälsaren har avslutat verket, när de trofasta heliga har predikat evangeliet till den siste av de andar som bött här och som det är bestämt skall komma till denna jord; när de tusen

åren av vila skall komma och tusentals och åter tusentals tempel skall byggas; när Herrens tjänare och tjänarinnor har gått in i dessa tempel och verkat för sig själv och för sina döda vänner ända från Adams dagar; när den siste av de andar i fångelset som vill ta emot evangeliet har mottagit det; när Frälsaren kommer och tar emot sin brud som är redo, och alla som kan bli frälsta har blivit det i Guds olika riken – det celestiallyt, terrestrialt och telestiallyt, i enlighet med deras enskilda förmågor och möjligheter; när synden och ondskan är bortdrivna från jorden, och andarna som nu svävar i denna atmosfär drivs till den

plats som är förberedd för dem; och när jorden är helgad från fallets verkningar, och är döpt, renad och helgad genom eld, och återvänder till sitt paradisiska tillstånd och har blivit som ett glashav, ett Urim och Tummim, när allt detta är gjort, och Frälsaren har överlämnat jorden till sin Fader, och den är placerad i samlingen av de celes-

tiala rikena, och Sonen och alla hans trofasta bröder och systrar har mottagit välkomsthälsningen: 'Kom in i din Herres glädje', och Frälsaren krönes, då och inte förrän då, kommer de heliga att motta sina eviga arvedelar" (*Journal of Discourses*, 17:117).

JOSEPH SMITHS SKRIFTER 2 – JOSEPH SMITHS BERÄTTELSE

Vad innehåller Joseph Smiths skrifter 2?

Joseph Smiths skrifter 2 berättar om profetens upplevelser från sina tidiga år till maj 1829. Utdragen gjordes av äldste Franklin D Richards, som var medlem i de tolv apostlarnas kворum, från en mycket längre berättelse som profeten Joseph Smith började skriva 1838. Utdragen publicerades första gången i England 1851 och utgjorde då en del av den första samlingen material med titeln Den kostbara pärlan (se Inledning i början av Den kostbara pärlan).

Joseph Smiths skrifter 2 innehåller en redogörelse för den första synen, Mormons boks framkomst och aronska och melkisedekska prästadömetts återställelse. Utdragen kommer från de första fem kapitlen av vad som så småningom blev sjunde volymen av *History of the Church* (Kyrkans historia) (se 2:1–44). Joseph Smiths skrifter 2 blev helig skrift 1880 när Den kostbara pärlan officiellt erkändes som ett av kyrkans standardverk.

Vem skrev Joseph Smiths skrifter 2?

Redogörelsen i Den kostbara pärlan var inte första försöket att uppteckna profetens tidiga upplevelser. I april 1830 erhöll han en uppenbarelse från Herren som begärde att en uppteckning eller en historia skulle föras (se L&F 21:1). Han blev emellertid hindrad i sina ansträngningar av rättegångar, frihetsberövanden, fattigdom och pöbelhopar. Oliver Cowdery "verkade som kyrkans upptecknare från april 1830 till mars 1831 och åter från september 1835 till 1837. Han skrev en historia om kyrkan som täckte perioden från 'tiden då plåtarna påträffades till den 12 juni 1831' " (Dean C Jesse, "The Writing of Joseph Smith's History, *Brigham Young University Studies*, sommaren 1971, s 442). I mars 1831 utsågs John Whitmer till att "skriva och föra en regelbunden historia och bistå dig, min tjänare Joseph, med att skriva allt det som gives dig" (L&F 47:1). John Whitmers korta nedtecknade historia var försvunnen under många år, men finns nu tillgänglig.

Oliver Cowdery skrev också åtta brev om Joseph Smiths första syner, vilka publicerades i *Latter Day Saints' Messenger and Advocate* år 1834–1835.

Joseph Smith inledde arbetet med att skriva en historia mellan juli och november 1832. Den började med orden: "En historia om Joseph Smith den yngres liv, en redogörelse för hans underbara upplevelser och för alla de mäktiga handlingar som han gör i Jesu Kristi, den levande Gudens sons namn, om vilken han bär vittne samt en redogörelse för Kristi kyrkas tillkomst" (Dean C Jessee, "The Early Accounts of Joseph Smith's First Vision", *Brigham Young University Studies*, våren 1969, s 278).

Olika sekreterare och historiker påbörjade ytterligare tre mer historiska uppteckningar mellan 1834 och 1836. Under de svåra åren 1837 och 1838 arbetade Joseph Smith och första presidentskapet på att skriva kyrkans historia. Ibland hade de en grammatiklektion innan de började skriva. Till slut, i juni 1839, upptog profeten arbetet på nytt. Material från tidigare försök sammanställdes till en ny redogörelse, vilken så småningom publicerades i *Times and Seasons* med början den 1 mars 1842.

Några grundläggande budskap i Joseph Smiths skrifter 2

- *Vår himmelske Fader och Jesus Kristus som världens Frälsare är verkliga.* Joseph Smith lämnade den heliga lunden med egen vetskap om att vår himmelske Fader och Jesus Kristus är verkliga. Han visste att Jesus är Guds son, att tack vare försoningens barmhärtighet och nåd var hans synder förlättna, att vår himmelske Fader var nöjd med sin Son, Frälsaren, och att Joseph skulle lyssna till och hörsamma Frälsarens ord.

- *Den sanna kyrkan hade avfallit och gått under på jorden.* Joseph blev tillsagd att inte sluta sig till någon av kyrkorna, "ty de voro alla orätta" (Joseph Smith 2:19). Ett sådant uttalande klargör att det evangelium och den kyrka som Frälsaren upprättade under sin jordiska verksamhet hade gått förlorad och att "ingen av dem erkändes av Gud såsom varande hans kyrka och hans rike" (*History of the Church*, 4:536).
- *Joseph Smith var en Guds profet.* Joseph skrev att ängeln Moroni sade till honom att "Gud hade ett verk för mig att utföra" (Joseph Smith 2:33). Varje händelse i evangeliets återställelse genom profeten Joseph Smith skildrar det faktum att Gud åter har talat till människan genom en profet.
- *Mormons bok är Guds ord.* Händelserna som omgav Mormons boks framkomst vittnar om dess gudomlighet, och dess budskap inte bara vittnar om Kristus, utan ger också en metod för hur större uppenbarelser från Gud kan erhållas och för hur det skingrade Israel kan insamlas till kyrkan och Guds rike.
- *Jesu Kristi Kyrka har återställts till jorden i de sista dagarna.* Joseph blev lovad att evangeliets fullhet skulle komma till vår kännedom genom honom. Översättningen av Mormons bok och återställelsen av prästadömet lade grunden för återupprättandet av kyrkan och Guds rike på jorden.

JOSEPH SMITHS SKRIFTER 2:1–10 STOR UPPHETSNING

Datum	för viktiga händelser
23 december 1805	Joseph Smith den yngre föddes i staden Sharon i Windsor County i staten Vermont.
1816	Familjen Smith flyttade från Norwich i Vermont till Palmyra i New York (inte långt från platsen där plåtarna med Mormons bok låg nedgrävda).
1820	Stor upphetsning på grund av religion fick den unge Joseph att fundera över vilken kyrka han skulle sluta sig till.

Joseph Smiths skrifter 2:1. Vad innehöll "många rykten ... av illasinnade och ränkfulla personer"?

"Från början hade kyrkan en ofördelaktig ställning i offentlighetens ögon, och denna förvärrades och fick näring genom att negativa berättelser och artiklar spreds i pressen. Människorna angav många olika skäl till att de lämnade kyrkan. Norman Brown lämnade kyrkan därför att hans häst dog på resan till Sion. Joseph Wakefield gick ur kyrkan när han såg hur Joseph Smith lekte med barnen när denne kom ut från sitt översättningsrum.

Simonds Ryder tappade sin tro på Josephs inspiration när hans namn stavades fel i hans fullmakt att gå ut och predika. Andra lämnade kyrkan eftersom de drabbades av ekonomiska svårigheter.

Ezra Both, en före detta metodistpräst, var en inflytelserik avfälling under denna tidsperiod [i början av 1830-talet] ...

Han publicerade nio brev i *Ohio Star* i Ravenna, från den 13 oktober till den 8 december 1831, och redogjorde detaljerat för sina invändningar mot kyrkan.

Dessa brev ... kom senare att utgöra en betydande del av den första antimormon-boken ... som publicerades 1834" (*Kyrkans historia i tidernas fullbordan* [Religion 341–343, elevens lektionsbok], s 113–114).

Många medlemmar i kyrkan avföll efter en period av ekonomiska påfrestningar 1837. Förtal riktat mot profeten Joseph Smith var vanligt i Kirtland, speciellt när han var bortrest i affärer eller på olika uppdrag. En del män som hade ansvarsfulla ställningar i kyrkan förkastade hans ledarskap och förklarade att han inte längre var en sann profet. "Som ett resultat av detta avfall blev under Joseph Smiths ledning femtio ledande medlemmar uteslutna, men problemen fortsatte att sprida sig. Flera avfällingar plågade de trofasta medlemmarna med hot om rättegångar och förlust av egendom. Antimormonerna gjorde sin del genom att bojkotta, frysa ut och neka dem anställning som var trofasta mot profeten och kyrkan" (*Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, s 177)

Sedan Joseph och hans familj bosatt sig i Far West i Missouri, "inledde han med hjälp av Sidney Rigdon det ambitiösa projektet med att skriva kyrkans historia från dess början ... Joseph Smiths historia och återställens tidiga händelser, som nu finns upptecknade i Den kostbara pärlan, var en följd av detta projekt som inleddes i april 1838" (*Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, s 187).

Joseph Smiths skrifter 2:3. Hur var Joseph Smiths tidigare liv?

"Joseph Smith växte upp på familjens bondgård och stod nästan ständigt under sin familjs inflytande ... Allteftersom Joseph Smith mognade började han att införliva och visa egenskaper som skulle hjälpa honom att fullfölja sin förutordinerade mission.

... Han utvecklade starka familjeband, lärde sig att arbeta hårt, att tänka självständigt, att tjäna andra och att älska frihet" (*Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, s 15–16).

Hans föräldrar, Lucy Mack och Joseph Smith den äldre, gifte sig den 24 januari 1796 och slog sig ner på en släktgård i Tunbridge i Vermont. Joseph och Lucy hyrde en gård av Solomon Mack, Lucys far, sommaren 1805 och Joseph undervisade också i skolan på vintern. Det var i Tunbridge som deras femte barn, Joseph Smith den yngre, föddes den 23 december 1805. Lucy och Joseph lärde sina barn religiösa bud och speciellt Lucy uppmuntrade till bibelstudierna. Joseph den äldre var misstänksam mot

Joseph Smith den äldre

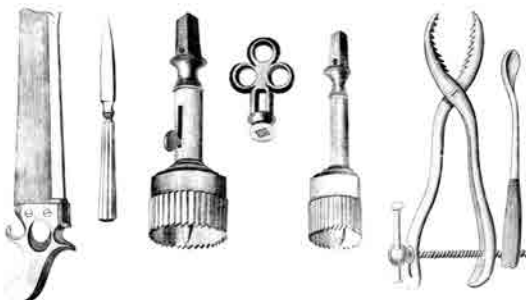

Lucy Mack Smith

traditionella kyrkor, men han bevarade alltid sin starka tro på Gud.

"Under Joseph Smiths första år flyttade hans familj ofta för att försöka finna fruktbar jord eller lämpligt levebröd ... År 1811 flyttade familjen Smith till det lilla samhället West Lebanon i New Hampshire ...

Den sjuårige Joseph jr blev bara sjuk i två veckor av febern, men drabbades av komplikationer som till slut krävde fyra operationer. Den allvarligaste komplikationen utgjordes av en svullnad och infektion i vänstra skenbenet." För att få bort infektionen uthärdade Joseph en operation i benet "utan att bli bunden, eller dricka konjak eller vin för att döva känslorna" (*Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, s 22–23).

Kirurgiska instrument från Joseph Smiths tid

1816 begav sig Joseph den äldre till Palmyra i New York för att utreda ryktet om god jord till lågt pris. Joseph den yngre, som vid den tiden var en pojke på tio år, minns att även om han inte helt hade återhämtat sig från sin benoperation, blev han av kusen, som familjen anställt för att hjälpa dem genomföra resan, tvingad att pulsa genom snö 65 kilometer om dagen under flera dagar, vilket gjorde att han plågades av den mest olidliga trötthet och smärta.

"Joseph Smith den äldre, far i en familj på tio personer – elva år 1821 – arbetade hårt för att försörja sin familj. Efter två år i Palmyra hade han tjänat tillräckligt med pengar till en första avbetalning på en skogsmark i den närliggande staden Farmington. Under första året røjde han och hans söner upp 12 hektar tätbevuxen skog, förberedde marken för odling, och sådde vete ... Den unge Joseph erinrade sig att 'det fordrades av alla som kunde att de ansträngde sig för att hjälpa till med familjens försörjning' ["History of Joseph Smith by Himself", s 1] ...

”Vid denna tidpunkt var Josephs studiemöjligheter starkt begränsade. Han tillskrev detta de ’små omständigheter’ som han uppfostrades i. ’Vi berövades förmånen till utbildning. Det räcker med att säga att jag endast fick undervisning i läsning, skrivning och räkningens grundregler, vilket utgjorde hela min utbildning’ [”History of Joseph Smith by Himself”, s 1]” (*Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, s 29–30).

Joseph Smiths skrifter 2:4. Joseph Smiths familj

Äldste Carlos E Asay, som var medlem i de sjuttios presidentskap, sade att profeten Joseph Smith ”var produkten av en gudfruktig familj – en familj som törstade efter rättfärdighet och som utövade en enkel men djup tro på Herren. Hans skola var hemmet, hans lärare var kärleksfulla föräldrar, och hans lärobok var Bibeln” (*Nordstjärnan*, jul 1990, s 56).

President Brigham Young sade att Herren hade vakat över Joseph Smiths förfäder i generationer: ”Det bestämdes i evighetens råd, långt innan jordens grundvalar lades, att han, Joseph Smith, skulle vara den i den sista evangelieutdelningen i denna värld, som skulle frambringa Guds ord till människorna och motta fullheten av Guds Sons prästadömes nycklar och makt. Herren hade ögonen på honom, och på hans far, och på hans fars far, och på deras förfäder ända tillbaka till Abraham, och från Abraham till floden, från floden till Enok, och från Enok till Adam. Han har följt denna släkt och detta blod då det har flutit från dess ursprung till födelsen av denne man” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young*, s 96; se också 2 Ne 3:7–15).

Joseph Smiths skrifter 2:5–10. Vad hände i Palmyra i New York alldeles före den första synen?

”När fler och fler amerikaner passerade Catskill- och Adirondack-bergen för att bosätta sig i Finger Lake-området i västra New York, tenderade de att förlora kontakten med de etablerade kyrkorna där de tidigare bodde. Dessa ’kyrkolösa’ bosättare bekymrade de religiösa ledarna för de största församlingarna, huvudsakligen baptisterna, metodisterna och presbyterianerna som därför upprättade proselyteringsprogram för sina mindre lyckligt lottade bröder västerut.

Metodisterna och baptisterna var särskilt nitiska i sina ansträngningar att föra ut religionen till dem som saknade dess välsignelser. Metodisterna anställde resepredikanter. Det var predikanter som red från stad till stad genom ett fastställt område, eller krets, och tillgodosåg människornas religiösa behov. Baptisterna använde sig av ett system med bondepredikanter. Detta system innebar att en lokalt boende man förtjänade sitt levebröd genom jordbruk, men på söndagarna predikade han i en predikstol i trakten.

Dessa ansträngningar fick näring genom den andra väckelsens entusiasm, som då svepte fram över Förenta staterna. Nästan alla kyrkor i övre delen av staten New York

ordnade väckelsemöten. Dessa evangelistiska sammankomster var avsedda att väcka de religiöst likgiltiga. Väckelsemötena hölls ofta som tältmöten vid en trädunge eller i en liten glänta i skogen. Deltagarna färdades ofta många kilometer över dammiga eller nedslitna vägar och slog upp sina tält eller ställde sina vagnar i lägrets utkanter. Tältmötena höll ofta på i flera dagar och en del möten varade nästan hela dagen och fram till natten. Predikanterna turades om, men det var inte ovanligt att två eller tre predikanter samtidigt eldade upp sina åhörare. Så brinnande och entusiastisk var den religiösa hängivenheten i västra New York i början av 1800-talet att regionen kom att kallas för ”eldsvådedistriktet”. På grund av att Finger Lake-området bildligt talat lystes upp av evangelistisk låga, är det inte förvånande att den unge Joseph Smith och hans familj fångades av den brinnande iver” (*Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, s 30).

JOSEPH SMITHS SKRIFTER 2: 11–20 DEN FÖRSTA SYNEN

Datum	för viktiga händelser
Tidigt på våren 1820	Fjortonårige Joseph Smith fick se Fadern och Sonen i en skogsdunge i närheten av familjens timmerstuga.
Tidigt på våren 1820	Joseph Smith berättade för sin familj om sin syn och de trodde honom.

Joseph Smiths skrifter 2:11–14. Varför gick Joseph ut i skogen i närheten av sitt hem?

Mitt i denna ordstrid och alla stämningar som omgav pojken Joseph, drogs hans tankar till skrifterna. Han begrundade budskapet i Jakob 1:5 om och om igen och bestämde sig för första gången i sitt liv att be högt och fråga Gud. Efter månader av själslig och andlig kamp visste han till slut vad han måste göra. Någon gång tidigt på våren 1820 gick han till en bekant plats i skogen i närheten av sitt hem för att göra ett försök. Joseph berättade för en redaktör på *New York Spectator*: ”Jag gick genast ut i skogen där min far hade röjt land, och gick till den plats

där jag hade satt ner min yxa efter avslutat arbete. Där knäböjde jag och bad" (Allen, *Improvement Era*, apr 1970, s 13).

Josephs "månader av vända hade lett till påtaglig andlig mognad, och han hade minst tre viktiga frågor i sinnet: (1) Han oroade sig för sin egen frälsning och sökte förlåtelse för sina synder; (2) han oroade sig för människornas välfärd i allmänhet, för, som han sade: 'Jag kände sorg över mina egna synder och över världens synder'; (3) han ville veta vilken kyrka, om det nu fanns någon sådan, som hade rätt, och vilken han skulle bli medlem i" (Allen, *Improvement Era*, apr 1970, s 9).

Joseph Smiths skrifter 2:15–16. Mörkrets makter

I ett tal om Joseph Smiths upplevelse med Satan, sade äldste Spencer W Kimball, då medlem i de tolv apostlarnas kворum: "Mörkrets makter kom före ljuset. När [Joseph Smith] knäböjde i avskildhet i den tysta skogen, orsakade hans uppriktiga bön en väldig kamp som var nära att förgöra honom. I århundraden hade Lucifer med obegränsad makt haft grepp om människornas sinnen. Han kunde inte riskera att förlora sitt sataniska grepp. Detta hotade hans obegränsade välde" (Conference Report, apr 1964, s 98).

Joseph Smiths skrifter 2:16–17. En ljuspelare

Äldste Orson Pratt skrev att den ljuspelare som unge Joseph såg sänka sig gradvis, och dess sken bli allt klarare, så att den, "när den nådde trädkropparna, lyste upp ett stycke av skogen på det mest underbara och strålande sätt. Han väntade sig att få se löven och trädgrenarna förtäras så snart som ljuset kom i kontakt med dem ... Det fortsatte att sänka sig långsamt, tills det vilade på marken, och han blev omsluten av i det.

... När det först föll på honom, åstadkom det en märklig känsla som gick genom hela hans kropp, och hans sinne rycktes genast bort från de naturliga ting som omgav honom, och han inneslöt i en himmelsk syn" (Allen, *Improvement Era*, apr 1970, s 10).

Joseph Smiths skrifter 2:17. Fadern presenterade Sonen

Fadern presenterade Sonen, som sedan talade till Joseph Smith. Äldste James E Talmage, som var medlem i de tolv apostlarnas kворum, skrev: "Ett allmänt studium av de skriftliga vittnesbörden leder till slutsatsen att Gud, den evige Fadern, vid ytterst få tillfällen har uppenbarat sig för jordens profeter eller uppenbarare, och vid dessa tillfällen har det i huvudsak skett för att betyga sin Sons, Jesu Kristi, gudomliga myndighet" (*Jesus Kristus*, s 38; se också Matt 3:17; 17:5; 3 Ne 11:7).

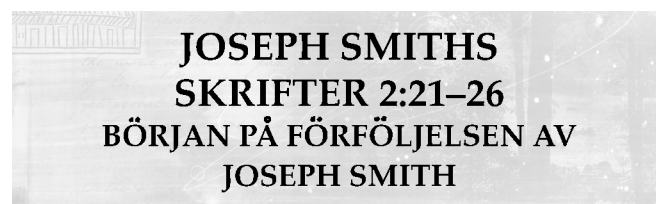
Joseph Smiths skrifter 2:18–19. Inte sluta sig till någon av dem

Beträffande Herrens uttalande om andra kyrkor i Joseph Smiths skrifter 2:19, sade äldste Boyd K Packer, medlem

av de tolv apostlarnas kворum: "Nu vill inte detta säga att alla de övriga kyrkorna är utan en viss sanning. De har en del sanning – en del har mycket stor del av den. De har ett sken av gudsfruktan. Ofta är prästerna och de som bekänner sig till tron ifråga inte utan hängivenhet och många av dem praktiserar anmärkningsvärt väl de kristna dygderna. De är inte desto mindre ofullständiga" (*Nordstjärnan*, maj 1972, s 211).

Joseph Smiths skrifter 2:20. "Mycket annat"

President Ezra Taft Benson sade att "Joseph inte vid något tillfälle uppenbarade allt som han fick kännedom om i den första synen" (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], s 112). Vi lär emellertid av profeten Joseph Smith att Frälsaren under den första synen sade till honom att "evangeliets fullhet någon gång i framtiden skulle tillkännages för mig" (*History of the Church*, 4:536). Dessutom fick han veta "mycket annat" som han inte kunde skriva om, och i redogörelsen 1835 sade han att han såg många änglar i sin syn.

Datum	för viktiga händelser
Tidigt på våren 1820	Joseph berättade också för andra än familjen om sin syn, men många trodde honom inte.
1820–1823	Bitter förföljelse från "religionslärare" och grannar orsakade Joseph stor sorg.

Joseph Smiths skrifter 2:21–24. Bitter förföljelse

Joseph berättade om synen för sin familj. Hans bror William intygade: "Vi hade alla absolut tilltro till vad han hade sagt. Han var en pålitlig pojke. Far och mor trodde på honom och varför skulle inte barnen göra det?" (*Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, s 34.)

Med tanke på denne fjortonårige pojkes ömsinta natur, är det inte att undra på att han ville berätta om sin upplevelse inte bara för sin familj utan också för sina vänner och bekanta. Man kan känna hans stora besvikelse när han, enligt äldsterna Orson Pratt och Orson Hydes uppteckning, "inte kunde finna någon som ville tro på den himmelska synen" (Allen, *Improvement Era*, apr 1970, s 11). William Smith gjorde senare denna reflektion: "Vi visste inte att vi var dåliga människor förrän Joseph redogjorde för sin syn. Fram till dess betraktades vi som respektabla, men då började genast människorna att på ett häpnadsväckande sätt sprida falska rykten och berättelser" (*Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, s 34).

Äldste Bruce R McConkie, medlem i de tolv apostlarnas kворum, skrev:

”Varför förenade sig så många religiösa mot en okänd yngling som inte var ryktbar och inte hade någon ställning i samhället? Skulle hela den sekteriska världen splittras och skälva och ropa efter ett svärd om någon annan obekant fjortonårig yngling i ett obetydligt nybyggarsamhälle skulle påstå att han fått besök av änglar och att han sett Herren? Problemet när Joseph Smith kom med detta påstående var att det var sant och att Lucifer visste att det var sant.

... Är inte själva förföljelsen i sig ett vittne om att den första synen verkligen ägde rum? Om det inte vore sant, skulle då de världsligt visa och de religiösa lärda i dag ägna sina talanger och medel åt att förtala Joseph Smith och det verk som han i så hög grad präglat. Vad gör det andra vad vi tror på, såvida de inte i sin otro är rädda för att våra lärdomar kan vara sanna och vårt utövande kan ha gudomligt gillande?” (*A New Witness for the Articles of Faith*, s 8–10.)

Joseph Smiths skrifter 2:25–26. ”Jag hade sett en syn”

När profeten Samuel i Gamla testamentet var ung, var profetsyner ovanliga (se 1 Sam 3:1). Men när Samuel växte upp, var ”Herren ... med honom ... Hela Israel ... förstod att Samuel var betrodd att vara en Herrns profet” (v 19–20). Men även om hela det forna Israel accepterade Samuel som profet, hade många människor på Joseph Smiths tid, och många människor har i dag, svårt att acceptera det faktum att Gud på nytt skulle tala till en profet på jorden (se Amos 3:7).

Äldste Hugh B Brown, då assistent till de tolv apostlarnas kворum, återgav ett samtal som han hade med en välkänd domare före andra världskriget för att illustrera just detta:

” Jag började med att fråga: ’Kan jag fortsätta med utgångspunkt i att ni är kristen?’

’Det är jag.’

’Jag antar att ni tror på Bibeln, Gamla och Nya testamentet?’

’Javisst!’

’Tror ni på bön?’

’Ja, det gör jag.’

’Ni säger att min tro att Gud har talat till människan i denna tidsålder är underlig och orimlig?’

’För mig är den det.’

’Tror ni att Gud någonsin har talat till någon?’

’Javisst, i hela Bibeln har vi bevis på det.’ ...

’Då hävdar jag med största allvar att det var normalt på Bibelns tid att Gud talade till människan.’

’Jag tror jag kan medge det, men det upphörde kort efter det första århundradet av vår tideräkning.’

’Varför tror ni det upphörde?’

’Det vet jag inte.’ ...

’Får jag föreslå några tänkbara orsaker till att han inte har talat. Kanske det är för att han inte kan. Han har förlorat förmågan.’

Han sade: ’Det skulle naturligtvis vara en hädelse.’

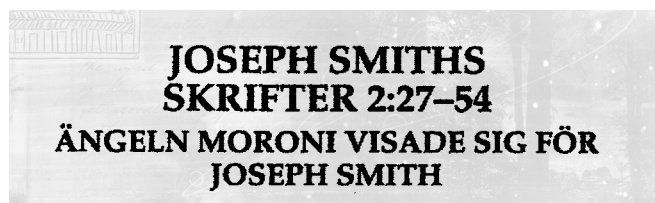
’Nå, om ni nu inte tror detta är anledningen, kan det vara så att han inte talar till människorna för att han inte älskar oss längre? Han är inte längre intresserad av människornas angelägenheter.’

’Nej’, sade han, ’Gud älskar alla människor, han gör inte skillnad på människor.’

’Men om han kan tala, och om han älskar oss, då finns det bara ett enda möjligt svar, såvitt jag kan förstå, och det är att vi inte behöver honom. Vi har gjort sådana ofantliga framsteg inom utbildning och vetenskap att vi inte längre behöver Gud.’

Då sade han, och hans röst darrade när han tänkte på alla krig: ’Herr Brown, det har aldrig funnits en tid i historien då det funnits ett större behov av Guds röst än nu. Kanske ni kan tala om för mig varför han inte säger någonting.’

Mitt svar lød: ’Han talar verkligen. Han har talat. Men människorna behöver tro för att höra honom.’ ” (*The Profile of a Prophet*, Brigham Young University Speeches of the Year [4 okt 1955], s 3–5).

Datum	för viktiga händelser
1820–1823	Den unge Joseph mognade medan han led förföljelse och väntade på ytterligare undervisning från Herren.
21–22 september 1823	Moroni visade sig första gången för Joseph Smith.
19 november 1823	Alvin, Joseph Smiths äldste bror, avled.
1824–1827	Joseph Smith gick till kullen där guldplåtarna låg nedgrävda fyra år i rad.

Joseph Smiths skrifter 2:27–28. Joseph Smiths dagliga liv

Äldste Gordon B Hinckley, då medlem i de tolv apostlarnas kворum, skrev angående Joseph Smiths liv under tiden från den första synen tills ängeln Moroni visade sig: "Hans levnadsvanor skilde sig inte mycket från en vanlig bondpojkes på den tiden. Man kallade honom emellertid ofta drömmare och han var utsatt för åtlöje, men han fortsatte att arbeta på sin fars gård och för andra i närheten och att vara tillsammans med jämnåriga kamrater. De som kände honom, beskrev honom som en stark och livlig pojke med ett trevligt och vänligt sätt. Han tyckte om att brottas och utöva annan sport" (*Sanningen återställd*, s 7).

Joseph Smiths skrifter 2:28. En ynglings brister

Liksom alla människor ställdes Joseph inför utmaningar i dödligheten. På grund av sina brister ifrågasatte han sin personliga värdighet inför Herren. Andra profeter uttryckte liknande ängslan över sin personliga värdighet (för exempel se 2 Ne 4:17–19; Mose 6:31). Äldste Neal A Maxwell, medlem i de tolv apostlarnas kворum, förklarade: "På samma sätt som Gud inte kan se på synd med den allra minsta grad av överseende (L&F 1:31), kan inte vi det heller när vi blir mer och mer lika honom. De bästa människorna har en ökad medvetenhet om det lilla dåliga som fortfarande finns kvar inom dem!" (*Notwithstanding My Weakness*, s 16–17.)

Joseph Smiths skrifter 2:30. Var ägde Moronis besök rum?

1822 började Joseph hjälpa sin äldre bror Alvin att bygga ett nytt timmerhus åt familjen. I september 1823 var det två våningar högt, men utan tak. Familjen fortsatte därför att bo i en liten timmerstuga inte långt ifrån det nya huset. Det var till timmerstugan, inte till timmerhuset, som Moroni kom. Eftersom det var en mycket liten timmerstuga för en familj på nio personer, sov Joseph säkert i samma rum som några av sina bröder

Kyrkan har grävt ut timmerhusets grund och byggt en exakt kopia av huset på samma plats. Kyrkan underhåller också timmerhuset, för att de som i dag besöker familjen

Smiths gård lättare ska kunna föreställa sig vad som utspelade sig där och förnimma betydelsen av dessa händelser.

Joseph Smiths skrifter 2:30–32. Var Moroni en ande eller en uppståndna varelse?

Profeten Joseph Smith fastslog att ängeln Moroni var en uppståndna varelse (se *Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 103).

Joseph Smiths skrifter 2:33. "Mitt namn"

Äldste Neal A Maxwell lärde: "Den unge Joseph fick veta att hans namn 'skulle hållas i ära och vanära' över hela världen (se Joseph Smith 2:33). Det är ett djärvt påstående, såvida det inte kommer från en gudomlig källa. Och ändå har de religiösa ledare som var samtida med Joseph Smith och som var mycket mera kända än han alla krympt till fotnoter i historien, medan Joseph Smiths verk ständigt växer och är världsomspännande" (*Nordstjärnan*, apr 1984, s 95).

Joseph Smiths skrifter 2:34. Det eviga evangeliet i dess fullhet

Uppenbarelseboken 14:6–7 säger att en ängel skulle flyga över himlens mitt med ett evigt evangelium. President N Eldon Tanner, som var rådgivare i första presidentskapet, förklarade sedan han citerat Uppenbarelseboken 14:6–7: "Denna uppenbarelse uppfylldes och förstods klart när ängeln Moroni verkligen flög över himlens mitt och visade sig för Joseph Smith och berättade för honom om plåtarna som innehöll evangeliet i dess fullhet" (*Conference Report*, apr 1964, s 62).

Äldste Bruce R McConkie förklarade innebörden av "det eviga evangeliet i dess fullhet": "Enligt det uppenbarade ordet innehåller Mormons bok det eviga evangeliet i dess fullhet. Det gör också Bibeln och Lära och förbunden och Den kostbara pärlan. Var och en av dessa skrifter innehåller evangeliets ord. Var och en av dem är en uppteckning över Guds handlingsätt mot ett folk som hade

evangeliet i dess fullhet. Var och en av dem är en helig skrift som sammanfattar frälsningsplanen och förkunnar vad människan måste göra för att erhålla belöningens fullhet i de boningar som förberetts för henne. Evangeliet i sig självt är Guds kraft genom vilken frälsning kommer. Det är den kraft som frälser människans själ, och evangeliet i dess fullhet är alla de sanningar och krafter som behövs för att människan ska kunna erhålla belöningens fullhet i den högsta himlen i den celestia världens” (*A New Witness for the Articles of Faith*, s 399).

Joseph Smiths skrifter 2:34:35. Vad fanns det i stenkistan?

I stenkistan fanns en bok och Urim och Tummim. Boken var skriven på guldplåtar och innehöll Lehis bok, Nephis mindre plåtar, Mormons plåtar och de förseglade plåtar som Joseph blev befalld att inte översätta (se ”Kortfattad förklaring av Mormons bok” på de inledande sidorna i Mormons bok). Urim och Tummim var ett gudomligt instrument som Herren förberett för översättningens skull. Det bestod av två stenar infattade i silverbågar och en bröstsköld som stenarna var fastgjorda vid.

Joseph Smiths skrifter 2:36–41. Vad är innebörden i de bibelverser som Moroni citerade för profeten Joseph Smith?

Profeten Joseph Smith sade att Moroni citerade många skriftställen för honom (se Joseph Smith 2:41). Här följer de profetior i Gamla testamentet som profeten speciellt nämnde:

Hänvisningar till skriftställen	Kommentarer av Moroni eller Joseph Smith
Del av Malaki	Inga
Malaki 4:1, 5–6	Ordalydelsen skiljer sig från texten i Bibeln (se v 36).
Jesaja 11	På väg att fullbordas (se v 40).
Apostlagärningarna 3:22–23 (citerar Mose)	Profeten som åsyftas är Jesus Kristus. Den dagen hade ännu inte kommit, men den skulle snart komma, då de som inte ville lyssna till Kristi röst skulle ”utrotas ur folket” (se v 40).
Joel 2:28–32	Ännu ej fullbordat, men det skulle snart ske (se v 41).

Joseph Smith sade också att Moroni sagt att ”icke-judarnas (hedningarnas) fullhet snart skulle inträda” (v 41). Vi vet inte vilka verser Moroni citerade ur Malaki 3, men verserna 1–4 och 16–18 stämmer med ämnena i de

andra skriftställehänvisningarna. Jesaja 11 citeras också i 2 Nephi 21, och en förklaring till delar av Jesaja 11 finns i Läran och förbunden 113:1–6. Profetian om Jesus Kristus i Apostlagärningarna 3:22–23 är en av de oftast nämnda profetiorna i skrifterna (se 5 Mos 18:15; Apg 7:37; 1 Ne 10:4; 22:20; 3 Ne 20:23; 21:11; L&F 133:63; Joseph Smith 2:40).

Herren lärde nephiterna att i de sista dagarna, före andra ankomsten, skulle ett tecken ges på att Israel började insamlas med kraft (se 3 Ne 21:1–7). Detta tecken är Mormons boks framkomst.

Alla de ställen som Moroni citerade framhåller samma sak: Mormons boks framkomst kommer att initiera en rad händelser som leder till andra ankomsten, när de ogudaktiga kommer att förgöras och de rättfärdiga ska regera på jorden tillsammans med Jesus Kristus. I själva verket fick Joseph Smith veta att det verk han skulle utföra skulle underlätta inledandet av Kristi tusenåriga regering och att Frälsarens ankomst skulle ske ”snart”.

Joseph Smiths skrifter 2:41. Känner vi till vilka de andra skriftställen är eller vilka andra förklaringar Moroni gav?

Vi får ytterligare insikter om detta i ett brev som Oliver Cowdery skrev till W W Phelps, vilket innehåller en redogörelse för Moronis besök hos Joseph Smith: ”Även om fruktan jagats bort ur hans hjärta, blev inte hans förvåning mindre när han hörde Moroni betyga att han var en budbärare som sänts på Herrens befallning för att ge ett särskilt budskap och vittna för Joseph att hans synder var förlättna och att hans böner hade hörts; och att de skriftställen skulle komma att fullbordas som säger: ’Det som för världen var dåraktigt har Gud utvalt för att låta de visa stå där med skam, och det som för världen var oansenligt och föraktat, ja, det som inte var till, har Gud utvalt för att göra till intet det som var till, för att ingen människa skall berömma sig inför Gud [1 Kor 1:27–29]” (*Latter Day Saints’ Messenger and Advocate*, feb 1835, s 79).

I sin redogörelse tog Oliver Cowdery också med Moronis citat ur Jesaja 28:21; 29:11–14 och Joh 10:16 (se *Messenger and Advocate*, s 79–80).

Joseph Smiths skrifter 2:42–49. En jämförelse mellan Moronis fyra besök hos Joseph Smith den 21–22 september 1823

Första besöket (se Joseph Smiths skrifter 2:30–43):

- Kallade Joseph Smith vid namn
- Presenterade sig för Joseph
- Sade till Joseph att Gud hade ett verk för honom att utföra
- Sade till Joseph att hans namn skulle hållas i ära och vanära bland alla folk
- Berättade för Joseph om Mormons bok

- Citerade profetior ur Gamla och Nya testamentet rörande de sista dagarna
- Citerade många andra skriftställen
- Gav många förklaringar till Bibeln
- Varnade Joseph för att visa plåtarna för någon såvida han inte blev befalld att göra det, annars skulle han förgås
- Joseph såg i en syn den plats där plåtarna låg

Andra besöket (se v 44–45):

- Upprepade vad han sagt under första besöket utan "den allra minsta förändring"
- Sade till Joseph att svåra domar skulle hemsöka jorden, bland annat genom sådana förödelser som hungersnöd, svärd och pest

Tredje besöket (se v 46–47):

- Upprepade vad han tidigare sagt
- Tillade en varning om att Satan skulle försöka fresta honom att använda guldplåtarna för att bli rik
- Sade att Joseph inte fick ha några andra motiv än att förhärliga Gud och bygga upp Guds rike

Fjärde besöket (se v 48–49):

- Kallade Joseph vid namn
- Upprepade allt han sagt kvällen innan
- Befallde Joseph att berätta för sin far om synen och om de befallningar han fått

En viktig punkt i jämförelsen av Moronis fyra besök hos profeten Joseph Smith är att undervisningen upprepades. Moroni tycks dessutom ha märkt vad Joseph tänkte och kände mellan varje besök. Till exempel undervisade Moroni vid sitt andra besök också om världens nära förestående ände, ett ämne som Joseph tycks mycket bekymrad över efter andra besöket. Vid tredje besöket tillade Moroni en varning angående Josephs motiv för att hämta plåtarna, en frestelse som Joseph lätt kunde ha upplevt efter andra besöket. Till slut lade Moroni till befallningen att Joseph skulle berätta för sin far om synen, en befallning som Joseph kanske tyckte var opraktisk, eller åtminstone olämplig, mitt i natten.

Joseph Smiths skrifter 2:49–50. Joseph berättade för sin far

Lucy Mack Smiths berättelse om denna händelse tillfogar följande information: "Budbäraren som han sett föregående natt besökte honom på nytt och det första han sade var: 'Varför berättade du inte för din far det som jag befallde dig att säga honom?' Joseph svarade: 'Jag var rädd att min far inte skulle tro mig.' Ängeln lovade sedan Joseph: 'Han kommer att tro varje ord du säger'" (*History of Joseph Smith by His Mother*, red av Preston Nibley [1958], s 79).

Joseph Smiths skrifter 2:50–53. Josephs första besök på kullen Cumorah

"När Joseph närmade sig kullen Cumorah tänkte han på sin familjs fattigdom och på möjligheten att plåtarna eller framgången med översättningen skulle göra honom tillräckligt välbärgad för att 'höja honom över den vardagliga människans villkor och befria hans familj från fattigdom' [Oliver Cowdery, i *Messenger and Advocate*, jul

1835, s 157]. När han sträckte sig ner för att ta upp plåtarna fick han en kraftig stöt och hindrades därigenom från att ta upp dem från kistan. Han försökte två gånger till, men kastades tillbaka. I sin besvikelse utropade han: 'Varför kan jag inte hämta boken?' Moroni uppenbarade sig och berättade att det var på grund av att han inte hållit befallningarna, utan gett efter för Satans frestelser att använda plåtarna till att bli rik i stället för att rikta blicken endast på Guds ära, som han hade blivit befalld [Cowdery, i *Messenger and Advocate*, okt 1835, s 198].

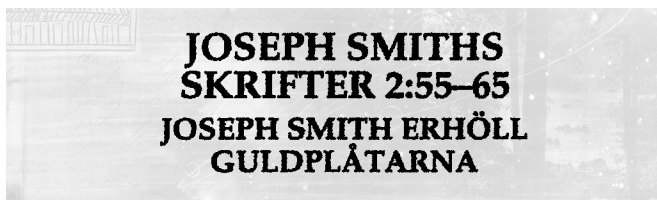
"Ångerfullt vände sig Joseph till Herren i bön och fylldes av Anden. En vision öppnade sig för honom och 'Herrens härlighet kringstrålade honom och vilade på honom ... Han såg mörkrets furste ... Den himmelske budbäraren [Moroni] sade: "Allt detta visas för dig, det goda och det onda, det heliga och det orena, Guds härlighet och mörkrets makt, för att du hädanefter skall ha lärt känna de två makterna och aldrig bli påverkad eller övervunnen av den onde." Nu ser du varför du inte kunde hämta den här uppteckningen och att budet var strängt, och att om dessa heliga ting någonsin skall kunna erövrats måste det ske genom bön och trofasthet till Herren. De förvaras inte här i syftet att vinna den här världens rikedom och ära: de beseglades genom trons bön, och på grund av den kunskap som de innehåller är de inte till något annat värde för människornas barn, än den kunskap som de innehåller." Moroni avslutade med att varna Joseph för att han inte skulle ges tillåtelse att hämta plåtarna 'förrän han hade lärt sig att lyda Guds bud – inte bara när han var villig att göra det utan också när han kunde det' [Lucy Mack Smith, His-

tory of Joseph Smith, s 81; kursivering tillagd]" (*Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, s 40–41).

Joseph Smiths skrifter 2:54. Josephs årliga besök på kullen

Mellan 1823, då Joseph såg plåtarna för första gången, och 1827, då han fick lov att hämta dem från kullen, fick han ytterligare himmelsk undervisning. Lucy Mack Smith berättar att under den här tiden "fortsatte Joseph att få undervisning från Herren" (*History of Joseph Smith*, s 82). President John Taylor sade: "När Joseph Smith upprestes som en Guds profet, kom Mormon, Moroni, Nephi och andra av de forna profeter som fordom bodde på denna kontinent, och Petrus och Johannes och andra som bodde på den asiatiska kontinenten, till honom och delgav honom vissa principer rörande Guds Sons evangelium" (*Journal of Discourses*, 17:374).

Joseph Smiths mor skrev också: "Under våra kvällssamtal gav oss Joseph då och då ibland de mest roande uppläsningar eller rapporter man kan tänka sig. Han beskrev då denna kontinents forna invånare, deras klädsel, hur de färdades och de djur som de red på, deras städer, deras byggnader, i minsta detalj, deras sätt att strida och även deras religiösa gudstjänster. Detta tycktes han göra lika lätt som om han tillbringat hela sitt liv tillsammans med dem" (*History of Joseph Smith*, s 83).

Datum	för viktiga händelser
Oktober 1825	Joseph träffade Emma Hale medan han arbetade för Josiah Staal
18 januari 1827	Joseph gifte sig med Emma Hale
22 september 1827	Joseph erhöll plåtarna till Mormons bok
Februari 1828	Martin Harris sökte upp Charles Anthon i New York City
7 april 1829	Med hjälp av Oliver Cowdery återupptog Joseph översättningen av plåtarna

Joseph Smiths skrifter 2:56. Josephs bror, Alvin Smith

"Alvin var en trofast och allvarlig ung man som Joseph beundrade. Joseph såg upp till honom som en sveklös och uppriktig person. Alvin tyckte också om Joseph och var mycket intresserad av den heliga uppteckningen. När döden närmade sig gav han följande råd till Joseph: 'Jag vill att du ska vara en god pojke och göra allt vad du förmår för att få ta emot uppteckningen. Var en god lyss-

nare och håll fast vid varje befallning som ges till dig' [Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, s 87]. Åratal senare fick Joseph genom uppenbarelse veta att Alvin var arvinge till det celestialet riket (se L&F 137:1–6)" (*Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, s 41–42).

Joseph Smiths skrifter 2:55–56. Skattsökare

Beträffande Josephs sökande efter gruvan åt Josiah Staal skrev Josephs mor, Lucy Mack Smith, följande i sin berättelse:

"En man vid namn Josiah Staal kom från Chenango County i staten New York för att få Joseph att hjälpa honom att gräva efter en silvergruva. Han kom till Joseph eftersom han hade hört att denne ägde vissa hjälpmedel varigenom han kunde urskilja sådant som var osynligt för det mänskliga ögat.

Joseph försökte avleda honom från hans fåfänga strävan, men Josiah var fast besluten och erbjöd höga löner till dem som ville gräva åt honom i jakten på nämnda gruva, och han fortfor att insistera på att Joseph skulle arbeta för honom. Därför följde Joseph och flera andra med honom tillbaka och inledde grävandet. Efter att ha arbetat för den äldre mannen i omkring en månad, utan framgång, lyckades Joseph övertala honom att sluta upp med försöket. Det var på grund av dessa omständigheter, att han arbetat en månad med att gräva efter en silvergruva, som hela historien om att Joseph blivit en skattjägare kom till" (*History of Joseph Smith*, s 91–92).

Joseph Smiths skrifter 2:57–58. Emma Hale

"[Emma] föddes i Harmony den 10 juli 1804. Hon sägs ha varit en vacker kvinna, över medellängd, ståtlig, med förtrollande mörka ögon och svart, glänsande hår. Hon hade en tilltalande personlighet, var intelligent och duktig. Hon gick ett år på en högre skola för flickor, där hon fick fostran i vett

och etikett. Det sades om henne att hon 'aldrig använde slangord och att hon var mycket noga med grammatik och ordval'. Hon hade rykte om sig att vara en noggrann husmor och var mycket duktig i matlagning. Hon var liksom sin mor medlem i metodistkyrkan, hade bra sångröst och sjöng i byns kör" (Ivan J Barrett, *Joseph Smith and the Restoration*, [1973], s 71).

Joseph Smiths mor, Lucy Mack Smith, skrev:

"När Joseph var anställd hos Josiah Staal, var han under en kort tid inackorderingsgäst hos Isaac Hale. Det var då som Joseph blev bekant med dottern i huset, fröken Emma Hale, som han genast började uppvakta och senare gifte sig med ...

Joseph tog min make och mig avsidet och sade: 'Jag har känt mig mycket ensam ända sedan Alvin dog och jag har bestämt mig för att gifta mig, och om ni inte har något emot att jag gifter mig med fröken Emma Hale, är hon den jag väljer framför alla andra kvinnor jag träffat.' Vi blev glada över hans val och gav inte bara vårt samtycke till att han gifte sig med henne, utan bad honom också ta henne med sig hem och bo hos oss" (*History of Joseph Smith*, s 92–93).

Joseph Smiths skrifter 2:59–60. Joseph erhöll plåtarna

"Föga är känt om Josephs och Moronis möten mellan 1824 och 1827, men någon gång före hösten 1827 kom Joseph en kväll hem senare än vanligt. Hans familj var orolig, men han talade om för dem att hans försening berodde på att han fått en skarp tillrättavisning av Moroni. Han berättade att när han gick förbi kullen Cumorah 'möttes jag av ängeln som sade att jag inte varit tillräckligt engagerad i Herrens verk och att tiden hade kommit då uppteckningen skulle hämtas, och att jag måste göra mig redo att börja utföra de ting som Gud befallt mig' [Smith, *History of Joseph Smith*, s 100].

Mycket måste ha skett under Josephs fyra år av förberedelser. Han gick igenom tonåren i stort sett opåverkad av människobuden. Han åtnjöt sin familjs känslomässiga stöd, och han påtog sig de ansvar som är förknippade med äktenskapet. Änglar förberedde honom att översätta en gudomligt inspirerad uppteckning och undervisade honom om nödvändigheten av självdisciplin och lydnad. Otvivelaktigt var han ivrig att få påbörja översättningen av Mormons bok. Vid denna tidpunkt var Joseph Knight och Josiah Stowell på besök hos familjen Smith i Manchester. Man förväntade sig kanske att Joseph skulle få ta emot plåtarna.

Långt före soluppgången den 22 september 1827 spände Joseph och hans hustru för Joseph Knights häst vid Josiah Stowells vagn och körde de fem kilometerna till kullen Cumorah. Joseph lämnade kvar Emma vid kullens rand och gick uppför kullen för sitt sista samtal med Moroni. Moroni gav honom plåtarna, Urim och Tummim och bröstskölden. Han gav också Joseph särskilda förmaningar och löften angående hans ansvar. Joseph hade nu ansvaret för de heliga föremålen, och om han var försumlig eller oförsiktig och förlorade dem skulle han förgås. Men om han å andra sidan gjorde allt han kunde för att bevara dem tills Moroni återvände för att hämta dem, skulle de bli beskyddade (se Joseph Smiths skrifter 2:59).

För första gången på över fjorton hundra år blev dessa värdefulla uppteckningar anförtrödda en dödlig människa. Joseph gömde plåtarna noga i en ihålig trädstam i närheten av hemmet. Profetens vänner var inte de enda som ivrigt såg fram emot att han skulle få ta emot plåtarna. Andra i grannskapet hade hört talas om att Joseph skulle ta med sig de värdefulla metallplåtarna hem ...

Joseph förstod snart varför han blivit så strängt uppmanad av Moroni att skydda plåtarna. "De kraftigaste ansträngningar gjordes för att taga dem ifrån mig" (v 60). En viss Willard Chase, som var lantbrukare i bygden, och andra skattsökare skickade till exempel efter en trollkarl, för att denne skulle hitta platsen där plåtarna låg gömda. När familjen Smith fick höra talas om den hemliga planen skickade de Emma för att hämta Joseph som arbetade i Macedon, några kilometer väster om Palmyra. Han återvände omedelbart och tog fram plåtarna. Han svepte in dem i ett löst linneplagg och började vandra igenom skogen, eftersom han trodde att det skulle vara säkrare att än att gå på vägen. Men precis när han hoppade över en trädstam var det någon som med ett vapen slog till honom bakifrån. Joseph lyckades emellertid slå ner sin angripare och fly. Mindre än en kilometer därefter blev han åter angripen, men lyckades fly, och innan han kommit hem blev han angripen en tredje gång. Hans mor sade att när han anlände hem var han 'mållos av rädsla och trötthet efter språngmarschen' [*History of Joseph Smith*, s 108].

Ansträngningarna för att få tag i plåtarna intensifierades, men Moronis löfte om beskydd uppfylldes också. Joseph flyttade ofta plåtarna från platsen där de låg gömda, bara minuter innan skattsökarna kom dit. Vid ett tillfälle gömde han dem under spiselhällen i sitt hem. En stor grupp män samlades framför huset, men de skingrades när Joseph och hans bröder låtsades gå till motangrepp genom att ropande och skrikande springa fram till ytterdörren, som om de haft hjälp av en hel grupp män. Joseph gömde sedan den robusta kistan under verkstadsgolvet på familjens Smiths gård, men han kände sig manad att gömma själva uppteckningarna under linet på vinden. Den natten rev hans fiender upp golvet till verkstaden, men plåtarna befann sig i säkerhet" (*Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, s 43–45).

Joseph Smiths skrifter 2:60. Försök att ta plåtarna från Joseph

Äldste Gordon B Hinckley, då medlem i de tolv apostlarnas kворum, skrev: "Joseph förstod snart, varför Moroni så allvarligt hade uppmanat honom att vaka över urkunden, som tagits från kullen. Ryktet om att han hade plåtarna hade knappt spritt sig, förrän man gjorde försök att ta dem från honom. För att bevara dem gömde han dem först i en ihålig björkstam. Sedan låste han in dem i en kista i sitt föräldrahem. Senare grävdes de ned under eldstaden i familjens vardagsrum. En tunnbindarverkstad på andra sidan gatan blev nästa gömställe. Dessa och andra knep användes för att säkra dem för pöbelhopar från grannskapet, vilka plundrade och genomsökte familjen Smiths hem och närliggande egendomar och även använde sig av en spåmans tjänster i sitt nit att lokalisera urkunden" (*Sanningen återställd*, s 13).

Joseph Smiths skrifter 2:61–62. Plåtarna skyddas

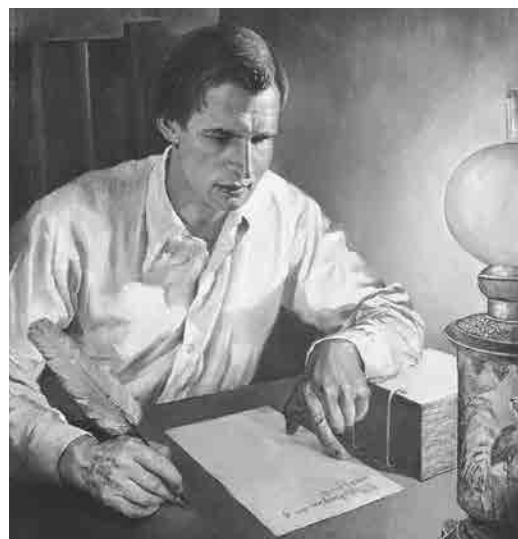

”Man fortsatte trakassera familjen Smith och profeten måste gömma plåtarna på många olika ställen. Först lade Joseph Smith dem i en träkista som Hyrum ägde, sedan gömde han vid ett flertal tillfällen plåtarna under eldstaden i sitt föräldrahem, under en hög med lin på tunnbindarens vind och i Emmas röda saffiansväska [se Smith, *History of Joseph Smith*, s 112–113].

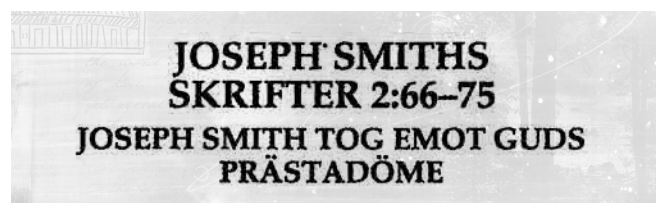
Joseph Smiths kallelse var emellertid inte bara att bevara guldplåtarna, utan han skulle också översätta dem. Eftersom människor i området kring Manchester var så inriktade på att stjåla plåtarna, bestämde sig Joseph och Emma för att flytta till Harmony och bo på hennes fars gård. Där hoppades de få den ro som behövdes för att kunna genomföra det gudomliga uppdraget. Martin Harris gav Joseph femtio dollar till hjälp med flyttningen, och Emmas bror Alva lånade dem några hästar och en vagn. De gav sig av efter att ha gömt uppteckningen i en tunna med bönor på vagnen. Flera män stoppade de resande, men lyckades inte hitta plåtarna. [Se Richard L Bushman, *Joseph Smith and the Beginnings of Mormonism* (1984), s.85.]

I Harmony flyttade paret in i ett tvårumshus som ägdes av Jesse, en annan bror till Emma. Huset låg drygt hundra meter från Isaac Hales hem. Profeten var nu redo att börja översättningen. Vid minst sex olika tillfällen gav Joseph Smith korta beskrivningar av hur han översatte Mormons bok. Alla sex redogörelserna stämmer med att han översatte dem genom Guds gåva och kraft, genom Urim och Tummim [se Joseph Smith 2:62; L&F 9:4–12; Warren Cowdery, *Manuscript History of the Church*, Book A-1, i kyrkans arkiv, s 121–122; *Elder's Journal*, 1 juli 1838, s 43; *Times and Seasons*, 3 maj 1842, s 772 och *Times and Seasons*, 4 nov 1843, s 373]” (Kenneth W Godfrey, “A New Prophet and a New Scripture: The Coming Forth of the Book of Mormon”, *Ensign*, jan 1988, s 11).

Joseph Smiths skrifter 2:63–65. Profetia uppfylld

Se Jesaja 29:11–12 och 2 Nephi 27:6–26. Äldste James E Talmage, som var medlem i de tolv apostlarnas kворum, skrev: ”Joseph började sitt arbete med att omsorgsfullt kopiera en del av skrivtecknen, och han fogade sin översättning därav till några av de sidor han sålunda utarbetat. Profetens främste medhjälpare i arbetet, Martin Harris, fick tillåtelse att för granskning framlägga några av dessa avskrifter inför lärda språkforskare. Han tog några av papperen till professor Charles Anthon vid Columbia College, vilken efter att ha undersökt dem skrev ett intyg på att skrivtecknen i huvudsak var fornegyp-tiska, och att den åtföljande översättningen av allt att döma var riktig. När professor Anthon fick höra hur den forntida urkunden hade kommit i Josefs händer, bad han att få undersöka plåtarna och sade, att han skulle översätta dem, om Martin Harris förde dem till honom. När han då fick höra att en del av plåtarna var förseglade, sade han: ’Jag kan inte läsa en förseglad bok’, och utan att veta det uppfyllde han därmed Jesajas profetia om denna boks framkomst: ’Och så har profetsynen om allt detta blivit för eder lik orden i en förseglad bok; om man räcker en sådan åt någon som kan läsa och säger: ”Läs detta”, så svarar han: ”Jag kan det icke, den är ju förseglad”.’ En annan språkforskare, en doktor Mitchell i New York, gav efter att ha undersökt skrivtecknen ett utlåtande som i alla viktigare punkter överensstämde med professor Anthon's intyg” (*Trosartiklarna*, s 258).

Datum

15 maj 1829

för viktiga händelser

Johannes Döparen återställde det aronska prästadömet

Maj eller juni 1829 Petrus, Jakob och Johannes återställde det melkisedekska prästadömet

Joseph Smiths skrifter 2:66–67. Oliver Cowdery

”Oliver Cowdery föddes den 3 oktober 1806 i Wells, Rutland County i Vermont. Han var den yngste av åtta barn. När han växte upp fick han utbildning i läsning, skrivning och i grundläggande matematik. Flera av de äldre bröderna hade kommit fram till att affärsmöjligheterna var begränsade i Vermont och hade flyttat till västra New York. År 1825 följde Oliver efter och tog anställning som kamrer i en stor butik. Han var också sysselsatt som smed och jordbrukare. Oliver var spensligt byggd, omkring 165 cm lång, med mörkt, vågigt hår och genomträngande mörka ögon.

Tidigt år 1829 fick en av Oliver's äldre bröder, Lyman Cowdery, anställning som lärare vid en byskola i Manchester, i närheten av Joseph Smiths hem. Lyman kunde inte fullgöra sitt åtagande och föreslog att skolstyrelsen skulle anställa hans bror Oliver. Godkänd av skolstyrelsen, varav en person var Hyrum Smith, började Oliver undervisa och han blev inbjuden att bo i Joseph Smiths den äldres hem. Lucy Smith berättade att nästan med det samma ’började han överallt höra talas om plåtarna, och han började snart att ställa allvarliga frågor till Mr Smith om ämnet, men under en avsevärd tidsperiod lyckades han inte få veta något’ [*History of Joseph Smith*, s 138]. Familjen Smith berättade ogärna om sina upplevelser eftersom de hade fått utstå hån av sina grannar” (*Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, s 52–53).

Oliver Cowdery försökte få familjen Smith att berätta mer om Joseph och Mormons bok. Lucy Smith säger i sina memoarer att Oliver blev besatt av historien och insisterade på att få följa med Samuel Smith (Josephs bror) när denne åkte till Harmony i Pennsylvania för att hälsa på profeten. Oliver hade bett om kunskap och han kände att det fanns ett arbete som han skulle utföra tillsammans med Joseph. Oliver Cowdery anlände till Harmony söndagen den 5 april 1829, och Joseph kände igen honom som

den hjälpare som Herren hade utlovat. De satte sig ner tillsammans och diskuterade Josephs upplevelser fram till sent på kvällen. Nästa dag utförde de en del göromål, och tisdagen den 7 april inledde de på allvar arbetet med översättningen.

Oliver sade senare angående upplevelserna av att arbeta tillsammans med Joseph Smith: ”Det var dagar, som man aldrig glömmer – att sitta under ljudet av en röst, som var dikterad genom himmelsk inspiration, fyllde mitt hjärta med största tacksamhet. Dag efter dag fortsatte jag oavbrutet att skriva efter hans diktamen, när han över-satte med hjälp av Urim och Tumim” (Joseph Smiths skrifter, 2; slutnot).

Joseph Smiths skrifter 2:67. Översättningen av Mormons bok

Profeten Joseph Smith gav följande förklaring till sin översättning av Mormons bok: ”Tillsammans med uppteckningarna fanns ett märkligt instrument, vilket man fordom kallade ’Urim och Tummim’. Det bestod av två genomskinliga stenar infattade i en båge som fästs på en bröstplåt. Med Urim och Tummim som hjälpmedel översatte jag uppteckningen genom Guds gåva och kraft” (*History of the Church*, 4:537).

”Joseph och Oliver arbetade ’nästan oupphörligt’ på översättningen under april månad. Med Oliver's hjälp gick arbetet snabbare för Joseph än någonsin tidigare. Under de följande tre månaderna hade Joseph och Oliver fullgjort det häpnadsväckande arbetet att översätta omkring fem hundra tryckta sidor. Detta var en underbar period i deras liv” (*Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, s 53).

Joseph Smiths skrifter 2:68–74. Aronska prästadömet återställdes

Den 22 september 1823 kungjorde ängeln Moroni: ”När de [guldplåtarna] är uttydda kommer Herren att ge det heliga prästadömet till några, och de skall börja förkunna detta evangelium och döpa i vatten, och därefter skall de ha kraft att ge den Helige Anden genom händer påläggning” (Oliver Cowdery, *Messenger and Advocate*, okt 1835, s 199).

Medan Joseph och Oliver översatte Mormons bok kom de till Frälsarens besök hos invånarna på det västra halv-klotet och till hans undervisning om dopet (se 3 Ne 11:18–41). De bestämde sig för att gå till Herren i mäktig bön för att få reda på hur de skulle kunna få dopets välsignelser. Den 15 maj 1829 gick Joseph och Oliver till den närliggande skogen längs Susqueahanna-floden för att be. Oliver beskrev händelsen så här: ”Helt plötsligt, som från evighetens mitt, talade Återlösaren frid till oss. Slöjan eller förlåten delade sig och Guds ängel kom ned iklädd härlighet och bringade det så ivrigt efterlängttade budskapet och nycklarna till omvändelsens evangelium. Vilken glädje, vilken under, vilken förvåning! Medan världen

befann sig i oro och förvirring ... sågo vi med våra egna ögon och hörde med våra egna öron" (Joseph Smiths skrifter 2, slutnot).

Johannes Döparen visade sig och återställde det aronska prästadömet. Joseph och Oliver fick också uppleva flera viktiga andliga manifestationer i samband med sitt dop (se Joseph Smith 2:73–74).

Joseph Smiths skrifter 2:72. Återställelsen av melkisedekska prästadömet

Strax efter det att Johannes döparen förlänat Joseph och Oliver det aronska prästadömet, uppenbarade sig "Herrens närmaste apostlar, Petrus, Jakob och Johannes för dem vid Susquehanna-flodens stränder" (se L&F 128:20). De änglalika besökarna förlänade Joseph och Oliver det heliga melkisedekska prästadömet och apostlaskapets nycklar (se L&F 27:12). Joseph och Oliver hade nu auktoriteten att verka som bemyndigade representanter för Herren i uppbyggandet av Guds rike på jorden" (se *Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, s 56). Denna återställelse ägde troligtvis rum mellan 16–28 maj 1829.

President Wilford Woodruff förklarade: "Joseph Smith försökte aldrig organisera denna kyrka förrän han fått befallning av Gud att göra det. Han försökte aldrig döpa någon människa förrän han erhållit det aronska prästadömet under Johannes Döparens händer ... Han försökte aldrig officiera i någon av evangeliets förordningar förrän han erhållit apostlaskapet under Petrus, Jakobs och Johannes händer. Dessa män visade sig för honom. De lade sina händer på hans huvud och beseglade apostlaskapet på honom med alla dess krafter" (*Journal of Discourses*, 24:241).

Den 13 januari 1849 skrev Oliver Cowdery följande rader på Samuel W Richards begäran. Oliver och hans hustru besökte familjen Richards hem i norra Missouri.

"Långt efter det att myndigheten att administrera i heliga ting hade tagits bort, när mörker täckte jorden och stort mörker människorna, öppnade Herren himlarna och sände ut sitt ord till frälsning för Israel. För att uppfylla de heliga skrifterna förkunnades det eviga evangeliet av den mäktige ängeln (Moroni) som, iklädd myndighet för sitt uppdrag, gav ära åt Gud höjden. Detta evangelium är 'den utan händer lösriivna stenen'. Johannes Döparen, som innehade aronska prästadömet nycklar, Petrus, Jakob och Johannes, som innehade melkisedekska prästadömet nycklar, har också betjänat dem som skall ärva frälsningen, och i samband därmed ordinerat män till samma prästadöme. Dessa prästadömen, med deras myndighet, finns nu, och måste fortsätta att finnas, i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Välsignad är den äldste som har erhållit detsamma, och många gånger mer välsignad och helig är han som uthärdar intill änden.

Godta en försäkran, käre broder, om denna uppriktiga bön från honom som tillsammans med Joseph, siaren, välsignades med att få uppleva ovannämnda betjäning och som uppriktigt och innerligt hoppas få möta dig i den celestiaa härligheten" (B H Roberts, *New Witnesses for God*, 3 delar [1909–1911], 2:289–290).

Biskop Joseph L Wirthlin förklarade när han var kyrkans presiderande biskop: "På gudomligt uppdrag förlänade det apostoliska presidentskapet, Petrus, Jakob och Johannes, det melkisedekska prästadömet till Joseph Smith och hans ämbetsbroder. Detta prästadöme innehar nycklarna till att lösa och binda både på jorden och i himlen, till handpåläggning för den Helige Andens gåva, nycklarna till att predika evangeliet för varje nation, släkt, tungomål och folk, nycklarna till arbetet för de döda, och följaktligen upprättades i vår tid samma förhållande som rådde mellan de forna profeterna och apostlarna i avsikt att Herrens planer för hans barn eviga välsignelse skall kunna genomföras" (Conference Report, apr 1954, s 4; se också Matt 16:13–19; 17:3; Joh 15:16; *Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 135–137).

TROSARTIKLARNÄ

Innehåll:

- Medlemmarna i gudomen
- Vi kommer att straffas för våra egna synder
- Alla kan frälsas genom Kristi försoning
- Evangeliets första principer och förordningar
- Behovet av och slaget av myndighet för att betjäna
- Kyrkans organisation
- Andliga gåvor
- Skrifterna
- Fortsatt uppenbarelse
- Israels insamling
- Religiös frihet
- Lydnad mot lagen
- Värderingar

Vad är trosartiklarna?

”Profeten blev då och då ombedd att förklara mormonismens lärdomar och bruk för utomstående. Ett belysande exempel var Wentworthbrevet. På våren 1842 bad John Wentworth, redaktör för *Chicago Democrat*, Joseph Smith att förse honom med en kort beskrivning av ’de sista dagars heligas uppgång, framsteg, förföljelser och tro’ [*Church History*, *Times and Seasons*, 1 mar 1842, s 706] ... Joseph gav sitt samtycke till denna förfrågan och skickade Wentworth ett långt dokument med en beskrivning av många av de första händelserna i återställens historia, bland annat den första synen och Mormons boks framkomst. Dokumentet innehöll också tretton påståenden om de sista dagars heligas tro, vilka kom att kallas för Trosartiklarna ...

Wentworth publicerade inte detta dokument i *Chicago Democrat*, ej heller togs det med i någon historia över New Hampshire. Men kyrkans tidning, *Times and Seasons*, publicerade det i mars 1842, och för kyrkan har det blivit ett av de viktigaste uttalandena om inspiration, historia och lära” (*Kyrkans historia i tidernas fullbordan*, s 256–257).

Wentworthbrevet

Här följer hela texten i Wentworthbrevet, som skrevs av profeten Joseph Smith:

”Jag föddes i staden Sharon i Windsor County, Vermont, den 23 december 1805. Då jag var tio år gammal flyttade mina föräldrar till Palmyra i New York, där vi bodde i omkring fyra år. Därpå flyttade vi till staden Manchester. Min fader var bonde och lärde mig lantbruksgöromål. När jag var omkring fjorton år gammal, började jag begrunda vikten av att förbereda mig för mitt framtida tillstånd. Då jag började förfråga mig om frälsningsplanen fann jag att mycken stridighet rådde i religiösa frågor: Gick jag till en sammanslutning förelade de mig en plan, och en annan en annan. Var och en såg just sin trosuppfattning som *summum bonum* av fullkomning. Då jag tänkte att alla inte kunde ha rätt samt att Gud inte kunde vara ursprunget till så mycken förvirring, beslöt jag att undersöka detta ämne fullständigt. Jag trodde nämligen att om Gud hade en kyrka så skulle den inte vara splittrad, och om han lärde en sammanslutning att dyrka på ett sätt och utföra vissa förordningar, så skulle han inte lära en annan sammanslutning principer som var diametralt motsatta.

Då jag trodde på Guds ord, litade jag på Jakobs ord: ’Om någon av eder brister i vishet, så må han utbedja sig sådan från Gud, som giver åt alla villigt och utan hårda ord, och den skall bliva honom given.’ Jag drog mig tillbaka till en hemlig plats i en lund och började åkalla Herren. Medan jag var försänkt i ivrig bön togs mitt sinne bort från det som omgav mig, jag omgavs av en himmelsk syn och såg två härliga personligheter, fullkomligt lika varandra, omgivna av ett bländande ljus, starkare än middagssolens. De berättade för mig att alla religiösa församlingar trodde på felaktiga läror och att ingen av dem var erkänd av Gud såsom hans kyrka och rike. Jag befalldes uttryckligen att icke söka dem och fick samtidigt löftet att evangeliets fullhet framdeles skulle bliva bekantgjord för mig.

På kvällen den 21 september 1823 bad jag till Gud och försökte utöva tro på skriftens dyrbara löften. Plötsligt uppfylldes rummet av ett ljus lika starkt som dagsljuset, endast renare, härligare och ljusare, ja det första intrycket var att huset

fylldes av en förtärande eld. Dess uppträdande orsakade en chock som påverkade hela kroppen. Inom ett ögonblick stod en person framför mig, omgiven av en härlighet som var än större den som redan omgav mig. Denne budbärare förklarade sig vara en ängel från Gud som sänts att överbringa glädjebudskapet att det förbund som Gud upprättat med det forna Israel snart skulle fullbordas, att förberedelsen inför Messias andra ankomst snart skulle påbörjas, att tiden var inne för att evangeliet i all sin fullhet skulle predikas med makt till alla nationer så att ett folk skulle beredas för tusenårsriket. Jag fick veta att jag utvalts att vara ett redskap i Guds hand för att fullborda några av hans avsikter i denna härliga utdelning.

Jag fick också veta något om detta lands urinnevånare och visades vilka de voro och varifrån de kommit. En kort berättelse om deras ursprung, utveckling, civilisation, lagar och regeringar, om deras rättfärdighet och ogudaktighet och om att Guds välsignelse slutligen bortdragits från dem såsom ett folk, bekantgjordes för mig. Jag fick också veta var vissa plåtar förvarades på vilka ingraverats en förkortning av forna profeters uppteckningar vilka existerat på denna kontinent. Ängeln uppenbarade sig för mig tre gånger samma natt och berättade samma saker. Sedan jag mottagit många besök av Guds änglar vilka berättade om undret och härligheten i de händelser som skulle ske i de sista dagarna, överlämnade Guds ängel dessa uppteckningar i min hand morgonen den 22 september 1827.

Dessa uppteckningar var ingraverade på plåtar som såg ut som guld. Varje plåt var 15 centimeter bred och 20 centimeter lång, inte fullt så tjock som vanligt tenn. De var fyllda med graverad text, med egyptiska skrivtecken, och sammanbundna liksom bladen i en bok, med tre genomgående ringar. Volymen var nära 15 centimeter tjock och en del därav var förseglad. Skrivtecknen på den oförseglade delen var små och vackert ingraverade. Hela boken uppvisade många tecken på ålderdomlighet i sin konstruktion och mycken färdighet i graveringskonsten. Till sammans med uppteckningarna fanns ett märkligt instrument, vilket de gamle kallade 'Urim och Tummim', vilket bestod av två genomskinliga stenar infattade i en båge som fästs på en bröstplåt. Med Urim och Tummim som hjälpmedel översatte jag uppteckningen genom Guds gåva och kraft.

I denna betydelsefulla och intressanta bok framläggs det forna Amerikas historia, från den första bosättningen av en koloni som utgick från Babels torn då språken förbistrades fram till begynnelsen av det femte århundradet av den kristna tidräkningen. Genom dessa uppteckningar får vi veta att Amerika i forna dagar beboddes av två åtskilda raser. De första kallades Jarediter och kom direkt från Babels torn. Den andra rasen kom direkt från staden Jerusalem omkring 600 år före Kristus. De var israeliter, avkomlingar till Josef. Jarediterna tillintetgjordes ungefär vid den tidpunkt då israeliterna kom från Jerusalem och ärvde landet efter dem. Den andra folkgruppens viktigaste nation förgjordes i ett krig mot slutet av det fjärde

århundradet. Återstoden är de indianer som nu är detta lands innevånare. Denna bok berättar också för oss att vår Frälsare uppenbarade sig på denna kontinent efter sin uppståndelse, att han här gav evangeliet i all dess fullhet, rikedom, kraft och välsignelse, att de hade apostlar, profeter, herdar, lärare och evangelister. Här fanns samma ordning, samma prästadöme, samma förordningar, gåvor, krafter och välsignelser som fanns på den östra kontinenten. Här berättas att folket avskars på grund av sina överträdelse, att den siste av deras profeter som fanns ibland dem befalldes att skriva ett sammandrag av deras profetior, historia och så vidare samt gömma den i jorden och att den skulle komma fram och sammanställas med Bibeln för att Guds avsikter skulle fullbordas i de sista dagarna. För den som vill ha en mera fullständig redogörelse hänvisar jag till Mormons bok, vilken kan inköpas i Nauvoo eller av vilken som helst av våra resande äldster.

Så snart nyheten om denna upptäckt tillkännagavs spreds falska redogörelser, förvrängningar och förtal liksom för vinden åt alla håll. Vårt hem belägrades ofta av pöbelhopar och personer med onda avsikter. Flera gånger blev jag beskuten och undkom med knapp nöd, och varje ansträngning gjordes för att ta plåtarna ifrån mig. Men Guds kraft och välsignelse var med mig och flera började tro på mitt vittnesbörd.

Den 6 april 1830 organiserades 'Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga', först i staden Fayette i Seneca County i staten New York. Några få kallades och ordinerades genom uppenbarelsens och profetians ande samt började predika såsom Anden ingav dem, och fastän svaga stärktes de av Guds kraft, och många fördes till omvändelse, nedsänktes i vatten och uppfylldes av den Helige Anden genom händers påläggning. De såg syner och profeterade, djävlar drevs ut och sjuka botades genom händers påläggning. Från den tidpunkten rullade verket framåt med förvånande hastighet och kyrkor bildades snart i staterna New York, Pennsylvania, Ohio, Indiana, Illinois och Missouri. I sistnämnda stat skapades en ansevärd koloni i Jackson County. Skaror slöt sig till kyrkan och vi utökades snabbt. Vi gjorde stora markköp, våra gårdar blomstrade och vi njöt frid och lycka i våra hem och i vårt grannskap. Men då vi inte kunde umgås med våra grannar (vilka i många fall var de simplaste av män, vilka flytt från civiliserade samhällen till nybyggerland för att undkomma rättvisans hand) i deras nattliga orgier, deras sabbatsbrytelser, hästkapplöpningar, spel och dobbel, började de först häna och sedan förfölja oss. Slutligen samlades en organiserad pöbelhop och brände ner våra hem, smorde in många av våra bröder i tjära och fjäder samt piskade dem och slutligen, tvärt emot lag, rättvisa och humanitet, drev dem från deras boplatser. Hemlösa måste de sedan vandra över de öde slätterna tills prärien fläckades av deras barns blod. Detta skedde i november och de hade intet annat tak än himlavalvet, under denna stränga årstid. Regeringen blundade för vad som skedde, och trots att vi hade lagfart på våra markom-

råden och inte hade brutit någon lag kunde vi inte få någon gottgörelse.

Många var sjuka av dem som sålunda på ett omänskligt sätt drevs från sina hem och måste uthärda all denna hårda behandling samt söka sig skydd där de kunde finna det. Följden blev att många av dem, sedan de berövats livets nödortf och nödvändig omvårdnad, avled. Många barn lämnades föräldralösa, hustrur blev änkor och män blev änklingar. Våra gårdar togs i besittning av pöbeln, hjordar på tusentals nötkreatur, får, hästar och svin togs ifrån oss och vårt husgeråd, matförråd samt tryck press bröts sönder, stals eller förstördes på annat sätt.

Många av våra bröder flyttade till Clay County där de stannade i tre år, till 1836. Inget våld skedde, men hot om våld förekom. På sommaren 1836 började emellertid dessa hotelser ta allvarligare form. Allmänna möten sammankallades, beslut fattades, hämnd och förgörelse utlovades och allt såg än en gång mörkt och dystert ut. I Jackson County hade samma sak skett och emedan myndigheterna i detta county inte ingripit skröt man nu med att de heller inte skulle göra det här. Detta visade sig, efter skrivelser till myndigheterna, alltför sant och efter många umbäranden och förlust av egendom drevs vi än en gång från våra hem.

Därnäst bosatte vi oss i Caldwell och Daviess, där vi byggde stora och omfattande nybyggen. Vi tänkte befria oss från förtryckets makt genom att bosätta oss i nya områden med få innevånare. Inte heller här tilläts vi emellertid leva i fred. År 1838 angreps vi återigen av pöbelhoppar, en 'utrotningsorder' utfärdades av guvernör Boggs, och under lagens täckmantel genomsvæpte ett organiserat rövarband landet och berövade oss våra nötkreatur, får, svin etc. Många av vårt folk mördades kallblodigt, man våldförde sig på våra kvinnors dygd och under vapenhot tvingades vi att avskrika oss rätten till våra egendomar. Efter att ha utstått varje förödmjukelse som kunde hopas över oss av ett omänskligt och ogudaktigt följe av marodörer drevs män, kvinnor och barn – tolv till femton tusen själar – från hemmets härd och från det land de hade laglig rätt till, hemlösa och utan vänner (mitt i vintern) att vandra som flyktingar på jorden eller söka skydd i ett bättre klimat och bland ett mindre barbariskt folk. Många insjuknade och dog, som följd av kylan och de umbäranden de måste utstå. Många hustrur blev änkor och barn gjordes föräldralösa samt lämnades helt utblottade. Det skulle ta större utrymme än som här tilldelats mig att beskriva all den orätt, de mord och den blodutgjutelse, de stölder, det elände och den jämmer som orsakats av dessa barbariska, omänskliga och laglösa handlingar i staten Missouri.

I den situation som tidigare beskrivits anlände vi till staten Illinois år 1839. Vi fann där ett gästvänligt folk och ett hem; ett folk som var villigt att styras av lagens och medmänsklighetens principer. Vi har börjat bygga en stad, kallad 'Nauvoo', i Hancock County. Vi är här sex till

åtta tusen, förutom ett stort antal i trakten omkring oss och i nästan varje county i staten. Vi har beviljats stadsrättigheter och rätt att upprätta en stadsmilis, vilken nu mörstrar 1500 man. Vi har även tillstånd att upprätta universitet, jordbruksrörelser och fabriker, vi har våra egna lagar och styresmän och besitter alla de privilegier som andra fria och upplysta medborgare åtnjuter.

Förföljelserna har inte hindrat sanningens frammarsch, de har endast gett bränsle åt elden, den har spridits med ökande hastighet. Stolta över den sak de åtagit sig och medvetna om vår oskuld och sanningen i läran, mitt ibland förtal och motstånd, har denna kyrkas äldster gått fram och sått evangeliet i nästan varje stat i vår union. Den har genomträngt våra städer, den har spridits över våra byar och har fått tusentals av våra intelligenta, ädla och patriotiska medborgare att lyda dess gudomliga påbud och styras av dess heliga sanningar. Den har också spridits till England, Skottland, Irland och Wales, dit några av våra missionärer sändes år 1840 och där över fem tusen slöt sig till sanningens baner. Skaror förena sig nu med oss i varje land.

Våra missionärer går ut till olika nationer, och i Tyskland, Palestina, Nya Zeeland, Australien, Indien och på andra platser har sanningens baner upprests. Ingen oren hand kan hindra verket från att framåtskrida. Förföljelser må rasa, pöbelhoppar samlas, arméer må organiseras, förtalet må spridas, men Guds sanning kommer att gå framåt oförväget, ädelt och oberoende, tills det genomträngt varje kontinent, färdats till varje trakt, svept över varje land och ljudit i varje öra, tills Guds avsikter uppnåtts och den store Jehova säger att verket är utfört.

Vi tror på Gud den eviga Fadern, på hans Son Jesus Kristus och på den Helige Anden.

Vi tror att människorna kommer att straffas för sina egna synder och inte för Adams överträdelse.

Vi tror att hela människosläktet kan frälsas genom Kristi försoning och genom lydnad mot evangeliets lagar och förordningar.

Vi tror att evangeliets första grundsatser och förordningar är: (1) Tro på Herren Jesus Kristus, (2) omvändelse, (3) nedsänkingsdop till syndernas förlåtelse, (4) handpåläggning för den Helige Andens gåva.

Vi tror att en man för att predika evangeliet och betjäna i dess förordningar måste kallas av Gud genom profetia och handpåläggning av dem som har myndighet.

Vi tror på samma organisation som i den ursprungliga kyrkan, nämligen apostlar, profeter, herdar, lärare, evangelister och så vidare.

Vi tror på tungomålsgåvan, profetia, uppenbarelse, syner, helbrägdagörelse, uttydning av tungomål och så vidare.

Vi tror att Bibeln är Guds ord i den mån den är rätt översatt. Vi tror också att Mormons bok är Guds ord.

Vi tror allt vad Gud har uppenbarat, allt vad han nu uppenbarar och vi tror att han ännu kommer att uppenbara många stora och viktiga ting angående sitt rike.

Vi tror på Israels bokstavliga insamling och de tio stammarnas återkomst, att Sion (Nya Jerusalem) kommer att grundläggas på det amerikanska fastlandet, att Kristus personligen kommer att regera på jorden samt att jorden kommer att förnyas och erhålla sin paradisiska härlighet.

Vi gör anspråk på förmånen att dyrka Gud den Allsmäktige i enlighet med vårt samvetes bjudande och erkänner alla människors rätt till samma förmån, att tillbedja hur, var eller vad de vill.

Vi tror på att erkänna konungar, presidenter, styresmän och domstolar samt att lyda, ära och understödja lagarna.

Vi tror på att vara ärliga, sanna, kyska, barmhärtiga och dygdiga och att göra gott mot alla, ja, vi kan verkligen säga att vi följer Paulus uppmaning: Vi tror allting, vi hoppas allting, vi har uthärdat mycket och hoppas kunna uthärda allting. Vi söker efter allt som är dygdigt, älskligt, prisvärt och gott.

Högaktningfullt Joseph Smith" (*History of the Church*, 4:536–541; *Nordstjärnan*, jun 1978, s 31–35).

Hur blev trosartiklarna en del av skrifterna?

"År 1851 togs trosartiklarna med i den första upplagan av Den kostbara pärlan som publicerades i den brittiska missionen. När Den kostbara pärlan reviderades 1878, och officiellt förklarades som helig skrift år 1880, kom trosartiklarna att utgöra kyrkans officiella lära" (*Kyrkans historia i tidernas fullbord*, s 257).

Vilken betydelse har trosartiklarna?

Trosartiklarna kan hjälpa kyrkans medlemmar att förklara och försvara många evangelieprinciper. Äldste L Tom Perry, medlem i de tolv apostlarnas kворum, sade:

"Vilken stor välsignelse det skulle vara om alla medlemmar i kyrkan lärde sig trosartiklarna utantill och var förtrogna med de principer som var och en innehåller. Vi skulle bli bättre skickade att dela med oss av evangeliet till andra ...

De innehåller direkta och enkla påståenden om vår religions principer, och de utgör starka bevis på den gudomliga inspiration som vilade på profeten Joseph Smith.

Jag uppmuntrar var och en av er att studera trosartiklarna och lärdomarna som de undervisar om ... Om du använder dem som vägledning i dina studier av Frälsarens lärdomar, kommer du att vara förberedd att bära ditt vittnesbörd om Herrens återställda, sanna kyrka. Du kommer att med övertygelse kunna säga: 'Vi tror på detta' " (*Nordstjärnan*, jul 1998, s 22, 23).

TROSARTIKLARNAS 1:1–4 GUD OCH HANS FRÄLSNINGSPLAN

Trosartiklarna 1:1. Tre åtskilda och separata varelser

Äldste Dallin H Oaks, medlem i de tolv apostlarnas kворum, sade:

"Tillsammans med resten av kristenheten tror vi på en gudom bestående av Fadern, Sonen och den Helige Anden. Vi bär emellertid vittnesbörd om att dessa tre medlemmar av gudomen är tre åtskilda och separata varelser. Vi bär också vittnesbörd om att Gud Fadern inte är bara en ande utan en förhärligad person med en förnimbar kropp, liksom hans uppståndne Son, Jesus Kristus.

... Många kristna avvisar tanken på en förnimbar, personlig Gud och en gudom med tre åtskilda personer. De tror att Gud är en ande och att gudomen enbart är en enda Gud ...

Kollisionen mellan spekulativ grekisk filosofi och den enkla bokstavliga tron och dess tillämpning hos de första kristna skapade våldsamma strider, som hotade att öka den politiska motsättningen i det splittrade romerska riket. Detta ledde till att kejsar Konstantin sammankallade det första förenade kyrkomötet år 325 e Kr. Besluten från detta råd i Nicea förblir den viktigaste händelsen efter apostlarnas död för utformningen av den nutida kristna uppfattningen om gudomen. Den nicenska trosbekännelsen utplånade kunskapen om Fadern och Sonen som åtskilda personer genom att definiera Gud Sonen som varande av 'samma väsen som Fadern'.

Andra kyrkomöten följde, och från deras beslut och kyrkoledares och filosofers skrifter kom en syntes av grekisk filosofi och kristen lära, där den tidens renlärliga kristna förlorade sanningens fullhet om Guds natur och om gudomen. Konsekvensen av detta finns i de olika kristna trosbekännelser som förklarar att gudomen endast är ett väsen och som beskriver detta enda väsen eller Gud som 'ofattbar' och 'utan kropp, lemmer eller passioner'. Ett av de framträdande kännetecknen i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas lära, är att den förkastar alla dessa trosbekännelser som framkommit efter Bibelns tillkommelse ...

Joseph Smiths första syn visade att de förhärskande uppfattningarna om Guds och gudomens natur var osanna och att de inte kunde föra sina anhängare till det slutmål Gud önskade dem ...

Vi kan förstå de grundläggande fakta han har uppenbarat om sig själv och de andra medlemmarna i gudomen. Och den kunskapen är nödvändig för vår insikt om meningen med livet på jorden och vårt eviga mål som uppståndna personer efter jordelivet" (*Nordstjärnan*, jul 1995, s 85–87).

Trosartiklarna 1:1. "Gud, den evige Fadern"

I en doktrinär framställning 1916 förklarade första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum: "Gud den evige Fadern, som vi benämner med det upphöjda namnet och titeln 'Elohim', är bokstavligen förälder till vår Herre och Frälsare Jesus Kristus och till människosläktets andar" ("The Father and the Son", *Improvement Era*, aug 1916, s 934).

President Brigham Young sade:

"Jag vill säga till var och en av er att ni är väl bekanta med Gud, vår himmelske Fader, eller den store Elohim. Ni är väl bekanta med honom, för det finns inte en enda av er som inte har bott i hans hus och vistats hos honom år efter år, och ändå strävar ni efter att bekanta er med honom, när faktum är att ni bara har glömt vad ni visste ...

Det finns inte en person här i dag som inte är en son eller en dotter till denna varelse [vår himmelske Fader]. Deras andar avlades och föddes först i andevärlden, och där bodde de tillsammans med sina föräldrar i många år innan de kom hit" (*Journal of Discourses*, 4:216).

Trosartiklarna 1:1. "Hans Son Jesus Kristus"

President Heber J Grant sade: "Vi tror obetingat att Jesus Kristus är Guds Son, avlad av Gud, den förstfödde i anden och den ende som avlats i köttet; att han är Guds Son precis lika mycket som du och jag är söner till våra fäder" ("Analysis of the Articles of Faith", *Latter-day Saints' Millennium Star*, 5 jan 1922, s 2).

Äldste Neal A Maxwell, medlem i de tolv apostlarnas kворum, betygade:

"Oavsett om vi benämner honom Skaparen, Faderns enfödde Son, Fridsfursten, Förespråkaren, Medlaren, Guds Son, Frälsaren, Messias, trons upphovsman och fullkomnare, Konungarnas konung – bär jag vittne om att Jesus Kristus är det enda namn under himmelen varigenom vi kan bli frälsta! (Se L&F 18:23.)

Jag vittnar om att han är helt ojämförlig i det han är, i det han vet, i det han har åstadkommit och i det han har upplevt. Ändå kallar han oss för sina vänner, vilket rör våra känslor" (*Nordstjärnan*, apr 1982, s 12).

Trosartiklarna 1:1. Den Helige Anden

Äldste Spencer W Kimball, då medlem i de tolv apostlarnas kворum, lärde:

"Den Helige Anden är en uppenbarare. Varje värdig själ har rätt till uppenbarelse, och den kommer genom den Helige Anden. I sitt farväl till lamaniterna säger Moroni:

'Och genom den Helige Andens kraft kunnen I lära känna all sanning.' (Moroni 10:5.) Han påminner och återför till vårt sinne det som vi har lärt oss när vi behöver det. Han är en inspiratör och lägger orden i vår mun, upplyser

vårt förstånd och leder våra tankar. Han är ett vittne och han bär vittne för oss om Faderns och Sonens gudomlighet och om deras missioner och om det program som de har gett oss. Han är lärare och utökar vår kunskap. Han är följeslagare och vandrar med oss och inspirerar oss under vägen, leder våra steg, förebrår oss våra svagheter, stärker våra beslut och uppenbarar för oss rättfärdiga mål och avsikter" ("The Fourth Article of Faith", *The Instructor*, apr 1955, s 108–109).

Trosartiklarna 1:2. Adams och Evas överträdelse

Äldste James E Faust, då medlem i de tolv apostlarnas kворum, förklarade:

"På grund av sin överträdelse blev Adam och Eva, efter att ha valt att lämna sitt tillstånd av oskuld (se 2 Ne 2:23–25), förvisade från Guds närhet. Detta kallar kristenheten för fallet eller Adams överträdelse.

Det är en andlig död

eftersom Adam och Eva avlägsnades från Guds närhet och blev 'fria att handla av sig själva, utan att låta sig påverkas' (2 Ne 2:26). De fick också kraft att frambringa liv, så att de skulle kunna lyda befallningen att 'föröken eder och uppfyllen jorden' och glädjas i sin avkomma (se 1 Mos 1:28).

På samma sätt blev alla deras barn förvisade från Guds närhet (se 2 Ne 2:22–26). Adams och Evas avkomma var emellertid oskyldiga till den första synden, eftersom de inte hade någon del i den. Det skulle därför varit orättvist om hela mänskligheten hade fått lida för evigt för den överträdelse som våra första föräldrar, Adam och Eva, begick. Det blev nödvändigt att tillrättalägga denna orättvisa; härav behovet av Jesu försonande offer i sin roll som Frälsare och Återlösare. På grund av denna övermänskliga handling som Försoningen består i, är det möjligt för varje själ att erhålla förlåtelse för synder, att få dem borttvättade och bli förlåten" (*Nordstjärnan*, jan 1989, s 10).

Trosartiklarna 1:2. Straffas för våra egna synder

Äldste Dallin H Oaks sade:

"För att kunna göra anspråk på Frälsarens livgivande seger över den andliga död som vi lider på grund av våra egna synder, måste vi följa de villkor som han har uppställt. Som han sade i en nutida uppenbarelse: 'Ty se, jag, Gud, har lidit detta för alla, på det att de som omvända sig icke måtte lida,

men om de icke vilja omvända sig, måste de lida som jag' (L&F 19:16–17)" (*Nordstjärnan*, jan 1988, s 60).

Trosartiklarna 1:3. "Genom Kristi försoning"

Äldste David B Haight, medlem i de tolv apostlarnas kворum, betygade:

"Vi tror att Kristus kom till världen för att lösa människosläktet från den timliga, världsliga och andliga döden, som kom till världen vid Adams fall. Vi tror att genom hans oskyldiga blod

blir människosläktet odödligt och att de som tror på och lyder hans lagar erhåller evigt liv.

Frälsningen sker på samma villkor och sätt i alla tider. Människorna måste för att få evigt liv tro på honom, omvända sig från sina synder, döpas i hans namn, erhålla den Heliga Andens gåva, och förbli trofasta.

Herren Gud har sänt sina heliga profeter till människorna i alla tider för att förkunna dessa ting, och han gör så även i dag (se Mosiah 3:13)" (*Nordstjärnan*, jul 1988, s 19).

Äldste James E Faust, då medlem i de tolv apostlarnas kворum, förklarade: "Det finns en klar skillnad mellan odödlighet, eller evig tillvaro, och evigt liv, vilket innebär att få en plats i Guds närhet. Genom Jesu Kristi nåd kommer odödlighet alla människor till del, antingen de är gudaktiga eller ogudaktiga, rättfärdiga eller syndfulla. Evigt liv är emellertid 'den största av alla Guds gåvor' (se L&F 14:7). Vi erhåller denna underbara gåva om vi, enligt Herrens ord, 'håller mina bud och är ståndaktig intill änden'. Om vi sålunda är ståndaktiga är vi lovade att vi skall 'hava evigt liv' (L&F 14:7)" (*Nordstjärnan*, jan 1989, s 10).

Trosartiklarna 1:3. Lydnad mot Gud

Profeten Joseph Smith sade: "Vi måste inte bara lyda en del av Guds befallningar utan alla för att bli frälsta. Människor kunna predika om och göra allt utom det som Gud har befallt oss att göra och skola till sist bli fördömda ... Det är min plikt att själv lyda Gud och att lära andra att lyda Gud i just det han säger till oss att göra. Det gör intet till saken om principerna äro impopulära eller populära, så skall jag likväl stödja en sann princip, även om jag får stå allena" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 287).

Trosartiklarna 1:3. Evangeliets lagar och förordningar

Äldste ElRay L Christiansen, som var assistent till de tolv apostlarnas kворum, sade:

"Om vi håller buden och dopförbunden och ärar prästdömet och dess förbund, får vi lov att gå in i Herrens tempel och där ingå fler förbund med honom, vilka, om vi håller dem, berättigar oss till att få glädjens fullhet i vår Faders rike, och till att begåvas med krafter, rättigheter, välsignelser och löften om välsignelser som kan försköna våra liv och välsigna oss för evigt samt ge oss en glädje som övergår vår fattningsförmåga.

... Vilket hopp, vilken tillförsikt, vilken glädje detta borde ge människorna!" (Conference Report, apr 1955, s 30.)

Trosartiklarna 1:4. Evangeliets första grundsatsar och förordningar

Profeten Joseph Smith lärde: "Dop är ett tecken till Gud, till änglar och till himmelen, att vi göra Guds vilja och det finns ingen annan utväg under himmelen, genom vilken Gud har bestämt för människan att komma till honom och bli frälst och inträda i Guds rike utom genom tro på Jesus Kristus, omvändelse och dop till syndernas förlåtelse och något annat sätt är förgäves. Därför äga ni löftet om den Helige Andens gåva" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 171).

Trosartiklarna 1:4. Tro på Herren Jesus Kristus

President Joseph Fielding Smith skrev: "Evangeliets första grundsats är att tro på Herren Jesus Kristus. Naturligtvis kan vi inte ha tro på Herren Jesus Kristus utan att ha tro på hans Fader. Om vi sedan utöver tro på Gud Fadern och Sonen och vägleds av den Helige Anden, vilket borde vara fallet, kommer vi att ha tro på Herrens tjänare genom vilka han har talat" (*Frälsningens lära*, del 2, s 257–258).

Trosartiklarna 1:4. Omvändelse

President Joseph F Smith lärde: "Sann omvändelse är inte endast sorg över synden och ödmjuk botgöring och ånger inför Gud. Den omfattar också nödvändigheten att vända sig bort från synden, upphöra att göra ont, en fullständig omvälvning av livet, en vital förändring från ont till gott, från last till dygd, från mörker till ljus. Detta är inte heller nog. Vi måste också gottgöra, så långt som möjligt, allt felaktigt vi gjort, betala våra skulder och återge till Gud och människor vad dem tillkommer – det som de skall ha av oss" (*Evangeliets lära*, s 82–83).

Äldste James E Talmage, medlem i de tolv apostlarnas kворum, varnade: "Omvändelsen blir svårare ju avsiktligare synden är; det är genom ödmjukhet och ångerfull botfärdighet som syndaren kan tillväxa i tro på Gud och mottaga omvändelsens gåva. Förmågan till bättring avtager allteftersom omvändelsen uppskjutes; försummelse i heliga ting leder till oförmåga" (*Trosartiklarna*, s 110).

Trosartiklarna 1:4. Nedsänkingsdop till syndernas förlåtelse

Äldste Joseph F Smith, då medlem i de tolv apostlarnas kворum, sade: "Dop innebär nedsänkning i vatten och skall utföras av någon som har myndighet, i Faderns och i Sonens och i den Helige Andens namn. Ett dop utan gudomlig myndighet är inte giltigt.

Dopet är en symbol för Jesu Kristi begravning och uppståndelse, och måste ske som en avbild av det" (*Kyrkans presidenters lärdomar* – Joseph F Smith, s 63).

Äldste Richard G Scott, medlem i de tolv apostlarnas kворum, lärde: "När en omvänd person döps, är alla gamla synder förlåtna och behöver inte kommas ihåg. När omvändelsen är fullständig och man blivit renad, får man en ny syn på livet och dess härliga möjligheter. Hur underbart är inte Herrens löfte: 'Se, den som omvänder sig från sina synder får förlåtelse, och jag, Herren, kommer icke ihåg dem mera.' Herren håller och kommer alltid att hålla sina ord" (*Nordstjärnan*, jul 1995, s 78).

Äldst James E Talmage skrev: "Dopets speciella avsikt är att jämte syndernas förlåtelse giva människan tillträde till Kristi kyrka. Vad mer behöver väl sägas för att bevisa värdet av denna gudomligt instiftade förordning? Vilken gåva kunde vara större för mänskligheten än denna, som utgör ett säkert medel till syndernas förlåtelse? Rättvisan förbjuder att en allmän och ovillkorlig förlåtelse för begången synd beviljas annat än genom lydnad för instiftad lag. Det finns emellertid ett enkelt och verksamt medel, varigenom den botfärdige syndaren kan förbinda sig att lyda Guds lagar, och detta förbund beseglar han med det tecken som är erkänt i himmelen; han kommer därmed inom räckhåll för barnhärtigheten under vars beskydd han kan vinna det eviga livet" (*Trosartiklarna*, s 118–119).

Trosartiklarna 1:4. Handpåläggning för den Helige Andens gåva

Herren sade att en av de plikter som kyrkans äldster har är att "enligt skrifterna konfirmera dem, som genom dop kommit in i kyrkan, genom handpåläggning för dop i eld och den Helige Anden" (L&F 20:41). Äldste Bruce R McConkie, medlem i de tolv apostlarnas kворum, sade: "I dödligheten finns det ingen större gåva som en person kan förvärva åt sig själv och äga, än den Helige Andens gåva. Denna gåva ger oss rätten till ständigt sällskap av denna medlem i gudomen, och det är en gåva som endast erhålls på villkor av personlig rättfärdighet" (Conference Report, apr 1953, s 76). Äldste Richard G Scott, då medlem i de sjuttios kворum, förklarade att "genom denna gåva kan vi erhålla ren sanning som vägledning i våra liv, gudomliga råd till lösning på våra problem och till och med Guds kraft att övervinna hinder" (*Nordstjärnan*, okt 1980, s 107).

Äldste James E Faust, då medlem i de tolv apostlarnas kворum, förklarade: "Denna mäktiga gåva berättigar kyrkans ledare och alla dess värdiga medlemmar att åtnjuta den Helige Andens gåvor och sällskap. Den Helige Anden är en medlem av gudomen vars funktion är att inspirera, uppenbara och undervisa om 'allt' (se Joh 14:26). Resultatet av denna gåva är att denna kyrkas ledare och medlemmar under 150 år åtnjutit, och ännu åtnjuter, fortlöpande uppenbarelse och inspiration som leder dem till det som är rätt och gott" (*Nordstjärnan*, maj 1980, s 21).

Äldste Dallin H Oaks vittnade: "Den Anden – den Helige Anden – är vår tröstare, vår vägvisare, vår uppenbarare, vår tolk, vårt vittne och vår renare – vår osvikliga ledning och heliggörare under vår färd i dödligheten mot evigt liv" (*Nordstjärnan*, jan 1997, s 59).

TROSARTIKLARNA 1:5–13 JESU KRISTI ÅTERUPPRÄTTADE KYRKA

Trosartiklarna 1:5. "Kallas av Gud genom profetia"

President Gordon B Hinckley, då rådgivare i första presidentskapet, lärde: "Rätten till att utvälja finns hos de överordnade ämbetsmännen på alla nivåer. Men detta val måste stödjas – det vill säga accepteras och godkännas – av medlemmarna i kyrkan. Detta förfarande är karaktäristiskt för Herrens kyrka. Det finns ingen som strävar efter ämbeten, ingen försöker intrigera för att nå en position, ingen kampanjverksamhet bedrivs för att föra fram någons fördelar. Jämför Herrens sätt med världens sätt. Herrens sätt är det tysta, det är fridens sätt, det är utan fanfarer och monetära kostnader. Det är utan egoism och fåfänga och ärelystnad. I Herrens plan styrs de som har ansvaret att utvälja ämbetsmän av en övergripande fråga: 'Vem skulle Herren vilja ha?' Där finns ett tyst och moget övervägande. Och där finns mycket bön för att få den Helige Andens bekräftelse på att valet är riktigt" (*Nordstjärnan*, jul 1994, s 55).

Angående kallelser i kyrkan sade äldste Boyd K Packer: "Varje medlem i kyrkan kan genom bön få bekräftelse på att den femte trosartikeln har följts" (*Nordstjärnan*, rapport från aprilkonferensen 1985, s 34).

Trosartiklarna 1:5. Kallas av Gud genom handpåläggning

Äldste Boyd K Packer sade: "Prästadömet kan inte ges som ett betyg. Det kan inte överlämnas till er som ett certifikat. Det kan inte framföras till dig som ett budskap eller sändas till dig i ett brev. Det kan fås endast genom vederbörlig ordination. En bemyndigad prästadömsbärrare måste finnas där. Han måste lägga händerna på ert huvud och ordinera er" (*Nordstjärnan*, apr 1982, s 59).

Trosartiklarna 1:5. "Av dem som har myndighet"

President Joseph F Smith lärde: "Det är nödvändigt att varje handling som utförs med denna myndighet görs i rätt tid och på rätt plats, på rätt sätt och enligt rätt ordning. Makten att leda detta arbete utgör prästadörets nycklar. Dessa nycklar innehas i sin helhet av endast en person åt gången, profeten och presidenten för kyrkan. Han kan delegera vilken del som helst av denna makt till någon annan. Då har den personen nycklarna till just det arbetet" (se *Evangeliets lära*, kap 9).

Äldste Boyd K Packer sade angående prästadömets makt och myndighet:

”Den kraft som ni mottar beror på vad ni gör med denna heliga, osynliga gåva.

Auktoriteten eller myndigheten får ni då ni ordineras; kraften får ni genom lydnad och genom att leva värdigt” (*Nordstjärnan*, apr 1982, s 59).

Trosartiklarna 1:6. ”Samma organisation som i den ursprungliga kyrkan”

Äldste Ezra Taft Benson, då medlem i de tolv apostlarnas kvorum, lärde:

”Det är en allmän uppfattning bland alla sekter som utger sig för att vara kristna, att Jesus Kristus upprättade sin gudomliga kyrka här på jorden under sin verksamhet bland människorna ...

Han införde en högre lag, en kärlekens lag, kärlekens evangelium, och han upprättade sin kyrka. Han utvalde ämbetsmän. Vi läser om apostlar, sjuttio, biskopar, äldster, präster, lärare och diakoner, och en av medlemmarna i denna ledarkår sade senare att dessa ämbetsmän borde finnas kvar i kyrkan i syfte att ’ ... utrusta de heliga till att utföra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp,

tills vi alla når fram till enheten i tron” (Ef 4:12–13) ...

Men även under den här tiden fanns det tecken på att ett avfall börjat ...

Förvrängningen av evangeliets enkla principer, införandet av hedniska filosofier, det otillbörliga och obemyndigade tillägget av vissa människoskapade ceremonier, förändringar i organisation och i styrelse – allt detta och mer därtill förekom.

Det återstod då bara mänskliga kyrkor, utan myndighet, vilka hade uteslutit varandra. Nu var avfallet verkligen totalt.

Som den återupprättade kyrkan bekräftar vi att när den apostoliska tidsåldern var förbi, drevs kyrkan in i ett tillstånd av avfall, att successionen i prästadömet bröts, och att kyrkan, som en jordisk organisation som verkade under gudomlig ledning och med myndighet att officiera i andliga förordningar, upphörde att existera” (Conference Report, okt 1949, s 23–26).

Äldste David B Haight sade: ”Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga förkunnar till världen att denna kyrka är en återställelse av Kristi kyrka. En återställelse var nödvändig därför att apostlar och profeter, som utgjorde grundvalen till Herrens ursprungliga kyrka, blev dödade eller på annat sätt borttagna. Kyrkan vilar i dag på en grundval av profeter och apostlar, med Jesus Kristus som hörnstenen. Det är därför inte en reformation, bearbetning eller omorganisering, eller bara en sekt. Det är Jesu Kristi Kyrka återställd i dessa sista dagar” (*Nordstjärnan*, nr 6, 1986, s 6).

Trosartiklarna 1:6. Apostlar

President Gordon B Hinckley förklarade:

”Ordet *Apostel* betyder bokstavligen ’sändebud’. Om den definitionen hade följande ordalydelse: ’sändebud med särskild myndighet och plikt’, skulle den rätt beskriva kallelsen såsom den gavs när Herren vandrade på jorden och såsom den har givits i vår tid ...

[De första apostlarna i denna tidshushållning] utvaldes vid ett möte i Kirtland den 27 februari 1835. Oliver Cowdery förde protokollet vid det mötet och han skrev:

’President Smith framställde följande fråga: På vilket sätt skiljer sig de tolv apostlarnas kallelse från andra kallelser i kyrkan?’

Efter det att frågan hade diskuterats ... beslutade president Joseph Smith följande:

’Det är de tolv apostlarna, som äro kallade till ämbetet som ett resande Högråd, som presidera över de heligas församlingar ute i nationerna, där något presidentskap icke är upprättat. De skola resa omkring och predika till icke-judarna, till dess Herren befäller dem att fara till judarna. De skola hava nycklarna till detta ämbete och öppna dörren till himmelriket för alla nationer och predika evangeliet till varje skapelse. Detta är makten, myndigheten och kraften i apostlaämbetet’ (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 65).

Enligt vad som sägs i andra uppenbarelser skall de verka under första presidentskapets ledning och gå ut som ’särskilda vittnen om Kristi namn för hela världen’ (L&F 107:23).

När de behöver bistånd i denna uppgift skall de vända sig till de sjuttio och till andra alltefter vad omständigheterna kräver” (*Nordstjärnan*, okt 1984, s 93–96).

Trosartiklarna 1:6. Profeter

Äldste Hugh B Brown, då assistent till de tolv apostlarnas kvorum, gav följande beskrivning av en profet:

”Följande egenskaper bör känneteckna en man som gör anspråk på att vara en profet.

A. Han hävdar modigt att Gud har talat till honom.

B. Varje man som hävdar något sådant är en hedervärdig man med ett hedervärdigt budskap. Det handlar inte om bord som lyfter sig, inte om viskningar från de döda, inte om synskhet, utan om en intelligent framställning av sanningen.

C. Varje man som påstår sig vara en Guds profet förkunnar sitt budskap utan fruktan, och utan att göra några eftergifter åt den allmänna opinionen.

D. Om han talar för Gud kan han inte göra eftergifter, även om det han undervisar om är nytt och strider mot dagens accepterade lärör. En profet bär vittne om det han

har sett och hört och söker sällan argumentera för sin sak. Det är budskapet som är viktigt, inte han själv.

E. En sådan man talar i Herrens namn och säger: 'Så säger Herren', liksom Mose, Josua och andra gjorde.

F. En sådan man förutser, i likhet med vad Jesaja och Hesekiel gjorde, framtida händelser i Herrens namn och dessa händelser inträffar.

G. Han har, i likhet med Daniel, Jeremia och andra, inte bara ett viktigt budskap för sin tid, utan ofta ett budskap som gäller all framtid.

H. Han har, i likhet med Petrus, Jakob, Paulus och andra, tillräckligt med mod och tro att uthärda förföljelser och ge sitt liv, om det skulle behövas, för den sak han tagit sig an.

I. En sådan man fördömer utan fruktan synd. Han blir vanligtvis försmädd och förföljd av människorna på sin tid, men senare generationer och ättlingar till hans förföljare, bygger monument till hans ära.

J. Han kan utföra övermänskliga ting, sådant som ingen människa kan göra utan Guds hjälp. Följderna eller resultatet av hans budskap och arbete blir övertygande bevis på hans profetiska kallelse. 'På deras frukt skall ni känna igen dem.'

K. Hans lärdomar är helt i överensstämmelse med skrifterna och det han säger och skriver blir helig skrift" (*The Profile of a Prophet*, s 5-6).

Trosartiklarna 1:6. Herdar (biskopar)

Äldste Bruce R McConkie lärde: "Biskopar är sina flockars övervakare, herdar, själasörjare och domare" (*A New Witness for the Articles of Faith*, s 352).

Äldste Robert D Hales, medlem i de tolv apostlarnas kворum, sade: "Alla medlemmar i kyrkan kan vända sig till sin biskop när

de behöver hjälp och kan känna sig trygga i hans kärlek till dem och kan med fast tillförsikt följa hans råd.

Biskopar, lär er att inte döma människor med fullkomligheten som måttstock. En biskop upptäcker att han gläder sig med dem han presiderar över för varje litet framsteg de gör." (*Nordstjärnan*, rapport från generalkonferensen i apr 1985, s 29.)

Trosartiklarna 1:6. Lärare

Äldste David O McKay, då medlem i de tolv apostlarnas kворum, sade: "Inget större ansvar kan åvila någon människa än att vara en lärare för Guds barn" (i *Conference Report*, okt 1916, s 57).

Trosartiklarna 1:6. Evangelister (patriarker)

President Thomas S Monson, rådgivare i första presidentskapet, förklarade:

"Samme Herre som gav Lehi en Liahona ger dig och mig i dag en sällsynt och värdefull gåva som ger ledning i våra liv. Den märker ut farliga ställen och visar vägen till säkra passager – inte till ett förlovat land, men till vårt himmelska hem. Den gåva jag talar om kallas den patriarkaliska välsignelsen. Varje värdig medlem av kyrkan har rätt att få denna dyrbara och oskattbara personliga gåva.

'Patriarkaliska välsignelser', skrev första presidentskapet i ett brev till stavspresidenterna, 'innehåller en inspirerad förkunnelse om mottagarens släktlinje och, då Anden manar därtill, ett inspirerat och profetiskt uttalande om mottagarens livs mission, tillsammans med de välsignelser, varningar och uppmaningar som patriarken kan känna sig manad att ge för uppfyllandet av denna livs mission. Därvid klargörs alltid att förverkligandet av alla utlovade välsignelser beror på trofastheten till vår Herres evangelium, vars tjänare patriarken är' (Brev från första presidentskapet till stavspresidenter 28 juni 1958).

Vem är denne man, denne patriark, genom vilken denna siargåva och prästadörets kraft strömmar? Hur kallas han? De tolv apostlarnas råd har ett speciellt ansvar beträffande kallandet av sådana män. Av egeri erfarenhet vittnar jag att patriarker kallas av Gud genom profetia. Hur skulle annars vår himmelske Fader kunna visa oss till vilka sådan profetisk gåva kommer att ges? En patriark innehar genom ordination ett ämbete inom melkisedekska prästadömet. Patriarkens ämbete är emellertid att välsigna – inte att administrera. Jag har aldrig kallat en man till detta heliga ämbete utan att ha känt Herrens ledning och inflytande i beslutet" (*Nordstjärnan*, jan 1987, s 54-55).

Trosartiklarna 1:7. Andens gåvor

Äldste Bruce R McConkie skrev:

"Genom Guds nåd – till följd av människors hängivenhet, tro och lydnad – ges vissa speciella andliga välsignelser, som kallas *Andens gåvor*, till människorna. Erhållandet av dem sker alltid genom lydnad för en lag, men eftersom alla lydiga har fri tillgång till dem, kallas de gåvor ...

Syftet med dem är att upplysa, uppmuntra och uppbygga de trofasta, så att de får frid i denna värld och vägleds mot evigt liv i den tillkommande. Att gåvorna förekommer är bevis på gudomligheten i Herrens verk" (*Mormon Doctrine*, s 314).

Profeten Joseph Smith lärde: "Paulus säger: 'Så gives genom Anden åt den ene att tala visdomens ord (tungor; ö.a.), åt en annan att efter samma Ande tala kunskapens ord (profetera; ö.a.), åt en annan givas helbrägdagörelsens gåvor.' Åter: 'Icke hava väl alla helbrägdagörelsens gåvor? Icke tala väl alla tungomål? Icke kunna väl alla uttyda?' Detta visar, att alla icke ägde dessa olika gåvor, utan att en person fick en gåva och en annan person en annan – alla

profeterade inte, alla talade inte tungomål, alla utförde inte underverk, men alla erhöillo den Helige Andens gåva. Ibland talade de i tungomål och profeterade på apostlarnas tid och ibland gjorde de det icke. Detsamma gäller i vår administration (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 209).

Trosartiklarna 1:7. Tungomålgåvan och uttydningen av tungomål

Äldste Bruce R McConkie sade att tungomålgåvan och uttydningen av tungomål "är av två slag: (1) för att lära sig tala främmande språk, för att förstå vad främlingar säger och för att kunna översätta det som är skrivet på andra språk; och (2) för att tala och förstå främmande och okända språk utan förkunskaper. Det första slaget är avgjort mycket viktigare och förlänas mycket oftare. Det andra slaget är mer dramatiskt och kan inbegripa språk som andra nu levande talar eller döda språk som länge varit okända för människorna. Några har till exempel talat på ren adamitiska.

Både tungomålgåvan och gåvan att uttyda tungomål ges först och främst för att kunna predika evangeliet. Missionärer lär sig deras språk som de arbetar bland, och ibland ges de under en kort tid förmågan att predika och förstå utan studiernas vedermödor och ansträngningarna att förstå ...

Tungomål och deras uttydningar är den farligaste och lättaste av alla Guds gåvor att imitera. Människor kan tala och tolka genom intellektuell förmåga och således använda sin begåvning till att predika lögn och stödja irrläror. Lucifer kan få sina lärjungar att tala en meningslös rotvälska på ett språk som djävlarerna känner till" (*A New Witness for the Articles of Faith*, s 374).

Trosartiklarna 1:7. Profetia

Äldste James E Talmage förklarade: "Att profetera är att erhålla och kungöra Guds ord och att klargöra hans vilja för folket. Förmågan att förutsäga kommande händelser betraktas ofta som profetians enda beståndsdel men är bara ett av många kännetecken på denna gudagivna kraft. Profeten kan ha lika mycket att säga om det förflutna som om det närvarande eller framtiden; han kan använda sin gåva till undervisning, varvid han dels kan åberopa erfarenheter av redan timade händelser och dels kan förutsäga vad som skall komma. Gud har förtroende för sina profeter och upplyser dem om sin vilja och sina avsikter" (*Trosartiklarna*, s 221).

Trosartiklarna 1:7. Helbrägdagörelse

Äldste James E Faust, då medlem i de tolv apostlarnas kворum, sade: "Vi tror på helbrägdagörelsens gåva. För mig omfattar denna gåva både kropp och själ. Anden talar frid åt själen. Denna andliga tröst kommer genom att åberopa andliga gåvor vilka visar sig på många sätt. De är rikliga och fullödiga och ofta förekommande i kyrkan i dag. De flödar från det rätta och ödmjuka användandet av ett vittnesbörd. De kommer också genom att välsigna de

sjuka när man har smort med invigd olja. Kristus är den store läkaren som steg upp från de döda 'med läkedom under sina vingar' (2 Ne 25:13) medan Hugsvalaren är den verkställande kraften i helbrägdagörelsen" (*Nordstjärnan*, jul 1992, s 6).

Trosartiklarna 1:7. Andra andliga gåvor

Äldste Dallin H Oaks sade:

"När en Herrens tjänare ger en prästadömsvälsignelse, utövar han prästadömet enligt den Helige Andens påverkan, för att kalla på himlens krafter till förmån för den person som får välsignelsen. Sådana välsignelser ges av bärare av Melkisedeks prästadöme, som innehar nycklarna till alla kyrkans välsignelser (se L&F 107:18, 67).

Det finns många slag av prästadörets välsignelser. När jag nu nämner olika exempel, ber jag er komma ihåg att prästadörets välsignelser är tillgängliga för alla dem som behöver dem, men de ges bara på begäran.

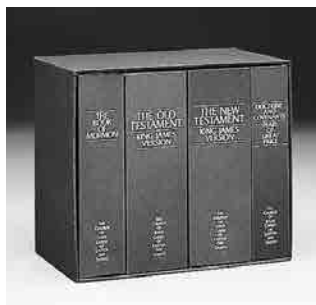
... Patriarkaliska välsignelser ges av en ordinerad patriark.

Personer som behöver ledning i att fatta ett viktigt beslut kan få en prästadörets välsignelse. Personer som behöver extra andlig kraft för att övervinna en personlig svårighet kan få en välsignelse. Blivande mödrar kan välsignas innan de föder. Många av de sista dagars heligas familjer minns ett helgat tillfälle, då en värdig far gav en prästadörets välsignelse till en son eller dotter som stod i begrepp att ingå äktenskap. Fäder ombeds ofta om en prästadörets välsignelse innan barnen lämnar hemmet för att utbilda sig, göra militärtjänst eller göra en lång resa.

Nyligen kallade missionärer ber ofta om en faders välsignelse innan de avreser ...

Välsignelser, som har getts i sådana förhållanden som jag just beskrev, kallas välsignelser till tröst eller vägledning. De ges vanligen av en far eller make eller av andra äldster i familjen. De kan upptecknas och bevaras i familjens historia som personlig andlig vägledning för de personer som välsignats" (*Nordstjärnan*, jul 1987, s 31).

Trosartiklarna 1:8. Helig skrift

Äldste Gene R Cook, medlem i de sjuttios kворum, skrev: "Tack och lov för skrifterna. Tack och lov för att Herren har gett sina ord som är så fyllda av hans Ande. Ni kommer inte att ställas inför någonting i livet som det inte finns grundläggande principer för

i skrifterna. Nyckeln är att förstå dem och berätta för sin familj om dem. Nephi undervisade om skrifternas värde när han sade: 'Änglar tala genom den Helige Andens kraft, och därför tala de Kristi ord. Fördenskull sade jag

till eder: Mätten eder med Kristi ord, ty se, Kristi ord skola tillkännagiva för eder allt vad I skolen göra' (2 Ne 32:3). Det är uppenbart att Herren ger svaren i skrifterna, om vi bara letar reda på dem" (*Raising Up a Family to the Lord* [1993], s 47).

Trosartiklarna 1:8. Bibeln är "Guds ord i den mån den är rätt översatt"

Omkring sex hundra år före Jesu Kristi födelse förutsåg profeten Nephi framkomsten av den samling helig skrift som vi känner som Bibeln (se 1 Ne 13:20-25). Nephi profeterade emellertid också om att den bibliska texten delvis skulle förvanskas. Dessa ändringar i Bibeln skulle, enligt vad Nephi såg i sin syn, vara ett resultat av den stora och avskyvärda kyrkans verk, vilken skulle ta bort "många stycken, som äro tydliga och högst dyrbara, och likaledes hava de borttagit många av Herrens förbund.

Allt detta hava de gjort, på det de skulle kunna förvända Herrens rätta vägar, så att de skulle kunna förblinda människornas barns ögon och förhärda deras hjärtan" (1 Ne 13:26-27; se också v 28-29).

Även om vi vet att en del av bibeltexten har förvanskats och att kanske andra oavsiktliga tillägg, strykningar eller förändringar har gjorts under århundrandens lopp, kan vi fortfarande lita på att Herrens vägledande hand har varit med vid bevarandet av texten och att den har stort värde för oss i dag. President Ezra Taft Benson sade:

"Jag älskar Bibeln, både det Nya och det Gamla testamentet. De är en källa till stor sanning. De undervisar oss om Mästarens liv och verksamhet. Från dess sidor lär vi känna Guds hand i att leda hans folks angelägenheter från begynnelsen av jordens historia. Det vore svårt att över-skatta den betydelse som Bibeln haft för världens historia. Dess sidor har varit till välsignelse för människor i generationer.

Men generation efter generation kom ingen ytterligare skrift fram till människornas barn. Utan ytterligare uppenbarelse som vägledning började människorna tolka Bibeln på olika sätt. Många kyrkor och trosuppfattningar utvecklades, var och en använde de Bibeln som den auktoritativa källan.

Men detta minskar inte på något sätt Bibelns betydelse. Denna heliga bok har varit ovärderlig för människornas barn. I själva verket var det en vers i Bibeln som inspirerade profeten Joseph Smith att gå till lunden nära sitt hem för att knäfalla i bön. Vad som följde var den härliga syn som påbörjade återställelsen av fullheten hos Jesu Kristi evangelium på jorden. Denna syn påbörjade också processen att föra fram ytterligare skrifter som skulle stå skuldra vid skuldra med Bibeln i att bära vittne för en ogudaktig värld att Jesus är Kristus och att Gud lever och älskar sina barn och att han fortfarande ägnar sig åt deras frälsning och upphöjelse" (*Nordstjärnan*, jan 1987, s 67).

Trosartiklarna 1:8. Mormons bok

President Gordon B Hinckley sade: "Jag tackar den Allsmäktige för mitt vittnesbörd om Mormons bok, denna underbara följeslagare till Bibeln ... Boken sätts på prov då vi läser den. Jag talar som en som har läst den om och om igen och erfårit dess skönhet, djup och kraft. Jag frågar er, kunde Joseph Smith, denne unge man som uppfostrats på landsbygden i staten New York, till stor del utan skolundervisning, ha dikterat en bok på så kort tid som är så komplicerad till sin natur och ändå så samstämmig i sin helhet, med så många personligheter inblandade och så omfattande i sin spännvidd? Kunde han av egen förmåga ha skapat språket, tankegången och den gripande inspirationen som fått miljoner människor på jorden att läsa och säga: 'Den är sann?'" (*Nordstjärnan*, jan 1994, s 48.)

Trosartiklarna 1:9. Fortlöpande uppenbarelser

Äldste David B Haight sade:

"Ett utmärkande drag för kyrkan är anspråket på att ha ständig uppenbarelse från Herren ... I dag leds Herrens kyrka genom samma förhållande till gudomen som har existerat under tidigare tidsutdelningar.

Detta anspråk görs inte utan vägande skäl. Jag vet att det finns uppenbarelse, eftersom jag är ett vittne till heliga ting som också erfars av andra som administrerar hans verk.

Principen om uppenbarelse genom den Helige Anden är grundläggande för Herrens kyrka. Guds profeter mottar uppenbarelser genom denna process. Enskilda medlemmar i kyrkan kan också motta uppenbarelse för att få sanningen bekräftad" (*Nordstjärnan*, nr 6, 1986, s 6).

Äldste James E Faust, då medlem i de tolv apostlarnas kvorum, fastslog:

"Denna process av fortlöpande uppenbarelser kommer mycket regelbundet till kyrkan. President Wilford Woodruff yttrade: 'Denna kraft finns hos den Allsmäktige Guden, och han överför den till sina tjänare profeterna då de dagligen är i behov av den för att bygga upp Sion' (i *Journal of Discourses*, 14:33). Detta är nödvändigt om kyrkan skall uppfylla sin uppgift. Utan den skulle vi misslyckas.

Vi gör inte anspråk på ofelbarhet eller fullkomning hos profeterna, siarna och uppenbararna. Ändå kan jag ödmjukt säga att jag har suttit tillsammans med dessa män, och jag tror att deras högsta önskan är att lära känna och utföra vår himmelske Faders vilja. De som sitter i de högsta råden i denna kyrka och har deltagit när inspirationen har kommit och beslut har fattats vet att detta ljus och denna sanning övergår mänsklig intelligens och fattningsförmåga. Dessa djupa, gudomliga intryck har kommit som dagg från himlen över enskilda personer och tillsammans. Sålunda inspirerade kan vi gå framåt i fullständig enighet och harmoni" (*Nordstjärnan*, jan 1990, s 8-9).

Äldste James E Talmage skrev: "Skriftens kanon är fortfarande öppen; många rader och många bud skall ännu tilläggas; uppenbarelser som i betydelse och härlighet överträffar allt som hittills upptecknats skall ännu givas till kyrkan och kungöras för världen" (*Trosartiklarna*, s 299).

Trosartiklarna 1:10. Israels insamling

Beträffande Israels hus i forna dagar, skrev äldste James E Talmage:

"Israeliterna [har] så grundligt utströtts bland nationerna att detta skingrade folk blivit en viktig faktor i nästan alla större samhällens uppkomst och utveckling. Forskingringen skedde i många etapper under flera tusen års tid ...

Fastän slagna av människor och trots att en stor del av dem försvunnit, så är Israel inte förlorat för Gud. Han vet vart de har förts eller fördrivits; till dem trängtar ännu hans hjärta med faderlig kärlek och i rätt tid skall han helt visst på det sätt han bestämt föra dem fram igen och låta dem få den välsignelse och det inflytande som anstår hans förbundsfolk ... Israels insamling skall bli lika fullständig som dess forsakingring var" (*Trosartiklarna*, s 304, 316-317).

President Joseph Fielding Smith talade om Israels hus i dag, när han sade: "Varje människa som mottar evangeliet inlemmas i Israels hus. De blir med andra ord medlemmar i den utvalda släktlinjen eller Abrahams barn genom Isak och Jakob till vilka löftena gavs" (*Frälsningens lära*, del 3, s 200).

President Spencer W Kimball lärde: "Israels insamling består i att människor blir medlemmar i den sanna kyrkan och kommer till kunskap om den sanna Guden ... Därför har varje människa, som tagit emot det återupprättade evangeliet och som nu strävar efter att dyrka Herren på sitt eget tungomål och tillsammans med de heliga i det land där han eller hon bor, åttlytt lagen om Israels insamling och är arvinge till alla välsignelser som de heliga i dessa sista dagar är lovade" (*Teachings of Spencer W Kimball*, s 439).

Trosartiklarna 1:10. De tio stammarnas återkomst

Äldste Bruce R McConkie förklarade: "Den dag tusenårsriket är här skall Israel – som alltsedan Salomos död varit uppdelat i två söndrade, krigande, upproriska riken: Israels rike, med sina tio stammar, och Juda rike, med återstoden; två riken som för länge sedan förstörts och tillfångatagits, med sina innevånare spridda över hela jorden – på nytt bli en nation, på Israels berg, i deras faders palestinska hemland ... De skall än en gång tro på evangeliet och erhålla dopets välsignelser, alldeles som dessa välsignelser tillhörde dem när den uppståndne Herren verkade ibland dem. Dessa välsignelser och tempelns välsignelser kommer att erbjudas dem" (*A New Witness for the Articles of Faith*, s 641-642).

Trosartiklarna 1:10. "Sion ... kommer att grundläggas på det amerikanska fastlandet"

President John Taylor förklarade: "Vi är här för att bygga upp Guds kyrka, Guds Sion och Guds rike, och för att finnas till hands att göra vadhelst Gud begär – för det första att rensa ut all orättfärdighet ibland oss, rena oss från girighet och all slags ondska, avstå från all slags synd, göra oss mottagliga för Guds Ande och

hjälpa till att bygga upp hans rike; att försköna Sion och göra våra bostäder tilltalande och våra trädgårdar och fruktträdgårdar angenäma, tills Sion blir den vackraste platsen på jorden ... Hela jorden skall till sist lovprisas och ära Sion" (*The Gospel Kingdom*, utv av G Homer Durham [1964], s 221).

President Joseph Fielding Smith sade: "När Joseph Smith översatte *Mormons bok*, lärde han sig att Amerika är Sions land vilket gavs till Josef och hans barn samt att *Sions stad eller Nya Jerusalem*, skulle byggas i detta land. Han lärde sig även att *Jerusalem i Palestina* skall återuppbyggas och bli en helig stad. Dessa två städer, en i Sions land och en i Palestina, skall bli *Guds rikets huvudstäder under tusenårsriket*" (*Frälsningens lära*, del 3, s 66).

Äldste Bruce R McConkie förklarade: "De Sions stavar som finns i dag måste stärkas och fullkomnas innan de kan upprätthålla och understödja det Sion som har bestämts skall komma. När Sion är till fullo etablerat, kommer det att vara genom lydnad mot det celestials rikets lag, den lag som nu endast delvis är verksam i Sions stavar" (*A New Witness for the Articles of Faith*, s 592).

Herren uppenbarade att "medelpunkten" för Sions stad i den sista tiden kommer att vara Independence i Missouri (se L&F 57:1-3). Herren uppenbarade också att detta Sion, som kommer att byggas före hans andra ankomst (se L&F 29:7-8; 49:24-25), kommer att vara "det nya Jerusalem, ett fridens land, en tillflyktens stad, en trygg plats för den Allrahögste Gudens heliga.

Herrens härlighet skall vara där, och Herrens förskräckelse skall ock vara där, så att de ogudaktiga icke vilja komma dit, och den skall kallas Sion ...

... och de skola vara det enda folk, som icke skall föra krig mot varandra ...

Och det skall ske, att de rättfärdiga skola samlas ut från alla nationer och komma till Sion" (L&F 45:66-67, 69, 71).

Trosartiklarna 1:10. "Kristus personligen kommer att regera på jorden"

Äldste Bruce R McConkie skrev: "[Jesus Kristus] skall som hela jordens Konung göra slut på alla nationer, och dessa skall, förenade under ett huvud, bli vår Guds och hans Kristi rike och han skall regera för evigt. Det skall inte finnas någon annan lag än hans lag när han kommer, och han skall återinsätta sina domare

och regenter som de var från början" (*A New Witness for the Articles of Faith*, s 642).

Trosartiklarna 1:10. "Jorden kommer att förnyas och erhålla sin paradisiska härlighet"

Äldste Joseph Fielding Smith, då medlem i de tolv apostlarnas kворum, skrev:

"Den stora förändring som skall äga rum när Kristus, vår Frälsare, inleder sin tusenåriga regering, skall vara en återställelse till förhållandena som rådde före människans fall ...

Den nya himmel och jord som skall uppstå när vår Herre kommer för att regera, är samma jord med dess himlar förnyade eller återställda till sitt första tillstånd och sin ursprungliga skönhet. Allting skall så långt det är möjligt återställas till den ställning det hade i begynnelsen" (*The Restoration of All Things* [1945], s 294–295).

Trosartiklarna 1:11. "Förmånen att dyrka Gud den Allsmäktige"

I ett uttalande 1979 till medlemmar i kyrkan i Förenta staterna tillkännagav första presidentskapet:

"Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga erkänner religionsfrihetens princip som en ytterst viktig hörnsten i ett fritt samhälle. Första tillägget i den amerikanska konstitutionen förbjuder varje 'lag avseende etablering av en religion eller förbud mot fritt utövande därav'. Vårt samhälle har alltid varit ett samhälle som uppmuntrar till religionsfrihet och tolerans ...

Vi beklagar därför de allt ökade ansträngningarna att anta religionslöshet, till exempel ateism och sekularism, som Förenta Staternas officiella ståndpunkt. På så sätt försvagar och undergräver man vår nations rika och mångfaldiga religiösa arv ...

Ända från början har Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga erkänt författningsprincipen om att en regering varken ska inrätta en statsreligion eller förbjuda det fria religionsutövandet ...

Men författningsprincipen om neutralitet i fråga om religion kräver inte att vår nation ignorerar sitt religiösa arv, inklusive dess grundares religiösa motiv och folkets och dess ledares starka religiösa övertygelse i många generationer ...

Eftersom religionen för många miljoner av våra innevånare utgör grunden för hur vi bör uppföra oss, bör den ha en ärevärdig plats i vår nations offentliga liv, och namnet Gud Allsmäktig bör hållas heligt när det används i offentliga uttalanden. Vi uppmanar våra medlemmar och välvilliga människor överallt att samverka för att skydda och hedra vår nations andliga och religiösa arv och motarbeta de krafter som skulle kunna ändra Förenta staternas offentliga ståndpunkt från den enligt författningen neutrala till en som innebär religionsfientlighet" ("First Presidency Warns Against 'Irreligion'," *Ensign*, maj 1979, s 108–109).

Trosartiklarna 1:11. "Samma förmån, att tillbedja hur, var eller vad de vill"

Äldste Carlos E Asay, som var medlem i presidentskapet för de sjuttio, uttryckte följande varning: "Tvista eller argumentera inte om olika lärosatser. Mästaren varnade och sade att 'den som är stridslysten är icke av mig utan av djävulen' (3 Ne 11:29). Vi är inkonsekventa om vi tillgriper sataniska metoder i ett försök att uppnå rättfärdiga syften. En sådan inkonsekvens leder bara till att vi blir missmodiga, förlorar Anden och slutligen blir besegrade" (*Nordstjärnan*, apr 1982, s 117).

Äldste Russell M Nelson, medlem i de tolv apostlarnas kворum, sade:

"Jag upplevde ett 'toleransens laboratorium' för några månader sedan när jag hade förmånen att delta i Parliament of the World's Religions (Världsreligionernas parlament). Där samtalande jag med goda män och kvinnor från många religiösa grupper. Återigen kände jag fördelen av etnisk och kulturell mångfald och reflekterade än en gång över vikten av religiös frihet och tolerans.

Jag förundras över profeten Joseph Smiths inspiration då han skrev ned den elfte trosartikeln ...

Detta ädla uttryck för tolerans är särskilt betydelsefullt i ljuset av den förföljelse profeten själv blev utsatt för. Vid ett tillfälle skrev han: 'Jag förföljs nu värre än någon annan på jorden, liksom detta folk ... alla våra heliga rättigheter trampas under pöbelns fötter.'

Joseph Smith utstod intensiv förföljelse och slutligen en grym martyrdöd – under de intolerantas hand. Hans grymma öde står som en påminnelse om att vi aldrig får göra oss skyldiga till *någon* synd som såetts av intoleransens frö ...

För inte så länge sedan utgav första presidentskapet och de tolv ett offentligt uttalande som jag citerar:

’Det är omoraliskt av en person eller grupp att förmena någon hans eller hennes okränkbara rättigheter på grundval av den tragiska och fruktansvärda teorin om överlägsenhet på grund av ras eller kultur.

Vi kallar alla människor överallt att ta till sig de gamla idealen tolerans och ömsesidig respekt. Vi tror uppriktigt att då vi erkänner varandra med omtanke och medkänsla, så upptäcker vi att vi alla kan samexistera i fred trots våra mest djupgående skiljaktigheter’ ” (*Nordstjärnan*, jul 1994, s 66, 68).

Trosartiklarna 1:12. Erkänna regeringars bestämmanderätt

President Spencer W Kimball sade: ”Vi uppmanar alla sista dagars heliga att vara goda grannar och goda samhällsmedborgare, lojala till respektive land och flagga” (*Nordstjärnan*, okt 1981, s 135).

Äldste Joseph B Wirthlin, medlem i de tolv apostlarnas kворum, förklarade: ”Kyrkan intar en hållning av strikt politisk neutralitet, den favoriserar inget parti eller någon kandidat, men varje medlem bör ta aktiv del i den politiska utvecklingen. Vi bör studera frågorna och de politiska kandidaterna, för att vara säkra på att våra röster grundar sig på kunskap i stället för hörsägen. Vi behöver komma ihåg våra offentliga ämbetsmän i bönerna, och be Herren hjälpa dem när de fattar viktiga beslut som påverkar oss. Vår tro beträffande jordiska regeringar och lagar finns sammanfattad i kapitel 134 i Läran och förbunden och i tolfte trosartikeln. Vi bör stödja en politik som stämmer överens med dess moraliska trossatser” (*Nordstjärnan*, jul 1992, s 83).

Trosartiklarna 1:12. ”Lyda, ära och understödja lagarna”

Äldste L Tom Perry sade: ”Alla kyrkans medlemmar bör ha tagit ställning till att lyda och ära lagarna i det land i vilket de lever. Vi bör vara exemplariska i vår lydnad mot den regering som styr oss. För att kunna vara till hjälp för världens nationer måste kyrkan ha ett hälsosamt inflytande i de människors liv vilka tillhör den, i timliga såväl som andliga angelägenheter” (*Nordstjärnan*, jan 1988, s 66).

Äldste James E Talmage förklarade: ”I avvaktan på att Försynen skall leda allt så att religionsfriheten befrämjas är det de heligas plikt att underkasta sig sitt lands lagar. Som medborgare eller undersåtar i olika länder bör de dock med alla tillåtna och tillbörliga medel söka befästa den fria religionsutövningens sak för sig själv och för alla människor. Det fordras inte av dem att de utan invändningar skall uthärda laglösa förföljares övergrepp eller digna under orättfärdiga lagar, men deras protester skall framläggas i laglig och behörig ordning” (*Trosartiklarna*, s 406–407).

Trosartiklarna 1:13. Kännetecken på sann kristendom

Äldste Mark E Peterson, som var medlem i de tolv apostlarnas kворum, lärde:

”Ärlighet, sannfärdighet, dygd och barmhärtighet är sann kristendoms kännetecken. Om vi saknar dem kan vi knappast säga att vi följer Kristus ...

... religionsbekännelse utan religionsutövning är rent hyckleri och är död – alldeles ’såsom kroppen utan ande är död’ (Jak 2:26)” (*Nordstjärnan*, okt 1982, s 28).

Äldste James E talmage skrev: ”Religion utan sedlighet, fromma bekännelser utan kärlek, kyrkligt medlemskap utan tillbörligt ansvar för det egna uppförandet i det dagliga livet är som en ljudande malm eller klingande cymbal ... Ärligt uppsåt, inre redbarhet, personlig renhet, ett skuldfrött samvete, villighet att göra gott mot alla människor, till och med mot ovänner, och ren barmhärtighet – dessa är några av de frukter varigenom Kristi religion igenkännes, och de är av långt större vikt och värde än predikandet av dogmer och teorier” (*Trosartiklarna*, s 413).

Trosartiklarna 1:13. Vara ärliga

Äldste Marvin J Ashton, som var medlem i de tolv apostlarnas kворum, sade:

”Det är en synd att ljuga. Det är tragiskt att vara ett offer för lögn. Att fångas i oärlighetens och falskhetens garn är inte något som händer plötsligt. Den ena lögnen eller oärliga handlingen leder till den andra tills förövaren fångats i bedrägeriets nät ... De som faller i denna fälla kämpar ofta livet igenom med sin tunga börda eftersom de är ovilliga att erkänna sitt problem och arbeta på en förändring. Många är ovilliga att betala priset för att bli kvitt lögnens fjättrar. En del är helt medvetna om ärlighetens värde, men är oförmögna att betala priset ...

Ärlighet är något grundläggande. Lögnen är förvisso medbrottsling till alla andra laster. Eller som någon har sagt: ’Synden har många redskap, men lögnen är det handtag’ som passar dem alla’ (O W Holmes i *The Home Book of Quotations*, s 1111)” (*Nordstjärnan*, okt 1982, s 16–17, 20).

Trosartiklarna 1:13. Vara sanna

Biskop J Richard Clarke, då rådgivare i presiderande biskopsrådet, sade:

”Sanningens utövande, eldprovet för vår hängivenhet, har många namn, till exempel *ärlighet*, *integritet*, *rättrådighet* och *redlighet*. Jag tycker särskilt om ordet *redlighet*. Redlighet implicerar en integritet som prövats och bekräftats. Den redlige som genom självdisciplin har tillägnat sig redligheten, så att den har blivit en del av hans natur, är ett slags moralisk kompass som automatiskt, oavsett omständigheterna, pekar rakt norrut. Denna individ strävar efter instinktiv ärlighet, att impulsivt göra det rätta utan att först väga för- och nackdelar mot varandra ...

Det skulle finnas ett mormonskt kreditkort. En mormon med ett sådant kort skulle alltid stå vid sitt ord, vara ärlig mot sina anställda, betala räkningarna enligt överenskommelse. Då skulle affärsmän och hantverkare aldrig rucka på sina principer för vinnings skull; de skulle alla

med stolthet signera sitt arbete; de skulle alla sträva efter fulländning. Vore det inte fantastiskt om vi var ett folk som var känt för sin hederlighet, för kvalitet i allt det vi gör. Vår norm för redbarhet bör vara högre än andras, ty vi är Guds förbundsfolk. Herren gör inga undantag för kultur, ras eller nationalitet; han förväntar att alla hans heliga skall leva efter evangeliets normer" (*Nordstjärnan*, okt 1984, s 109–110).

Trosartiklarna 1:13. Vara kyska

President Spencer W Kimball deklarerade: "Många av de svårigheter som i dag plågar familjen har sin grund i brott mot sjunde budet (se 2 Mos 20:14). Fullständig kyskhet före äktenskapet och fullständig trohet i äktenskapet – dessa normer är fortfarande i kraft, och avvikelse leder endast till synd, elände och olycka" (*Nordstjärnan*, apr 1981, s 6).

Äldste Richard G Scott lärde att intima, fysiska handlingar utanför äktenskapet "orsakar allvarlig känslomässig och andlig skada. Även om de inblandade inte inser att detta händer nu, gör de det senare.

Sexuell omoral skapar ett hinder för den Helige Andens påverkan med all dess upplyftande, upplysande och kraftgivande förmåga. Den orsakar mäktig fysisk och känslomässig stimulans. Så småningom skapas ett outsläckt begär som driver den felande mot allt allvarigare synder. Den föder självskhet och kan frammana aggressiva handlingar: brutalitet, abort, sexuella övergrepp och våldsbrott. Sådan stimulans kan leda till homosexuella handlingar och allt sådant är absolut av ondo.

Sexuella överträdelser besudlar det prästadöme ni bär, försvagar er andliga styrka, undergräver er tro på Jesus Kristus och minskar er förmåga att tjäna honom ...

All sexuell intimitet utanför äktenskapet – jag menar all avsiktlig kontakt med en annans kropps heliga, intima delar, med eller utan kläder – är synd och förbjuds av Gud. Det är också en överträdelse att avsiktligt stimulera dessa känslor i sin egen kropp.

Satan frestar oss att tro att det finns tillåtna nivåer av fysisk kontakt mellan personer som i samförstånd söker den kraftiga stimulansen från de känslor de skapar, och att sådant är oskadligt om det hålls inom vissa gränser. Som vittne om Jesus Kristus betygar jag att detta är absolut felaktigt. Satan söker i synnerhet fresta en som levt ett rent liv att experimentera genom tidningar, video eller film med starka bilder av en kvinnas kropp. Han vill stimulera begär efter experiment som snabbt resulterar i intimitet och besudlande. Mäktiga vanor formas som är svåra att bryta. Psykiska och känslomässiga ärr blir resultatet" (*Nordstjärnan*, jan 1995, s 36).

Äldste Marvin J Ashton sade: "De som vill få oss att överge dygd och kyskhet för att bevisa vår kärlek genom sexuella handlingar utanför äktenskapet, är vare sig vänner eller sådana som inriktar sig på en evig familj" (*Nordstjärnan*, okt 1981, s 38).

President Spencer W Kimball lärde: "Inom ramen för äktenskapet är intimt sexuellt förhållande rätt och gudomligt godkänt. Det finns ingenting oheligt eller förnedrande i sexualiteten i sig, ty genom denna förenas män och kvinnor i en skapelseprocess och i ett uttryck för kärlek" (*President Kimball Speaks Out* [1981], s 311).

Trosartiklarna 1:13. Vara barmhärtiga

Äldste Dean L Larsen, medlem i de sjuttios kворum, sade: "Den bestående styrkan i riket är inte medlemsantalet, tillväxttakten eller de vackra byggnaderna. I Guds rike jämförs inte kraft med antal eller med yttre efterföljelse av föreskrivna procedurer. Kraften består av de tysta, ej uppmärksammade kärlekshandlingarna, lydnad och kristligt tjänande som kanske aldrig kommer till de officiella ledarnas kännedom, men vilka efterliknar Herrens eget tjänande" (*Nordstjärnan*, apr 1982, s 50).

Äldste Antoine R Ivins, som var medlem i de sjuttios kворum, sade: "Jag hörde en gång en ung man säga i ett tal på en sammankomst för de sjuttio i Barratt Hall: 'Det finns ingen gräns för hur mycket gott en människa kan utföra, om hon inte bryr sig om vem som får äran för det'" (*Conference Report*, apr 1946, s 42).

Trosartiklarna 1:13. Vara dygdiga

Under ett tal på prästadömsmötet under en generalkonferens, sade president Ezra Taft Benson:

"Ett dygdigt beteende innebär att han har rena tankar och rena handlingar. Han känner inte lust i sitt hjärta, för att göra det är att 'förneka tron' och förlora Anden (L&F 42:23) ...

Dygd är besläktat med helighet, ett gudomlighetens kännetecken. En prästadömsbärare skall aktivt sträva efter det som är dygdigt och älskvärt och inte efter det som är förnedrande och simpelt. Dygd pryder ständigt hans tankar (se L&F 121:45). Hur kan någon hänge sig åt pornografins ondska, världslighet eller vulgaritet och betrakta sig själv som fullständigt dygdig" (*Nordstjärnan*, jan 1987, s 37).

Trosartiklarna 1:13. "Att göra gott mot alla"

Äldste David O McKay, då medlem i de tolv apostlarnas kворum, lärde: "Det finns inte bara en stor sak som vi kan göra för att uppnå evigt liv, och det verkar som den stora läxan världen behöver lära sig i dag är att tillämpa evangeliets härliga principer i de små gärningarna och plikterna i livet. ... Den stora

solen är en mäktig kraft i universum, men vi erhåller välsignelserna från dess utstrålning genom små solstrålar,

som tillsammans fyller hela världen med solsken. Den mörka natten görs angenäm genom glimrandet av vad som verkar vara små stjärnor. På samma sätt består det sanna kristna livet av små kristuslika gärningar som utförs just nu, i denna stund, i hemmet, i kворumet, i organisationen, i staden, ja, varhelst vi lever och verkar" (*Nordstjärnan*, jan 1995, s 79).

President Spencer W Kimball sade: "Gud lägger verkligen märke till oss och han vakar över oss. Men det är vanligtvis genom andra dödliga personer som vi får våra behov tillgodosedda. Därför är det av största vikt att vi tjänar varandra i riket" (*Nordstjärnan*, dec 1976, s 1).

Trosartiklarna 1:13. Paulus uppmaning att tro, hoppas och uthärda

Äldste Jeffrey R Holland, då medlem i de sjuttios kворum, sade: "Endast Kristi rena kärlek kan hjälpa oss igenom detta liv. Det är Kristi kärlek som är tålig och mild. Det är Kristi kärlek som inte är uppblåst och inte heller förtörnas lätt. Endast hans rena kärlek förmår honom – och oss – att fördra allt, tro allt, hoppas allt, och uthärda allt (se Mor 7:45)" (*Nordstjärnan*, jan 1990, s 24).

Äldste Marvin J Ashton sade: "Sky missmod. Ett av Satans kraftfullaste verktyg är missmod. Viskningar som 'du klarar det inte', 'du är värdelös', 'det är för sent', 'vad tjänar det till?' och 'det är hopplöst' är förstörelsens verktyg. Satan vill att du skall tro att allt är förlorat till följd av att du begått ett felsteg. Han vill att du skall sluta försöka. Det är viktigt att missmod drivs bort från deras liv som väntar. Det kan innebära mycket arbete och mycken möda, men det är möjligt" (*Nordstjärnan*, jul 1988, s 58).

Trosartiklarna 1:13. Paulus uppmaning att söka efter allt som är dygdigt, älskligt, prisvärt och gott

Äldste Joseph B Wirthlin, medlem i de tolv apostarnas kворum, förklarade:

"Ordet *söka* innebär att noga utforska, försöka upptäcka och försöka uppnå. Det kräver en aktiv, bestämd inställning till livet. Abraham sökte till exempel efter 'fädernas välsignelse ... och att vandra ännu rättfärdigare' (Abraham 1:2). Det är raka motsatsen till att passivt vänta på att något gott ska komma till oss utan ansträngning från vår sida.

Vi kan fylla vårt liv med det goda och inte ge rum för något annat. Vi har så mycket gott att välja bland att vi aldrig behöver delta i något ont. Äldste Richard L Evans förklarade: 'Det finns det som är ont i världen. Det finns också det som är gott. Det ankommer på oss att lära oss skilja mellan de två; att öka vår självkontroll och förmåga, bli vänligare; att gå vidare – ett steg i taget – en dag, en timme, ett ögonblick, en uppgift i sänder' (*Thoughts for One Hundred Days*, 5 delar, [Salt Lake City: Publishers Press, 1966–1972], 4:199).

Om vi söker efter de ting som är dygdiga och älskliga, kommer vi säkert att finna dem" (*Nordstjärnan*, jul 1992, s 82).

Äldste Russell M Nelson lärde: "Till dem som är intresserade av det fullständiga återuppräktade evangeliet – oavsett nationalitet eller religiös bakgrund – säger vi som äldste Bruce R McConkie: 'Behåll all sanning och allt gott ni har. Överge ingen sund eller god princip. Avstå inte från några normer från förr som är goda, rättfärdiga och sanna. Varje sanning som finns i varje kyrka över hela världen tror vi på. Men vi säger också till alla människor – kom och ta emot ytterligare ljus och sanning som Gud återgivit i vår tid. Ju mer sanning vi har, desto större är vår glädje här och nu. Ju mer sanning vi tar emot, desto större blir vår lön i evigheten. Detta är vår inbjudan till människor med god vilja överallt' (i rapport från områdeskonferens för Tahiti, mar 1976, s 31" (*Nordstjärnan*, jul 1994, s 68).

ÖVERENSSTÄMMELSE MELLAN SKAPELSEBERÄTTELSENERNA

Skapelsens första dag		
<p>Första Moseboken</p> <p>1 I begynnelsen skapade Gud himmel och jord.</p>	<p>Moses bok 2</p> <p>1 Och det begav sig, att Herren talade till Mose och sade: Se, jag uppenbarar för dig rörande denna himmel och denna jord. Skriv ned de ord, som jag talar. Jag är begynnelsen och änden, Gud den Allsmäktige; genom min Enfödde skapade jag allt detta, ja, i begynnelsen skapade jag himmelen och jorden på vilken du står.</p>	<p>Abrahams bok 4</p> <p>1 Då sade Herren: Låt oss gå ned. Och de gingo ned i begynnelsen, och de, det vill säga Gudarna, organiserade och formade himlarna och jorden.</p>
<p>2 Jorden var öde och tom, och mörker var över djupet. Och Guds Ande svävade över vattnet.</p>	<p>2 Och jorden var öde och tom; och jag lät mörker komma över djupet, och min Ande svävade över vattnet; ty jag är Gud.</p>	<p>2 När jorden hade blivit formad, var den tom och öde, emedan de icke hade format något annat än jorden; och mörker rådde på djupets yta och Gudarnas Ande svävade över vattnet.</p>
<p>3 Gud sade: "Varde ljus!" Och det blev ljus.</p>	<p>3 Och jag, Gud, sade: Varde ljus, och det vart ljus.</p>	<p>3 Och de (Gudarna) sade: Varde ljus; och det vart ljus.</p>
<p>4 Gud såg att ljuset var gott, och han skilde ljuset från mörkret.</p>	<p>4 Och jag, Gud, såg ljuset, och ljuset var gott. Och jag, Gud, skilde ljuset från mörkret.</p>	<p>4 Och de (Gudarna) sågo ljuset, ty det var klart; och de skilde ljuset, eller lät det skiljas, från mörkret.</p>
<p>5 Gud kallade ljuset dag, och mörkret kallade han natt. Och det blev afton och det blev morgon. Det var den första dagen.</p>	<p>5 Och jag, Gud, kallade ljuset dag, och mörkret kallade jag natt, och detta gjorde jag genom min makts ord, och det skedde såsom jag talade; och det vart afton, och det vart morgon, den första dagen.</p>	<p>5 Och Gudarna kallade ljuset dag, och mörkret kallade de natt. Och det begav sig, att de kallade tiden mellan afton och morgon för natt, och mellan morgon och afton för dag. Detta var det första eller början på det som de kallade dag och natt.</p>

Skapelsens andra dag

Första Moseboken 1 6 Gud sade: "Varde mitt i vattnet ett valv som skiljer vatten från vatten!"	Moses bok 2 6 Åter sade jag, Gud: Varde mitt i vattnet ett fäste, och det skedde såsom jag talade; och jag sade: Låt det skilja vatten från vatten, och det skedde så.	Abrahams bok 4 6 Gudarna sade också: Varde mitt i vattnet ett fäste till att skilja vatten ifrån vatten.
7 Gud gjorde valvet och skilde vattnet under valvet från vattnet ovan valvet. Och det skedde så.	7 Och jag, Gud, gjorde fästet och skilde vattnet, ja, de stora vattnen under fästet från vattnen ovanför fästet, och det skedde såsom jag talade.	7 Gudarna befallde fästet, så att det skilde vattnet under fästet från vattnet ovanför fästet; och det skedde såsom de hade befallt.
8 Gud kallade valvet himmel. Och det blev afton och det blev morgon. Det var den andra dagen.	8 Och jag, Gud, kallade fästet himmel; och det vart afton, och det vart morgon, den andra dagen.	8 Gudarna kallade fästet himmelen. Och det begav sig, att de kallade tiden från afton till morgon för natt; och det begav sig, att de kallade tiden från morgon till afton för dag. Och detta var den andra tidsperioden som de kallade natt och dag.

Skapelsens tredje dag

Första Moseboken 1 9 Gud sade: "Vattnet under himlen skall samlas till en enda plats så att det torra blir synligt." Och det skedde så.	Moses bok 2 9 Och jag, Gud, sade: Vattnet under himmelen samle sig tillsammans på en plats, och det skedde så. Och jag, Gud, sade: Låt torra marken komma fram, och det skedde så.	Abrahams bok 4 9 Och Gudarna befallde och sade: Vattnen under himmelen samle sig på en plats och jorden komme fram torr. Och det skedde som de befallde.
10 Gud kallade det torra land, och vattensamlingen kallade han hav. Och Gud såg att det var gott.	10 Och jag, Gud, kallade torra marken jord, och vattensamlingarna kallade jag hav. Och jag, Gud, såg, att allt som jag hade gjort var gott.	10 Gudarna kallade torra marken jord och vattensamlingarna kallade de stora vatten. Och Gudarna sågo, att de blevo åtlydda.

<p>11 Gud sade: "Jorden skall frambringa grönska och fröbärande örter. Frukträd, som efter sina slag bär frukt med frö i sig, skall växa upp på jorden." Och det skedde så.</p>	<p>11 Och jag, Gud, sade: Frambringe jorden gräs, fröbärande örter, frukträd som bära frukt efter sin art, och träd som bära frukt med frön i sig själva på jorden, och det skedde såsom jag talade.</p>	<p>11 Och Gudarna sade: Låt oss bereda jorden till att frambringa gräs, fröbärande örter, frukträd som bära frukt efter sin art, vars frö i sig själv frambringar sin egen likhet på jorden. Och det skedde som de befallde.</p>
<p>12 Jorden frambringade grönska, fröbärande örter efter sina slag och träd som efter sina slag bär frukt med frö i sig. Och Gud såg att det var gott.</p>	<p>12 Jorden frambragte gräs, varje fröbärande ört efter sin art och träd som buro frukt med frön i sig själva, vart efter sin art. Och jag, Gud, såg, att allt som jag hade gjort var gott.</p>	<p>12 Gudarna organiserade jorden till att frambringa gräs av sina egna frön och örten till att frambringa örter av sina egna frön, som bära frön efter sin art, och jorden till att frambringa trädet av sitt eget frö, och som bär frukt, vars frö kan frambringa endast det som det själv är, efter sin egen art. Och Gudarna sågo, att de blevo åtlydda.</p>
<p>13 Och det blev afton och det blev morgon. Det var den tredje dagen.</p>	<p>13 Och det vart afton, och det vart morgon, den tredje dagen.</p>	<p>13 Och det begav sig, att de räknade dagarna; och tiden mellan afton och morgon kallade de natt, och det begav sig, att de kallade tiden mellan morgon och afton för dag; och det var den tredje tidsperioden.</p>
<p>Skapelsens fjärde dag</p>		
<p>Första Moseboken 1</p> <p>14 Gud sade: "Varde på himlavalvet ljus som skiljer dagen från natten! De skall vara tecken som utmärker särskilda tider, dagar och år,</p>	<p>Moses bok 2</p> <p>14 Och jag, Gud, sade: Varde på himmelens fäste ljus som skilja dagen från natten, och vare de till tecken och till att utmärka årstider, dagar och år,</p>	<p>Abrahams bok 4</p> <p>14 Gudarna organiserade ljusen på himlafästet och läto dem skilja dagen från natten och satte dem till att vara tecken och årstider och dagar och år</p>
<p>15 och de skall vara ljus på himlavalvet som lyser över jorden." Och det skedde så.</p>	<p>15 och vare de på himmelens fäste till ljus som lysa över jorden. Och det skedde så.</p>	<p>15 och organiserade dem till att tjäna som ljus på himlafästet att giva ljus på jorden. Och det skedde så.</p>

16 Gud gjorde de två stora ljusen, det större att härska över dagen och det mindre att härska över natten, likaså stjärnorna.	16 Och jag, Gud, gjorde två stora ljus, det större ljuset till att råda över dagen, och det mindre ljuset till att råda över natten. Det större ljuset var solen, och det mindre ljuset var månen; och stjärnorna gjordes även enligt mitt ord.	16 Gudarna formade de två stora ljusen, det större ljuset till att råda över dagen och det mindre ljuset till att råda över natten; tillsammans med det mindre ljuset satte de stjärnorna.
17 Han satte dem på himlavalvet till att lysa över jorden,	17 Och jag, Gud, satte dem på himmelens fäste till att lysa över jorden,	17 Gudarna satte dem på himlafästet till att giva ljus på jorden och till att råda över dagen och över natten och till att skilja mellan ljuset och mörkret.
18 till att härska över dagen och natten och till att skilja ljuset från mörkret. Och Gud såg att det var gott.	18 och solen till att råda över dagen, och månen till att råda över natten, och till att skilja ljuset från mörkret. Och jag, Gud, såg, att allt som jag hade gjort var gott.	18 Gudarna vakade över det de hade befallt, tills det åtlydde.
19 Och det blev afton och det blev morgon. Det var den fjärde dagen.	19 Och det vart afton, och det vart morgon, den fjärde dagen.	19 Och det begav sig, att tiden mellan afton och morgon var natt; och det begav sig, att tiden mellan morgon och afton var dag; och det var den fjärde tidsperioden.
Skapelsens femte dag		
Första Moseboken 1 20 Gud sade: "Vattnet skall vimla av levande varelser, och fåglar skall flyga över jorden under himlavalvet."	Moses bok 2 20 Och jag, Gud, sade: Frambring vattnet ett vimmel av levande varelser; flyge ock fåglar över jorden under himmelens fäste.	Abrahams bok 4 20 Gudarna sade: Låt oss bereda vattnen att frambringa ett vimmel av levande varelser och flyge ock fåglar över jorden under himmelens fäste.

<p>21 Och Gud skapade de stora havsdjuren och alla levande varelser som rör sig i vattnet och som vattnet vimlar av, alla efter deras slag, likaså alla bevingade fåglar efter deras slag. Och Gud såg att det var gott.</p>	<p>21 Och jag, Gud, skapade stora valar och alla slags levande varelser, som vattnet vimlar av, vart efter sin art, så ock alla bevingade fåglar, vart efter sin art. Och jag, Gud, såg, att allt som jag hade skapat var gott.</p>	<p>21 Och Gudarna beredde vattnen, så att de skulle kunna frambringa stora valar och alla slags levande varelser, som vattnet vimlar av, vart efter sin art, så ock alla bevingade fåglar, vart efter sin art. Gudarna sågo, att de skulle bliva åtlydda och att deras plan var god.</p>
<p>22 Gud välsignade dem och sade: "Var fruktsamma och föröka er och uppfyll vattnet i haven. Också fåglarna skall föröka sig på jorden."</p>	<p>22 Och jag, Gud, välsignade dem och sade: Varen fruktsamma och föröken eder, och uppfyllen vattnet i havet; föröke sig ock fåglarna på jorden</p>	<p>22 Gudarna sade: Vi skola välsigna dem och låta dem bliva fruktsamma och föröka sig och fylla havets vatten eller de stora vattnen, och låta fåglarna föröka sig på jorden.</p>
<p>23 Och det blev afton och det blev morgon. Det var den femte dagen.</p>	<p>23 Och det vart afton, och det vart morgon, den femte dagen</p>	<p>23 Och det begav sig, att de kallade tiden mellan afton och morgon för natt; och det begav sig, att de kallade tiden mellan morgon och afton för dag; och det var den femte tidsperioden.</p>
<p>Skapelsens sjätte dag</p>		
<p>Första Moseboken 1</p> <p>24 Gud sade: "Jorden skall frambringa levande varelser efter deras slag, boskapsdjur och kräldjur och jordens vilda djur efter deras slag." Och det skedde så.</p>	<p>Moses bok 2</p> <p>24 Och jag, Gud, sade: Frambringa jorden levande varelser, vart efter sin art, boskapsdjur och kräldjur och vilda djur, vart efter sin art. Och det skedde så.</p>	<p>Abrahams bok 4</p> <p>24 Gudarna beredde jorden att frambringa levande varelser, efter deras arter, boskapsdjur och krälände djur och vilda djur, efter deras arter. Och det skedde, som de hade sagt.</p>
<p>25 Gud gjorde jordens vilda djur efter deras slag, boskapsdjuren efter deras slag och alla kräldjur på marken efter deras slag. Och Gud såg att det var gott.</p>	<p>25 Och jag, Gud, gjorde de vilda djuren, vart efter sin art, och boskapsdjuren, vart efter sin art, och alla kräldjur på marken, vart efter sin art. Och jag, Gud, såg att allt detta var gott.</p>	<p>25 Gudarna organiserade jorden att frambringa de vilda djuren efter deras arter, och boskapsdjuren efter deras arter, och alla kräldjur på marken efter deras arter. Gudarna sågo, att de skulle lyda.</p>

<p>26 Gud sade: "Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara lika oss. De skall råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himlen, över boskapsdjuren och över hela jorden och över alla kräldjur som rör sig på jorden."</p>	<p>26 Och jag, Gud, sade till min Enfödde, som var med mig från begynnelsen: Låt oss dana människan till vår likhet och till vår avbild; och det skedde så. Och jag, Gud, sade: Må de råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över boskapsdjuren och över hela jorden och över alla kräldjur som röra sig på jorden.</p>	<p>26 Gudarna rådslogo med varandra och sade: Låt oss gå ned och dana människan till vår likhet och till vår avbild. Vi skola giva dem herravälde över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över boskapsdjuren och över hela jorden och över alla kräldjur som röra sig på jorden.</p>
<p>27 Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem.</p>	<p>27 Och jag, Gud, skapade människan till min egen avbild, till min Enföddes avbild skapade jag henne, man och kvinna skapade jag dem.</p>	<p>27 Så gingo Gudarna ned för att dana människan till sin egen avbild, till Gudarnas avbild skapade de henne, man och kvinna skapade de dem.</p>
<p>28 Gud välsignade dem och sade till dem: "Var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden! Läg den under er och råd över fiskarna i havet, över fåglarna under himlen och över alla djur som rör sig på jorden!"</p>	<p>28 Och jag, Gud, välsignade dem och sade till dem: Varen fruktsamma och föröken eder, och uppfyllen jorden och läggen den under eder, och råden över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över alla djur som röra sig på jorden.</p>	<p>28 Gudarna sade: Vi skola välsigna dem. Och Gudarna sade: Vi skola låta dem bliva fruktsamma och föröka sig och uppfylla jorden och lägga den under sig, och råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över alla djur som röra sig på jorden.</p>
<p>29 Och Gud sade: "Se, jag ger er alla fröbärande örter på hela jorden och alla träd med frukt som har frö. Detta skall ni ha till föda.</p>	<p>29 Och jag, Gud, sade till människan: Se, jag har givit dig alla fröbärande örter över hela jorden och alla träd, vari det finnes frukt av ett träd, som giver frön; detta skall du hava till föda.</p>	<p>29 Gudarna sade: Se, vi skola giva dem alla fröbärande örter, som skola växa på hela jorden, och alla träd, som skola bära frukt, ja, det fröbärande trädets frukt vilja vi giva dem; detta skola de hava till föda.</p>
<p>30 Men åt alla djur på jorden, åt alla fåglar under himlen och åt allt som krälar på jorden, åt allt som har liv ger jag alla gröna örter till föda." Och det skedde så.</p>	<p>30 Men åt alla djur på jorden och åt alla fåglar under himmelen och åt allt som krälar på jorden, som jag har givit liv, skall givas alla gröna örter till föda. Och det skedde såsom jag talade.</p>	<p>30 Och åt alla djur på jorden och åt alla fåglar under himmelen och åt allt som krälar på jorden, se, åt dem skola vi giva liv och vi skola också giva dem alla gröna örter till föda, och allt detta skall ordnas sålunda.</p>

<p>31 Gud såg på allt som han hade gjort, och se, det var mycket gott. Och det blev afton och det blev morgon. Det var den sjätte dagen.</p>	<p>31 Och jag, Gud, såg på allt som jag hade gjort, och se, allt som jag hade gjort var mycket gott. Och det vart afton, och det vart morgon, den sjätte dagen.</p>	<p>31 Gudarna sade: Vi skola göra allt vad vi hava sagt och organisera dem; och se, de skola vara mycket lydiga. Och det begav sig, att de kallade tiden från afton till morgon för natt; och det begav sig, att de kallade tiden från morgon till afton för dag; och de räknade den sjätte tidsperioden.</p>
Skapelsens sjunde dag		
<p>Första Moseboken 2</p> <p>1 Så fullbordades himlen och jorden med hela sin härskara.</p>	<p>Moses bok 3</p> <p>1 Så blevo himmelen och jorden fullbordade med hela sin härskara.</p>	<p>Abrahams bok 5</p> <p>1 Och sålunda skola vi fullborda himlarna och jorden och alla deras härskaror.</p>
<p>2 På sjunde dagen hade Gud fullbordat sitt skapelseverk. Han vilade på sjunde dagen från hela det verk som han hade gjort.</p>	<p>2 På sjunde dagen fullbordade jag, Gud, det verk jag hade gjort; och jag vilade på sjunde dagen från allt mitt verk, och allt vad jag hade gjort var fullbordat, och jag, Gud, såg att det var gott.</p>	<p>2 Gudarna sade till varandra: I den sjunde tidsperioden skola vi avsluta vårt arbete, som vi hava rådslagit om, och vi skola vila i den sjunde tidsperioden från allt vårt arbete, som vi hava rådslagit om.</p>
<p>3 Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den, ty på den dagen vilade han från allt sitt verk som han hade skapat och gjort.</p>	<p>3 Och jag, Gud, välsignade den sjunde dagen och helgade den, därför att jag på den dagen hade vilat från allt mitt verk, vilket jag, Gud, hade skapat och gjort.</p>	<p>3 Gudarna fullbordade sitt verk i den sjunde tidsperioden, emedan de i den sjunde tidsperioden skulle vila från alla sina arbeten, som de (Gudarna) hade rådslagit med varandra om att dana; och de helgade den. Sålunda beslutade de vid den tid, då de rådslago med varandra om att dana himlarna och jorden.</p>
<p>4 Detta är himlens och jordens fortsatta historia sedan de skapats, då när Herren Gud hade gjort jord och himmel.</p>	<p>4 Se, nu säger jag dig, att dessa äro himmelens och jordens tidsåldrar, när de skapades på den dag, då jag, Herren Gud, skapade himmelen och jorden,</p>	<p>4 Och Gudarna kommo ned och danade dessa himlarnas och jordens generationer, när de danades den dag Gudarna skapade himlarna och jorden,</p>

<p>5 Det växte ännu ingen buske på jorden och ingen ört hade ännu skjutit upp ur marken. Ty Herren Gud hade inte låtit det regna på jorden och det fanns ingen människa som kunde bruka den.</p>	<p>5 och varje planta på marken innan den var i jorden, och varje ört på marken innan den växte. Ty jag, Herren Gud, skapade allt varom jag har talat andligt, innan det var i sitt naturliga tillstånd på jordens yta. Ty jag, Herren Gud, hade icke låtit det regna på jordytan. Och jag, Herren Gud, hade skapat alla människornas barn, men ännu icke någon människa till att bruka jorden, ty jag skapade dem i himmelen; och det fanns ännu icke kött på jorden, ej heller i vattnet eller i luften;</p>	<p>5 enligt allt vad de hade sagt rörande varje planta på marken, innan den fanns på jorden, och varje ört på marken, innan den växte; ty Gudarna hade inte låtit det regna på jorden, när de rådslago om att göra dem, och hade icke skapat någon människa till att bruka jorden.</p>
<p>6 Men en dimma steg upp från jorden och vattnade hela marken.</p>	<p>6 men jag, Herren Gud, talade och en dimma steg upp från jorden och vattnade hela marken.</p>	<p>6 Men en dimma steg upp från jorden och vattnade hela marken.</p>
<p>7 Och Herren Gud formade människan av stoft från jorden och blåste in livsande i hennes näsa. Så blev människan en levande varelse.</p>	<p>7 Och jag, Herren Gud, danade människan av jordens stoft och inbläste livsanden i hennes näsa; och människan blev en levande själ, det första köttet på jorden, ävenså den första människan. Dock hade allting blivit skapat förut, men det skapades andligen och danades enligt mitt ord.</p>	<p>7 Gudarna danade människan av jordens stoft och togo hennes ande (det vill säga, människans ande) och införde den i henne, och inbläste livsanden i hennes näsa och människan blev en levande själ.</p>
<p>8 Herren Gud planterade en lustgård i Eden, österut, och satte där människan som han hade format.</p>	<p>8 Och jag, Herren Gud, planterade en lustgård österut i Eden, och däri satte jag människan, som jag hade danat.</p>	<p>8 Gudarna planterade en lustgård österut i Eden och satte däri människan, vars ande de hade infört i den kropp de danat.</p>
<p>9 Och Herren Gud lät alla slags träd som var ljuvliga att se på och goda att äta av växa upp ur marken. Livets träd liksom trädet med kunskap om gott och ont satte han mitt i lustgården.</p>	<p>9 Upp ur marken lät jag, Herren Gud, alla slags träd, som äro ljuvliga för människan att se på, växa i sitt naturliga tillstånd och människan kunde se dem. Och de blevo också levande själar. Ty de voro andliga den dag jag skapade dem; ty de förblevo i den sfär, vari jag, Gud, skapade dem, ja, allt som jag beredde till människans gagn. Och människan såg, att det var gott till föda. Och jag, Herren Gud, planterade också livets träd mitt i lustgården, så ock kunskapens träd på gott och ont.</p>	<p>9 Ut ur jorden läto Gudarna växa alla slags träd, som äro ljuvliga att se på och goda till föda; också livets träd mitt i lustgården och kunskapens träd på gott och ont.</p>

10 Från Eden gick en flod ut som vattnade lustgården och som sedan delade sig i fyra huvudgrenar.	10 Och jag, Herren Gud, lät en flod utgå från Eden, som vattnade lustgården; sedan delade den sig i fyra grenar.	10 En flod utgick från Eden, som vattnade lustgården; sedan delade den sig i fyra grenar.
11 Den första heter Pison. Det är den som flyter runt hela landet Havila, där det finns guld.	11 Och jag, Herren Gud, kallade den första Pison, och den flyter runt hela landet Havila, där jag, Herren Gud, skapade mycket guld,	
12 Guldet i det landet är gott och där finns också bdelliumharts och onyxsten.	12 och det landets guld var gott och där fanns ock bdelliumharts och onyxsten.	
13 Den andra floden heter Gihon. Det är den som flyter runt hela landet Kush.	13 Namnet på den andra floden var Gihon, den som flyter runt hela landet Etiopien.	
14 Den tredje floden heter Hiddekel. Det är den som flyter öster om Assur. Den fjärde är floden Euftrat.	14 Den tredje flodens namn var Hiddekel; det är den som flyter öster om Assyrien. Den fjärde floden var Frat.	
15 Herren Gud tog mannen och satte honom i Edens lustgård för att han skulle odla och bevara den.	15 Och jag, Herren Gud, tog mannen och satte honom i Edens lustgård, till att bruka och bevara den.	11 Gudarna togo människan och satte henne i Edens lustgård, till att bruka och bevara den.
16 Och Herren Gud gav mannen denna befallning: "Du kan fritt äta av alla träd i lustgården,	16 Och jag, Herren Gud, befallde människan och sade: Du må fritt äta frukten av varje träd i lustgården,	12 Gudarna befallde människan och sade: Du må fritt äta frukten av varje träd i lustgården,
17 men av trädet med kunskap om gott och ont skall du inte äta, ty den dag du äter av det skall du döden dö."	17 men av kunskapens träd på gott och ont skall du icke äta. Icke desto mindre må du själv välja, ty det är givet dig, men kom ihåg att jag förbjuder det, ty den dag du äter därav skall du döden dö.	13 men av kunskapens träd på gott och ont skall du icke äta, ty den dag du äter därav skall du döden dö. Nu såg jag, Abraham, att det var enligt Herrens tid, som var efter tiden på Kolob, ty Gudarna hade ännu icke bestämt tidräkningen för Adam.

18 Och Herren Gud sade: "Det är inte bra för mannen att vara ensam. Jag skall göra en medhjälpare åt honom, en som är hans like."	18 Och jag, Herren Gud, sade till min Enfödde, att det ej är gott att mannen är allena; därför vill jag göra en medhjälpare åt honom.	14 Och Gudarna sade: Låt oss göra en medhjälpare åt mannen, ty det är ej gott att mannen är allena, därför vilja vi dana en medhjälpare åt honom.
[se v 21-25]	[se v 21-25]	15 Gudarna läto en djup sömn falla över Adam, och han sov och de togo ett av hans revben och fyllde dess plats med kött.
		16 Av det revben som Gudarna hade tagit från mannen, danade de en kvinna och förde henne fram till mannen.
		17 Och Adam sade: Detta var ben av mina ben och kött av mitt kött. Hon skall heta Maninna, ty av man är hon tagen.
		18 Fördenskull skall en man övergiva sin fader och sin moder och hålla sig till sin hustru, och de skola varda ett kött.
		19 Och mannen och hans hustru voro båda nakna och blygdes icke för varandra.
19 Herren Gud hade formar alla markens djur och alla himlens fåglar av jord. Han förde fram dem till mannen för att se vad han skulle kalla dem. Så som mannen kallade varje levande varelse, så skulle den heta.	19 Och jag, Herren Gud, danade ur jorden alla markens djur och alla himmelens fåglar och befallde, att de skulle föras fram för Adam för att se vad han skulle kalla dem. Och de voro också levande själar, ty jag, Gud, inbläste livsanden i dem och befallde, att vadhelst Adam kallade dem, det skulle de heta.	20 Gudarna danade av jorden alla markens djur och alla himmelens fåglar, och förde dem till Adam för att se vad han skulle kalla dem. Och vadhelst Adam kallade dem, det skulle de heta.
20 Och mannen gav namn åt alla boskapsdjur, åt himlens fåglar och åt alla markens vilda djur. Men åt mannen fanns ingen medhjälpare som var hans like.	20 Och Adam gav namn åt alla boskapsdjur, åt fåglarna under himmelen och åt alla markens djur; men för Adam fanns det ingen medhjälpare.	21 Och Adam gav namn åt alla boskapsdjur, åt fåglarna under himmelen och åt alla markens djur; och för Adam fanns det en medhjälpare.

<p>21 Då lät Herren Gud en tung sömn falla över mannen, och när han hade somnat tog han ut ett av hans revben och fyllde dess plats med kött.</p>	<p>21 Och jag, Herren Gud, lät en djup sömn falla över Adam, och han sov och jag tog ett av hans revben och fyllde dess plats med kött.</p>	<p>[se v 15–19]</p>
<p>22 Och Herren Gud formade en kvinna av revbenet som han tagit av mannen och förde henne fram till honom.</p>	<p>22 Och av det revben, som jag, Herren Gud, hade tagit från mannen, danade jag en kvinna och förde henne fram till mannen.</p>	
<p>23 Mannen sade: "Denna är nu ben av mina ben och kött av mitt kött. Hon skall heta kvinna, ty av man har hon tagits."</p>	<p>23 Och Adam sade: Jag vet nu, att detta är ben av mina ben och kött av mitt kött. Hon skall heta <i>maninna</i>, ty av <i>man</i> är hon tagen.</p>	
<p>24 Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de skall bli ett kött.</p>	<p>24 Fördenskull skall en man övergiva sin fader och sin moder och hålla sig till sin hustru, och de skola varda ett kött.</p>	
<p>25 Och mannen och hans hustru var båda nakna utan att blygas för varandra.</p>	<p>25 Och mannen och hans hustru voro båda nakna och blygdes icke för varandra.</p>	

ABRAHAM'S FÖRBUND

Löftena

Förklarande tillägg

Land

"Ett främmande land, som jag skall giva din säd efter dig till evig besittning" (Abraham 2:6; se också 1 Mos 12:7; 13:14–15; JST, 1 Mos 15:9–12; 1 Mos 15:18; 17:8).

Denna välsignelse syftar speciellt på landet "från Egyptens flod [inte Nilen, utan en flod som skiljer Egypten från Israel] ända till ... floden Euftrat" (1 Mos 15:18), som i själva verket sträcker sig bortom gränserna till det vi vanligtvis kallar Kanaan (eller Israel, eller Palestina). Ända sedan Abrahams tid har en del av eller hela detta vidsträckta område befolkats av Abrahams avkomma genom Ismael, Isak och Keturas söner. När Herren förnyade förbundet med Abrahams sonson Jakob, sade han att Israels barn skulle få Kanaans land till arvedel, men han sade också att de skulle utbreda sig "åt väster och öster, norr och söder" (1 Mos 28:14).

Åttlingarna till Jakobs (Israels) son Josef blev till exempel lovade ett särskilt land utanför Kanaan där de skulle "[stänga] ... folken, ja, också dem som bor vid jordens ändar" (5 Mos 33:17; se v 13–17; se också 1 Mos 49:22–26). Denna profetia avser västra halvklotet, där folket i Mormons bok – som var Josefs avkomlingar – slog sig ner, och där evangeliet återställdes i de sista dagarna till dem av Efraims stam som blandat sig med hedningarna. (Efraim var Josefs son med förstfödslo rätt. Brigham Young sade att "Joseph Smith var en äkta efrimit" [*Discourses of Brigham Young*, s 322].) Dessutom lärde Joseph Smith att "hela Amerika (Nord-, Central- och Syd-) är själva Sion, från norr till söder" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 313), där det är profeterat att andra av de förlorade stammarna ska samlas för att erhålla Abrahams förbunds välsignelser genom Efraims barns händer (se L&F 133:32; se v 26–34). Herren bestämde till och med en plats i Nordamerika för Sions stad (se L&F 57:1–3), platsen för det nya Jerusalem (se L&F 84:2–5).

Alla Israels stammar, eller släktlinjer, kommer till sist att få arvedelar i Kanaans land, men landet har särskilt blivit känt som en samlingsplats för Juda stam (se L&F 109:62–64).

Detta löfte om ett "evigt" arveland uppfylls när de rättfärdiga ärver jorden i dess förhärligade tillstånd (se JST, 1 Mos 15:9–12; L&F 45:57–59; 63:20; 88:17–20).

Prästadömet och evangeliets välsignelser

<p>1. "Jag skall taga dig och ikläda dig mitt namn, ja, ... prästadöme[t]" (Abraham 1:18).</p>	<p>1. Abraham fick enligt sin önskan (se Abraham 1:2–4) motta prästadömet, vilket är myndigheten att handla i Guds namn. Han mottog prästadömet av Melkisedek (se L&F 84:14).</p>
<p>2. "Genom ditt verk skall mitt namn bliva känt på jorden evinnerligen" (Abraham 1:19; se också Abraham 2:9).</p>	<p>2. Förutom när prästadömsbärare som Herrens representanter predikar evangeliet, förverkligas denna välsignelse när de utför förordningar som dopets, sakramentets och templets förordningar, som gör Herrens namn känt, därför att det krävs av dessa personer att de påtar sig detta namn (se L&F 20:37, 77; 109:22, 26).</p>
<p>3. "Jag skall göra ... ditt namn stort bland alla folk" (Abraham 2:9; se också 1 Mos 12:2).</p>	<p>3. Vi vet att "intet annat namn skall givas ... varigenom människobarnen kunna erhålla frälsning än i och genom Kristi namn" (Mos 3:17). Eftersom Abrahams efterkommande har påtagit sig Kristi namn och världens folk känner hans namn tack vare dem (se Abraham 1:18–19), blir Abrahams namn "stort", eller mycket viktigt och framstående, för alla i hela världen som strävar efter evigt liv. Abrahams namn är med andra ord stort eftersom han presiderar över sina efterkommande, vilka erbjuder det eviga livets välsignelser till hela världen. Dessa välsignelser kallas "Abrahams evangelii utdelning" (L&F 110:12) och återställdes av Elias den 3 april 1836 i Kirtlands tempel. Tack vare att dessa nycklar återställdes, har hela mänskligheten tillgång till upphöjelsens välsignelser för sig själva och sina efterkommande.</p>
<p>4. "Jag skall välsigna dem som välsigna dig och förbanna dem som förbanna dig" (Abraham 2:11; se också 1 Mos 12:3).</p>	<p>4. Detta är en utlovad välsignelse till dem som bär prästadömet och representerar Frälsaren i rättfärdighet.</p>
<p>5. Denna rättighet [prästadömet] skall fortsätta i dig och din säd" (Abraham 2:11).</p>	<p>5. Se "Efterkommande", nummer 5, i denna uppställning.</p>

Efterkommande

<p>1. "Jag skall göra dig till ett stort folk" (Abraham 2:9).</p>	<p>1. I det här fallet tycks <i>stort</i> betyda "mäktigt" eller "framstående" och syfta på den livskvalitet Herren ger sitt folk genom att han låter dem få evangeliet och leva efter dess principer. Evangeliet gör alla människor som lever efter det "stora". Abrahams säd är också "framstående" eftersom de bär myndigheten att utföra frälsande förordningar och binda samman familjer för evigt (se "Prästadömet</p>
---	--

	och evangeliets välsignelser", nr 3, "Efterkommande", nr 5, och "Frälsning och evigt liv", nr 1, i denna översikt).
2. "Jag skall låta dig bli en fader till många folk" (1 Mos 17:4; se också 1 Mos 17:5-6, 16).	2. <i>Abraham</i> betyder "fader till många" eller "folkens fader". Abraham har blivit "folkens fader" genom Isaks (Israels), Ismaels (se 1 Mos 17:20) och Keturas söner (se 1 Mos 25:1-4) och genom att Israels hus skingrades och blev talrika ibland alla jordens folk (se Amos 9:9; 1 Ne 22:3-5).
3. "Jag skall föröka dig och din säd efter dig ... [och] om du kan räkna sandkornen – så skall dina efterkommandes antal bli" (Abraham 3:14).	3. Detta löfte avser Abrahams jordiska avkomma (se nr 2 ovan) och möjligheten att genom evigt eller celestiallyt äktenskap få fortsätta att få avkomma i all evighet (se L&F 132:30; se också "Frälsning och evigt liv", nr 2, i denna översikt).
4. "Kungar skall utgå från dig" (1 Mos 17:6; se också 1 Mos 17:16).	4. Kungarna över Israel och Juda var alla ättlingar till Abraham. Det var också många andra icke-bibliska kungar som härstammade från Ismael, Keturas söner och återstoden av de Israels förlorade stammar som bodde i hednaländerna. Abrahams viktigaste avkomling var konungarnas Konung, Jesus Kristus, som kom genom Judas kungliga ätt (se Matt 1:1). De som mottar Abrahams förbund och är trofasta mot det har dessutom fått löftet att de ska bli kungar och präster (eller drottningar och prästinnor) åt Gud (se Upp 1:6; L&F 76:56).
5. "Din säd ... skola bära detta ämbete och prästadöme till alla folk. ... Denna rättighet [prästadömet] skall fortsätta i dig och din säd efter dig" (Abraham 2:9, 11; se också 1 Mos 17:7, 19; Abraham 1:4).	5. Att bära prästadömet är både en välsignelse och ett ansvar. Abrahams avkomlingar är "lagliga arvingar" till prästadömet och dess välsignelser (se L&F 86:8-9), vilket innebär att de har rätten till det. Men de måste visa sig värdiga välsignelserna (se Al 13:4). De som var förutordinerade till prästadömet (se Al 13:3; Abraham 3:23) sänds till jorden vid tidpunkter och till platser där de kan uppfylla sina förutordinerade kallelser och utföra frälsningens förordningar för alla folk. Denna välsignelse avser inte bara rätten att <i>bära prästadömet</i> , utan också rätten att <i>motta frälsande prästadömsförordningar</i> , och är därför tillämpbar på både manliga och kvinnliga avkomlingar till Abraham.

6. "Så många som mottaga detta evangelium skola kallas efter ditt namn och skola räknas ibland din säd och skola stå upp och välsigna dig som sin fader" (Abraham 2:10; se också Jes 51:1–2).

6. Före Abrahams tid utfördes evangeliets frälsande förordningar genom familjefadern i en patriarkalisk ordning (se L&F 107:40–56). Abrahams far avföll och hade inte myndigheten att förläna dessa förordningar till Abraham såsom Abraham önskade (se Abraham 1:2–5). Tack vare Abrahams stora önskan, tro och lydnad erhöll han prästadömet välsignelser från dem som hade myndighet att ge dessa, likaså rätten att förläna dem till sina avkomlingar. Detta inledde en ny evangelieutdelning – med Abraham insatt som "fadern" – vari alla som önskade dessa välsignelser för sig själv och sina avkomlingar skulle kunna erhålla dem på samma sätt som Abraham gjort. Eftersom Abraham fick löftet att hans efterkommande skulle ha rätten till prästadömet från hans tid tills världens ände, så erhåller alla som önskar välsignelserna av de frälsande prästadömsförordningarna dem genom Abraham och hans efterkommande. På så sätt blir alla som tar emot evangeliet Abrahams barn, oavsett om Abrahams blod bokstavligen flyter i deras ådror. Vi bör uppmärksamma att profeten Joseph Smith sade att "den Helige Andens verkningar på en icke-jude är att rensa ut det gamla blodet och förvandla honom till en av Abrahams säd" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 128). Därför blir alla som döps och erhåller den Helige Anden verkligen Abrahams söner och döttrar.

Kristus var dessutom en avkomling till Abraham och är den som möjliggjorde uppfyllelsen av alla de välsignelser som utlovades till Abraham (se JST, 1 Mos 15:9–12). När människor tar emot evangeliet och föds på nytt, blir de Kristi söner och döttrar (se Mos 5:7) och följaktligen hans arvingar. Kristus var den förste som till fullo erhöll alla de välsignelser som utlovats till Abraham. Endast genom att först bli Kristi söner och döttrar kan vi bli berättigade som arvtagare till allt som Fadern har (se L&F 84:38), vilket är det som utlovades till Abraham och hans säd (se Gal 3:27–29; se också "Frälsning och evigt liv", nr 3, i denna översikt). Att påta sig Kristi namn är det viktigaste för att bli en son eller dotter till Abraham. Om en person är bokstavig efterkommande till Abraham, men aldrig tar emot Kristi evangelium, görs han eller hon arvlös vad beträffar förbundet och dess välsignelser (se 2 Ne 30:2). Det är därför Mormons bok betonar att Abrahams barn inte bara måste få kunskap om vilka de är som ett folk, utan de måste också samlas till Kristus och återställas till sitt förbundsförhållande till honom (se 2 Ne 30:4–5).

<p>7. "Han [Abraham] skall befalla sina barn ... att hålla sig till Herrens väg och handla rättfärdigt och rätt" (1 Mos 18:19).</p>	<p>7. Abraham uttryckte ända från början i sin uppteckning en önskan att inte bara få erhålla evangeliets välsignelser i detta liv och evigt liv i det kommande, utan också en önskan att få ge dessa välsignelser till sina efterkommande (se Abraham 1:2-4). De som gör anspråk på att vara Abrahams barn "gör Abrahams gärningar" (se Joh 8:39), vilket innebär att uppfostra sina barn "i ljus och sanning" (L&F 93:40).</p>
---	--

Frälsning och evigt liv

<p>1. "I din säd ... skola jordens alla släkter bliva välsignade" (Abraham 2:11; se också 1 Mos 12:3; 18:18; 22:18).</p>	<p>1. Jordens släkter är välsignade genom Abraham därför att hans efterkommande ger dem evangeliets välsignelser, vilka ger "frid i denna världen och evigt liv i den tillkommande" (L&F 59:23).</p> <p>Släktleden är ännu mer uttryckligen välsignade genom Abrahams förbund, eftersom kronan på välsignelserna i detta förbund är evigt äktenskap (se "Efterkommande", nr 3, i denna översikt). Genom denna heliga förordning förenas föräldrar med sin avkomma för evigt. Dessutom kan Abrahams efterkommande, tack vare att nycklar återställdes genom profeten Elia (se L&F 110:13-16), också utföra förordningar i tempel för sina avlidna förfäder och andra. Genom dessa prästadömetns förordningar som utförs genom Abrahams säd, däribland celestially äktenskap för levande och döda, kan släktled förenas för evigt. De som inte tar emot dessa förordningar och förbund "förbliva ensamma och ogifta [det vill säga utan äktenskap och familj] utan upphöjelse ... i all evighet" (L&F 132:17).</p> <p>Det viktigaste sättet som jordens släkten välsignas genom Abrahams säd är genom Jesu Kristi försoning. Jesus Kristus är en ättling till Abraham i köttet. Försoningens välsignelser får <i>alla</i> jordens släkten (se 1 Kor 15:21-22; Morm 9:12-23).</p>
--	--

<p>2. "Jag skall välsigna dig övermåttan ...</p> <p>Och i din säd ... skola jordens alla släkter bliva välsignade, ja, med evangeliets välsignelser, vilka äro frälsningens välsignelser, ja, det eviga livets" (Abraham 2:9, 11; se också 1 Mos 12:2).</p>	<p>2. Genom Jesus Kristus är det möjligt att få det eviga livets alla välsignelser. Abraham kände till Kristus, såg det verk han utförde och trodde på honom. Denna kunskap gav honom ro i själen och tro till att göra allt det som krävdes i dödligheten (se JST, 1 Mos 15:9-12; Heb 11:8-19).</p> <p>Av Lärnan och förbunden lär vi att celestially äktenskap var den största av alla välsignelser som Abraham fick. Detta berättigade honom till upphöjelse och gjorde det möjligt för honom</p>
---	--

	<p>att bli lik Gud (se L&F 131:1–4; 132:29–32, 37). Äldste Bruce R McConkie skrev att när vi "vigs i templet för tid och all evighet, ingår varje värdig medlem i kyrkan personligen samma förbund som Herren ingick med Abraham" (<i>A New Witness for the Articles of Faith</i>, s 508).</p>
<p>3. "Jag är din sköld. Din lön skall bli mycket stor" (1 Mos 15:1).</p>	<p>3. Orden <i>skydd</i> och <i>belöning</i> beskriver de välsignelser vi får genom våra förbund med Gud i det här livet och för evigt. Genom förbunden skyddar Herren oss från den motståndarens makt som skulle kunna hindra oss från att uppnå evigt liv. Genom förbund ger oss Herren också löften om vår eviga belöning och kraften att erhålla den. Denna belöning "är den största av alla Guds gåvor" (L&F 14:7). Om vi erkänner att Herren har makt att uppfylla de löften han ger, så som han gjorde till Abraham (se 1 Mos 15), sätter vi honom och hans förbund framför allt annat i våra liv och erhåller dessa utlovade välsignelser.</p>
<p>4. "Din avkomma skall inta sina fienders portar" (1 Mos 22:17).</p>	<p>4. Tack vare evangeliets kraft, prästadömetts förordningar och Kristi försoning, övervinner hela Abrahams säd (de som tar emot alla förordningar och förbund som hör till Abrahams förbund) allting, eftersom Gud lägger "alla [deras] fiender under sina fötter", och de kan "bo i Guds och Kristi närhet från evighet till evighet" (L&F 76:60–62). Till de fiender som Gud lägger under sina fötter hör djävulen, "som är all rättfärdighets fiende" (Al 34:23; se också Moro 7:12).</p>

believe in God, the Father
that men will be purified
through the Stone of S
Kapel. We believe
Jesus Christ; second,
an of hands for the
and by the laying
ordinances thereof.
apostles, prophets,
in revelation, visions

the word of God as far as
of God. We believe all
yet reveal many great and
gathering of Israel and
upon the American continent
occurred many years ago
to the world.

JESU KRISTI KYRKA

AV SISTA DAGARS HELIGA

SWEDISH

4 02358 52180 8

35852 180